

ஓம்

தீருக்கோவலூர் - ஆறுமுககவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நிஷ்டாநிபந்தி

இது
18 DEC 1974
திருமூவர் மரபு முதலுராமபரமம தேசிகர்
மருகர்

முத்துகிருஷ்ணபுரம்மத்தி

அவதாரிகை முதலிய

ஐந்திலக்கணமாகப் பகுத்து அருளிய

உரையுடன்.

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் ஸன்ஸ்

புமகள்விலாச அச்சக்கூடம்

சென்னை

இதன் விலை]

1937

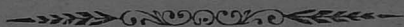
[ரூபா 3

ஓம்

அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த ஸாக்ஷாத்காரமாகிய

பரமசிவன் பார்வதிக்கு உபதேசித்த

நிஷ்டா நுபுதி மூலம்

திருக்கோவலூர்

ஆறுமுகசுவாமிகள் அருளிச்செய்தது

சுத்தாத்வைத வேதாந்தாசாரியராகிய

திருமூலர்மரபு முத்துராமபிரம்ம தேசிகரது மருகரும

அவரது திருக்கூட்டத்துத் தலைவரில்

இளவரசுபட்டம் பெற்ற

முத்துகிருஷ்ணப் பிரம்மத்தினால்

அவதாரிகை முதலிய ஐந்திலக்கணமாகப் பகுத்து

அருளிய

உரையுடன்.

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடம்

சென்னை.

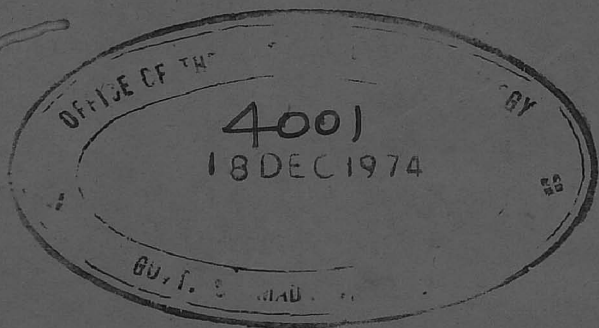
1937

இதன்விலை ரூபா 3.

294-5844

252

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்

அஷ்டாவதானம்

வீராசாமிசெட்டியார் அவர்கள்

இயற்றியது

நேரிசை ஆசிரியப்பா

மணிகிளர்பஹலை வாளராப்பொறுத்த
 அணிகிளர்வசந்தரை யமர்ந்தமன்பதை
 மலவிருநெந்து மன்னுவேதாந்த
 நிலவுசித்தாந்த நிகழ்சமரசநிலை
 ஆயதஞ்சொருப நிலையறிந்துய்வான்
 ஏயவாதுளத் தினிதெடுத்துமைக்கன்
 றருளியதும்பின் னண்டமுநெருவப்
 பொருவரவிவந்த புயறொடுகுடுமி
 அண்ணாமலையி னகத்தெழுந்தருளும்
 நண்ணாவினைக்குகை நமச்சிவாய
 குருபரற்காளாய்க் கோவலார்வரு
 முருகனோராறு முகதேசிகனார்
 வெண்ணெய்பாறவமும் பெண்ணைமாநதியின்
 பாங்கரோவியம்போற் படிவமசைவுறு
 தோங்குரிட்டையி னுறுமளவையிற்றம்
 பிரம்பொடுவெண்பொடி பெய்யும்பொக்கணம்

கரந்திடலுணர்ந்து கலங்குபுனெஞ்சம்
 ஆயராவெண்டின மவணகலாது
 வயிராகங்கொடு வதிதல்கண்ணுநீஇ
 ஆரணம்பரசமக் காரணக்கடவுள்
 வெள்ளிவரைபுமை விடைமேற்றோன்றி
 உள்ளநனியுவந் துதவப்பெற்றவர்
 முதிருந்தமிழின் மொழிபெயர்த்ததுமாம்
 நிதிவைப்பனைய நிட்டானுபூதி
 சாத்திரமூல மாத்திரையன்றிக்
 கரையமைதரவதற் குரையிலாமையோர்ந்
 தாதியீறிலதா யருவாபுருவாய்ச்
 சோதியாயகண்டித துரியாதீதமாய்
 ஞாதுருஞான ஞேயநண்ணுததாய்
 நாதவிந்துவாய் நான்மறையந்தமாய்த்
 தற்பதந்தொம்பதந் தழுவசிபதமாம்
 முப்பதமுடிவாய் முக்குணரகிதமாய்ச்
 செப்புதற்கரிதாய்க் கற்பனைகடந்த
 கயிலைவாழ்பரமன் கருணைகூர்ந்து
 மயலறுத்தாள்வான் மானிடவுருக்கொடு
 வந்தெனவணிகர் மரபிடையுதித்துச்
 சிந்தைபுலன்வழிச் செல்லாதொழுகுநாள்
 ஆதிபுரிவடி வம்பிகையோகினுற்
 றோதியதெண்ணியாய் போதயனுளத்துதி
 மைந்தநால்வர்க்கும் வடநிழற்கண்ணிருந்
 துண்மைதெரித்த வண்ணலடியார்

எழுவருளொருவ ரெனுந்திருமூலர்
 வழுவறுமரபினோர் தொழுதகுமாண்டகை
 குருமூர்த்தமதாய்த் தெரிவுரப்போந்து
 சச்சிதானந்தத் தனிநிலைபகர
 நிச்சிபந்தெளிந்து நிருவிகற்பமாம்
 வாய்மைசான்முத்து ராமப்பிரமம்
 தொண்டர்கடன்னைத் தோத்தரித்துரைத்த
 கொண்டசுவைகெழு குருதோத்திரத்திற்
 குரையெழுதியதன் மருகனைநோக்கிப்
 புந்தியுவகைப் புணரிதினைப்ப
 முந்துறப்பிரம நிடைமுயன்றோர்
 பற்பலர்களுக்கு மினிப்பயில்பவர்க்கும்
 அற்புதந்தரநல்ல லஞ்சனமேய்ப்பத்
 தெளிவாயோருரை செய்திடுகென்ன
 அனியாலறையுரை சிரமேற்றாங்கி
 நவையிலோர்மொழியா லெவையுமொழிவுறும்
 வகையுமதுகை வயஞ்செயற்குரிய
 தனைகொளாதனமுதற் சாதனங்களுமெய்ச்
 சாதகசாத்தியர் தந்நெறிகளுமவர்
 ஏதமறவுறு நாதானந்தமும்
 அதனைச்சிந்தியா தந்நிலைகடந்தாற்
 சிதைவிலத்துவித வநுபவசித்தி
 அடைவுமைந்தெழுத்து மவற்றைச்செவித்தோர்
 படருமலபரி பாகம்பெறுகையும்
 பிறவுங்கைக்கனி யுறழ்ப்புலப்படப்

போற்றுகருத்துப் பொழிப்பொடகலம்
 தாற்பரியாத்தமு தாரணமமைய
 உணர்வுடையவர்க ளுறையும்பதியினை
 அணுகியுமறியா வாதர்கடாமும்
 தத்துவஞானந் தலைசிறந்திடவும்
 மித்தையாம்வாழ்க்கைப் பெத்தத்தழுந்துநா
 முற்றத்துறக்குபு முத்தராகவும்
 பற்றறுத்தவரெலாம் வியந்துபழிச்சவும்
 அறம்பொருளின்ப முற்றியதற்பின்
 சிறந்தவீடென்னுஞ் செல்வம்பெட்ட
 அதிகாரிக ளுமையந்திரிபறச்
 சதிராத்தந்நிலை கண்டுசாரவும்
 வாசிட்டம்முதல் வருவேதாந்தநூல்
 ஆசில்சித்தியா ராஞ்சித்தாந்தநூல்
 பலவற்றிற்கு மலைவொன்றிலதா
 உன்னுஞ்சுருதி யுத்தியநுபவம்
 என்னுமிம்முன்றுந் தழீஇல்குத்தனன்
 ஆறிரண்டகவையி னருடானந்தப்
 பேறுவேட்டுப் பேதமின்னுநா
 சாத்திரம்பயின்று தன்மாதூலனும்
 ஏத்துநன்முத்து ராமப்பிரமம்
 ஞானாகிரியனாய் விளங்குதனடி
 ஆனாதடுப்ப வவனுளமிரங்கி
 அருளுறப்பெற்றே யப்பரம்பரையை
 இருளறவளர்க்க விளவரசாகி

மருவுநாளின் மதிவளர்க்குரவன்
 ஒருவிததென்றிசை யொல்லையிற்செல்லக்
 கறவைபிரித்த கன்றெனக்கவன்று
 துறவுபூண்டு துறீஇப்படர்ந்தே
 ஏனையதலமெலாங் கோதென்றிழித்து
 மாநிலச்சார மீதெனமதித்துச்
 சாரநகரிற் றன்குருவைக்கமாய்
 ஆரவிளங்கிய சந்நிதானமாம்
 பொதியநாயகர் பொதிவிற்கந்தப்
 பதிவருஞானரோர் முதலியோர்தம்மால்
 முதற்பட்டத்தின் முனைவனென்று
 விதிக்கப்படு வீரியவுரவோன்
 மாயைத்திமிர மாற்றுஞ்சிற்சுடர்
 ஏய்ப்பவக்கடல் கடத்துமிரும்புணை
 அஞ்ஞானப்பிணி யகற்றுமருந்து
 மெய்ஞ்ஞானக்கடி வீசநாண்மலர்
 இருவினைக்காடற வெறிகூர்ங்குடாரம்
 மருவுபக்குவர்க்குப் பயன்சொரிவான்பசு
 மானகங்காரங் கடந்துமாண்புகூர்
 மோனவைப்பின் முளைத்தசுரதரு
 ஆதாரத்திட ராறுந்தாண்டி
 மீதானத்தொளிர் வெயின்மணிவிளங்கு
 தாவக்கோடை தணிக்குங்கொண்பு
 ஆவிக்குறுதுணை யன்பிற்கன்னை
 நித்தியநிமல நிருவிகார

சத்தியநிராமய சமயாதீதம்
 மனாதிகெய்தொண வநாதிகாரணம்
 பின்னாபின்ன முன்னவொருபொருள்
 மூலப்பகுதி முகைத்தலர்ந்தெழுந்து
 காலப்பகுதி தொடர்ந்துகாண்வரு
 பிரமனாதி பிபிலிகாந்தமாம்
 சரமசரத்துஞ் சகலாண்டத்தும்
 கமலத்தடைபுனற் றுவலைகடுப்ப
 அமைவுறத்தோய்ந்துந் தோயாதாகி
 ஒட்டியிஃதெனச் சுட்டப்படாத
 சர்வசாட்சி தானேதானாம்
 பிரமவாரிதிபடிந் தாடும்பெற்றியோன்
 இழுக்கறுபல்லைத் தானேகொண்டெய்தி
 ஒழுக்கமமைச்சன் சூட்சியினூன்றிக்
 காமமாதிக் கடும்பகையிரியத்
 தோமிலாவோர்மொழி வாளிற்றுமித்துத்
 துவாதசாந்தவப் பெருநகர்துன்னித்
 துவாதசாந்தவத் தரணியிவர்ந்து
 திருவருளென்னு மொருமுடிகவித்துப்
 பண்புடையபேத வெண்குடைநிழற்ற
 நிறைவுறுநிட்கள நேமியுருட்டிக்
 குறைவில்பேரின்ப முறைபுரிகுரிசில்
 சத்தினிபாதஞ்சார்ந்த
 முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமொய்தவனே.

* கடவுள் வணக்கம்

கலி விருத்தம்

18 DEC 1974

உலகினொடுயிர்பரமுடையவனெனவனவன்
கலைபுகழுயர்க்கனமதுளனெனவனவன்
நிலவியமுனிவருணிகழ்பவனெனவனவன்
தலநிறையிறையவனடிதொழுதனமே.

அருளிறையடிகள் வணக்கம்

எழுசீர்க்கழ்நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

ஞானமாம்வடிவுகொண்டெழுந்தருளு
நாட்டமூன்றுடையநாயகன்
மோனமாம்விழியையளித்தெமையாண்டு
முத்தியிற்சேர்த்திடுமுதல்வ
தானமார்மூலர்மரபுறுமுத்தி
ராமசற்குரவநின்சரண
மானகோகனகத்தெனதுளச்சுரும்ப
ரடுத்திறவரமருள்குவையே.

அவையடக்கம்

எண்சீர்க்கழிநெடி லடி ஆசிரியவிருத்தம்
 திகழுமென துளத்திலகுமுத்திராம
 தேசிகனற்றிருவருளான்மார்தர்சிந்தைத்
 துகளறுக்குரிட்டா நுபூதிக்கென்னுட்
 டோன்றியவாறுரைசெய்தேன தனைக்காணு
 மகிமைகொள்பல்கலைதேர்த் தோர்கூத்தரதாரி
 மருவுதிரைமறைவுறுகைவசத்தாயாட்டும்
 வகைகொள்மரப்பாவைநடிப்பதனைக்கண்டு
 மகிழலகோர்போலவியந்துமகிழ்வர்மாதோ.

இதுவுமது

அறுசீர்க்கழிநெடி லடி ஆசிரியவிருத்தம்
 பொருவரியமெய்ஞ்ஞான ரிட்டாநுபூதியினற்
 பொருளையோர்தற்
 குரியனலேனையினுமென்புன்மதியாலச்சமகன்
 றுரைசெய்தேனல்
 அருமைபெறுமுத்தமிழைமுறையாகத்தெரிந்திருக்கு
 மறிவுசான்றோர்
 வருகுழவிசொலுமொழியான்மகிழ்வுறல்போ
 லிவ்வுரைக்குமகிழ்வாரன்றே.

* இந்நான்கும் இந்நூல் உரையாசிரியரால் இயற்றப்பெற்றன.

சா த் து க வி க ள்

புரஞ்ச-அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது

நேரிசை ஆசிரியப்பா

பூமிசைநான்முகப் புனிதனாதிபருந்
தோமறவுணர்ந்து சொலற்கருமாமறை
முடிவுநூலின் முன்னியதுணியும்
வடிவுறத்தெரிந்து மன்னுவிஞ்ஞான
பூரணத்திசையிற் பொருந்துபுயோக
காரணசமாதரி நிட்டைகைகண்டனருள்
குரவுக்காட்சிக் குறிபிறழாது
திரமுறவுட்கொளீஇத் திகழ்முத்திராமப்
பிரமமென்னும் பெயரினோன்மருகனென்
றிருநிலமகிழ்சிறப் பெய்தவன்னோன்பா
லான்மாமுயற்சி யாவுமொழியாத்
தன்மாத்திரமாய்த் தருசுகாதீதத்
துட்டமோமயம்போற் போதமென்றயர்ந்து
விட்டகேவல வீடிவார்ந்தெளிதி
னடைவுறச்சோபா னமமெனுஞ்சாதனந்
திடனுறப்பயின்று சிரவனாதிசுளிற்

கைம்மிக்கனுபவக் களிப்பினோங்கிய
 விம்மிதமில்லா விம்மிதமிஃதெனப்
 புலமையோர்க்கைக்கனி போனனிகாணக்
 கிளர்வுறுமுத்து கிருஷ்ணப்பிரம
 மென்னுநாமத் திருந்தவத்தோன்றல்
 புன்மையில்நிட்டானு பூதியாதாற்குச்
 சிந்தாமணிமுதற் செப்புமிலக்கிய
 நந்தாவரும்பொரு ணவையிலவாக
 வகலதுட்ப மாதியவகையா
 னிகலறப்புலப்படுத் தியுமுதறிஞர்
 தாம்புரிந்திட்டவை தகுமவ்வைக்குரித்
 தாம்பரிசென்ன வறிவெனுமளப்பரு
 நயனகோசரத்தா னுருந்தன்னின்
 முயலுமனுபவ முறையஞ்சனங்கொ
 டேவ்வப்புலத்தி னெவ்வப்பொருளுள
 வவ்வப்படியெலா மாராய்ந்தொருங்கினி
 தியற்றியவுரையீ னினிமையும்வண்மைபு
 மயக்கறுதிட்பமும் வாய்மைசானுட்பமு
 நோக்கிலந்தூலா நோன்மைசான்மதியின்
 ருக்கற்றொளிர்சந் திரிகைப்பரப்பின்
 பண்பினைமானு மெனலாங்
 கண்கொடுதந்நிலை காண்பவர்தமக்கே.

சி த ம் ப ர ம்

இராமலிங்கம்பிள்ளையவர்களா லியற்றப்பட்டது

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

நலங்கொள்சிவயோகமண நாற்றிசையுமணக்கும்

ஞானமணங்கந்திக்கு மோனமணநாறும்

விலங்கலிச்சித்தாந்த மணம்பரிமளிக்குமின்பா

வேதாந்தமணங்கமழும் வேதமணம்வீசும்

தலங்கொளுமெய்யத்துவிதத் திருமணமும்பரவும்

தனிமுத்துக்கிருட்டினப்பேர் தங்கியநம்பிரமம்

வலங்கொளுநன்னிட்டாது பூதியெனுநாற்கே

வாய்மலர்ந்தவுரையெனுமோர் மாமலரினிடத்தே.

2

சேமங்கலம் வித்துவான்

நாராயணமுதலியார் அவர்கள் பாடியது

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

பரமசிவனுமையவளுக் குபதேசஞ்செய்யப்

பரவியசீர்நிட்டானு பூதிதனைப்பார்மேல்

திரமருவுகுகைநமசிவாய ருட்டுடொண்டர்

திருக்கோவலாறுமுக தேசிகர்செந்தமிழால்

வரமலிபாடலினெழுதத் திருமூலர்மரபில்

வருமுத்திராமப்ரமம் மருகரிளவரசாம்

உரமிலகுமுத்துகிருஷ்ணப் பிரமமதற்கவதா

ரிகைமுதலாமுரையெழுதி புலகிலச்சிட்டதுவே.

3

திருநீர்மலை

கோபாலகிருஷ்ணகவிராஜசேகரர்பாடியது

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசீரியவிருத்தம்

குருவடிவா யுமைக்கரன்சொ னிஷ்டானுபூதிதனைக் கோவ
லார்வாழ், தருளுனவாறுமுகதேசிகன் செந்தமிழினிற் செய்
தானதற்குத், தெருளுநல்லுரைசெய்தான் றிருமூலர்வழிவரு
முத்திராமப்ரம்மம், மருகனிளவரசானோன் முத்துகிருஷ்ணப்
பிரமமெனும் வள்ளியோனே.

4

தில்லையம்பூர்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர் பாடியது

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசீரியவிருத்தம்

சத்திதனக்கிறையருளு ரிட்டானுபூதிதனைத்தமிழ்ப்பாவாக,
எத்திசையும்புகழ்கோவ லாறுமுகதேசிகனூ ரியம்பினாரச், சுத்த
மிகுஞ் செய்யுளுக்குத் திருமூலர்மரபிளிள வரசாய்த்தோன்
றும், முத்துகிருஷ்ணப்பிரம முரைவகுத்துரைத்தான் றனை
யறியுமுறையிற்றானே.

5

நரசிங்கபுரம்-தமிழ்ப்புலமை

வீராசாமிமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டன

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

அருகுறுமாமலைமகளை யரனோக்கியருளிய னிட்டானுபூதிக், கொரு குவலயத்துள்ளோ ரஞ்ஞானமொழித்துய்ய வுரைசெய்தானால், திருகுமலமறவேதற் சேர்ந்தோர்க்குச் சிவானுபவந்தெளியக்காட்டும், பெருகுபுகழ்த்திருமூலர் மரபில்வரு முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமாதோ. 6

மட்டாருங்கனிநுகர்வார் சுவைத்திறத்தைத் தாமறிதன் மட்டேயன்றி, நட்டாருமுணரவெளிப் படுக்குநாமற் றில்லையிந்த ஞாலத்தோர்க்கு, நிட்டானுபூதியெனுங் கனிச்சுவைதா னறிந்ததனை நியதியாக, உட்டாவவெளியிட்டான் முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமெனும் யோகிதானே. 7

தாயுமானசுவாமிகள் மரபிலெழுந்தருளிய

எடுத்துக் கூட்டி

அருணாசலசுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

அரனுமையாட் குபதேசித் தருளியநன்னிட்டானு பூதிநாலுக், கிரவினிலத்திருணீக்கிப் பொருள்விளக்கலெனத் தெளிவாயுரையிட்டானால், திரிமலமுஞ் சரோசட்பாவமு மொழித்த திருமூலநாயனார்தம், மரபில்வரு முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமெனத் திசைபுகழ்மா தவத்தினானே. 8

திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் ஆதீனம்

ஒன்பதாவதுபட்டம்

முத்துக்குமார சுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசீரியவிருத்தம்

மருமலிந்த கொன்றையணி பரனுமையாண்மகிழுவருள் வா
துளத்திற், பொருண்மலிந்த நிட்டானுபூதிதனக் கோருரை
யைப் புகன்றிட்டானால், இருண்மலிந்த பவப்புணரி திளைக்கு
மானவரின் பச்சலதிதோயத், தெருண்மூலர் மரபில்வரு முத்து
கிருட்ணப் பிரமமெனுந்தேவன்மாதோ.

9

குளத்தூர் கரதலமுர்த்தியாகிய

சட்டநாதசுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசீரியவிருத்தம்

நீர்நிறைந்த வண்டமெல்லா னின்றபரிபூரணத்தி னிலைமை
நோக்கி, ஆர்நிறைந்த சிவனுமையாட் கருளியநன்னிட்டானு
பூதிதூலக், கேர்நிறைந்த முத்துகிருட்ணப்பிரமமெனு மெம்
பெருமானிரங்கியன்பாய்ப், பார்நிறைந்தவடியார்க ளுளங்களித்
துப்பரவ வுரைபகர்ந்தான் மன்னோ.

10

திருவாரூர்ச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தில்
ஒருவராகிய சேங்காலிபுரம் கோயிற்பத்து
குழந்தைவேலுஓதுவாரவர்களா லியற்றப்பட்டது
அறுசீர்க்கழ்நெடில் ஆசிரியவிருத்தம்

நிட்டானுபூதியுரை முத்துகிருட்ணப்பிரம நிகழ்த்தமோன,
மெட்டாத தேவர்முதன் முனிவர்கித்தர் மானிடர்மற் றேனை
யோர்க்குஞ், கட்டாமற் றுன்னுதற்குச் சமரசவானந்தவெள்
ளந் தொடர்ந்ததோங்கிக், கட்டானதொடர்பெல்லாங் கரைந்
தத்துவிதநிலையுங் கலந்ததம்மா.

11

தி. இ. கரபாத்திரசுவாமிகள் ஆதினத்திற்குரிய
பிறைசை - அருணாசல சுவாமிகளின் மாணுக்கராகிய
கா. முருகேசநாயகரவர்களால் இயற்றப்பட்டது
பதினாறுசீர்க்கழ்நெடில் ஆசிரியவிருத்தம்

நீர்மருவுவேணிதிக மெந்தையாருமையம்மை நெஞ்சமகிழ்
• வுறவுரைத்த, நிட்டானுபூதிநல் விளக்கமெனுமெஞ்ஞான நெறி
நூற்பயன்றெரிந்திப், பார்மருவுமறிவினரு மறியாருமெளிதி
னிற் பகர்கராமலகமானப், பரிவிலுணர்ந்துவாய் ஞானநீக்
கிப் பெரும்பரநிட்டை யடையவெண்ணிப், பேர்மருவு மேற்
கோளினோ நரைவகுத்ததாற் பெருமைபெறு முத்திராமப்,
பிரம்மமொரு குருவினடி நீழலனுதினம்பிரியாது நின்றிலங்
கும், சீர்மருவு தகூணாமூர்த்தமறை முனிவர்புகழ் திருமுலர்
மரபில்வந்த, திவ்யமுத்துக்கிருஷ்ணபிரமமென் நெவர்களுஞ்
சிந்திக்குமுயரடிகளே.

12

இந்தாலுரையாசிரியரது

திருக்கூட்டத்தாரால் மகிழ்ந்துரைக்கப்பட்டது

சென்னைமாநகரத்துள்ள திருக்கூட்டத்தாரி லொருவராகிய

இங்கிலீஷ் உபாத்தியாயர்

மயிலை-குருசாமிமுதலியாரவர்களா லியற்றியது

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

வாதவூரர்க்குப்பெருந் துறையினிற்சூந் தமரவடியிற்றேசிக
வடிவாகி வந்தருளி, மகிமைபெறு சிவஞான போதமெனு
முறைவழங்கும், ஆதியே யருளொடிந்நாள் சென்னைமுத்து
கிருஷ்ணப்பிரமமென வவதரித், தவனிதனிலெவருங் கடைத்
தேறும்வண்ண நிட்டானுபூதிப் பெயர்ப்பெறும், கோதிலா
ஞானதூற்குரையெழுதி மேற்கோளுடன் கொடுத்தருளி யத்
தன், குலவுநிதரிசன ப்ரமாணமாயிலகுறுங் குறைவிலாப்
பெருமைதனையும், ஆதனேனையுமுற்று முட்கொண்டு தனியத்
வைதானந்தமேற் சேர்த்திடு, மதனிரக்கத்தையுஞ்சொல வுரக
னுக்குமரிதாகில் யானென்சொல்கேனே.

தஞ்சைமாநகரத்துள்ள திருக்கூட்டத்தில்

இளவரசுபட்டம் பெற்ற

ஆறுமுகப்பிரமத்தினால் இயற்றப்பட்டது

பதினாந்துசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

அலகில் வேதாந்த சித்தாந்த நிலைகட்கெலா மமருநிலை யீதென்னவே யருளுமென் றுமைகேட்க, வண்ணலுங்களி கொண்டறைந்த ரிட்டாநுபூதிக்; கிலகுஞ்சவானு பூதிக்கிசைய விற்ப வுரையிட்டனன் புலவரேத்த, வேமமுதன்முவாசையு ம் மொழித்திவ் வடிவிலெனையாளவந்த பெருமான், நிலவு மேலோர்கள் புகழ்திருமூலர் மரபிலெழுநிமலன்மன வாக்கி னெட்டா, நிகரிலாச்சிவயோக ரிட்டையைப்புனிதர்க்கு நெறியோடுணர்த்துபெரியோன், உலகினிலனைத்தையும் கண்டபரி பூரண சொருபமாயுன்னுகின்ற, வொப்பற்ற முத்துகிருஷ்ணப்பிரம குரவனுமுணர்வரிய மானுபவனே.

14

ஹை யூரில் பரம்பரைச்சீடரி லொருவராகிய

இ-குப்புசாமிநாயகரவர்களா லியற்றப்பட்டது

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

அத்தனார் தமைப்பணிந்து மலைமகள் கேட்கப் புகனிட்டுநுபூதிக், சித்தரணியோர்க ளடையிருண்மயக்க மகல

வவர்க் கிரவிபோன்ற, முத்திரிலையருண்மூலர் மரபிலெழு
முத்துகிருஷ்ணப் பிரமவள்ளல், முத்தமிழ்தேர்முதறிவோர்
பரவவுரைப் பயனெடுத்து மொழிந்தான் மன்னோ. 15

கொங்குறைப்பட்டிலுள்ள திருக்கூட்டத்துத்தலைவராகிய
தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர்

அ-சேஷப்பிள்ளை அவர்களா லியற்றப்பட்டது

பதினான்குசீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியநீத்தம்

அத்தனடியிற்றொழுது முத்திபெறுநெறிவினவு மம்பிகைக்
ககமகிழ்ந்தே, யவனருளுநிட்டையைக் குகைநமசிவாயருக்
கன்பனென் றுலகுபுகழும், பத்தியுளவாறுமுக தேசிகன்செந்
தமிழ்ப் பாவினாலுள்புரிந்தான், பண்டுபயவாரியை மதித்
தழுதுகண்ணன்ப பகிர்ந்ததென விந்நாளிலே, இத்தலத்தி
யாவர்க்கு மந்தாலி னுரையமுத மின்புறமதித் தளித்தா,
னெழின்மூலர்மரபிலுயர் தகூணாமூர்த்தமென வெனதுசற்
குருவாகியே, நித்தநிட்களசுகளரகித சிற்பரவமலநிலையருள்
புரிந்தமோன, நிமலநிர்க்குணவகண்டாகார முத்துகிருஷ்ணப்
பிரமமென்னு நிதியே. 16

ஷெ யூரில் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய தமிழ்ப்

பள்ளிக்கூடம்

கோவிந்த உபாத்தியாயரவர்களா லியற்றப்பட்டது

எழகீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

எட்டாத பேரின்ப வீட்டினுக் கேறுதுறை யிஃதென்று
பெரிபோரெலாங், கட்டாகமொழிகின்ற நிட்டாதுபூதிக்கோர்
கதிரவன் கங்குலெல்லா, மட்டானெனப்புவிபி லொப்பிலா
முத்துகிருஷ்ணப்பிரம வள்ளல்வினைவந், தொட்டாம லெனை
யாண்ட சின்மயதயாநிதி யுரைத்தவுரை யுரைகளரசே. 17

ஷெ யூரில் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய

தானப்பகவுணரவர்களா லியற்றப்பட்டது

கட்டளைக்கலித்துறை

அருளானவீசனுமம்பிகைக்கோ துமரியநிட்டை
பரிவாகவாறுமுகதேவன்செந்தமிழ்ப்பாவிற்செய்தான்
குருவாயெழுந்தருண்முத்துகிருஷ்ணனந்தகோதில்குணன்
விரிவாயதற்குரையிட்டானெவரும்வியப்புறவே.

சாரத்திலுள்ள திருக்கூட்டத்துத் தலைவராயும்

பொதியநாயகர் சபையின் பூசாவிதியை

நடாத்துகின்றவராயும் விளங்கிய

சின்னப்பாமூர்த்தியாரவர்களா வியற்றப்பட்டது

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிரீத்தம்

நண்ணலருங் கயிலையுறை பரமனந்நா ணகமகட்குத் தானரு
ணிட்டானுபூதித், தண்ணளிபாட் டயர்வாவிசூழுங் கோவ
லாறுமுகத் தக்கோனென் றியற்பேர்தாங்கிக், கண்ணியவான்
றமிழ்க்கவியாற் கரைத்திந்நாளிற் கைக்கணிபோற் சிவநிட்டை
கற்போர்காணப், புண்ணியஞ்சேர் சென்னைவளர் முத்துகிருஷ்
ணப் பிரமமெனப் போந்துரையைப் புகன்றானம்மா. 19

ஷெயூரில் பொதியநாயகர் சபைக்குத் தருமகர்த்தா
நாராயணப்பிரமத்தினால் இயற்றப்பட்டது

நேரிசை வேண்பா

இத்தரணியோரெல்லா மின்பவீடெய்துவான்
முத்துக்கிருஷ்ணப்பிரம முன்னோனே—சத்தான
நிட்டானுபூதியெனு நேரினு லுனக்குரையைத்
திட்டாந்தத்தோடுரைத்தான் நேர்ந்து. 20

சாத்துகவிகள் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீஸத்குரவேநமஃ

நிஷ்டாநுபூதி

மூலமும் - உரையும்

காப்பு

அவதாரிகை

சிவஞானநிஷ்டையில் வல்லமையுடைய இந்நூலாசிரியர் தத்வமஸி என்னும் சாமவேத மகாவாக்யார்த்தமாகிய உத்தரவானுஸம் என்கிற ஆகமத்திலுள்ள நிஷ்டானுபூதியினால் தாமடைந்த சுவானுபவத்தை ஆத்மகோடிகள் எளிதில் உணர்ந்தடைந்து ஆனந்தாதீதமாகும்பொருட்டு, அருளினால் தமிழ்ச் செய்யுளில் சொல்லப்புகுந்து, இது நிறைவேறும்படி எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாயுள்ள ப்ரணவஸ்வரூபத்தைச் சகுணமாகவும் நிர்க்குணமாகவும் துதிசெய்கின்றார்.

அத்திமுகனடி நித்தநினைபவர்

சித்திதிருவோடு முத்திபெறுவரே.

(இதன் பொருள்.) யானைமுகத்தைபுடைய விநாயக மூர்த்தியினது பாதத்தைத் தினந்தோறும் துரிகரணசுத்தியாய்

அகத்தின் கண்ணே தியானிக்கின்றவர்கள் இலக்ஷ்மீகரத்துடன் விளங்கிய சித்திகளும் ஞானவாழ்வாகிய மோக்ஷசெல்வமும் அடைவார்கள். என்றவாறு. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

(பதசாரம்) எதிரில்லாமல் சகலமுந் தன்மயமாக விளங்கும் ப்ரணவஸ்வரூபத்தை மதங்கொண்டு சஞ்சரிக்கும் ஆண்யானையென்பார் ‘அத்திமுகன்’ என்றும், அப்பிரணவரூபத்தின் தானைச் சதாநிஷ்டராகக் கூடிவிளங்கும் மஹத்துக்களென்பார் ‘அடி நித்தநினைபவர்’ என்றும், சகல சாம்பராஜ்யத்தோடும் விளங்கிய அஷ்டமாசித்திகளென்பார் ‘சித்திதிருவொடு’ என்றும், இரண்டறக்கலக்கின்ற முத்திக்கதிகாரிகளென்பார் ‘முத்திபெறுவர்’ என்றுங் கூறினார்.

(இதுவுமது) சகலமுந் தானாகிய ப்ரணவஸ்வரூபம் பரிபாகருடைய குறிப்பின் வழியே செல்லத்தக்கதாகையால் பாகருடைய குறிப்பின்வழிச் செல்லும் யானையென்பார், ‘அத்திமுகனென்றார்’ எனவும், ஆணவாதி மதங்களைப்பொழியும் கஜமுகாகுரனை அழிப்பதற்கு வேழவதனங்கொண்டு எழுந்தருளிய கணேசரென்பார் ‘அத்திமுகனென்பார்’ எனவும், சித்திமுத்திகள் விளைகின்ற சிவானந்தபூமியாகிய ப்ரணவஸ்வரூபத்தைச் சுருதியுத்தி அனுபவத்தாற் காணக்கூடாமையால் சுருதிசூருசுவானுபவத்தாற் கண்டறிந்து அடைகின்ற மேலான சத்துக்களென்பார் ‘சித்திதிருவொடு முத்திபெறுவரென்றார்’ எனவும் கூறுவாருமுளர்.

(இதன் தாத்பரியம்) அக்ஷர ஸ்வரூபங்களில் முதலெழுத் தென்றும், சர்வ ஆன்மாக்களுள்ளும் ப்ரகாசிக்கின்ற சித்ரூப மென்றும், சஷுமுனையென்றும், ப்ரம்மரந்திரமென்றும், திர்க் ரூபமென்றும், பஞ்சவர்க்ஷத் தழகுள்ளதென்றும், மாணிக்க லை வொளிபோன்றதென்றும், சின்மாத்ர சொரூபமென்றும், ஞான சூரிய னுதிப்பதற்கு மேருவென்றும், ப்ரம்ம சந்நிதானத்தில் தோன்றிய மாயாவினோதமான சகத்வினையாட்டைப் பார்ப்பதற் கும் அவ்வினையாட் டொடுங்கினவிடத்தில் கேவலநிலையைப் பார்ப்பதற்கும் புருஷகாரியைப்போலநின்ற ரூபாரூபமென்றும், சத்துச்சித்து ஆனந்தமென்றும், இன்னும் பலவாறாக வேதா கமங்களினூற் கூறப்பட்டதென்றும் சொல்ல விளங்கிய, ப்ரணவஸ்வரூபத்தை ஞானாசிரியரால் விசாரித்தடைந்தவர் கள் சர்வசித்தி முத்திகளைப்பெற்றுச் சாக்ஷாத்காரமாவ தென்பதாம்.

அஷ்டமாசித்தியும் அவற்றின் விபரமுமாவன

1 அணிமா - மிகவுஞ் சிறிய வுயிர்தோறும் பரமகாஷ்டை யாய்ச் சென்றிருத்தல். 2 மகிமா - மிகவும் உயர்ந்த மகமேருவைப் போல ஆகவேண்டுமெனில் ஆதல். 3 இலகிமா - மேருபரமத்தை யொத்த யோகியை எடுத்தால் இலேசாயிருத்தல். 4 கரிமா - அனுப்போலிருக்கும் யோகியை எடுத்தால் மேருபரமாயிருத்தல். 5 பிராப்தி - எவ்வுலகத்தினுந் தடையறச் சஞ்சரித் தல். 6 பிராகாமியம் - பரகாயப் பிரவேசம்பண்ணுதலும் அந்தா சஞ்சாரஞ்செய்தலும் இச்சித்தபோகம் அனுபவித்தலும் மண்

ணில் விண்ணில் உள்ள பொருள்களையும் முக்காலங்களையும் தனது தேககாந்தியால் அறிதலுமாம். 1 ஈசத்துவம்-ஸர்வேஸ்வரனைப்போலத் தன்னிச்சைவழியில் முத்தொழிலுஞ் செய்து சூரியன்முதலிய கோள்கள் தன் ஏவல்கேட்க விளங்குதல். 2 வசித்துவம்-தேவர்முதலிய உயிர்களையும் எல்லாவுலகங்களையும் தன்வசமாகக் கொள்ளுதல்.

[இரண்டறக் கலத்தலாவது - சுருதி குரு சத்யுத்திகளால் தன்னைச் சாக்ஷிமாத்ரமாய் அறிந்தபடியே ஏகமான தன் ஸ்வரூபத்தைச் சுத்தப்ரம்மமாகச் சவானுபவத்தாற்கண்டு தனக்கு அன்னியமாய்த் தோற்றிய தேகாதிகளைத் தன்னைவிட வேறே இல்லையென்றும், அப்படித் தோற்றுகிறது பொய்யென்றும், அறிந்த சித்தவிர்த்தியைச் சின்மாத்ரத்தில் ஐக்யம்பண்ணி அவ்வைக்யமென்கிற கிஞ்சித் இருப்பாகிய அறிவுந் தானே என்று அறிந்து கேவலரூபமாய்த் துவிதமறக் கலந்து விளங்குவதாம்.]

அஷ்டமாசித்தி யென்பதற்குப் பிரமாணம்

திருவிளையாடல்

அறவுஞ்சிறியவுயிர்தொறுந்தான்பரமகாட்டையனுவாய்ச்செறுறையுஞ்சிறுமையணிமாவாமுவரிஞாலமுதன்மேலென் [ன்றையுஞ்சிவாந்தமாறுமுள்ளும்புறனுமகலாதே நிறையும்பெருமைதனையன்றோமகிமாவென்னுநிரம்பியநூல்.

இலகுமேரூபாரம்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தால் இலகுவான தூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகும்

இலகுவானபரவணுப்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தால்
இலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றோகரிமாவாம்.

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீண்டுபிலமடைதல்
பலத்தின்மிகுந்தபிராத்தியதாம்பரகாயத்தினண்ணுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிச்சித்தபோகமனைத்துந்தானிருக்குந்
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிராகாமியமாந்தவக்கொடியீர்.

விண்ணிலிரவி தன்னுடம்பின் வெயிலாலனைத்தும் விளங்கு
தல்போல், மண்ணிலுளவாம் பொருள்பலவுந் காலமூன்றும்
வானத்தின், கண்ணிலுளவாம் பொருளுந்தன்காயத் தொளி
யாலிருந்தறிதல், எண்ணிலிதுவு மறையொருசார்பிரா காமிய
மென் றியம்புமால்.

ஈசனெனமுத்தொழிலுந்தன்னிச்சைவழிசெய்தெழுபுரவித்
தேசன்முதற்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதீசத்துவமாகும்
பூசலவுணர்புள்விலங்குபூதமணிதர்முதலுலகும்
வாசவாதியெண்மருந்தன்வசமாக்கொள்கைவசித்துவமாம்.

என்று வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

இரண்டறக்கலத்தலென்பதற்குப் பிரமாணம்

மஹாவாக்கியம்

இவையுணருமிடத்தைக்யமூன்றுவிதமுறைப்ப

ரேதென்றாலவ்வறிவேபூரணமாயிருத்தல் 1

அவையவமாங்கடபடவுபாதினை நீக்கு 2

3 மாகாயமெனவறிதலப்பொருளைத்தானே

சுவைபடவேதியானித்தலிவைமுன் றுவிதமாந்
துவந்துவங்கள் பலவுமற்றுச்சயம்பிரகாசமதாய்
நவையிறந்துசொல்லிறந்துநானுமிறந்திறவா
ஞானமிறந்திராசியமாய்நவின்றதத்துவிதமே.

எ-ம்.

திருவாய்மொழி

நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீத் [ர்ந்து
தொன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பாழுலப்பிலதனையுணர்ந்துண
சென்றங்கின்பதுன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்
அன்றேயப்போதேவீடதுவேவீடுவீடாமே.

எ-ம்.

சசிவர்னபோதம்

செறிந்தகாரணகாரியங்கள்சிதைந்துமேலுறுசித்ததாய்
அறிந்தவாதனைதானுமற்றதுஅசிபதப்பொருளாவதே.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

எனதென்பதும்போயானெனல்போ யெல்லாமிறந்தவிடங்காட்
நினதென்பதும்போய்நீயெனல்போய்நிற்குநிலை.

[டு

அன்றியும்

பொருளே நின்றூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ.

எ-ம்.

கந்தரனுபூதி

ஆனுவமுதேயயில்வேலரசே
 ஞானாகரணேநவிலத்தகுமோ
 யானாகியவெண்ணைவிழுங்கிவெறுந்
 தானாய்நிலைநின்றதுதற்பரமே.

அன்றியும்

வானோபுனல்பார்கனன்மாருதமோ
 ஞானோதயமோநவ்னான்மறையோ
 யானோமனமோவெனையாண்டவிடந்
 தானோபொருளாவதுசண்முகனே.

எ-ம்.

பகவற்கீதை

யாதொன்றிந்தப்புலனறியாவளவிலின்பமாயிருக்கும் [கார்
 யாதொன்றினைச்சென்றடைந்தோர்கள்பின்னையதனிநிரண்டா
 யாதொன்றினைப்பெற்றவரிதனின்மிக்ககோப்புண்டென்னார்கள்
 யாதொன்றிந்தவறிவிற்கேயறிவாய்நிற்குமதினின்றோர்.

கைவல்லியநவநீதம்

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமல்
 பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாழையுந்தள்ளியுள்ளிற்
 கொஞ்சமாயிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தபிரமமென்னு
 நெஞ்சமுநழுவினொன்றாய் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான்.

அன்றியும்

அனுபவானந்தவெள்ளத் தழுந்தியேயகண்டமாகித்
தனுசுரணங்களாதிச் சகலமுமிறந்துசித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேக மானசற்குருவுங்காண
நனவினிற்சமுத்தியாகி நன்மகன்சபாவமானான்.

எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்

அவ்வறிவுசங்கற்பத்தாற்கட்டுண்ணு
மதுவிடில்வீடுறுமந்தவறிவுதன்னைச்
செவ்விதிநீயறிந்தனையாற்போகத்திச்சை
செகக்காட்சியனைத்தினையுந்தீர்தியானாய்
எவ்வமறநிறைமனத்தாலனையற்பால
யாவும்டைந்தாய்காண்க்கெட்டாதொன்றிற்
கவ்வையறவடைகின்றாய்முத்தனாய்
கருத்திலுறுமயக்கமெனுங்கவலைதீர்வாய்.

எ-ம்.

ஞானசுகாதீதவேண்பா

உற்றுணர்ந்ததெல்லாமுணர்வாகுமுண்மைதனிற்
பெற்றிருப்பதற்றவிடம்பேறாகுங்—(கற்றதால்
பேசவினிலேண்டாம்பிறிதில்லையத்துவிதம்
ஆசையறநின்றவிடமாம்.)

எ-ம்.

திருவாசகம்

சங்குதிரண்டுமுரன்றெழுமோசைதழைப்பனவாகாதே
சாதிவிடாதகுணங்கண்மோடுசலித்திடுமாகாதே

அங்கி துநன்றி துநன்றெனுமாயைடங்கிடுமாகாதே
ஆசையெலாமடியாரசடியோமெனுமத்தனையாகாதே.

செங்கயலொண்கண்மடந்தையர்சிந்தத்திளைப்பனவாகாதே
சீரடியார்கள்சிவானுபவங்கடெரிந்திடுமாகாதே

எங்குநிறைந்தமுதாறுபரஞ்சுடரெய்துவதாகாதே
ஈறறியாமறையோனெனையாளவெழுந்தருளப்பெறிலே. எ-ம்.

சிவானந்தமாலே

மித்தையுடல்கூட்டறுத்துமெய்யருளாய்மெய்யொழிக்குந்
தத்துவமுங்கேவலமுஞ்சார்வகற்றிச் - சுத்தத்
தனியாகித்தானும்போய்த்தற்பரமாய்விட்டாற்
சனியானிதுசத்தியம்.

எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்

என்னோணையென்னோணையென்னோணையேகமிரண்
டென்னுமற்சம்மாவிருவென்று-சொன்னான்
திருஞானசம்பந்தன்சீகாழிநாடன்
அருளாளன்ஞானவினோதன்.

எ-ம்.

சொருபசாரம்

ஞானநூல்கற்றலுநற்றுறவுபூண்டாலு
மோனசமாதிமுயன்றலுந் - தானாகி
எல்லாக்கவலையுமற்றின்புற்றிருப்பதுவே
சொல்லாருமுக்கிச்சுகம்.

எ-ம்.

சிவஞானசித்தியார்

அறியாமையறிவகற்றியறிவினுள்ளே
யறிவுதனையருளினூலறியாதேயறிந்து
குறியாதேகுறித்தந்தக் கரணங்களோடுங்
கூடாதேவாடாதேகுழைந்திருப்பையாகிற்
பிரியாதசிவன்றூனேபிரிந்துதோன்றிப்
பிரபஞ்சபேதமெல்லாந்தானாய்த்தோன்றி
நெறியாலையவையெல்லாமல்லவாகி
நின்றென்றுந்தோன்றிடுவனிராதாரனாயே.

எ-ம்.

கண்ணுடையவள்ளல்

கும்மாலறிந்தனயாவையுந்தாமலென்றறிந்து
மும்மாயைமும்மலமுக்குணநீங்கிமுழுதறிவாற்
சும்மாவிருக்கத்தூரியங்கடந்தசுகமுதிக்குஞ்
சன்மார்க்கமுத்தியிடுதென்றூன்றடங்கச்சியேகம்பனே.

எ-ம்.

அகஸ்தியமுனிவர்

முடிந்திடம்பேச்சற்றமோனமெய்ஞ்ஞானமுதல்வநின்னைப்
படிந்திடமேபதிபாசம்பசுவிருட்பற்றற்றதும்
விடிந்திடந்தானென்னுநானென்னுமாயுய்விட்டெவையுங்
கடிந்திடத்தப்புறத்தப்புறத்தாநந்தங்காணுமதே.

எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

வான்றேடுமறையேயோமறைதேடும்பொருளேயோ
ஆன்றேடுமுயிரேயோவுயிர்தேடுமுணர்வேயோ

தான்றேடநான்றேடச்சகமெலாந்தனைத்தேட
நான்றேடிநான்காணநானூரோநானூரோ.

எ-ம்.

பத்திரகிரியார்

என்னையென் னிலேமறந்தே
யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து
தனித்திருப்பதெக்காலம்.

எ-ம்.

உண்மைவிளக்கஞ் சிந்தனை

முத்திதனையடைந்தோர்முந்துபழம்போதங்கி
வித்தகமாம்வீணையிவையிற்றி-னொத்த
விரதமணம்வெம்மையெழினாதம்போல
விரவுவரென்றோதும்விதி.

அன்றியும்,

தத்துவங்களெல்லாஞ்சகசமாயான்மாவிற்
பெற்றதனிநிற்கின்றபெற்றிபோல்-முத்திதனில்
சித்தமலமற்றார்செறிந்திடுவரென்றுமறை
சத்தியமாயோதியிடுந்தான்.

எ-ம்.

அத்துவிதஉண்மை

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடுந்
தன்னையறிந்தவுடன்சத்தாய்த் தானேவிளங்குமில்வலகந்
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னேவிடவேறிலையெனவே
தன்னேநோக்கியிடினவையுந்தானாய்விளங்குமுடிவதனில் எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

அத்துவித அபரோக்ஷானுபவத்தில் வேறுதோன்றாமல் பரிபூரணந்தபோதமுதச் சகலமுந் தன்மயப்படுத்திக்கொள்ளுஞ் சுயஞ் சைதன்யத்தை அடைந்தவர்கள் சித்திமுத்திகள் பெறுவரென்றமையால் யாமும் நிர்விக்கனமாய் இந்தூல் நிறைவேறப்பெறுவோ மென்றதாயிற்று.

காப்பு - முற்றிற்று.

ப ர யி ர ம்

பரசிவவணக்கம்

சீர்பூத்த செஞ்சடையிற் சுரந்தியுங்
 கரமதியுஞ் செறிந்திலங்க
 வார்பூத்த சூயவனிதை யொருபுறத்திற்
 பசந்தொளிர வாரியுண்ட
 கார்பூத்தமணிவண்ணன் கட்கமல மிணைக்கமலக்
 கழலின் மேவ
 ஏர்பூத்தகோவலில்வாழ் வீரட்டத் தொரு
 முதலை யிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய செவந்த சடையில் தெய்வ கங்கையும், அமுதகிரணங்களையுடைய இளம்பிறையும், நெருங்கிப் பிரகாசிக்கவும், கச்சப்பொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய தேவியார் இடப்பாகத்தில் (மரகதரத்தினம்போலப்) பசுமையாய் விளங்கவும், நீருண்டமேகத்தையொத்த மகாவிஷ்ணு

வின் கண்ணாகிய தாமரைப்புஷ்பம் இரண்டாகிய பங்கஜத்
தைப்போன்ற திருவடிகளிற் பிரகாசிக்கவும், அழகுபொருந்
திய திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்
வரரை வணங்குவாம். எ-று. ஏ-அசை. (1)

பரதேவதை வணக்கம்

அரியநாயகியளவைக்கனுதினமுநெக்குருகுமடியரன்புக்
குரியநாயகியெங்குந்தானாகிநீங்காமலொளிராநின்ற
கரியநாயகிகோவற்பிராணிதத்தி லெப்போதுங்கலந்துவாழும்
பெரியநாயகியுபயபதமலரையனுதினமும்பேணுவோமே.

(இ-ள்.) மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் நினைத்தலுஞ்
சொல்லலுமாகிய அளவுக்கடங்காத ஈஸ்வரியாயுந் தினந்தோ
றும் மனம் நெக்குவிட்டுருகும் அடியார்களுடைய அன்புக்குச்
சுதந்தரமான பரதேவதையாயும், எவ்விடத்திலுந் தானே
(அகண்டாகாரமாய்) நீங்காமல் பிரகாசிக்கின்ற சர்வ சாக்ஷிக்
குரிய உமையாயுந், திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்குந்
திருவீரட்டேஸ்வரருடைய இடப்பாகத்தில் அனவரதமுஞ்
சேர்ந்து வாழ்கின்றவராயும் விளங்குகின்ற பெரியநாயகி யம்ம
னது உபயசுரணரவிந்தங்களைத் தினந்தோறும் தியானிப்பாம்
எ-று. அகரம்-சாரியை, ஏ-அசை. (2)

கணபதி வணக்கம்

வேறு

அரியானையயன்மாலுக்ககண்டபேரொளியானைத்
தெரியானையன்பிலர்தந்தேதகமனவாக்கதனுக்

சூரியானையன்பர்தமக்குயர்பெரியாளின்றெடுத்த
பெரியானைக்கணபதியின்பிறங்கியபொற்பதம்பணிவாம்.

(இ-ள்.) பிர்ம்ம விஷ்ணுக்களாலுங் காண அரியவராயும், அகண்டாகாரமாகிய ஞானப்பிரகாசராயும், அன்பிலீலாதவர்களுடைய மனோ வாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாலும் அளவுதெரியக்கூடாதவராயும், அடியார்களுக் குரியவராயும், உயர்ந்த பெரியநாயகியம்மன் பெற்றெடுத்த (மூத்தபுத்திரராயு மிராநின்ற) * பெரியானைக் கணபதியினுடைய விளங்குகின்ற அழகிய திருவடிகளை வணங்குவாம் எ-று. (3).

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்

வேறு

கடல்சுவற நெடுமாயக்கிரிவீழ்ச் சூரனுரங்கலங்கச் செம்போன், மடலவிழ் கற்பகநீழலில் வலாரியும்வந் தரசிருப்ப மகங்களோங்க, விடலரியவிபுதர்சிறை விடமுனிவர் செய்தவங்கண் மேலுமோங்க, அடல்கெழுவேலேவியவோ ராறுமுக னடியிணையை யகத்துள்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) சமுத்திரஜலம் சோஷித்துப்போகவும் உயர்ந்த வஞ்சனையாகிய கிரவுஞ்சமென்னும் மலைபிளந்து விழவுஞ் சூர பன்மனுடையமார்பு கலங்கவந் தேவேந்திரனுஞ் செம்போன் னிறமாகிய இதழ்விரிந்த புஷ்பங்கள் நிறைந்த கற்பகவிருக்ஷத்தின் நீழலில்வந்து கொலுவீற்றிருக்கவும், யாகங்கள்

* பெரியானைக்கணபதி என்பது திருக்கோவலூரிலிருக்கும் விநாயகருக்குப் பெயராம்.

விர்த்திக்கவும், விட்டு நீங்குதற்கரிய சிறையில் நின்றுந் தேவர்கள் நீங்கவும், ரிஷிகள் செய்யுந் தவங்கள் மென்மேலும் வளரவும், வெற்றிமிகுந்த வேலாயுதத்தைப் பிரயோகித்த ஒப்பற்ற சண்முகக்கடவுளினுடைய உபய திருவடிகளை உள்ளத்தின் கண் வைத்துத் தியானிப்பாம் எ-று. மடலவிழென்றதனால் புஷ்பங்களென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

(ப - ம்.) ஒருகாலத்தில் சூரபன்மனுக்குத் தோல்வியடைந்து சீகாழியிற் சென்று ஒளித்துப் பரமசிவனைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்த தேவேந்திரன் மறுபடியும்வந்து அரசு செலுத்தவு மென்பார் 'வலாரியும்வந் தரசிருப்ப' எனக் கூறினார். (4)

திருநந்திதேவர் வணக்கம்

வேறு

முந்துசஞ்சிதங்கடரமும்மலக்கங்குல்பாற
• அந்தியும்பகலுமில்லவாதித்தனகத்திற்றேன்ற
இந்தியம்புலன்கண்மாயவிற்பவாரிதியின்மூழ்க
நந்தியெம்பெருமான்பாதநரினமென்சிரமேல்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) முதன்மையாகிய சஞ்சிதவினைகள் அழியவும், மும்மலமாகிய இருள்நீங்கவும், இரவும் பகலுமற்ற ஞானசூரியன் உளத்திலுதிக்கவும், பஞ்சேந்திரியங்களும் அதன்விஷயங்களுங் கெடவும், பிரம்மானந்தக்கடலுள் மூழ்கவும், எம்பெருமானாகிய திருநந்திதேவருடைய பாதாம்புயத்தை எனது மூடியின்கண் வைத்து வாழ்வாம் எ-று.

(ப-ம்.) பிரகிருதியின் தோற்றமாகிய பகலும் அதன் ஒடுக்கமாகிய இருளும் இறந்து சதோதயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற சர்வசாக்ஷியாகிய பேரறிவென்பார் ‘அந்தியும் பகலும் மில்லா வாதித்தன்’ என்றார். சஞ்சிதமாவது—அனந்தபவங்களுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய வினைகள் கட்டுப்பட்டிருப்பதாம். மும்மலங்களாவன:—ஆணவம் மாயை கன்மமாம். இவற்றுள் தண்டுலத்தைப்பற்றியே தவிடுபோல ஆத்மாவை ஆணவமலம் பற்றியிருக்கும். தண்டுலத்தைப்பற்றிய உமியைப்போல ஆத்மாவை மாயாமலம் பற்றியிருக்கும். தண்டுலத்தைப்பற்றிய முனையைப்போல ஆத்மாவைக் கன்மமலம் பற்றியிருக்கும்.

(5)

நால்வர் வணக்கம் வேறு

அடிபணிவே னுமைசொர்க்கத் தழுதையயின் றினியகவியமுதந்தந்தோன், அடிபணிவேன் பவக்கடலு முவர்க்கடலுங்கடந்தவாக்கரசின் செங்கேழ், அடிபணிவேன் பரவைபாற்பரமசிவனைத் தூதாகவனுப்பிவித்தோன், அடிபணிவேன் றிருவாதவூரடிகளடிகழேத்தி யன்பிற்றானே.

(இ-ள்.) அன்போடுங் கீர்த்திகளைத் துதித்துப் பார்வதியாருடைய ஸ்தனத்தின் பாடையுண்டு இனிமைதங்கிய செந்தமிழ்ப்பாடலாகிய அமுதத்தைத் தந்தருளிய திருஞானசம்பந்த ஸ்வாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன். பிறவிக் கடலையும் உப்புக்கடலையும் நீந்திய அப்பர்சுவாமிகளுடைய சிவந்த நிறம்பொருந்திய திருவடிகளை வணங்குவேன். பரவை

நாச்சியாரிடத்திற் பரமசிவத்தைத் தூதாக அனுப்பிவித்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன். மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன்.

(வி-ரை.) தான்-சாரியை. ஏ-அசை. அன்போடுங் கீர்த்திகளைத் துதித்து என்றது நால்வருக்குங் கூட்டுக. (6)

வசவேசர் சேன்னவசவேசர் வணக்கம்

சிவசமயப்பயிர்தழையப் பரசமயக்களேநீங்கத் திகழ்வேதத் தோ, நவமையிலாகமநீதி யோங்கவரும்வசணர்தா ஞுவந்து போற்றி, அவமறுமாறங்கலிங்கம் கலைமுகஞ்சதாக்கியம்பத்தி யத்தஞ்சத்தி, இவைகளொருவடிவாயசேன்னவச வேசர்பத மிறைஞ்சவோமே.

(இ-ள்.) சைவசமயமாகிய பயிர்கள் விர்த்தியடையவும், அன்னியசமயமாகிய களைகள் கெடவும், பிரகாசமுள்ள வேதங்க ளுடனே ஒப்பில்லாத வீரசைவாகம ஒழுங்கு பிரபலத்தை யடையவும், அவதாரஞ்செய்து வசவண்ணரென்னுந் திருநாம த்தைக்கொண்ட சுவாமிகளது திருவடியைக் களிப்புடனே வணங்கிக் குற்றமற்றிராநின்ற பீடம் படி நிதம்பம் கோமுகம் மேல்வட்டம் நாளத்தடி என்னும் ஆறங்கத்தினையுமுடைய லிங்கமூர்த்தியும், சாந்தியாதீதகலை சாந்திகலை வித்யாகலை பிர திஷ்டாகலை நிவர்த்திகலை என்னும் ஐந்துகலைகளும், ஈசானம் தற்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோஜாதம் என்னும் ஐந்துமுகங்களும், சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம் கத்துருசாதாக்கியம் கர்மசாதாக்கியம் என்

னும் ஐந்து சாதாக்கியங்களும், சத்தி மௌநாங்கம் அத்தி தலம் கந்தம் சவை என்னும் ஆறுபத்திகளும், கரதலகமல மென்னும் அஸ்தமும், பராசத்தி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி என்னும் ஐந்துசத்திகளும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஏகரூபமாய் விளங்கிய சென்னவசவேசர் என்னும் அங்கிதத்தையுடைய எமது சுவாமிகளது உபய சரணங்களை வணங்குவாம்) எ-று.

(வி-ரை) ஏ-அசை. இலிங்கமாவது - இஷ்டலிங்கம், பிராணலிங்கம், பாவலிங்கம், ஆசாரலிங்கம், குருலிங்கம், சிவலிங்கம், சரலிங்கம், பிரசாதலிங்கம், மகாலிங்கம் என வீராகம சித்தாந்தப்படி ஒன்பது வகையாமெனக் கொள்க.

பஞ்சசத்திகளின் விபரமாவன:—சிவத்தின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று பராசத்தியும், அப்பராசத்தியின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று ஆதிசத்தியும், அவ்வாதிசத்தியின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று இச்சாசத்தியும், அவ்விச்சாசத்தியின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று ஞானசத்தியும், அந்த ஞானசத்தியின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று கிரியாசத்தியுமா மென்பது சைவாகம சித்தாந்தமெனக் காண்க. (7)

குகைநமசிவாயர் வணக்கம்

வேறு

அன்னமயம் பிராணமய மனோமயம் விஞ்ஞான மானந்த மயத்தினு டீனைங்கோசமாய், இன்னன்மயநீங்கிய மெஞ்ஞானி யுளங்குகையா மெப்போது நீங்காம லிசைந்துமிகவாழ்வோன்,

பன்னரிய விரியுயரஞ் சமந்திகமிவைகள் பகர்வரிதாய்ப்பிரமன்
முதற் பண்ணவர்தம் முளத்தில், உன்னரிய ஓநமசிவாயகுரு
ராயனுபயசர னெமதுளத்து முச்சியினும்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) அன்னமயம் - பிராணமயம் - மனோமயம்-விஞ்
ஞானமயம் - ஆனந்தமயம் என்னும் பஞ்சகோசமாகிய துன்
பத்துடனே இன்பத்தையும் நீங்கிய உண்மைஞானியின் இரு
தயத்தையே குகையாகக்கொண்டு அனவரதமும் நீங்காமல்
ஒத்து வாழ்கின்றவராயும், சொல்லுதற்கரிய விஸ்தாரமும்,
உயர்வும் சமமும் விசேஷமும் ஆகிய இவைகளில் வேறு
சொல்வதற் கில்லாதவராயும், பிரமன்முதலிய தேவராலும்
மனத்தின்கண் நினைத்தற்கரியவராயும், ப்ராணவஸ்ஸுபராயும்
விளங்குகின்ற குகைநமசிவாய குருராயருடைய உபயசரணங்
களை எமது அகத்திலுஞ் சிரத்திலும்வைத்து வாழ்வாம் எ-று.

(வி-ரை.) தம்-சாரியை. அன்னமயமாவது - தோலும்
இரத்தமும்-தசையும் நரம்பும்-எலும்பும் மூளையும் ஆகிய ஷட்
பாவ விகாரமாகத் தோற்றுகின்ற ஸ்தூலதேகமாயிருத்தல்.
ப்ராணமயமாவது-ப்ராணாதியாகிய சமஷ்டிவாயு ஒன்றுடனே
வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல். மனோமய
மாவது - புத்திரீங்கலாய் மனமாதியாகிய சமஷ்டி அந்தக்கர
ணம் ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்
தல். விஞ்ஞானமயமாவது - புத்தி ஒன்றுடனே சுரோத்தி
ராதி ஞானேந்திரியம் ஐந்துங்கூடியிருத்தல். ஆனந்தமய
மாவது - மனோமயமும் விஞ்ஞானமயமும் அஞ்ஞானத்தி
லமுந்திய காரணதேகமாயிருத்தல். (8)

குருநமசிவாயர் வணக்கம்

வேறு

சீலமிகுங்குகைநமசிவாயர்கரசாதனராய்த்திகழுமன்பாற்
பாலினுறுசுவைபோலப்பனுவலவர்மீதுமம்பலவர்மீதுங்
கோலமுடனேசெப்புங்குருநமசிவாயர்பதங் குழைந்துபோற்றி
தாலமிசைநிலவவருசிவசரணரணைவரையுந்தாழ்ந்துய்வாமே.

(இ-ள்.) (ஞானமாகிய) நல்லொழுக்க மிகுந்திருக்கின்ற
குறைநமசிவாயர் கையினுற் காட்டிய (சின்முத்திரையைச்)
சாதனமாகக் கொண்டவராய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அன்பினாலே
அவ்வாசிரியர்மீதும், சிதாகாசத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கட
வுளின்மீதும், பாலிலுள்ள சுவையைப்போலும் (இனிமை
தங்கிய) தமிழ்ப்பாடல்களை அழகாகச்செய்த குருநமசிவாய
ருடைய திருவடிகளை மனமுருகித் துதிசெய்து பூமியின்
கண்ணே ஒளிவிளங்க அவதரித்த சிவசரணர்கள் யாவரையும்
வணங்கி வாழ்வாம் ஏ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

(9)

அவையடக்கம்

பத்தியங்கங்கொடுசெய்யும் பூசனையுமறையாதி பகரும்வண்
ணம், இத்தரணிமிசைசெய்யும்பூசனையும் யானைமுதலிசைக்கு
மைந்து, சுத்தியின்றிச்செய்யும்பூசையலதறியா நீசிதான்சுழற்றி
வீசும், அத்தனிக்கூவிளப்பூசைக்கிரங்கலினால் யான்பாடவக
முற்றேனே.

(இ-ள்.) பரமசிவனார் இப்பூமியினிடத்தில் பக்தியாகிய
அங்கத்தைக்கொண்டு செய்த பூசைக்கும், வேதாகமங்களிற்

கூறியிருக்கும் விதியின்படிசெய்த பூசைக்கும், சொல்லுகின்ற யானைமுதலாகப் பாம்பு-சிலந்தி-எறும்பு-நண்டு ஆகிய ஐந்தும் பஞ்சசுத்தியில்லாமல் செய்த பூசைக்கும் (அனுக்கிரகித்த) தல்லாமல் மூடத்தன்மையையுடைய சண்டாள ஸ்ரீயானவள் சுழற்றியெறிந்த வில்வம் தன்மேற்பட அதையும் பூசையாகக் கொண்டு கிருபைசெய்தபடியால் அடியேனுடைய சொல்லையும் அங்கீகரிப்பாரென்று இந்தூல் செய்ய நான் மனதில் துணிவு கொண்டேன் எ-று.

(வி-ரை.) தான்-இ-சாரியைகள்; ஏ-அசை. பஞ்சசுத்தியாவன:-ஆத்மசுத்தி பூசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தி என்பனவாம்.

நீசிக்கு அருள்செய்த வரலாறு

பிரமோத்ரகாண்டம்

கேகயதேசத்தில் ஒரு பிராமணனுடைய புதல்வி செளமினியென்பவள் தன் பிதாவினால் வேதவிதியின்டடி மற்றொரு பிராமணனுக்குக் கலியாணம் பண்ணிக்கொடுக்கப்பட்டவளாய்ப் புருஷனுடனே இஷ்டத்தை யனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறநாளில், அந்தப்புருஷன் தான்செய்த தீவினையினால் பலவியாதிகள் மேலிட்டு இறந்துபோக அந்தச் செளமினியானவள் அதிக துக்கமுடையவளாகிப் பின்னர் அதிக விரகத்தை யடைந்தவளாய்ச் சகியாமல் முறைதவறிச் சோரத்தனமாய்ப் பலபுருஷரைச் சேர்ந்து பந்துக்களும் அன்னியர்களுமாகிய பெரியோர்களும் வாசித்தவர்களுஞ் சொல்லிய நன்மையைக்

கேளாமல் காமசுகத்தை யனுபவித்துக் கர்ப்பமடைந்தாள். அதையறிந்த தாய்தந்தை முதலானவர்கள் இவளை வைத்துக் கொண்டிருப்பது இனி நமக்குத் தகாதென்று ஊரைவிட்டுத் துரத்திவிட்டார்கள். அப்போது சௌமினியானவள் அதிக துக்கத்தோடுங் காட்டிற்போக ஒரு வேளாளன்கண்டு அழைத்துக்கொண்டுபோய்த் தன்வீட்டில் வைத்திருந்தான். அவனைச்சேர்ந்து மாம்சபுக்தமும் மத்தியபானமும்பண்ணிப் பிள்ளையைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற நாளையில் ஒருநாள் அந்த வேளாளன் அசலூருக்குப்போகத் தனித்திருந்த சௌமினியென்பவள் மாம்சம் தின்ன ஆசைகொண்டு தொழுவத்திற் புகுந்து கள்ளுண்ட மயக்கத்தினாலே பசுவின் கன்றைப் பிடித்து வெள்ளாடென்று நினைத்துக் கழுத்தையறுத்து வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்து விளக்கின்முன்னே அரியும்போது பசுவின் கன்றென்று அறிந்து சிவ சிவா! கள்ளின் மயக்கத்தினாலல்லவா இப்படி நேரிட்டதென்று இரண்டுநாழிகை வரையிலுந் துக்கித்திருந்து, பின்பு மாம்ச அபேகைநயினாலே அந்தப் பசுவின்கன்றின் மாம்சத்தைப் பாகம்பண்ணிப் புசித்துத் தோல் எலும்புகளைத் தெருவிற்போட்டுப் புலிவந்து கொன்றதென்று சொல்லி அழுதுகொண்டிருந்தாள். பொழுது விடிந்தவுடனே புருஷனாகிய வேளாளன் வந்து பசுவின் கன்று இறந்துபோனதைக் கேள்விப்பட்டு வியசனமுற்றுச் சௌமினியுடன் சேர்ந்து இருக்கிற நாளில், சௌமினியானவள் வாழ்நாள் கழிந்திறந்து இரண்டு கண்ணும் பார்வையில்லாமற் புலைகளாய்ப் பிறந்தாள். நாயுண்ட எச்சிலையும்

மிதுதியாகிய பசுவிதைச்சி முதலாகிய மாம்சங்களுடனே கள்ளையும் உண்பித்து வளர்த்துத் தாய்தந்தைகள் இறந்து போக, இப்புலைமகள் கருங்காக்கையைப்போல நிறமும், தேக முழுதும் புழுநெளிய, அதிகரித்த ரணமும், அதிகமான குஷ்டமும், புண்வழியில் அதிக நாற்றமும், சுரமும் சூலையும் கூடியமும் இன்னும் பலவித வியாதிகளுங் கொண்டிருந்த தால் ஒருவரும் விவாகஞ் செய்யாமற் போனார்கள். இவள் பசிமுதலாகிய நோய்களைத் தாங்கமாட்டாமல் புலைச்சேரி தோறும் பிச்சையெடுத்துண்டு இருக்கும் நாளையில் தேக மிளைத்து மூப்படைந்து அதிக துன்பமுற்றுப் பசி வருத் தம் மேலிட நடை தளர்ந்து சிவராத்திரி புண்ணியகாலத் தில் கோகர்ணத்துக்குப் போவார்களுடன் சென்று ஒரு வீதியிற்போய்க் கண்ணில்லாதவளுக்குப் பிச்சை போடுங்க ளெனக் கூவித் திரிவதைக்கண்டு ஒரு சிறுவன் தன் கையிற் போட்ட வில்வத்தை உணவென்று வாயிலிட, உண்ணத் தகாததாயிருந்தபடியால் அதைச் சுழற்றி வீசினாள். அவ்வில் வங் காளிக்குச் சமீபத்திலிருந்த பழைய சிவலிங்கத்தின் முடி மேல் விழுந்தது. அன்று இரவு நீங்கிச் சூரியோதயமான பின்பு வருத்தத்தோடும் ஒரு புலைமகள் கையைப்பிடித்துத் தடியை யூன்றிக்கொண்டு கால்சோர அவ்வுரைவிட்டுப் போ கும்போது பாலைநிலத்தில் இருமலினால் தவறிவிழுந்து மர ணத்தை அடைந்தனள். சிவராத்திரி முழுதும் ஆகாரமில் லாம லிருந்ததே விரதம்; பசியினால் துயில் நீங்கியதே சாக ரம்; அப்பொழுது தங்கவிடமில்லாமல் பணியில் நனைந்ததே

ஸ்நானம்; வில்வம் எண்ணு தெறிந்ததாயினுந் தன்மேற்பட்ட படியால் அதுவே அர்ச்சனையெனத் திருவுளங்கொண்டு பரமசிவனாருள்செய்ய, நவரத்நகசிதாலங்கார விமானத்துடன் பல சிவகணநாதர்கள் பூமியினிடத்துவந்து இவள் உயிரைத் திவ்ய ரூபத்திற்சேர்த்து விமானத்திலேற்றி வித்தியாதரர் பாடவும் அரம்பையராடவும் கொண்டுபோய் முக்குணவசத்தராய் அஞ்ஞானவிருளிற் புக்கவர் பொருந்துதற்கு அரிதாயுஞ் சூரிய னொளியை மின்மினிபோலச் செய்யும் கார்த்தியையுடையதாயும், வேதவித்தாயும், அரியயன்பெறுதற்கு அரிதாயும், அடைந்தவர் மீளக்கூடாததாயும், யாவர்க்குஞ் சேர்தற்கரிதாயும் விளங்குகின்ற மோக்ஷத்தின்கண்ணே சுவாமியுந் தேவியுந் காண விட்டார்கள் என்பதாம். (10)

இதுவுமது

வாருங்கோள் வையகத்தீர் யான்கீரவாரிதியை வள்ளத்தாலே, பாருங்கோளளந்தீவே நீங்களு நன்றாயருந்திப் பாலினாசை, தீருங்கோளென்றொருவன் செப்புதல்போற் சிவயோகநிட்டைதன்னை, நீருங்கோ ளரவணியு மண்ணன் மொழிப்படியேயா நிகழ்த்தறானே.

(இ-ள்.) கங்கையைநீர் தீமையைச்செய்கின்ற சர்ப்பத்தை யுந்தரித்த பரமசிவனார் உமைக்கு அனுக்கிரகித்தபடியே, சிவயோகநிஷ்டையை நிஷ்டாநுபூதியென்னும் பெயரையுடைய நூலாக யாம் தமிழினுற்செய்வது (எதுபோலுமெனில்) உலகத்தாரே! வாருங்கள்; நான் பாற்கடலைக் கிண்ணத்தினாலே

யளந்துதருவேன் பாருங்கள்; நீங்களுஞ் செவ்வையாகவுண்டு பாவினாசையைத் தீர்த்துவிடுங்களென்று ஒருவன் சொல்வதை யொக்கும் எ-று.

(வி-ரை.) தான்-சாரியை, ஏ, ஏ, அசைகள். எனவே பூலோ கத்தார் நூலாசையை விட்டொழிந்து அந்தாற்பயனாகிய ப்ரம்ம நிஷ்டையை அடையும்பொருட்டு உமைக்குப் பரமசிவனார் அனுக் கிரகித்ததென்பது தோன்ற 'அண்ணன் மொழிப்படி' யென வும், இந்தூல் பார்க்கத்தக்க நுட்பபுத்தியையுடைய புண்ணி யோத்தமார்களாகிய இவ்வுலகத்தாரே வரக்கடவீர்க ளென்பது தோன்ற 'வாருங்கோள் வையகத்தீர்' எனவும், ஆத்மகோடி களுக்கு ப்ரம்மநிஷ்டையை யெடுத்துப் போதிக்கின்ற நாலு வேதங்களி லுண்டாகிய அஷ்டோத்தரசத வுபநிஷத்துகளும் அவற்றை மேன்மேலுந் தெளிவாகச் சொல்லுகின்ற பலதூல் களும் அளவிலென்பதுதோன்ற 'கீரவாரிதியை' எனவும், அவ்வளவிறந்த சுருதிகளாகிய பாற்கடலையறிந்து அவற்றின் பொருளாகிய பால் குடித்தற்கு ஆயுளின்மையால் வரிசைக் கிரமமமாக நிஷ்டையை யாமெடுத்துப் போதிப்போமென்பது தோன்ற 'யான் கிண்ணத்தாலளந்தீவேன்' எனவும், உங்க ளுடைய அறிவின் கண்ணைக்கொண்டு அந்த நிஷ்டையைச் சாதித்துப் பரிபூரணமான ஆருடபதத்தை விரலிலடைந்து நூலாசையை ஒழித்துவிடுங்களென்பது தோன்ற 'பாருங் கோள் நீங்களுநன்றா யருந்திப் பாவினாசை தீருங்கோள்' என வும், சர்வானந்த வல்லமையுள்ள இந்துலாசிரியர் தாம் நிர் வாண சுகத்தை நிஷ்டானுபூதி யென்னும் பெயரையுடைய

தமிழ்தூலாகச் செய்வதற்குக் கற்றுவல்ல சான்றோர் முன்பற்றாதவரெனத் தாழ்ந்து கூறுதல் முறைமையென்பது தோன்ற 'என்றொருவன் செப்புதல்போற் சிவயோக நிஷ்டை தன்னை யாநிகழ்த்தறானே' எனவுங் கூறினாரெனப் பெற்றும்.

நூல்வரலாறு

அத்தனூர்தமைக்கயிலை யிடத்துமையாள் வணங்கி மகிழ்ந்தன்பிற் கேட்ப, உத்தரவாதுளந்தன்னி னாலேழாம் படலத்தி லுண்மைஞான, முத்திதனையுதவுரிட் டானுபூதியை யெடுத்து மொழிந்தா னத்தை, இத்தலனி லியான்றமிழாற் புல்லறிவு கொடுபுகல விசைந்துளேனல்.

(இ-ள்.) கயிலாசத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற கடவு ளைத் தேவியானவர் வணங்கிச் சந்தோஷித்து அன்புடனே (ஆத்மஞானநிஷ்டையை) அ னு க் கி ர க ம் பண்ணவேண்டு மென்று கேட்ப, அக்கடவுள் வாதுளமென்னும் ஆகமத்தில் உத்தரபாகத்தில் இருபத்தெட்டாம் படலத்தில் தாம் சொல்லி யிருக்கின்ற மெய்யறிவாலடைகின்ற மோக்ஷத்தைத் தரு கின்ற நிஷ்டாநுபூதியை யெடுத்து வுப்தேசித்தார். அதனை இப்பூமியின்கண் நான் என்னுடைய சிற்றறிவைக்கொண்டு நிஷ்டாநுபூதியென்னும் பெயரையுடைய நூலாகத் தமிழினுற் பாட மனமிசைந்தேன் எ-று. ஆல்-அசை. (12)

பா யி ர ம் முற் றி ற் று.

ஆக திருவிருத்தம்-12.

ஸ்ரீஸ்தகுருவேநம:.

நிஷ்டாநுபூதி

நூல்

அவதாரிகை

தேவியார் பரமசிவத்தை வணங்கி ஞானநிஷ்டாசாதனையை
அடியேற்குக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென அக்கட
வுளுஞ் சொல்லுவோங் கேட்கக்கடவாயெனல்

நித்தனையுமையா ளடிபணிந்தெனக்கு நிட்டைசாதனை
நிகழ்த்தெனவே, அத்தனு மகிழ்ந்தே நீவினாவிடுத லாருயிர்த்
தொகைகண் மெய்யுணர்வான், முத்தியையடையுங் காரண
மாமான் மொய்குழற்செய்ய வாய்பசுந்தோள், வித்தகிசாவ
தானமாய்க்கேட்டி யென்றிறைவிளம்பிடுமன்றே.

(இ-ள்.) என்றைக்கும் அழியாத நித்யராகிய பரம
சிவத்தை நோக்கிப் பார்வதியார் திருவடிகளிற் பணிந்துநின்று
அடியேனுக்குத் தேவரீர் பிரம்ம நிஷ்டாசாதனத்தை அநுக்ர
கஞ்செய்தருள வேண்டுமென்று கேட்க, சகத்துக்கெல்லாம்
பிதாவாய் விளங்குகின்ற அப்பரமசிவமும் அதற்கு ஆனந்

தத்தையடைந்து நெருங்கிய கூந்தலையுஞ் சிவந்தவாயையும் பசுமைபொருந்திய தோள்களையும் கியானத்தையுமுடைய உமையவளே! நீகேட்டது உலகத்தில் நிறைந்திருக்கின்ற ஆத்மகோடிகள் (பழிசேர்முத்திகளைநீக்கி) உண்மையறிவால் மோகூத்தை யடைவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றது. (ஆகையால்) நீ சாவதானமாய்க் கேட்பாயாகவென்று சொல்லுகின்றார் சுவாமி எ-று.

(வி-ரை.) ஏ-ஏ-ஆல்-அன்று-ஏ இவ்வைந்தும் அசைகள். மெய்யுணர்வா லென்றதனால் பழிசேர்முத்தி வருவிக்கப் பட்டது.

(ப-ம்) அண்டசராசரங்களெல்லாந் தம்மிடத்தில் தோன்றித் தோன்றி அழிந்தாலுந் தாமெப்பொழுதும் அழியாமல் சமஸ்தமுந் தாமாயுந் தாமல்லவராயும் விளங்குகின்ற கடவுளென்பார் 'நித்தன்' எனவும், மெழுக்குண்டையில் மறைப்புண்ட இரத்தினம்போல் ஆணவத்தால் மறைப்புண்டு கிடந்த சர்வாத்மாக்களுக்குந் தனுவாதிகளைக் கொடுத்து அவற்றின் கண்ணே முன்னர் வினைகளை யூட்டுவித்துப் பின்னர் சுருதி குரு சுவானுபவங்களினால் ஆத்மஞானத்தை விளைவித்துப் பாதுகாக்குந் தந்தையென்பார் 'அத்தன்' எனவும், பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்கின்ற ஒப்பற்ற தேவநாயகனென்பார் 'இறை' எனவும், எவ்வண்டங்களும் அவைகளுள் உள்ள வுயிர்த்தொகைகளும் உண்டாவதற்கு விதையாகவும் அகமாகவு மிருக்கின்ற சிற்சத்தியென்பார் 'வித்தகி' எனவுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) தேவியானவர் லோகநாயகரைப்பார்த்து ஆத்ம கோடிகளின்பொருட்டு பிரம்மநிஷ்டா சாதனத்தை வினா வினதாம்.

பழிசேர் முத்திகளாவன:—

உலகாபுதன் மகளிரிடத்துண்டான் போகமே முத்தியென்பான். புத்தனாகிய சவுந்தராந்திகள் உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்கிற பஞ்சகந்தங் கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அமணனாகிய நிகண்டாவாதி முக்குணங்களுங்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். ப்ரபாகரன் எங்கும் விரிந்த காமிய கன்மங் கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் பேதவாதி, ஆணவமலங்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சமவாதி சுத்தமாயாசரீரமழியாது நித்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதி சரீர தொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற சீவாத்மாவுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதத்தில் பாற்கரியன் ஆத்மாகெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சங்கிராந்தவாதி பசுபகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாகிறதே முத்தியென்பான் இதற்கு அஷ்டமாசித்தியு மென்பான். பாஷாணவாதி ஆத்மா கேவலத்திற் கிடக்குந்தன்மைபோல் முத்தியிலும் ஒன்றுமறியாமல் பாஷாணம்போலக் கிடக்கிறதே முத்தியென்பான். இவை பத்துமாம். இவையன்றி இன்னும் அனந்தமுள. அவை பல நூலாலறிக. (மெய்யுணர்வால் முத்தியை அடைவதாவது, ஆணவம் - மாயை - காமியம் ஆகிய மும்மலங்களும் நீங்கி ஆத்மா அருளோடு கூடி நிற்பதேயாம்.)

பத்துவகை முத்தி யென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிவப்பிரகாசம்

அரிவையரின் புறுமுத்திகந்தமைந்து மறுமுத்திதிரிகுணமு
மடங்குமுத்தி, விரிவுவினைகெடுமுத்தி மலம்போமுத்தி விக்கி
ரகரித்தமுத்தி விவேகமுத்தி, பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி சித்தி
முத்தி பாடாணமுத்தி யிவைபழிசேர்முத்தி, திரிமலமு மகல
வுயி ரருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தியி துமுத்தித் திறத்ததாமே.
என்பதனாற் காண்க. (1)

(அ-கை.) சிவஞான தேசிகரால் அநுக்ரகிக்கப்பட்ட
மஹாவாக்யத்தாலன்றி ஏனைவயற்றால் முத்தி கிடையாதென்று
கூறுவான் தொடங்கி ஓர் மொழியினால் சர்வமுமொழிந்து
வீடடையலாமெனல்.

ஒருமொழியாலே சுருதியாகமதா லுயர்புராணமு மெலா
மொழியும், ஒருமொழியாலே சரிதை நற்கிரியா யோகபாவனை
யெலா மொழியும், ஒருமொழியாலே யண்டபூதங்க ளொடுங்
கிடுந் தன்னிலைதோன்றும், ஒருமொழிசும்மா விருத்தலாமதனா
லொப்பிலாச்சிவபத மடைவார்.

(இ-ள்.) (சற்குருவருளால் பெறப்பட்ட) ஒருசொல்லினால்
நான்கு வேதங்களும், நான்கு உபவேதங்களும், ஆறங்கங்
களும், முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துகளும், இருபத்தெட்டு ஆக
மங்களும், ஒன்பது உபாகமங்களும், சப்தகோடி மஹாமந்தி

யங்களும், ஆறு சாஸ்திரங்களும், பதினெண்புராணங்களும், பதினெட்டு உப்புராணங்களும், இரண்டு இதிகாசங்களும் என்று சொல்லுகின்றவைகளெல்லாம் ஒழிந்துபோம். ஒரு சொல்லினால் சரிதையாகிய தொழிலுங் கிரியையாகிய பூசையும் அஷ்டாங்கயோகமுமாகிய எல்லாம் ஒழிந்துபோம். ஒரு சொல்லினால், அண்டங்களும் பிருதுவி முதலாகிய பஞ்சபூதங்களும் ஒடுங்கிப்போம். பின்னர்த் தமது ஆத்மஸ்வரூபமான உண்மைநிலை உதயமாம். ஒருசொல்லானது அசைவற நிறுத்துந் தன்மையை யுடையதாம். அந்த ஒருசொல்லினால் எவையாலும் ஒப்பிட்டுக் கூறப்படாத சிவசாயுஜ்ய பதத்தை அடைவார்கள் எ-று.

(வி-ரை.) ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள். ‘ஒருமொழி சம்மா விருத்தலாம்’ என்றது ஒருசொல்லினால் அசைவறநிற்குந் தன்மையாமெனப் பொருள் கூறினும் அமையும். ‘சுருதி’ என்றமையால் உபவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் உபநிஷத்துகளும். ‘ஆகமம்’ என்றதனால், உபாகமங்களும் சப்தகோடி மஹாமந்திரங்களும். ‘உயர்புராணம்’ என்றதனால் உப்புராணங்களும், ‘எல்லாம்’ என்றதனால் இதிகாசங்களும் வருவிக்கப்பட்டன.

(ப-ம்.) அகண்ட பரமானந்த சின்மயசிவா அனன்னிய விசுத்த விக்யான கன சச்சிதானந்த பிரம்மத்தினிடத்தில் சமஸ்தமும் உற்பவித்த கிரமத்தையும் லயத்தையும் விதித்துரைக்கின்ற அறுபத்துநாலு கலைக்கியானங்களுக்கும் மூல காரணமாயுள்ளதாயும், ஞானாசிரியரால் சர்வமும் ஒழித்து

வந்த அதிதீவரபக்குவரது * அத்துவாக்களை நியதிகளைந்து, நீயே அது அதுவே நீயென்று காட்டப்பட்டதாயும் விளங்குகின்ற பொருளென்பார் 'ஒருமொழி' எனவும், பிருதுவி தத்துவமுதல் நாததத்துவம் ஈறாகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்களுந் தானல்லவென்றும், அகர்த்தன்-அபோக்தன்-அபரிச்சின்னன் - அவிகாரன் - அமலன்-அசடன்--அசரீரன்-அசலன் - அனாதியன் - அனந்தன் - அதுலன் - அவிநாசன்-அத்துவிதன்-அனுமயன்-அரூபன்-அசங்கன்-அகண்டன் என்றும், இன்னும் பலவாறுகவுஞ் சொல்லப்படுகின்ற சொற்சொருபமே தானென்று மறிந்த சித்தவிர்த்தியான கிஞ்சித் நினைவையும் அறவேவிட்டு நின்றலென்பார் 'சம்மாவிருத்தலாம்' எனவுங் கூறினார்.

(இ - து.) ஏகமான மஹாவாக்யமே பிரம்மசொருபமென்பார் 'ஒருமொழியென்றார்' எனவும், ஒப்பற்ற ப்ரணவஸ்வரூபமாகிய மூலமந்திரமென்பார் 'ஒருமொழியென்றார்' எனவும், பேசுதற்கரிய வாசியினுற் காட்டுதலே பேரின்பவுண்மையென்பார் 'ஒருமொழியென்றார்' எனவும், சமானரகிதமாகிய சின்முத்திரையாற் காட்டுகின்ற அர்த்தமென்பார், 'ஒருமொழி யென்றார்' எனவுங் கூறுவாருமுளர். [சிவஞான தேசிகரானவர் தமது திருக்கண்ணோக்கத்தினால் நிகரற்ற மோனமாய்க் காட்டுவதே சொல்லாமற் சொன்னதென்

* அத்துவாக்க ளென்பன: மந்திரம்-11, பதம்-81, வர்ணம்-51, புவனம்-224, தத்துவம்-36, கலை-5-ம். இவைகட்கு ஷடத்துவாக்க ளென்றும் பெயர்.

பார் 'ஒருமொழியென்றார்' எனப் பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம்.) (தற்போதமிழந்து அறிவுமயமாகிய ததாகரமாவ தென்பார், 'சும்மாவிருத்தலா மென்றார்' என்பாருமுளர்.) (தேகேந்திரியங்களுடைய பேதரூபங்களான விவகாரவிருத்திகளுக்கும், அவ்விருத்திகள் ஒடுங்கின கேவல ஸ்வரூப சமாதிக்குஞ் சர்வசாக்ஷியாய் விளங்குதலென்பார் 'சும்மாவிருத்தலா மென்றார்' எனப் பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம்.)

(இ-ம்) ப்ரம்ம ஸ்வரூபமாகிய ஞானதேசிகராலே அதுக்கிரகிக்கின்ற ப்ரக்யானம் ப்ரம்ம அகம்ப்ரம்மாஸ்மி தத்வமஸி அயமாத்மா ப்ரம்ம என்னும் சதுர்வேதாந்தரங்க மஹாவாக்யமாகிய ஓர் மொழியினால் சத்தஸ்வரூபமா யிராநின்ற அறுபத்துநான்கு கலைக்கியானங்களும், (ப்ரத்தியக்ஷஸ்வரூபமாய்ப் பரிணமிக்கின்ற சரிதைக் கிரியைகளும்,) (தியானஸ்வரூபமாகிய யோகமும்,) (பூதபௌதிகமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அண்டபூதங்களுமாகிய இவைக ளெல்லாந் தனது வடிவமேயன்றி வேறல்லவென்று அறிந்த சித்தவிர்த்தியைச் சின்மாத்திரத்தில் ஐக்கியம்பண்ணி அவ்வைக்யமென்கிற இடத்தில் நிலைபொருந்திய நிரதிசயாநந்தமூந் தானேயென்று அறிந்தது நமூவிக் கேவலரூபமாய் விளங்குவதாம்.)

ஒருமொழி யென்பதற்குப் பிரமாணம்

திருவாசகம்

புற்றுமாய் மரமாய்ப் புனல்காலே யுண்டியா யண்டவாணரும்பிறரும், வற்றியாருநின்மலரடிகாணு மன்னவென்னை

யோர் வார்த்தையுட்படுத்தப், பற்றினாய்ப்பதையேன் மனமிக
வருகேன் பரிகிலேன்பரியாவுடறன்னைச், செற்றிலேனின்னுந்
திரிதருகின்றேன் நிருப்பெருந்துறைமேவிய சிவனே எ-ம்.

திருமந்திரம்

ஓமென்னுமோங்காரத் துள்ளேயொருமொழி
ஓமென்னுமோங்காரத் துள்ளேயுளபேதம்
ஓமென்னுமோங்காரத் துள்ளேயுருவரு
ஓமென்னுமோங்கார மொண்முத்திசித்தியே.

எ-ம்.

கடவுளந்தாதி

பாதத்திலேமனம்பற்றுவர் முற்றுவர்பாசமற்றோர்
தீதத்திலேநிலைபேராமற் சாதிப்பர்சித்துவித்தை
வாதத்திலேபொருளொன் றுகக்காண்பர்மனதுநெறி
நீதத்திலேகுருசொல்லாமற் சொன்னிறையிதுவே.

எ-ம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பசுபதிபாசவிளக்கம்

தாரணியவர்க்குநாலாஞ் சத்தினிபாதமெய்த
ஊருணிபோலத்தோன்றி யொருமொழியாலெனக்குக்
கோரணிகாட்டுமாறு சமயத்தின்கோளேநீக்கிப்
பூரணசொருபங்காட்டும்புண்ணியன்பொற்றாள்போற்றி. எ-ம்.

நிகழ்காலத்திரங்கல்

சீராமறையுஞ்சிவாகமமுஞ்செய்தாலும்
வோராவுணர்வு மொருமொழியாய்த்தந்தவா

எ-ம்.

தத்துவராயசுவாமிகள்

சொல்லுமெல்லைகண்முடிந்து தூரிசொன்றுமில்லதா
யெல்லையின்றியவகண்டபர வின்பமிதென
வல்லவன்புதல்வன்வாழ வொருமோனமொழியா
லொல்லைகண்டுதினையா யெனவுவந்தருளினான்.

எ-ம்.

ஞானிகளநிலமை

குருபதத்தஞ்சலிகூப்பியாதனத்தினுறைந்து கூறாமற்கூறிய
வோர்மொழி யுள்ளத்திருத்திக், கருவியெலா மொழித்துக்
காண்பாண்காட்சியொழிந்து காணுதுகண்டுகளியாது களித்
துவப்பாற், பொருவரு நிட்களசுத்த மேகமென விளங்கும்
போக்குவரவில்லாத புனிதபூரணத்தை, இருவகைவாசனை
யுமிழ்ந்திருக்குமவன்ஞானி யினியவற்குப் பிறவியுமுண்டென
விளம்பலாமோ.

எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

• வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திர மேலொருவர்க்
கெட்டாதபுஷ்ப மிறையாததீர்த்த மினிமுடிந்து
கட்டாதலிங்கங் கருதாதனெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாதபூசை யன்றோகுருநாதன் மொழிந்ததுவே.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமது புளகிப்ப வன்பினாலுருகி
விழிநீ, ராறாகவாராத முத்தியினதாவேச வாசைக்கடற்குண்
முழ்கிச், சங்கரசயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி தழுதழுத்
திடவணங்குஞ், சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனை

யுந் தண்ணருள் கொடுத்தாள்வையோ, துங்கமிகு பக்குவச்
சனகன்முதன் முனிவோர்க டொழுதருகில் வீற்றிருப்பச்,
சொல்லரிய நெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே சொரு
பானுபூதிகாட்டிச், செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே, சிகரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்
தியே சின்மயானந்தகுருவே.

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

சும்மாவிருத்தலா மென்பதற்குப் பிரமாணம்

கந்தரனுபூதி

செம்மான்மகளைத் திருடுத்திருடன்
பெம்மான்முருகன் பிறவானிறவான்
| சும்மாவிருசொல் லறவென்றலுமே
யம்மாபொரு ளொன்றுமறிந்திலனே.

எ-ம்.

அத்துவிதக் கலிவேண்பா

| மும்மாயைக்கப்பாலா முப்பாழுங்கண்டுநீ
சும்மாவிருவென்று சொன்னா - னம்மாணை
வேறுபொருளில்லை யென்றான்.

எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்

சும்மாவிருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ்சாத்திரத்தை
விம்மாக்கதறுவதும் வேலைகளும்-தம்மறிவா
னீட்டிப்பிடித்திருக்கு நிட்டைகளுஞானிகள்முன்
காட்டும் பரியாசகம்.

எ-ம்.

சந்நிதிமுறை

சு
சும்மாவிருவெனநீ சொல்லப்பொருளொன்றும்
அம்மாவறிந்திலமென் றன்றுரைத்த - எம்மான்
அருணகிரிநாத னனுபவநாயேற்குக்
கருணைபொழி போளுராகாட்டு.

சு

எ-ம்.

ஞானசுகாதீத வேண்பா

உன்னதேயோடாதே யூன்றியொருமந்திரத்தைப்
பன்னதேசாத்திரங்கள் பாடாதே - என்னுணை
அப்பாலுமொப்புவமை யற்றசுகாதீதத்தில்
எப்போதுஞ் சும்மாவிரு.

எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தைநானறியேன்
அம்மாபொருளிர்தென வடையவிழுங்கினண்டி.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

நானெனவுநீயெனவு மிருதன்மைநாடாமா னடுவேசம்மா
தானமருநிலையி துவே சத்தியஞ்சத்தியம்.

அ ன் னி யு ம்

சும்மாவிருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லாம்
அம்மாரிரந்தரஞ் சொல்லவுங்கேட்டு மறிவின்றியே
பெம்மான்மவுனி மொழியையுந்தப்பி யென்பேதமையால்
வெம்மாயக்காட்டி லலைந்தேனந்தோ வென்விதிவசமே. எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.

ஞானசிரியரால் பக்குவரது அத்துவாக்களை நீக்கி
அதுவே நீயென்று காட்டுவதென்பதற்குப் பிரமாணம்

தாயுமானசுவாமிகள்

வந்தெனுடல் பொருளாவி மூன்றுந்தன்கை வசமெனவே
யத்துவா மார்க்கநோக்கி, ஐந்துபுல னைம்பூதங் கரணமாதி
யடுத்தகுணமத்தனையு மல்லையல்லை, இந்தவுட லறிவறியாமையு
நீயல்லையுதொன்று பற்றினத னியல்பாய்நின்று, பந்தமறும்
பளிங்கனைய சித்துநீயுன்பக்குவங் கண்டறிவிக்கும் பான்மை
யேயாம். என்பதனாற் காண்க.

முப்பத்தாறு தத்துவங்களுங்கடந்துபோய்த் தான்
சும்மாவிருத்த லென்பதற்குப் பிரமாணம்

அன்றியும்

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனாதமு மடங்கவெளியாக வெளி
செய், தறியாமையறிவாதி பிரிவாகவறிவார்க ளறிவாகநின்ற
நிலையிற், சிந்தையறநிலீடுண்டு சும்மாவிருத்தி, என்பதனாற்
காண்க.

சிவஞானதேசிகர் தமது திருநோக்கத்தாற் காட்டுவது
என்பதற்குப் பிரமாணம்

சிற்றம்பலநாடிகள்

மொழியாலுரைக்கிற் குறிக்கப்படுமென்று மூதறிவால்
ஒழியாநிறைவையு மானந்தவாழ்வையு மொண்டுகளின்
அழியாவிதஞ் சிற்றம்பலநாடி யகமகிழ்ந்து
விழியாலெனக்களித்தான்விழித்தேனென்பமேலிட்டதே. எ-ம்.

சசிவர்னபோதம்

உவமொப்பின்ஞாணி விழிபட்டுமுன்னை வினைவிட்டு முத்தி
யுலகிற், றவமற்றுவெய்ய வினையேபுரிந்த சசிவண்ணனெய்து
கதையே. எ-ம்.

மஹாவாக்கியம்

இருவிழிகளுகறிந்துந் தனையறியாததுபோல
யானறியும்பொருளலதிங் கெனையறியாமையினால்
கருவிடைபுக்கின்பதுன்பக் கடலிடையேசுழன்று
கண்கலக்கப்படுவேனைக் கருணைவிழியதனால்
அருவினைகளறநோக்கி யாணவமேபோக்கி
யகமகமென்றிருந்ததெல்லா மறிவுகொண்டேநீக்கிப்
பருவமதிற்பதந்தாக்கிக் கற்பனைகளியாவும்
பாழாக்கித்தானாக்கும் பரகருவைப்பணிவாம். எ-ம்.

சிவானந்தமாலை

வீடொழியப்பேறில்லை யென்றென்றும்வேதங்கள்
• நாடியறையும்பொருளை ஞானகுரு - நீடுமருட்-
கண்ணாலேகாட்டுங் கருணைப்பிரான் தனைநா
னெண்ணுதே யுண்டிருப்பதென். எ-ம்.

தேவாரம்

அத்தாவன்னடியேனை யன்பாலார்த்தாயருணைக்கித் தீர்த்த
நீராட்டிக் கொண்டாய், எத்தனையுமரியைநீ யெளியை யானா
யேனையாண்டுகொண் டிரங்கியேன்று கொண்டாய், பித்த
னென்பேதையேன் பேயேனாயேன் பிழைத்தனகளத்தனையும்

பொறுத்தாயன்றே, இத்தனையுமெம்பர மோவையோவையோ
வெம்பெருமான் றிருக்கருணை யிருந்தவாறே. எ-ம்.

தத்துவராயசுவாமிகள்

பிள்ளை தனக்கொருவர் பேதித்தும் பேதியா
வுள்ளபொருளெல்லா முணர்த்துவிக்கத்-தெள்ளும்
விழியைக்கொடுத்தருளி வேதாந்தந்தன்னை
மொழியப்புகுந்தான் முனி. எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

தேகேந்திரிய விருத்திகளுக்குங் கேவல சமாதிக்குஞ்
சாட்சிதானே யென்பதற்குப் பிரமாணம்

கைவல்லியநவநீதம்

செய்கையுஞ் செய்விகையுமற் றிருக்குங்காந்தச் சிலைமலை
முன்னிரும்புகள்சேட் டிக்குமாபோற், செய்கையுஞ் செய்
விகையுமற் றிருக்குமென்முன் சடமானவுலகமெலாஞ் சேட்
டைசெய்யு, மெய்கலந்த விந்திரிய விகாரரூப விவகாரவிருத்
திக்கு விருத்திதானா, மெய்கலந்த சமாதிக்குஞ் சாட்சியேநான்
வெயில்போலென் றுரைத்தவனே விபுமாகர்த்தன். என்பத
னாற் காண்க.

நான்கு வேதங்களாவன:-இருக்கு - தைத்திரியம்-சாமம்
அதர்வணமாம். நான்கு உபவேதங்களாவன:-ஆயுள்-அர்த்தம்-
தனுர்-காந்தர்வமாம். ஆறங்கங்களாவன:-மந்திரம் - வியாகர
ணம்-நிகண்டு-சந்தோபிசிதம்-நிருத்தம்-சோதிஷமாம். முப்பத்

திரண்டு உபநிஷத்துகளாவன:-ஸ்ரீருத்ரம் - ப்ரகதாரண்யம்-
ஸ்வேதாசுவதரம் - கைவல்யம்-காலாக்னி - கடவல்லி-காத்தியா
யனம்-பிரமம்-நாராயணம்- அங்கிஸம் - பரமாங்கிஸம்-பாற்கரம்-
பிரமபிந்து ஆருணி-அமிர்தபிந்து-பசுவபஞ்சம்-பிரமசாபாலம்-
தேஜோபிந்து-வார்சியாநீயம்-போதாயநீயம் - ஆஸ்வலாயநீயம்-
சாங்கியாயநீயம் - வாஸிராயநீயம்-சௌனகீயம்-சிவசங்கற்பம்-
சிரவணம் - பாராகம் - கிம்புரோடியம்-மாண்டூகம்-முண்டிரம்-
மௌண்டிரம்-ஜாபாலோபநிஷத்து ஆம். இருபத்தெட்டாகமங்க
ளாவன:-காமிகம்-யோகஜம்-சிந்தியம்-காரணம் - அஜிதம் - தீப்
தம்-சூக்ஷ்மம்-ஸகஸ்திரம்-அஞ்சுமான் - சுப்பிரபேதகம் - விஜ
யம் - நிசுவாசம் - ஸ்வாயம்புவம் - அனலம்-வீரம்-இரௌரவம்-
மகுடம்-விமலம்-சந்திரஞானம் - பிம்பம் - புரோற்கீதம்-இலளி
தம்-சித்தம் - சந்தானஸர்வோத்தம் - பாரமேச்சரம் - கீரணம்-
பேதம்-வாதுளமாம்.

ஒன்பது உபாகமங்களாவன:-பாதற்பாரகம் - பரம் -
சிவம் - சத்தி-கலை - ப்ரகாசம்- பாரதந்திரம்-சிவாக்கியம்-சொற்
பிரகாசம். ஸப்தகோடி மஹாமந்திரங்களின் பெயர்களைக்
கற்றுவல்ல சான்றோர்களாலும் தூலாந்தரங்களாலும் உணர்க.
ஆறுசாஸ்திரங்களாவன:-வேதாந்தம்-வைசேஷிகம் - பாட்டம்-
ப்ரபாகரம்-பூர்வமீமாம்ஸை-உத்தரமீமாம்ஸையாம். பதினெண்
புராணங்களாவன:-சைவம் - ஸ்காந்தம் - இலைங்கம் - கூர்மம்-
வாமனம்-வராகம் - பெளஷிகம் - மச்சியம் - மார்க்கண்டேயம்-
பிரமாண்டம் இவை பத்துஞ் சிவபுராணமாம். நாரதீயம்-
பாகவதம்-காருடம்-வைணவம் இவை நான்கும் விஷ்ணுபுரா

ணமாம். பிரமம் - பதும் இவை யிரண்டும் பிரமபுராணமாம். பிரமகைவர்த்தம் சூரியபுராணமாம். ஆக்கினேயம் அக்கினி புராணமாம். பதினெட்டு உபபுராணங்களாவன:-உசனம்-கபிலம்-காளி -சநற்குமாரம்-சாம்பவம்-சிவதர்மம்-சௌரவம்-தூருவாசம்-நந்தி-நாரசிங்கம்-நரதீயம்-பராசரம் - பார்க்கவம்-ஆங்கிரம்-மாரீசம்-மானவம்-வாசித்தலைங்கம் - வாருணமாம். இதிகாசங்களாவன:-பாரதம்-இராமாயணமாம்.

சரிதையாவது - சிவாலயங்களில் அதிகாலமே திருவலகிடல் - திருமெழுக்கால் மெழுகல் - திருவிளக்கிடல்-சுத்தனாக நந்தவனத்திற்சென்றுதெரிந்து புஷ்பமெடுத்தல்-தேமாலையாதி கட்டி ஈசன் திருமேனியி லணிவித்தல்-தேவாரம்-திருவாசகம்-பக்தவிலாசம் - ஆகமம் - புராணம் ஆகிய இவைமுதலானவை களைப் பாராயணஞ்செய்தல், வில்வம் முதலான புஷ்பச்செடிகளை வைத்துப் பரிபாலனஞ்செய்தல், (விபூதி - ருத்திராக்ஷம்-காஷாயம்-இலிங்கம் - பஞ்சாக்ஷரம் என்னும் இப்பஞ்சமுத்திரையில் ஒருமுத்திரையையாவது தரித்த) சிவனடியார்களைக் கண்டால் பரமசிவத்தை வழிபடுதல்போல் வணங்கி வந்தனை வழிபாடுசெய்தல், சிவாலயம் - விஷ்ணுவாலயம் - ப்ரம்மாலயம்-சாவடி-சத்திரம் ஆகிய இவைகளை நூதனமாகச் செய்வித்தல், ஜீர்ணித்த ஆலயங்களை நூதனமாகக் கட்டுவித்தல், தினந்தோறும் கங்கைமுதலாகிய புண்ணியநதியில் ஸ்நானஞ்செய்தல், ஆலயங்களில் அங்கப்பிரதக்ஷணஞ் செய்தல், அடியளந்து நடத்தல், நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டென்னுந் தொகைப்படிப் ப்ரதக்ஷணஞ்செய்தலாம்.

கிரியையாவது—சந்தனம்-புஷ்பம்-தூபம்-தீபம்-நைவேத்
தியம் ஆகிய 5-ம்; கோசலம்-கோமயம்-பால்-தயிர்-நெய் ஆகிய
5-ம்; வாழைப்பழம்-எலுமிச்சம்பழம்-நாரத்தம்பழம்-நெல்லிப்
பருப்பு-இளநீர் ஆகிய 5-ம், மற்றும் உபகரணமான பூசாதிர
வியங்களும்கு சேர்த்து, ஆச்மசுத்தி - பூசுத்தி - திரவியசுத்தி-
மந்திரசுத்தி - இலிங்கசுத்தி ஆகிய பஞ்சசுத்தியும் சவுரபூசை
யுஞ்செய்து சிவத்தியானம்பண்ணிப் பஞ்சபரம்ம ஷடங்கபஞ்
சாக்ஷர மந்திர உச்சாடனத்தால் ஆவாகன-ஆஸ்தாபன-சந்நி
தாபன-சந்நிரோதன-சகளீகரண - பரிமீகரண-அவகுண்டன -
தேனு - யோனி - அமுர்தீகரண - லிங்கமுத்திராம் பரதரிஸ்
என்று திக்பந்தனுதி மந்திரகிரியாபாவனைகளைக் குறைவில்லா
மற்செய்து ஆதனமூர்த்தியை மூலத்தினாலும் அஷ்டபுஷ்பத்
தினாலும் அர்ச்சித்துப் பீடத்துவார குருபூசைகளும் -
ஈசானாதி முதலாவரணமும் அனந்தாதி இரண்டாமாவரண
மும்-நந்தியாதிமூன்றாமாவரணமும் - இந்திராதி நான்காமாவர
ணமும் - வஜ்ராதி ஐந்தாமாவரணமும் அந்தந்த தேவதாபாவ
னையுஞ்செய்து வில்வத்தினால் நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டு
என்னும் நாமங்களை உச்சரித்து அர்ச்சித்து ஆனந்தத்துடனே
தோத்திரமும் இன்பமாக ஓமமுஞ்செய்து முறைப்படி செய்த
பூசையில் தனக்கொரு போகத்தைபுங் குறியாமல் நிஷ்காம
மாகச் சிவார்ப்பிதஞ்செய்துசண்டேஸ்வரபூசையுஞ்செய்தலாம்.

அஷ்டாங்கயோகமாவன—இயமம் - நியமம் - ஆதனம்-
ப்ராணாயாமம் - ப்ரத்தியாகாரம் - தாரணை - தியானம்-சமாதி
ஆம். இவற்றுள் இயமம் பத்துவகைப்படும். அவையாவன—

அஹிம்ஸை - சத்தியம்-அஸ்தேயம்-ப்ரம்மசரியம்-தயை-ஆர்ஜவம்-க்ஷமை - திரிதி - மிதாஹாரம்-சவுசம் ஆம். அஹிம்ஸையாவது, (யோகார்த்தம்) திரிகரணத்தாலும் அன்னிய பிராணிகளுக்குத் துக்கத்தைச் செய்யாமலிருத்தல். ((ஞானார்த்தம்) ஆத்மா அறுக்கப்படாதது - தகிக்கப்படாதது - நனைக்கப்படாதது-உலத்தப்படாதது எனவறிதல்.) சத்தியமாவது யோ-ம். எதார்த்த கேள்வியினாலும் ப்ரத்தியக்ஷப் பார்வையினாலும் அறிந்ததைச் சொல்லுதல். ஞானம் எவற்றையும் சத்தியப்ரம்மமயமாய்ப் பார்த்தல். (அஸ்தேயமாவது யோ - ம். அன்னியருடைய சொத்துகளைக் கிரகிக்கவேண்டுமென்று மனத்தாலும் நினையாதிருத்தல்.) ஞா - ம். ஆத்மாவை அனாத்மாவாக உச்சரியாமலிருத்தல். ப்ரம்மசரியமாவது யோ - ம். ருதுகாலமன்றி மற்றநீலத்தில் சுவ ஸூயையும் விரும்பாதிருத்தல். (ஞா-ம். மனத்தினால் தன்னை ப்ரம்ம சொருபமாகத்தானே எண்ணிக்கொள்ளுதல்.) தயையாவது தன்னைப்போல் யாவரும் மோக்ஷத்தை அடைய மனத்திற்கொள்ளுதல். ஆர்ஜவமாவது பெண்டிர்முதல் சத்துருவரையிலுஞ் சமமாயிருத்தல். (க்ஷமையாவது சத்துருக்கள் தங்கள் திரிகரணங்களாலுஞ் செய்யாநின்ற துக்கங்களை மனத்தில் தரியாமலுங்கலங்காமலு மிருத்தல்.) திரிதியாவது யோ-ம் வேதவிசாரணையினால் சமுசாரத்திலிருந்து விடுபடுதலே ஈகமன்றி வேறில்லையென்றறிதல்.) ஞா - ம் நான் ப்ரம்மமேயன்றித் தேகமல்லன் என்று நிச்சயித்தறிதல். மிதாஹாரமாவது அதிகமுங் கொஞ்சமுமில்லாமல் சமமாகப்புகித்தல். சவுசமாவது யோ - ம்

காயத்தை மண்ணினாலும் சலத்தினாலும் கழுவுதல். இது பகிஸ்சவுசம் ஞா-ம் சொருபத்தை மனனஞ்செய்தல், இது அந்தஸ்சவுசம். நியமம் பத்துவகைப்படும். அவையாவன: தபசு - சந்தோஷம் - ஆஸ்தியக்கம்-தானம்-ஈஸ்வர பூசை-சித் தாந்தசிரவணம்-லஜ்ஜை-மதி-செபம்-விரதம் ஆம். தபசாவது யோ - ம் உபாசனத்தினால் தேகத்தை சுஷ்கப்பண்ணுதல். ஞா - ம் ஆத்மவிசாரம் பண்ணுதல். சந்தோஷமாவது யோ-ம் அற்பசிரமையினாலாவது பரவிச்சையினாலாவது கிடைக்கின்ற புகிப்பினிடத்திலே போதுமென்று திருப்தியடைதல். ஞா-ம் (இகத்திலும் பரத்திலும் அடையாநின்ற போகங்களில் உபேகைப்பண்ணி ஆத்மாவினிடத்தில் பிரீதிவைத்திருத்தல் இதற்குப் பரமசந்தோஷமென்றும் பெயர்.) ஆஸ்திக்யமாவது சுருதி ஸ்மிருதி வாக்யார்த்தத்தில் விசுவாசம் வைத்தல். தான மாவது நீதியில்நின்று சம்பாதிக்கின்ற தனதுபொருளைப் பிரம நிஷ்டர்களுக்குங் கர்மிகளுக்குங் கொடுத்தல். (ஈஸ்வரபூசை யாவது திரிமூர்த்திகளையும் வர்னத்திரயத்தாரும் தங்கள் சக் திக்குத்தக்கபடி பூசித்தல்.) (சித்தாந்த ச்ரவணமாவது வேத சித்தாந்தத்தைக் குருமுகத்தில் நிச்சயித்தல்.) லஜ்ஜையாவது லவுகிகத்திலாவது வைதீகத்திலாவது பொல்லாங்கான காரி யத்தில் வெட்கமடைதல். (மதியாவது வேதத்திற்சொல்லிய புண்ணியங்களை விசுவாசித்தல். வேதசாஸ்திரத்தின் அர்த்தம் விசாரித்தல்.) செபமாவது வேதஞ் சொன்னபடி மந்திரங்களை உருவேற்றுதல். இதைப் பாசபத விரதமென்றும்-சிரோவிரத மென்றும் - அத்தியாசிரம விரதமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.

விரதமாவது காயத்தில் அன்னியரை அடித்தல்-அன்னியருடைய ஸூயைப்பிடித்தல்-அன்னியருடைய சொத்தைப் பலவத்காரமாக எடுத்தல் ஆகிய இம்மூன்றையுஞ் செய்யாதிருத்தல். [வாக்கினால் கடுரமாகப் பேசுதல் - பொய் சொல்லுதல்-கோள் சொல்லுதல் - உளறல் ஆகிய இவை நான்கையும் விட்டிருத்தல்.] மனசு அரிஷ்ட்வர்க்கத்தை விட்டிருத்தல். தேகமுழுதும் விபூதி தூளிதம் பண்ணுதல். [ஆசனம் ஒன்பது வகைப்படும். அவையாவன: ஸ்வஸ்திகம்-கோமுகம்-பதுமம்-வீரம்-கேசரி-பத்திரம்-முத்தம்-மயூரம்-சுகம் ஆம். இவற்றுள் 1 ஸ்வஸ்திகமாவது துடைக்கும் முழங்காற்கும் நடுவே இரண்டு உள்ளங்காலையும் செலுத்தி இறுமாந்திருத்தல். 2 கோமுகமாவது ஜகனபக்கத்தில் இருகாற் பரட்டையும் மாறவைத்து அவ்விருகாற் பெருவிரலைக் கைப்பிடித்திருத்தல். 3 பதுமமாவது இருதொடை மேலும் இரண்டு உள்ளங்காலையும் மாறித் தோன்றவைத்தல். 4 வீரமாவது வலத்தொடையில் இடக்காற் பரட்டைச்சேர்த்து இறுமாப்புற்றிருத்தல். 5 கேசரியாவது பீஜத்தின்கீழ் ஜீவனியிடத்துப் பரட்டைவைத்து இடமுழங்கையை முழந்தாளில் வைத்து அங்குலியை விரித்து நாசியைப் பார்த்திருத்தல். 6 பத்திரமாவது பீஜத்தின்கீழ் ஜீவனியிடத்து இருகாற் பரட்டையும் வைத்து அவ்விருபத்தையும் இருகையால் இறுகப்பிடித்து அசையாதிருத்தல். 7 முத்தமாவது இடக்காற் பரட்டால் ஜீவனியை அழுத்தி வலக்கால்பாடு அப்பரட்டின்கீழ் உந்தவிருத்தல். 8 மயூரமாவது முழங்கையிரண்டும் உந்திப்புறத்தில் அழுந்தப் புவியிற்

கையூன்றிக் கால்நீட்டித் தலைநிமிர்ந்திருத்தல். 9 சுகமாவது சுகமுந் திடமும் எவ்வாறிருக்கின் எய்துமோ அவ்வாறிருத்தல். இவ்வொன்பதும் முக்யாசனமாம். இவை முக்யாசனமெனவே இரு குதிகாலுஞ் ஜீவினியிடத்திற் பொருந்த இரு புறவடியின்மீதிலும் இரண்டங்கையுஞ் சேர்த்து மார்புநெறித்துத் தலை நிமிர்ந்திருத்தலாகிய குக்குடாசன முதலிய சிலவாசனங்களும் உளவெனக்கொள்க. பராணபாமம் இரண்டு வகைப்படும். அவையாவன: சுகர்ப்பம் அகர்ப்பம் ஆம். 10 சுகர்ப்பமாவது தியானத்துடன் மூச்சைப்பிடிப்பது. 11 அகர்ப்பமாவது தியானமில்லாமல் மூச்சைப்பிடிப்பது. இந்த இருவகையும் இரேசக பூரக சூம்பகமாயிருக்கும். ரேசகமாவது மூச்சை விடுதல். பூரகமாவது மூச்சை ஏற்றுதல். சூம்பகமாவது மூச்சை நிறுத்தல். இன்னும் பலவிதமாயிருக்கும். ப்ரத்பா காரமாவது யோ-ம். மனத்தை இந்திரியவிஷயங்களிற் செல்லவொட்டாமல் லக்ஷ்யத்தில் நிறுத்துதல். ஞா - ம் (சர்வம் ப்ரம்மமயமாய்ப் பார்ப்பதெனப் ப்ரம்மநிஷ்டர்கள் சொல்லுதல்.) [வேதத்திற் சொல்லிய நித்திய கைமித்திய காமியகர்மங்களைப் பிரமாராதனமென்று செய்யுதல். (தேகத்தை நானென்று நினைப்பதைத்தள்ளிச் சித் ஆத்மாவே நானென்று நினைத்திருத்தல்.)] தாரணையாவது யோ - ம் தேகாகாசத்தை வெளி ஆகாசமாகவும், தேகவாயுவை வெளிவாயுவாகவும், தேகத்தீயை வெளித்தீயாகவும், தேகநீரை வெளிநீராகவும், தேகமண்ணை வெளிமண்ணாகவும், நினைத்திருத்தலும், [பாதமுதல் முழங்கால் வரைபில் பிருதுவிபாகம் பிரமனாகவும், முழங்கால்முதல் தொப்

புள்வரையில் சலபாகம் விஷ்ணுவாகவும்,³ [நாபிமுதல் மார்பு வரையில் அக்கினிபாகம் ருத்திரனாகவும்,⁴ [மார்புமுதல் புருவம் வரையில் வாயுபாகம் ஈஸ்வரனாகவும்,⁵ [புருவமுதல் சிரசுவரையில் ஆகாசபாகம் சதாசிவமாகவும் நினைத்திருத்தலும், [மனத்திற்குச் சந்திரன், காதிற்குத் திக்கு, தோளுக்கு விஷ்ணு, புயத்திற்கு ஹரி, வாக்குக்கு அக்கினி, குதத்திற்கு மிருத்புவு, உபஸ்தத்துக்குப் பிரஜாபதி, தொக்குக்கு வாயு, கண்ணுக்குச் சூரியன், நாவுக்கு வருணன், மூக்குக்குப் பூமிதேவி, புருஷனுக்கு அந்தரியாமி, அதிஷ்டான தேவதையென்று புத்தியில் தரித்தலும் ஆம்.] ஞா-ம். [தேகாதிப்பிரபஞ்சமாகிய பஞ்சபூதங்களை மஹாபூதங்களில் ஒடுக்கி, மஹாபூதங்களை மாயையில் ஒடுக்கி, மாயையை ஆத்மசொரூபத்தி லொடுக்கித் தான் சின்மாத்திரனென்று மனத்தில் தரிப்பதுவும், நான் தேகாதிசுரு மன்று. அதற்குரித்தாகிய மாயையும் அன்று. நான் சின்மாத்திரனென்று ஒடுங்கி நிற்பதுவும் பரமதாரணையாம்.] தியானமாவது யோ - ம். மனத்தை மூர்த்திவடிவமாக்கி மற்றொன்றிலும் பொருந்தாமற் செலுத்தல். ஞா - ம். (தேகாதிதமாயும் திக்குரூபமாயும் இருக்கிற சின்மாத்திரத்தை நானென்று தியானிப்பது பரமதியானமாம்.) இப்படித் தியானிக்கிறவனைச் சாக்ஷாத் பரமசிவனைப்போடும்.

சமாதியாவது யோ - ம். (ஜீவனுக்கும் பரனுக்கும் ஐக்ய அபேதக்யானம் பிறக்கின்றதேயாம்.) ஞா-ம். [நான் சாக்ஷிஸ்வரூபனாகையிலே நான் தேகாதிகளல்லன். நான் பரமசிவனென்ற புத்தியும் பிரமாண்ட பிண்டாண்டங்களை ஸ்தூல

பஞ்ச பூதங்களிலொடுக்கி அந்தப் பூதங்களை அபஞ்சிகிருத பூதங்களில் ஒடுக்கி அச்சத்தாதிபாகிய தன்மாத்திரைகளை மாயையி லொடுக்கி அம்மாயையைப் பிரத்தியேகாத்மாவி லொடுக்கி அவ்வாத்மாவாகிய நானேபிரமம் நான்சமுசாரியல் லன் என்னைவிட வேறேயில்லையென்று அறிவதும் ப்ரணவ ஸ்வரூபமான பரமேஸ்வரனை மூன்று வர்னங்களாகப் பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் இருக்கு - தைத்திரிய - சாமரூபங் ளாகப் பாவித்து நாதத்தை அதர்வண வேதமாகப் பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் பிரம்மா - விஷ்ணு - ருத்திரர்களா கப்பாவித்து அந்த வர்னத்தினுடைய நாதத்தைக் காரண ஈஸ்வரராகப் பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் மூன்று அக்கினியாகவும், மூன்று லோகமாகவும், மூன்று அவஸ்தை யாகவும், மூன்று ஸ்தானங்களாகவும், மூன்று ஸ்வரங்களாக வும், மூன்று காலங்களாகவும் பாவித்து (அகாரத்தை உகா ரத்திலொடுக்கி, உகாரத்தை மகாரத்திலொடுக்கி, மகாரத்தை நாதத்திலொடுக்கி, நாதத்தை மாயையிலொடுக்கி, மாயையை ஜீவனிலொடுக்கி,) ஜீவனே ஈஸ்வரன் அவனே நானென்று பாவிப்பதும் பரமசுமாதியாம்.)

(2)

(அ-கை.) ஆப்தராலடையும் மஹாவாக்யமாகிய ஆத்மஞானத் தாலன்றிச் சரிதையாதி தொழிலினால் முத்திகிடையாதெனல்.

வேறு

சரிதையின்றொழிலினாலுஞ் சற்கிரியையினும்யோகம் புரிதருமுயற்சியானும் பொருந்தொண்தென்பர்மேலோர்

உரியதேசிகனுரைக்கு மொருமொழியுண்மையாலே
அரியமெய்ஞ்ஞானவீடிங் கடைவதுதிண்ணமாமே.

(இ-ள்.) அருமையாகிய உண்மை ஞானத்திற்குரிய
சீவன்முத்தியைச் சரிதைத்தொழிலினாலும், நல்ல கிரியையின
லும், அஷ்டாங்க யோகஞ் செய்தலாகிய முயற்சியினாலும்,
அடையக்கூடாதென்று மேலாகிய ஞானவான்கள் சொல்லு
வார்கள். (மற்றையாதினால் அடையலாமெனின்) உரிமை
யாகிய ஞானாசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற உண்மைபொருந்திய
ஒரு மஹாவாக்யத்தினால் அடைவது நிச்சயமாம் எ-று.
இன்-சாரியை; ஏ-ஏ அசைகள்.

(ப-ம்.) நிஷ்காமபூசை யென்பார் 'சற்கிரியை' என்றார்.
சச்சிதானந்தமாகிய பரமசிவத்தினுடைய அருளுக்குச் சூதந்
தரப்பட்டவரென்றும், மாணுக்கனது உடல் பொருளாவி
யென்னு முன்றிற்கும் அதிகாரியென்றும், ஆத்மகோடிகள்
சநநமரண அவஸ்தையி லுழலாமல் நிலைபெற்ற நற்கெதியைப்
பெற்றுக்கொள்ளத் தாமே தேடி ஞானபோதகஞ் செய்யுங்
கருணைக்குரியவரென்றும், தன் சொரூபமாய் விளங்குகிற
உலகத்தின்கண் தனது லீலைக்குரித்தாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற
உயிர்த்தொகைகளில் இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சதுர்த்தா
சத்தினிபாதத்தன்மை பெற்றவர்களைப்பார்த்துத் தன்மயமா
கச் செய்யும் அருளிறை வடிவமென்றுங் கூறுவார் 'உரியதேசி
கன்' என்றார்.

(இ-ம்.) ஆத்மஞானத்தன்றி ஏனையவற்றால் சநந மரணம்
ஒழியாவென்பதாம்.

சரிதையாதி தொழிலாற் பயனின்று ஞானமொன்றினாலேயே
முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம்

பிரமகீதை

சரிதையாதி யொருமூன்றுஞ் சவுபானங்கள் பயனில்லை
அரியும்பிரம னூராலு மறிதற்கரிய தாரணங்கள்
உரையுமில்லை முடிவறியா வொன்றாய்நின்ற தனிஞானப்
பொருளையிருளும்வெளியுமிலாப் போதமருவிக்களியென்றான்.

சிவஞானதீபம்

சாத்திரம்புத்தகம் பூசைசமயமதந்தருக்கந் தந்திரமந்திர
யோகந் தவவிரதஞ்சீல, மேத்தரியபாவனையெண் சித்திகளே
முதலா மெப்பயனுமுத்திவிலக் கெனவொருசொல் லதனால்,
தீர்த்தவன்மெய்த் தேசிகனா மவனருளா லகலாச் சித்தமல
மறுத்துலகிற் றீமை நன்மைசெயினும், வாய்த்தகதிரவன்
செயல்போ லிசைந்திசையாதொழுகும் வண்மையரே மெய்ஞ்
ஞான வுண்மைநிலையினரே.

எ-ம்.

பிரபுலிங்கலீலை

உரைசெயிற் பரமஞான மொன்றுமே முத்திக்கேது
சரியைநற் கிரியையோகந் தாமொரு மூன்றுஞான
மருவுதற் கேதுவென்றே மறைபுகன் றுரைக்குமிந்தக்
கருவியைப் பொருளென்றெண்ணிக் களிப்பவர் கயவரன்றே.

திருமந்திரம்

ஞானத்தின்மிக்கதவ நெறிநாட்டில்லை
ஞானத்தின்மிக்க சமயமுநன்றன்று

ஞானத்தின்மிக்கவை நன்முத்திரல்காவால்
ஞானத்தின்மிக்கார் நரரின்மிக்காரே.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

பத்திரெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிப் பரப்பைவலமாக வந்
தும் பரவையிடைமுழ்கியு நதிகளரிடைமுழ்கியும் பசிதாக
மின்றியெழுதா, மத்தியிடை நின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயு
வினை வன்பசிதனக்கடைத்து மௌனத்திருந்துமுயர் மலை
நுழைவுபுக்கியு மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ், சுத்திசெய்தும்மூல
ப்ராணனோடங்கியைச் சோமவட்டத்தடைத்துஞ் சொல்லரிய
வழுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க டோறுநிலை நிற்கவீறு, சித்தி
செய்துஞ் (ஞானமலதுகதி கூடுமோ) சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தகூழ்ணுமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே.

ஒழிவிலோடுக்கம்

சரிதைகிரியைகளைச் சற்றாக்கிச்சாகாக்
கருமயோகத்தைக் கழற்ற - வரிதவர்க்குத்
தோன்றியதுபொய்யாகக் காண்கையிலேதோன்றாத
ஆன்றியபோதங் கழலுமோ.

எ-ம்.

சசிவர்னபோதம்

ஐயறிவறிந்தவை யடங்கினர்களே னும்
மெய்யறிவிலாதவர்கள் வீடதுபெறுரே.

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

ஆசிரியர் உடல்பொருளானி மூன்றிற்கும்
உரியவரென்பதற்குப் பிரமாணம்

திருவாசகம்

அன்றேயென்றனாவியுமுடலுமுடமையெல்லாமுங், குன்றே
யணையா யென்னையாட்கொண்டபோதே கொண்டிலையோ, வின்
றோரிடையு நெனக்குண்டோ வெண்டோண் முக்கணம்
மானே, நன்றேசெய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோவிதற்கு
நாயகமே. என்பதனாற் காண்க.

ஆசிரியர் ஆத்மாக்களைத் தாமேதேடி ஞானபோதஞ்செய்வர்
என்பதற்குப் பிரமாணம்

திருவாசகம்

வேண்டத்தக்கதறிவோய்நீ வேண்டமுழுதுந் தருவோய்நீ,
வேண்டுமயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டியென்னைப் பணி
கொண்டாய், வேண்டிநீ யாதருள்செய்தா யானுமதுவே
வேண்டினல்லால், வேண்டும்பரிசொன் றுண்டென்னி லதுவு
முன்றன் விருப்பன்றே. என்பதனாற் காண்க. (3)

(அ - கை.) சர்வசங்க பரித்தியாகத்தினாலும் எல்லா
ஞானநூலுணர்வினாலும் முத்தியின்றெனல்.

கட்டறத்துறந்தே டியிர்பொருட்சார்பைக் கருதிடும் வாசனை
யனைத்தும், ஒட்டறவிடுத்து ஞானநூலனைத்து மோர்ந்திடி
னென்பயனுதவும், எட்டுதற்கரிய சற்குருவருளா லியம்பு

மோர் மொழியினைப்பெற்றே, நிட்டைசாதித்தே சகலகேவலங்க ணீங்கிடிற் பிறப்பிறப்பறுமே.

(இ-ள்.) பந்தங்களை முழுதும் நீங்கினாலும், உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளை நினைத்துச்செல்லும் இந்திரிய வாசனைகளெல்லாவற்றையும் பற்றறவிட்டாலும், ஞானசாஸ்திரங்களை ஒருங்கே வாசித்தறிந்தாலும் என்னபிரயோசனத்தைத்தரும். ஆதலின் அவாங் மனோ கோசரமாகிய அருளிறை வடிவமாய் வந்த ஞானதேசிகர் கிருபையினால் அநுக்கிரகிக்கத்தக்க ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு ஞானநிஷ்டா சாதனஞ்செய்து தோற்ற வெடுக்கங்களாகிய * சகலகேவலங்களில் நின்றும் நீங்கினால் சநநமரண மொழித்து முத்தியைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-ஏ இந்நான்கும் அசைகள். பிறப்பிறப்பறு மென்றதனால் முத்தி வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) ஒருவன் ஆத்மஸ்வரூபமாகிய தன்னை அனாத்மாவாகிய சரீர மூடிக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தனது தேகத்துக்குப் புறம்பாயிரானின்ற பெண்டிர் முதலிய சுற்றத்தாராகிய உயிர்ச்சார்பும், கிரகமுதலிய கேஷத்திர தனதானியங்களாகிய பொருட்சார்பும், ஆகிய புறப்பற்றுக்கள் மூடியதைப் பொய்யென்றறிந்து, அவைகளில் தோன்றும் வாசனையாகிய அகப்பற்றை ஒருங்கேவிட்டு வெளிப்படுகின்ற சாமான்னி

* சகல கேவலமான, குடியியில் நின்றும் நீங்கிப் பராசத்தி வடிவமாயிருக்கின்றோமென நினைத்தலும், அந்நினைவை மறத்தலும், தூஷ்டநீம் பூதனான தன்னிடத்தில் ஒன்றுமில்லாததை நினைத்தலும் மறத்தலுமாமெனக் கொள்க. ஆணவமாயையின் காரியமாகும் நினைத்தலும் மறைத்தலு மெனக் கூறுவாருமுள்.

யத்தில் அடையக்கூடாமையான துறவைப் பெறுவானாயின் அவன் அந்தச் சரீராவதத்தில் இவ்வுலகத்தாரால் அருமையாய்ப் புகழப்படுவதேயன்றித் தன் உண்மைவடிவத்தை அறிகின்ற சொந்த லாபமான முத்தியை அற்பமும் பெறமாட்டா னென்பார் 'கட்டறத்துறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கரு திடும்வாசனையனைத்து, மொட்டறவிடுத்து மென்பய னுதவும்' என்றும், வேதம் முடிவாகிய தற்புருஷார்த்த நிலைபரியந்தம் உணர்த்தி அதற்குமேல் கூறப்படாமையால் வாயடங்கிற் றென்று அதையே விரித்துத் தெளிவாகச் சொல்லுகின்ற பல ஆத்மஞான சாத்திரங்களைக் கிரமமாக வாசித்தும், அவற்றின் அர்த்தங்களைப் பூரணமாகக் கிராகியம்பண்ணியும், அவற்றின் துட்பங்களை யுத்தியாலும் பிரமாணங்களாலும் அறிந்தும், தன்னிலை அஃதே என்று நிச்சயத்தாலும் சம்பந்தாயத்தில் வந்த சதாசாரியரால் தனது வடிவமான அருட்கண்ணோதி லீலையைப் போதிக்கப்பெற்று அவரது திருக்கண்ணோக்கத்தி னால் அருளும் கிருபையின்வழித்தாய் நின்று பிரமசாதனஞ் செய்து சுவானுபூதி சாட்சாத்காரத்தை அடைந்தாலன்றி முத்திப்பிரயோசனத்தை ஒருகாலும் அடையக்கூடாதென் பார் 'ஞானதூலனைத்து மோர்ந்திடி னென்பயனுதவும்' என்றும், (காயத்தினால் வணங்கியும், வாக்கினால் தோத்திரஞ்செய்தும், மனத்தினால் தியானித்தும் அறிதல் கூடாமையான ஞானாசிரியரது திருவருளெனவும், எப்பொழுதும் உளத்தின் கண் நெக்குநெக்கேங்கிக் கரக்கம்பஞ் சிரக்கம்ப முதலானவைகளும் உண்டாகக் கண்கள் ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரியத்

தேம்பி மெய்சோர்ந்து அவசப்பட்டிருக்குங் காலத்தில் உதய மாகின்ற சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய மௌனகுருவினது அருட்பார்வை யென்னுஞ் சுவானுபூதி ப்ரத்தியக்ஷ மெனவுங் கூறுவார் 'எட்டுதற்கரிய சற்குருவருள்' என்றும், இத்தன்மைப்பட்ட சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தை உணர்த்தத்தக்க ஞானசிரியரிடத்திற் சற்சீடன் அடுத்து அவர்மனங் களிகூர நடந்து ஞானநிஷ்டையைப் பெற்றுக் குருகுல வாசமாயிருந்து சதாநிஷ்டைசெய்து வருங்காலையில் சுவானுபூதியின் கண் அடையாநின்ற சம்சயங்களனைத்தையும் அவ்வாசிரியரிடத்தில் தீர்தலையும்பொருட்டு விண்ணப்பம் பண்ணிக் கொண்டு அவை நீங்கினபின்னர் சீவேஸ்வர சுகத்பேதமாகிய நினைப்பு மறப்பையும் விட்டுத் தன்னை எதிரிட்டறிய உதய மாகின்ற கிஞ்சித் அறிவான இருப்பையும்விட்டுத் ததாகரமாய் நின்றவிடத்திலேயே நிரதிசயானந்தமாகிய முத்தி தடஸ்தமாக விளங்குமென்பார் 'நிட்டைசாதித்தே சகல கேவலங்க ணீங்கிடிற் பிறப்பிறப்பறும்' என்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) சிவஞானதேசிகர் அநுக்கிரகிக்கின்ற நிலையின் வழிநின்று சாதனஞ்செய்கின்ற அனுபவிக் கேயன்றி ஏனை யோர்க்கு முத்தியின்றென்பதாம்.

✓ துறவடைந்ததனால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம்
பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

காடேதிரிந்தென்ன காற்றேபுசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்ன வள்ளன்பிலாதவ ரோங்குவிண்ணோர்

நாடேயிடைமருதீசர்க்கு மெய்யன்பர் நாரியர்பால்
விடேயிருப்பினு மெய்ஞ்ஞானவீட்டின்ப மேவுவரே.

அன்றியும்,

மாத்தானவத்தையு மாயாபுரியின் மயக்கத்தையு
நீத்தார்தமக்கொரு நிட்டையுண்டோ நித்தனன்புகொண்டு
வேர்த்தாற்குளித்துப் பசித்தாநீபுசித்து விழிதுயின்று
பார்த்தாலுலகத் தவர்போலிருப்பர் பற்றற்றவரே.

எனவருதலாற் காண்க.

ஞானநூ லுணர்வினால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம்

திருவாசகம்

நூ லுணர்வுணரா நுண்ணியோன்காண்க.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானே யேதுக்காகக் கடபடமென்
றுருட்டெற்கோ கல்லாலெம்மான், குற்றமறக் கைகாட்டுங்
கருத்தைக்கண்டு குணங்குறியற் றின்பநிட்டை கூடவன்றோ.

அன்றியும்

சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்த மணற்சோற்றையொக்கும்
மன்னுங்கலைஞானமார்க்கம் பராபரமே.

எ-ம்.

அருணகிரியந்தாதி

கற்றதனாற் றெல்லவினை கட்டறுமோ நல்லகுலம்
பெற்றதனாற் போமோ பிறவிநோய்-உற்றகடல்
நஞ்சுகந்து திகாண்டருணை நாதரடித் தாமரையை
நெஞ்சுகந்து கொள்ளா நெறி.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

சதாநிஷ்டையாலேயே

முத்தி அடையலாமென்பதற்குப் பிரமாணம்

தாயுமானசுவாமிகள்

கேட்டலுடன்சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறவுற்பவநோய் மாறுமோ - நாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினை மேவினர்கட்கன்றோதான்
பொய்யாம்பிறப்பிறப்பும் போம்.

எ-ம்.

சிவபோகசாரம்

தன்னையிழந்திடத்தே தானேசுகவடிவா
யின்னபடியென்றுணரா வெங்கோனுட்-பின்னமற
நின்றநிலைதானுந்தெரியாதே நின்றவர்கட்
கன்றோபிறப் பறுக்கலாம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

துறவினாற் புகழும் ஞானமொன்றினால் முத்தியு

மென்பதற்குப் பிரமாணம்

உபநிடதம்

தோற்று முபரதிவை ராக்கியஞான மூன்றிவைக டொ
ழிற்பட்டாரு, னேற்றுமுபரதியுடையார் பிரமாதிபதமடைவ
ரிகலோகத்திற், போற்றும் வைராக்கியருக்கு மப்பதமுண்டா
ஞானம் பொருந்தினோர்க்குச், சாற்றரியதனிமுத்தி சரீராந்தத்
தெனவுரைப்பர் தகமையோரே. என்பதனாற் காண்க. (4)

(அ-கை.) பலதூலுணர்வினாலும், தத்துவசோதனையினாலும் முத்தியின்றெனல்.

வித்தகமாகப் பலகலைப்பயின்று மேவுநற்பயன்களை யறிந்துந், தத்துவமுழுதுங் கசடறவுணர்ந்துந் தன்னிலை யறிவதற் கரிதாம், சுத்தமெய்ஞ்ஞான தேசிகன் மகிழ்ந்து சொல்லாமற் சொல்லுமோர் மொழியாம், முத்திரைமோன நிலையினாலன்றி முத்தியினிலைகிடையாதே.

(இ-ள்.) (ஒருவன்) ஞானமுண்டாகப் பலதூல்களை வாசித்தாலும், அந்தூல்களிலுள்ள சிறந்த பிரயோசனங்களைத் தெரிந்தாலுங் குற்றமறத் தத்துவங்களெல்லாவற்றையும் அறிந்தாலும், தனது ஆத்மஸ்வரூப நிலையை அறிவதற்கு அரியதாகும். (ஆதலால்) பரிசுத்தமான உண்மைபொருந்திய ஞானாசிரியர் உள்ளக்களிப்புடன் சொல்லாமற் சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகிய சின்முத்திரையினாலாகும் மவுனநிலையினாலன்றி மற்றொன்றினாலும் மோக்ஷநிலை கிடையாது எ-று. ஏ-அசை.

(ப-ம்.) அறுபத்துநாலு கலைக்கியானங்க ளென்பார் 'பலகலை' என்றார். [பிரமசிவனாருடைய பராசத்தி அருளிணிலே குடிலையில் நாதமும், நாதத்தில் விந்தும், விந்துவில் சாதாக்யமும், சாதாக்யத்தில் மஹேஸ்வரமும், மஹேஸ்வரத்தில் சுத்தவித்தையுந் தோன்றும்.] இவ்வைந்தினுள் [விந்துவிலே நாலு வாக்கும் ஐம்பத்தோரகூடமும் எண்பத்தொருபதமும் இருதூற்றிருபத்துநான்கு புவனமும் சப்தகோடி மஹாமந்திரமும் சகலசாஸ்திரமும், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலருக்குத் தனுக்ரணபுவனபோகங்களும், சரியை கிரியை யோகங்களில் நின்று

ரோர்க்குச் சாலோக சாமீப்பிய சாரூப்பியமென்னும் பதமுத்தி
 களும் பஞ்சகலைகளும் தோன்றும். இவை சுத்தமாயையின்
 தோற்றமாம்.) (அனந்ததேவனருளினாலே அசுத்தமாயையிலே
 நின்றங் காலமும் நியதியும் கலையுந்தோன்றும். கலையில் வித்
 தையும், வித்தையில் இராகமுந் தோன்றும்.) (உருத்திரதேவ
 னருளினாலே முன்சொன்ன கலையிலே மூலப்பிரகிருதி தோன்
 றும்.) (முக்குணங்களுந் தோன்றுது நின்றவிடம் அவ்வியக்
 தம்.) இந்த அவ்வியத்தத்திலே சித்தமும் புத்தியுந்தோன்றும்.
புத்தியிலே அகங்காரந்தோன்றும். அதுதான் யான் என
தென்று விகற்பித்துவரும். அதுதான் அகந்தைக்கு வித்தா
கும். (அதுதான் தைசசாங்காரமென்றும், வைகாரிகாங்கார
 மென்றும், பெளதாதிகாங்காரமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்
 கும்.) (தைசசாங்காரத்திலே சத்துவகுணத்தினுடைய மன
 மும் புத்தியும் சுரோத்திராதிக னேந்துந் தோன்றும்.) (வைகாரி
 காங்காரத்திலே இரஜோகுணத்தினது வாக்காதிக னேந்துந்
 தோன்றும்.) (பெளதாதிகாங்காரத்திலே தமோகுணத்தினு
 டைய தன்மாத்திரைகளாகிய சத்தாதிகளேந்துந் தோன்றும்.)
 சத்தத்திலே ஆகாயமும், பரிசத்திலே வாயுவும், ரூபத்திலே
 தேயுவும், இரதத்திலே அப்புவும், கந்தத்திலே பிருதுவியுந்
 தோன்றும். ஒடுங்குங்காலத்துத் தோன்றினவடைவே ஒடுங்
 கும். [உள்ளிலைக்கருவிகள் முப்பத்தாறு, புறநிலைக்கருவிகள்
 அறுபது, ஆக தத்துவம் தொண்ணூற்றாறுலுமாகிய தேகத்து
 டனே கூடிநின்று ஆத்மா புசிக்கும்.] அவசரத்தி லுணர்த்து
 முறைமை எங்ஙனமெனில்; [கீழாலவஸ்தைக்குநிற்குங்கருவிகள்

தத்துவம் 35-ம், மேலாவஸ்தைக்குத் தத்துவம் 36-ஆம்.)
 [இனிச் சுத்தாவஸ்தை என்பது பூதங்களைத் தரிசிக்கில் தூல
 தேகமிலதென்பதும் இந்திரியங்களைத் தரிசிக்கில் பூதங்களில
 வென்பதும், அந்தக்கரணங்களைத் தரிசிக்கில் இந்திரியங்க
 ளிலவென்பதும், கலாதிகளைத் தரிசிக்கில் அந்தக்கரணங்களில
 வென்பதும், சுத்தாதத்துவங்களைத் தரிசிக்கில் கலாதிகளில
 வென்பதும், அருளைத் தரிசிக்கில் சுத்ததத்துவங்களிலவென்
 பதுமாம். இதற்குப் பசுகரணங்கள் சிவகரணங்களாயிருத்
 தலே நின்மலசாக்கிரமெனவும், கண்டு-கேட்டு-உண்டு-உயிர்த்து
 உற்றுப் பொருந்துவனவெல்லாம் மனீதிற் கோசரியாமலிருத்
 தலே நின்மல சொப்பனமெனவும், இந்தப்பேறு பெற்றோ
 மென்னும் நிராசையால் பரிணாமத்தை அடைதலே நின்மல
 சுழுத்தியெனவும், தனக்கு இன்பம் பிறந்து சம்பூரணதிசை
 அடைதலே நின்மலதூரியமெனவும், நீரிலே முழுகிவிட்டவ
 னைப்போலிருத்தலே நின்மல தூரியாதீதமெனவும், தத்துவ
 ரூபம் - தத்துவதரிசனம் - தத்துவசுத்தி-ஆத்மரூபம்-ஆத்மதரி
 சனம் ஆத்மசுத்தி - சிவரூபம் - சிவதரிசனம்-சிவயோகம் - சிவ
 யோகம் என்னுந் தசுகாரியங்களெனவுங் கூறாநின்ற சைவாகம
 சித்தாந்தமுறைப்படியே ஒருவன் பகிர்முகத்தில் அதிநுட்ப
 மாக உணரப்பெற்றாலுஞ் சிவஞானதேசிகரால் அந்தர்முகத்
 திற் பெறுகின்ற ஞானநிட்டையின் வழித்தாய்நின்று ஆண
 வாதிமலங்களில் நின்றும் நீங்கி ஆன்மா அருளோடுங் கலந்து
 நிற்கின்ற காலவரையிலுஞ் சாதிக்கப்பெறுனாயின் சிவசொரூப
 மான தனது உண்மைநிலையை ஒருகாலு முணரமாட்டானென

வும்) [சுத்தப்பிரமமாகிய சர்வசாட்சியினிடத்தில் சூரியனிற்
 சூம்போல அபின்னசத்தி ஒன்றுண்டு. அந்தச்சத்தி அவ்
 வதீதப் பிரமத்தினிடத்தில் அடங்கியிருக்கும்போது அதற்
 குச் சுத்தப்பிரமமென்றும், சூரியனது கிரணமெங்குமாய்ப்
 பிரகாசிக்கும்பொழுது அச்சூரியன் அதிலடங்கியிருப்பது
 போல அந்தச்சத்தி விகிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிரமத்தை வியா
 பிக்கும்போது அப்பிரமம் பரைவியாபகத்துக்குள்ளிருந்தபடி
 யால் அதற்குப் பரப்பிரமமென்றும் பெயராம்.) (அந்தச் சத்
 தியினிடத்தில் அந்தப்பிரகாசத்தின் நிர்ச்சலம்போல அவிநிருத
 சத்துவமாகிய ஆனந்தரூபசத்தியும், சலனம்போல இரஜஸா
 கிய சித்ரூபசத்தியும், மகன்ம்போலத் தமசாகிய சத்ரூபசத்தி
 யுந் தோன்றின்று) (அத்திரிவித சத்திகளுடன்கூடிய பரப்பிர
 மத்துக்குப் பரமானந்தன் - பரிபூரணன்-பரன் என்றும் பெய
 ராம்.) (இந்த அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த ப்ரம்மத்தி
 னிடத்தில் கானற்சலத்தைப்போல மூலப்பிரகிருதியென்று
 ஒரு சத்தி உண்டாயிற்று. அந்த மூலப்பிரகிருதி அக்கானந்
 சலத்தினது நிர்ச்சலம் - சலனம்-மகன்ம்போல விகிர்தசத்துவ
 ரஜஸ் தமஸென்னும் மூன்று குணங்களுடனே கூடியிருக்கும்.)
 அவற்றுள் சத்துவகுணத்திற்கு மாயையென்றும், சர்வக்ஞ
 வுபாதியென்றும், ஈஸ்வரன் காரண சரீரமென்றும் பெயர்.
 அந்த மாயையினிடத்தில் நிர்மலசலப்பிரிதி பிம்பம்போலப்
 பிரமம் சலக்ஷணமாகப் பிரதிபிம்பிக்கும். அதற்கு ஸர்வக்ஞ
 னாகிய ஈஸ்வரனென்றுபெயர். (அந்தச் சத்துவகுண மாயையி
 னிடத்தில் சத்துவத்திற் சத்துவம் ப்ரதானமாகும்போது

விஷ்ணுவென்றும், (சத்துவத்தில் ரஜசு ப்ரதானமாகும்போது பிரமனென்றும், (சத்துவத்தில் தமசு ப்ரதானமாகும்போது ருத்திரனென்றும், (முத்தொழிலுக்குரிய நாமங்களாம். [இரஜோ குணத்திற்கு அவித்தைகளென்றும், சீவகாரண சரீரங்களென்றும் பெயர்.] (அந்த அவித்தைகளிடத்தில் மலினசலப் பிரதிபிம்பம்போலப் பிரமசைதன்னியம் பிரதிபிம்பிக்கும். அவைகட்குக் கிஞ்சிக்குறென்றும், சிதாபாச ஜீவரென்றும் பெயர்.) (இந்த அவித்தைகளிடத்தில் ரஜசில் சத்துவம் ப்ரதானமாகும் போது தத்துவக்ஞானிகளென்றும், ரஜஸில் ரஜஸு ப்ரதானமாகும்போது காமக்குரோத கர்மநிஷ்டர்களென்றும், ரஜசில் தமசு ப்ரதானமாகும்போது சோம்பல் நித்திரை மயக்கங்களை யுடையவர்க ளென்றுமாம்.) (தமோகுணத்தில் ஆவரணம் விசேஷபமென இரண்டுசத்திகள் தோன்றின.) (அவ்விரண்டில் விசேஷபசத்தியினிடத்தில் சத்ததன்மாத்திரையான ஆகாசமும், ஆகாசத்தில் பரிசதன்மாத்திரையான வாயுவும், வாயுவில் ரூபதன்மாத்திரையான தேயுவும், தேயுவில் ரசதன்மாத்திரையான அப்புவும், அப்புவில் கந்ததன்மாத்திரையான பிருதுவியுந் தோன்றின.) இச்சூக்சும பஞ்சபூதங்களுக்கு மூன்று குணங்களுண்டு. அவையாவன: தமசில் சத்துவத்தினுலுண்டான முற்பாதியில் சமஷ்டி அந்தக்கரணம் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், தமசில் ராசத்தினுண்டான சமஷ்டிமுற்பாதியில் சமானாதி வாயுக்கள் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்துமாம். ஆகிய 20-ம் இலிங்கசரீரமாம். அஃதெங்ஙனமெனில்.

பிண்டாண்ட பிரமாண்டத்திற் சொல்லிய

பூதபஞ்சீகரணம்

சத்ததன் மாத்திரை சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரை மாத்திரை ஞாதா. அதில், பரிசுதன்மாத்திரை ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்திரைகூடினது சமானவாயு. ரூபதன் மாத்திரை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்திரை கூடினது சுரேத்ரேந்திரியம். ரசதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்திரை கூடினது சத்தவிஷயம். சத்த தன்மாத்திரை ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்திரை கூடினது வாக்கிந்திரியம்.

பரிசுதன்மாத்திரை ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைமாத்திரை வியானவாயு. அதில், சத்ததன்மாத்திரை சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்திரைகூடினது மனம். ரூபதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாத்திரைகூடினது தொக்கிந்திரியம். ரசதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்திரை கூடினது பரிசுவிஷயம். கந்ததன்மாத்திரை ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாத்திரை கூடினது பாணீந்திரியம்.

ரூபதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரை மாத்திரை நேத்ரேந்திரியம். அதில், சத்ததன்மாத்திரை சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்திரைகூடினது புத்தி. பரிசுதன்மாத்திரை ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால் மாத்திரைகூடினது உதானவாயு. ரசதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்ஸம்

வியஷ்டி அரைக்கால்மாற்றை கூடினது ரூபவிஷயம். கந்ததன் மாற்றை ரஜோஅம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாற்றை கூடினது பாதேந்திரியம்.

ரசதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரை மாற்றை ரசவிஷயம். அதில், சத்ததன்மாற்றை சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாற்றை கூடினது சித்தம். பரிசதன் மாற்றை ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால் மாற்றை கூடினது அபானவாயு. ரூபதன்மாற்றை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாற்றை கூடினது ஜிக்விந்திரியம். கந்ததன் மாற்றை ரஜோஅம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாற்றை கூடினது குய்யேந்திரியம்.

கந்ததன்மாற்றை ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரை மாற்றை குதேந்திரியம். அதில், சத்ததன்மாற்றை சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாற்றை கூடினது ஆங்காரம். பரிசதன் மாற்றை ரஜோஅம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால் மாற்றைகூடினது பிராணவாயு. ரூபதன்மாற்றை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாற்றை கூடினது கிராணேந்திரியம். ரசதன் மாற்றை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாற்றை கூடினது கந்தவிஷயம் ஆம்.

இதிற்கூறிய எதிர்விஷயங்களைந்தும் நீங்கலாக மற்ற இருபதுஞ் சூக்ஷ்மசரீர கற்பனையாம். இதன் கிரியை எங்ஙன மெனில், ஞாதா சமானவாயுவுடனே சேர்ந்து சுரோத்திரேந்திரியத்தைப்பற்றிச் சத்தவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் வாக்கு

வசனித்தலும், மனம் வியானவாயுவுடனே சேர்ந்து தொக் கேந்திரியத்தைப்பற்றிப் பரிசுவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் பாணியிடுதலும், ஏற்றலுஞ் செய்தலும், புத்தி உதானவாயுவுடனே சேர்ந்து நேத்திரேந்திரியத்தைப்பற்றி ரூபவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் பாதஞ் சஞ்சரித்தலும், சித்தம் அபானவாயுவுடனே சேர்ந்து ஜிக்விந்திரியத்தைப்பற்றி ரசவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் குய்யம் ஆனந்திப்பித்தலும், ஆங்காரம் ப்ராணவாயுவுடனே சேர்ந்து கிராணேந்திரியத்தைப்பற்றிக் கந்த விஷயத்தைக் கிரகித்தால் குதம் மலவிசர்க்கஞ் செய்தலுமாம். தமசில் தாமதத்தினாலுண்டான ஸ்தூலபஞ்சீகரணம் எங்ஙனமெனில், பிருதுவி தன்னம்ஸம் பாதி அஸ்தி. பிருதுவியில் அப்பு அரைக்கால்பங்கு கூடினது மாம்ஸம். பிருதுவியில் அக்கினி அரைக்கால்பங்கு கூடினது சர்மம். பிருதுவியில் வாயு அரைக்கால்பங்கு கூடினது நரம்பு. பிருதுவியில் ஆகாசம் அரைக்கால் பங்கு கூடினது ரோமம். அப்பு தன்னம்ஸம் பாதி மூத்திரம். அப்புவில் பிருதுவி அரைக்கால் பங்கு கூடினது வாய் நீர். அப்புவில் அக்கினி அரைக்கால்பங்கு கூடினது வியர்வை. அப்புவில் வாயு அரைக்கால்பங்குகூடினது இரத்தம். அப்புவில் ஆகாசம் அரைக்கால்பங்கு கூடினது சுக்கிலம். தேயு தன்னம்ஸம் பாதி பசி. தேயுவில் பிருதுவி அரைக்கால்பங்கு கூடினது நித்திரை. தேயுவில் அப்பு அரைக்கால்பங்கு கூடினது தாகம். தேயுவில் வாயு அரைக்கால்பங்கு கூடினது சோம்பல். தேயுவில் ஆகாசம் அரைக்கால்பங்கு கூடினது மைதுனம். வாயு தன்னம்ஸம் பாதி ஓடல். வாயுவில் பிருதுவி அரைக்கால்

பங்கு கூடினது படுத்தல். வாயுவில் அப்பு அரைக்கால்பங்கு கூடினது நடத்தல். வாயுவில் அக்கினி அரைக்கால்பங்கு கூடினது இருத்தல். வாயுவில் ஆகாசம் அரைக்கால்பங்கு கூடினது தாண்டல். ஆகாசம் தன்னம்ஸம் பாதி மோகம். ஆகாசத்தில் பிருதுவி அரைக்கால்பங்கு கூடினது இராகம். ஆகாசத்தில் அப்பு அரைக்கால்பங்கு கூடினது துவேஷம். ஆகாசத்தில் அக்கினி அரைக்கால்பங்கு கூடினது பயம். ஆகாசத்தில் வாயு அரைக்கால்பங்கு கூடினது வெட்கம் ஆம். இவை இருபத்தைந்தும் ஸ்தூலசரீர கற்பனையாம். அவித்தை யென்னும் இச்சாவசத்தாய் அஞ்ஞான சுழுத்தியிற் கட்டுண்ட சிதாபாசர்களை ஈஸ்வரன் தனது காருண்யத்தால் பிரமதேவ னாய் நின்று சீவாங்குரத்தால் அசைவித்து அந்தக்கரணமென் னுங் கண்ணாடியைக் காட்ட அதிற் பிரதிபலித்து ஸ்தூல சரீரத்தைத் தாமென்றும் புவனபோகங்களைத் தமதென்றும் அபிமானித்துவந்த ஜீவர்களது சரீரத்திரயம் - சிதாபாசன் - சாக்ஷிசைதன்னியம் என்பவைகளில் பேதந் தெரிகின்ற தற்குரிய அறிவின்கண்ணை ஆவரணசத்தி மூடிவிட்டதென் றும், அம்முடுதலில் நின்றும் நீங்குவதற்கு வேதாந்தக் கிரமப் படி பகிர்முக விசாரணை முன்னிலையில் தேர்ந்து ப்ரம்மமுதல் தோன்றின அடைவே ஒடுக்கிப் பார்க்கச் சேஷித்தது எதுவோ அதுவே நமது வடிவமென்றுந் திடப்ர்க்கையோடு அபர ஞானியாயிருந்தாலும், ததாகாரமாகிய தேசிகரால் அந்தர்முக விசாரணையான சுவானுபூதியை க்ரமமாகக்கொண்டு அச்சுவானுபூதியிலெழுமின்ற சங்கல்பம் நசிப்பதான திருவடி

தீக்ஷையும் பெற்று அங்ஙனம் பெற்றோமென்ற வுணர்வும் நழுவினவிடத்துண்டாகிய தனது சிதாகாசநிலையை அறிந்து பரஞானியாதல் அற்புமங் கூடாதெனவுங் கூறுவார், 'தத்துவ முழுதுங் கசடறவுணர்ந்துந் தன்னிலை யறிவதற்கரிதாம்' எனக் கூறினார்.

(இ-ம்.) ஒருவன் தத்துவசோதனையில் சுருதியுத்தியனு பவப்பட ஐயமறத் தெளிந்தாலுஞ் சகசிவபரங்களின் அபே தங்களைப் பலதூலால் நன்றாயறிந்து தானே அதுவென் றிருந் தாலுஞ் சற்குருவால் சுவானுபூதியை உன்முகத்திற் பெற்றா லன்றி ஒருகாலும் நிஜபோக முதியாதென்பதாம்.

பலகலையினால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம்

ஒழிவிலோடுக்கம்

குடையுஞ்செருப்புங் கொடுநடப்பதல்லாற்

படியும்விசம்பும் பரப்பி-யிடையாடு

மாத்திரம்போலே சமயவாதமனம்போதாத

சாத்திரங்கற்றார் வீடுற்றார்.

எ-ம்.

சச்சிதானந்தவிளக்கம்

கோடிபல தூலறிவு வேதமுறை பேசினுங் குருபாதம் வெளியாகுமோ.

எ-ம்.

ஞானசுகாதீதவேண்பா

தூறுகோடிநாளிருந்து தூல்கள் பலகற்றாலு

மாறுகோடி சித்தியடைந்தாலும்-பேறில்லை

நித்தன்மலரடிக்கே நீக்கமறவேநின்று
அத்துவிதங் காணாதவர்.

எ-ம்.

குறள்

கற்றதனாலாயபய னென்கொல்வாலறிவ
னற்றாடொழா அரெனின்.

எ-ம்.

அத்துவிதக்கலிவேண்பா

நன்றாகச், சாத்திரத்தையோதி மதந்தற்கியாடுதன்றோர்
வார்த்தையினைச்சொல்லி வழக்கறுத்தான்.

எ-ம்.

ஒளவைக்குறள்

நல்லன நூல்பல கற்பினுங் காண்பாரிதே
யெல்லையிலாத சிவம்.

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனற்றாற் காண்க.

தத்துவமுதலிய விசாரத்தால்

தன்னை அறியக்கூடாடுதன்பதற்குப் பிரமாணம்

சிற்றம்பலநாடிகள்

தத்துவக்கற்றுஞ்சமயவிரோதமுஞ் சாத்திரஞ்சேர்
புத்தகப்பித்தையும் புந்திமதத்தையும்போட்டிடுன்று
வித்தகஞ்சிற்றம்பலநாடி வேணுபுரத்திறைவன்
உத்தமமானசிவானந்தபோகத்தை யூட்டினனே.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மொளன வள்ளலையே-நித்தமன்பு

பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்கு மிருகண்.

எ-ம்.

பதார்த்ததீபிகை

திண்ணியவறிவதான சிவத்திணையடையேண்டில்
அண்ணியவசத்தனாத்மா வநிர்தமாயோகமான
மண்முதற்றத்துவங்கண் மறுவெனநேதிசெய்து
எண்ணெய்போற்பிரிந்துநீயு மிருந்திடாயின்பமுற்றே. எ-ம்.

பாலையானந்தசுவாமிகள்

தத்துவக்குப்பையைத் தள்ளுங்கடி வேத
சாத்திரப்பொத்தலை முடுங்கடி
முத்திதருளுன வஸ்துவைவாவென்று
மூடிக்கொம்மி யடியுங்கடி.

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.

குருசொல்லாமற் சொல்லுவர் என்பதற்குப் பிரமாணம்

திருவிளையாடல்

கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறையா
றங்கமுதற் கற்றகேள்வி
வல்லார்க னூல்வர்க்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய்
மறைக்கப் பாலாய்
எல்லாமா யல்லவுமா யிருந்ததனை
யிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச்

சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாம்
 னினைந்துபவத் தொடக்கைவெல்வாம்.

என்பதனும் காண்க.

ஞானகுரு அதுக்கிரகிக்கின்ற வழியேயன்றி
 ஏனையவற்றால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம்

ஞானவாசிட்டம்

பேசியதன் விசாரத்தாற் சனகர்பிரான்

பெறும்பேறு பெற்றதல்லால்

வாசியுள மற்றொன்றால் வந்ததல்ல

வாரீச மலர்க்கண்மாலே

யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான

விசாரத்தா லடைவதல்லாற்

தேகிகரில்லா வீனர்செய் தொழிலாற்

பெறலாமோ சிற்சொருபம்.

எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்

தன்னிழப்பை யென்னகற்றுச் சாதிப்பான் சற்குருவா

மன்னு பெருஞ்சீய மதயாணை-தன்னடைமேற்

சொற்பனத்தே தோன்றித் துடிப்பற்றுக் கேவலமாய்

நிற்பதுபோற் பாரா னெனின்.

எ-ம்.

குகைநமசிவாயர்

செப்பரிய ஞானச் செழுஞ்சுடரே சோணகிரி

யப்பனே நன்னு லறிந்தாலும்-இப்புவிந்

கொண்டகுரு வைப்பொருளாக் கொள்ளார் பயனேது
கண்டவெலாம் வீணிலே கற்று.

எ-ம்.

குருநமசிவாயர்

சற்குருவைப் போற்றாமற் சற்குருவைச் சாற்றாமற்
சற்குருவைச் சந்ததமுஞ் சாராமற்-சற்குருவை
நின்றா தரியாம நீள்பிறவி நீங்கடுமோ
மன்றா சிதம்பர தேவா.

எ-ம்.

திருமந்திரம்

கருடனுருவைக் கருதுமளவிற
பருவிடந்தீர்ந்து பயங்கெடுமாபோற்
குருவினுருவங் குறிக்கொண்டுநிற்கத்
திரிமலந்தீர்ந்து சிவனவனாமே.

எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

குருமார்க்கமில்லாத குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

குருமொழியே மலையிலக்கு மற்றமொழியெல்லாங்
கோடின்றிவட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்.

எ-ம்.

ஒளவைக்குறள்

குருவினடிபணிந்து கூடுவதல்லார்க்
கருவமாய்நிற்குஞ் சிவம்.

அன்றியும்,

நெறிப்பட்டசற்குரு நேர்வழிகாட்டில்
பிறிவற்றிருக்குஞ் சிவம்.

எ-ம்.

திருப்புகழ்

ஐந்துபூதமு மாறுசமயமு மந்த்ரவேத புராணகலைகளு
மைம்பதோர்வித மானலிபிகளும் வெகுருப, வண்டராதி
சராசரமும்முயர் புண்டரீகனு மேகநிறவனு மந்திபோலுரு
வானு நிலவொடு-வெயில்காடிஞ், சந்த்ரசூரியர் தாமுமசைபை
யும் விந்துநாதமு மேதுவடிவுமோர் தன்சொருபம தாகிநிகழ்
வது-சிவயோகந், தங்களானவ மாயைகரும மலங்கள்போயுப
தேசபரகுரு சம்ப்ரதாயமோ டேயுநெறியது-பெறுவோனோ.

எ-ம் வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

ஒருமொழியாலேயென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இந்நான்கு
செய்யுளாலும் ஒருமொழியாகிய சின்முத்திரை இத்தன்மைத்
தென்றும், அது ஆத்மஞானகுருவினால் அநுக்கிரகிக்கப்படு
மென்றுங் கூறினார்.

இச்சின்முத்திரைக்குச் சௌபான முத்திரைகளை மேல
ருளிச் செய்கின்றார். (5)

(அ-கை.) முத்திரை மூன்றெனல்.

வேறு

முத்திரைகளோர் மூன்றுமொழிந்திடில்
சுத்தசாம்பவி சொல்லும்பயிரவி

மெய்த்துகேசரி யென்றுவிளங்கிடும்
இத்தையார்க்கு மியம்பவொண்ணாதரோ.

(இ-ள்.) (சின்முத்திரையைப்பெறுவதற்குச்சாதனமாகிய) ஞானமுத்திரைகள் மூன்றுவகைப்படும். அவைசொல்லுமிடத்துப் பரிசுத்தமாகிய சாம்பவியென்றும், துதிக்கத்தக்க பயிரவியென்றும், மெய்யையுடையதாகிய கேசரியென்றும் பெயர் பெற்றுவிளங்கும்; இவற்றை யாவருக்குஞ் சாதாரணமாகச் சொல்லக்கூடாது எ-று.

(இ-ம்) அத்வைதானுபவமான நிஷ்டைக்குரிய ப்ரதான முத்திரைகளை அறிவித்ததாம்.

(வி-ரை) அரோ-அசை. இத்தை என்பது பன்மையி னொருமையாய் வந்த வழுவமைதி. இம்முத்திரைகளைக் குரு சம்பிரதாயத்திலறிக. (6)

(அ-கை.) சின்முத்திரையாகிய மௌனநிலையை அபக்கு வர்க்குப் போதிக்கப்படாதென்றும், அது மேலோர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டதென்றும், அதைக் கைவல்யப்படுத்துவ தற்குரிய ஆசனமுதலிய சாதனவிதிக ளிவையென்றும், மன மொடுங்கினவர்களை எவற்றிலும் பயன்படுவார்களென்றும், சாம்பவிமுத்திரையில்நின்று சதாநிஷ்டைசெய்யின் யாவு மொடுங்குமென்றும், அதுவே சிவயோகமென்றும், அதில் இராமல் இருக்கத்தக்கவனே அனுபவியென்றும், சாதகசாத தியர் நெறியிதுவென்றும், அச்சாதகர் பெறும் நாதானந்த மிதுவென்றும், அந்நாதவசமுற்றால் மயக்கந் தோன்று

மென்றும், அது நீங்கும்வகையில் நின்றால் அருட்டரிசன முதயமாமென்றும், அதற்கு மேலாகிய அனுபவப்பேற்றி லேறி நிற்கக் காண்பானாதிக ளிறக்குமென்றும், அங்ஙனம் மனமசையாதிருக்கிற் சத்தத்தில் பஞ்சாட்சர முதலியவைகள் தோன்றாது நின்றவிடத் தொடுங்குமென்றும், அவ்வுறுதியோ டிருந்து துவிதமறக் கலக்கின்ற அந்த மௌனநிலையை அடைந்து விளங்குவரென்றுங் கூறுவான் தொடங்கி வைத்த முறைப்படியே, சின்முத்திரையை அதிதீவரபக்குவர்க்கு அரு ளப்படுமெனல்.

முத்திரையை மொழியப்போகாதுகாண்
உத்தமார்க்கே யுரைக்கும்பொருளது
புத்தியீனர் புலம்பிமயங்கியே
பித்துமேலாய்ப் பிதற்றுவார்பேயரே.

(இ-ள்.) (மேற்சொல்லிய சோபான முத்திரைகளுக்கு .அதிதமாகிய) சின்முத்திரையின் பொருளை யாவருக்குஞ் சொல் லத்தக்கதன்று. அது சற்கரும பரிபாகிகளுக்குச் சொல்லத் தக்க பொருளாம். விவேகசூன்யர்களுக்குச் சொன்னால் (அவர் கள் முடத்தன்மையால்) வாய்விட்டுளறி அறிவழிந்து பயித் தியகுண மேலிட்டுப் பேயராய்ப் பிதற்றுவார்கள் ஏ-று. காண்- முன்னிலை அசை. ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) ஈஷணத்திரியமான துன்பங்களில்நின்றும் நீங்கி ஞானாகிரியரை அடுத்து அவரால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட ஆத்ம ஞானத்தைப் பெற்று அதில் தாமாஸூடராகு முன்னந் தேக

வியோகத்தையடைந்து அந்த ஸமஸ்கார பலத்தினால் மீண்டுந் திருவவதாரஞ் செய்துவந்த அதிஞான பக்குவரென்பார் 'உத்தமர்' எனக்கூறினார்.

(இ-ம்.) ஞான ஸமஸ்கார முடையவர்களுக்கே சின்முத்திரையைக் காட்டவேண்டு மென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்

ஞானவாசிட்டம்

இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலே மெய்ஞ்ஞான

மெனிதி லுண்டாம்

பணிச்சுடர் வெண்ணித் திலங்களுத்த மமாமுங்கி

லல்லாற் படுவதுண்டோ

செனித்தவரின் மேலோராய் நல்லோராய்

மித்திரராய்த் தெனிந்தோராகி

யனித்தமறு முத்தராய் ஞானிகளாங்

குணமெல்லா மவரைச்சேரும்.

எ-ம்.

வாதவூர்புராணம்

வந்துநான்வறுமைபுற்றேன் மாற்றென திலம்பாடென்று

சுந்தையாகுலமுற்றுகைச் செழும்பொருளீதல்செய்வார்க்

கிந்தநாளளிக்கவேண்டு மெனவிதியின்மையாலே

யந்தநாளிந்நாளாக வடிமைகொண்டருள வெண்ணி.

எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்

அதிபக்குவத்தோர்க் கனுக்கிரகஞ்செய்யும்

புதுமைக்குச்சாத்திரங்கள் போதாவதுவென்றோப்

பேறேயனந்தபிரகாரந் தந்தானும்
வேறேயனந்தவிதம்.

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.

(1)

(அ - கை.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையை அடைந்தோர்
யாவரென்றுகேட்க அதற்குத்தரங் கூறல்.

வேறு

இந்தநன்னிலையி லிருந்துசாதித்தோ

ரெவரென வுமையவள் வினவச்

சந்தரவாமதேவ மாமுனிவர்

சுகர்முதன் முனிவரென் றறிதி

கந்தடுகரியின் கையினைப்பறங்காண்க

வானுடைமலை தருமயிலே

நிந்தையினிட்டைக் குரியவாதனமு

நிகழ்த்துவ னன்புடன் கேண்மோ.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நல்ல நிலையிலிருந்து சாத
னஞ் செய்தவர்கள் எவர்களென்று தேவியார் கேட்கப் (பரம
சிவனார்) கட்டுத்தறியை முறிக்கும் மதயானையின் துதிக்கை
யைப் புறங்கண்ட தொடையினைபுடைய இமயமலைபெற்ற
உமையவளே! அழகிய பெருமைபொருந்திய வாமதேவர் சுக
யோகி முதலாகிய முனிவர்கள் சாதனஞ் செய்தவர்களென்
றறிவாய். (மேலும்) துதிக்கப்படுகின்ற நிஷ்டைக்குரிய ஆச

னத்தையுஞ் சொல்லுவேன்; அன்போடும் நீ கேட்பாயென்
றருளிச்செய்வார். எ-று.

(ப-ம்.) அவ்யக்த மகதகங்காரங்களும், அவ்வகங்காரத்
தில் முக்குணங்களும், அக்குணங்களினுடைய ஸ்வரூபமே
நாமரூபாத்மக ப்ரபஞ்சங்களாய் விகற்பித்த காரண காரிய
உபாதி முதலியவைகளும், தோன்றி யொடுங்குவதற்குரிய
இரண்டறச் சேஷித்துநின்ற சுயஞ் சைதன்யமாகிய ப்ரம்மா
னந்த போகபூமி யென்பார் 'இந்த நன்னிலை' எனக் கூறினார்.

(இ-ம்) மூல அடியார்களால் அனுபவித்த பிரம்மானு
பவநிலை ஈடுதென்று உணர்த்தியதாம்.

இ த ற் கு ப் பி ர ம ண ம்

ஞானவாசிப்டம்

தன்னுள்விகற்பித்தெழுந்த விகற்பம்போகிற் றவிரந்திடு

மாயையிற் பயனோர்சற்றுமில்லை

இன்னவகைத்தோ ருண்மை யியம்பவேண்டு

மியாவர்மயக்கமு மாற்று மிறைவவென்ன

மன்னனதற் குரைசெய்வான் முனிவனீயே

மதித்துணர்ந்தும் பிதாவுரைக்க மறுத்துங்கேட்டாய்

அந்நிலையே நிச்சயமிங் ககண்டஞான

வாகாய புருடனுள நயலொன்றில்லை.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

முந்நிலைச்சுட்டொழுகியெனப் பலகாலுநெஞ்சே

நான் மொழிந்தேனேநின்

தி

றன்னிலையைக் காட்டாதே யென்னையொன்

றுச்சூட்டாதே சரணுன்போந்த

அந்நிலையேநிலையந்த நிலையிலே சித்திமுத்தி

யனைத்துந் தோன்றும்

றன்னிலையீ தன்றி யிலைசுகமென்றே

சுகர்முதலோர் நாடினாரே.

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.

(S)

(அ-கை) ஆசனங்களிவை யெனல்.

உத்திரதிசைபார்த் திருப்பதாங்கலையி னுரிவையோ

டுமுவையி னதனஞ்

சித்திராதனம்வெண் டுகில்குழையைந்துந்

திண்புவிமிசை விரிப்பதுவாம்

பத்திரம்வீரங் குக்குடமரிய

பங்கயங்கோமுக மைந்தும்

வித்தகமான வங்கவாதனமாம்

விமலைநீயறிகென விளம்பும்.

(இ-ள்) உமையவளே! (சாதகன் நிஷ்டைதொடங்கும்

போது) பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது வடதிசை முக

மாகும். மான்தோல்-புலித்தோல் * சித்திராசனம் - வெள்ளை

வஸ்திரம் - தருப்பை ஆகிய ஐந்தும் அழுத்தமாகிய பூமி

யின்பேரில் விரிக்கத்தக்க ஆசனமாகும். பத்திரம் - வீரம் -

* சித்திராசனம் என்பது இரத்தின கம்பளமாம்.

குக்குடம்-அருமையானபதும் - கோமுகம் ஆகிய ஐந்தும் ஞான சாதனத்துக்குரித்தாகிய அங்காசனமாகும். நீ யறிவாயாகவென்று சொல்லுவார் பரமசிவனார் எ-று. இவ்வங்காசனங்களுக்கு விபரம் முன்வந்தன காண்க.

(ப-ம்) தக்ஷணாமூர்த்தமாய் விளங்கிய ஆத்மஞான குருவின் சந்நிதிக் கெதிராகச் சந்தீடன் வடதிசை நோக்கி இருக்கவேண்டுமென்பார் 'உத்தரதிசை பார்த்திருப்பதாம்' என்றும், பெரும்பாலும் யோகீஸ்வரர்க ளிருப்பது பத்மாசன மென்பார் 'அரியபங்கயம்' என்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) ஞானசாதகன் நிஷ்டைகூடித் தந்திரமாக அப் பியாசித்தற்குரிய இருவகை ஆசனங்களையுங் கூறியதாம். (9)

(அ-கை) தேகத்தை அசைவறநிறுத்திச் சின்மயத்தில் நின்றலே சமாதியெனல்.

இயம்புமாதனங்கடம்மி லொன்றுறவே
யிடைகளஞ்சிரங் கணுனேராய்
வயம்பெறத்தம்ப மெனநெறித்திருந்தே
மனமது வடிவினையுருமல்
நயம்பெறவுன்னு துன்னியெப்போது
நடுநிலைதன்னை நீங்காமல்
தயங்கியசுத்த மசுத்தமல்லாத
தனிநிலைபொருந்துதல் சமாதி.

(இ-ள்) (ஞானசாதகன்) முன்ரொல்லிய ஆசனங்களில் ஒன்றிற்சேர்ந்து இடை-கண்டம்-தலை-கண் ஆகிய நான்கும் நூல்விதி வழுவாது வெற்றியாக ஸ்தம்பத்தைப்போல நெறித் திருக்கவும், மனமானது தனது சங்கற்பரூபமென்னும் விஷயா காரங்களைப் பற்றாமலிருக்கவும், மோக்ஷ இன்பத்தைப் பெறும் படி நினையாமல் நினைத்துப் பிரகாசிக்கின்ற சுத்தாசுத்தமில் லாத ஒப்பற்றநிலையிற் சதாகாலமுஞ் சாக்ஷித் தன்மையை நீங்காமற் பொருந்தியிருத்தலே சமாதியாம் எ-று. ஏ - ஏ - அசைகள்.

(ப-ம்.) சலனமற்ற ஏகாந்தஸ்தானத்தில் பசுமரத்தாணியைப்போல நிலைபெறுதலென்பார் 'வயம்பெற' என்றார். தேகேந்திரிய கரணதிகளின் விவகார அவஸ்தை யாவைக்கு முத்தகாரணமாயுள்ள மனமானது தன்னிச்சை வடிவத்தின்க ணின்று நீங்கிச் சம்மா விளங்கவேண்டுமென்பார் 'மனமது வடிவினையுறாமலென்றார்' எனவும், குணத்திரயங்களில் உழலா நின்ற மனமானது தனக்குச் சேர்க்கை விவகாரங்களில் அரசு செலுத்துவிக்கின்ற இராசத தாமதத்தைவிட்டு நீங்கித் தன் சொந்த இடமான சத்துவத்திற் பொருந்தி இருக்கவேண்டு மென்பார் 'மனமது வடிவினையுறாமலென்றார்' எனவுங் கூறு வாறுமுளர். மனமானது சத்ததன்மாத்திரைச் சாத்வீக அம் ஸம் அரைக்கால் மாத்திரையாய்த் தோன்றிப் பரிசதன்மாத் திரை ரஜோஅம்ஸம் அரைமாத்திரையாகிய வியானவாயு வுடன் சேர்ந்து நின்றதால் சலனத்துவமடைந்து விஷயங்க ளைப் பற்றிக்கோடலே அதற்குச் சங்கற்பரூபம். ஆதலால்

அம்மனம் அச்சலனும்சையை விட்டு நீங்கித் தன்னிஜாம்ஸ
மான அருள்வடிவாய் நிற்கவேண்டுமென்பார் 'மனமது வடி
வினையுறாமலென்றார்' எனப் பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்
தாம். இன்பசுகத்தைப் பெறவேண்டுமென்கிற கிஞ்சித் நினை
வான முன்னிலைச்சுட்டுப் பற்றறவிட்டு ஒன்றையுங் கருதாது
கருதுவதென்பார் 'உன்னுதுன்னி' எனவும், சகல கேவலமா
கிய அறியாமையை அசுத்தமெனவும், அவை நீங்கித் தன்னை
யருளாற்கண்ட அறிவை சுத்தமெனவும், அவ்வறிவுங் கழன்று
ஞானகாசமாகிய பரை நீக்கத்தில் விளங்குகின்ற பிறிதொன்றில்
லாத நிகரற்றதுரியாதீதமாகிய சின்மாத்ரநிலையை அல்லாத தனி
நிலையெனவும், அருள்வடிவமாகிய மனமானது அந்நிலையில் இர
ண்டறக்கலந்திருத்தலை பொருந்துதல் 'சமாதி' எனவுங்கூறினார்.

(இ-ம்) ஞானசாதகன் ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் சித்திர
தீபம்போலத் தேகத்தை அசைவறநிறுத்தி நிர்விகற்ப சித்த
னாய்த் தனதாத்ம ஸ்வரூபநிலையிற் பிரிவறத் ததாகாரமாக
நிற்பதுவே சுகசமாதியென் றுணர்த்தியதாம்.

ஸ்தம்பத்தைப்போலச் சிரமுதலியவை

நெறித்தென்பதற்குப் பிரமாணம்

அமுதசாரம்

செவ்வேயுடலுங்கழுத்துஞ் சிரமுமுற

வெவ்வாதனத்தே யிருந்தெவர்க்குங்-கைவந்தால்

வாதமுதனோய்நலியா மதியுடையோ

ராதனமென்ப தது.

எ-ம்.

பகவற்கீதை

தலையுங்கழுத்துமுடம்புமிவை செவ்வேதளராதேயிருக்கு
நிலையிலிருந்துகண்களைத்தன் மூக்குநுனிமேலேநிறுத்தி
அலையுங்கடல்போற்காமமு மெய்ப்பயமுந்தன்னைவிட்டகல
உலையுமனமுள்ளடங்கவெனை யுணர்ந்தேயிருக்குமதுயோகம்.

பிரமகீதை

தக்கஞானத்தைத் தான்பெற்றற்பொருட்டுத்
தனியிடந்தனை யடைந்திதய
துக்கமேவாமற் சுகாசனத்திருந்து
தோடலை கழுத்துடம்பிவைநே
ரொக்குமாறிருத்திப் பூதிகொண்டிந்த
வுடம்பையுந் தூளனம்பண்ணி
மிக்கவாய்வருமிந் தியங்கனையெல்லாம்
விடையமே லெழாவகைமீட்டு.

எ-ம்.

ஞானிகள்நிலைமை

அத்தனுமெய்ஞ் ஞானியரு முரைத்தவாறே
யாகமுடியிடை யசையாத் தறிபோலாக்கிப்
பத்திரங்கோ முகம்வீரம் பதுமத்தோடு
பகர்குலவு மாதனத்திற் படிந்தேகாந்த
முத்திரைசாம் பவிவான நொக்கதாகி
முயல்கருத்து நடுநிலையி லிருத்திநாளு
மித்தகைய சிவயோகத் திருப்பர்ஞானி
யினியவற்குப் பிறவியுமுண் டென்னலாமே.

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.

மனத்தின்வடிவு சங்கற்பமென்பதற்குப் பிரமாணம்

ஞானவாசிட்டம்

சடசூனியமாயெங்கணுஞ் சேர்தனிநெஞ்சுக்குப்

பேரொழிய

வுடனாங்ககனந்தனைப்போல் வுள்ளும்புறம்பு

முருவிலதாம்

படர்தீர்மெய்பொய் யெனும்பொருளிற்

பயிரோற்றரவே மனமாகுந்

தொடர்ச்சங்கற்பமெங்குளதாந் தோன்று

மனமுமங்குளதே.

அன்றியும்,

மனத்தின்வடிவுசங்கற்ப மற்றிவ்விரண்டுமொன்றாகு

மனர்த்தமோகமலபந்த மவித்தைமாயைதம்முதலா

மினத்தபெயர்ச்சங்கற்பத்துக் கேற்றபெயராமிதுநழுவிற்

கனத்தசகக்காட்சியும்போகுங் கதிர்விட்டெறிக்கும்பரவடிவம்.

என வருதலாற் காண்க.

மனமானது நிர்மலத்துவமான தன் எதார்த்த வடிவமாயிருந்து

அருள்நிலையைப் பற்றவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்

ஞானவாசிட்டம்

உன்னுருவை நீகாணு ஞானக்கண்ணி லொன்றலா

வாசையெனுங் காசமுறும்

அன்னதுதீர்த் துளக்க மலத்துள்ளே நொய்ய

வறிவுடைய வன்மனத்தா லுன்னாலுன்னை

இன்னபடி யெனநோக்கி மயக்க மெல்லா

மிறையுமற வொழித்தின்ப மெய்திரிற்பாய்
பின்னவனே யென்முன்னே னுரைத்தானென்று
பெருந்தகைக்கு வசிட்டமுனி பேசினானே.

என வருதலாற் காண்க.

உன்னுதுன்னி யென்பதற்குப் பிரமாணம்

திருவருட்பயன்

ஓராதேயொன்றையுமுற் றுன்னுதேநீழுந்திப்
பாராதே பார்த்தனைப்பார்.

என்பதனாற் காண்க.

தனிநிலையைப் பெற்றிருத்தலே சமாதி

யென்பதற்குப் பிரமாணம்

ஞானவாசிட்டம்

ஐனகனெனும் மன்னவர்கோ னிவ்வாறோதத்

தன்னிலையாம் பரம்பொருளிற் றளர்ச்சியாறி

அனகசுகன் பயநீங்கிச் சோக மாறி

யயர்வகன்று செயலடங்கி யையந்தீர்ந்து

கனகவரை யேறிநிரு விகற்பமான

கலங்காத சமாதியிற்சிற் ககனத்துற்றான்

தினகரனைச் செறிவருட மீரைஞ்ஞாற்றிற்

றிரியொடுநெய்ம் மாண்டவந்த தீபம்போன்றே. எ-ம்.

சிவப்பிரகாசம்

பாசமாஞ்ஞானத்தாலும் படர்பசஞ்ஞானத்தாலும்
 மீசனையறியவொண்ணு திறையருள் ஞானநண்ணித்
 தேசுறுமதனான்முன்னைச் சிற்றறிவொழிந்துசேர்ந்து
 நேசமோடுயர்பரத்து னிற்பதுஞ்ஞானநிட்டை.

எ-ம்.

சுந்திதிமுறை

அலையிலாதசாகரம்போலனிலஞ்சேராவிளக்கதுபோ
 லருங்கலிரும்பொன்சமன்கியானதராசினுனியதுபோல்
 நிலையொன்றியநற்சமாதியுற்றுநின்றாட்கமலத்தெழும்பிரச
 நிறைவாரிதியிற்புகுந்ததனினேசித்தடியேனிருப்பேனோ
 விலையின்மகுடத்திருமுடியாய்மிளர்குண்டலங்கள்செறிகாதா
 வியன்கேயூரத்திருத்தோளாவிஞ்சஞ்சதங்கைகூழ்தாளா
 புலையுங்கொலையுங்கவயமில்லாப்புனிதத்தவத்தோர்தொழுதேத்தும்
 புராரிகுமராவுமைசிறுவாபோரூர்முருகப்பெருமானே. எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

(10)

(அ-கை.) மனமடங்கில் வாபு வொடுங்குமெனல்.

வேறு

விண்ணைமூடக் கவசனையை

விரிக்குமொருவன் விரகதெனப்

பண்ணும்யோகத் துறைநினைவோர்

பவனத்தடக்கு மதுவிடுத்தே

எண்ணுங்கருத்தை முன்னடக்க

வியங்கும்வளியும் பின்னடங்கும்

கண்ணைமறைக்க வான்மறையும்

கணக்காம்படிநீ கண்டுகொள்ளே.

(இ-ள்.) உலகத்திற் செய்கின்ற யோகமார்க்கத்தைச் சாதிக்க நினைக்கின்றவர்கள் வாயுவை அடக்குதல் (எத்தன்மைத்தெனில்) ஆகாயத்தை மறைக்க வஸ்திரத்தை விரிக்கின்ற ஒருவனது உபாயத்தைப்போலாம். (ஆதலால்) அவ்வாயுவை அடக்குதல்விட்டுப் பலவகைகளை நினைக்கத்தக்க மனத்தை முன்னர் அசைவற அடக்கினால் சலிக்கின்ற வாயுவும் பின்னர் அடங்கிப்போம். (எங்ஙனமெனில்) கண்களை மறைத்த மாத் திரத்தில் ஆகாச மறைகின்ற முறைமைபோல நீயறிந்து கொள்ளக் கடவாய். எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

(இ-ம்.) கருவிகள் எவற்றிற்குங் காரணமாயுள்ள மனமானது ஒடுங்கில் யாவுமொடுங்கு மென்பதாம்.

இ த ற் கு ப் பி ர ம ன ம்

ஒழிவிலோடுக்கம்

உபதேசப் பித்தோ வுபமானப் பித்தோ

விபரீதமோ பழக்கோ வேறோ—தபசிரீ

கண்மூடா விண்மூடத் தேடுங் கவசனைப்போ

லெண்மூடா யோக மிதுவென்.

எ-ம்.

திருமந்திரம்

| மனமடங்கிடி வாயுவடங்கிடும்.

அன்றியும்,

மனமனமங்குண்டு வாயுவுமங்குண்டு
மனமனமங்கில்லை வாயுவுமங்கில்லை.

எ-ம்.

சிவவாக்கியம்

மனங்குவிந்துநின்றிடம் வாயுமஞ்சபூதமாம்
மனங்குவிந்துநின்றிடம் வாயுமன்னுயிரதா
மனங்குவிந்துநின்றிட மகாஸ்தலங்களாயிடும்
மனங்குவிந்துநின்றிடம் வண்மையாகுமுத்தியே.

எ-ம்.

பிரபுலிங்கலீலை

இந்தியமோரொன்றாவிட் டிடினமற்றையொன்றுசாரும்
முந்தியமனமழிப்ப முற்றும்போமணியப்பாம்பி
னைந்தலைகளினுளொன்றை யரிந்திடினமற்றொன்றாலஞ்
சிந்திடுமிடறரிந்தாற் றீர்ந்திடுமொருங்குமாதோ.

எ-ம்.

தேவிகாலோத்திரம்

வாயுவெனமறுகுகின்ற மனமடங்கும்வகைதடுப்பா
னியாவனவனரிபிரமணிந்திரன் சண்முகன்குருவும்
ஏயபலதேவதைகளி யோகிதபோதனனறிஞன்
ஆயினெலாமுடையானுமவன்வணங்குதுணங்கிடையாய். எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

(11)

(அ-கை.) சரிதைமுதலாகிய நான்கிற்குமுரிய அதிகாரிகள் மனோலயமடைதலால் அதில்தில் உயர்ந்தோர்களெனல்.

✓ அலையுமனத்தையகத்தடக்கு
மவனேசரிதைகடந்தோனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு
மவனேகிரியைமுடிந்தோனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு
மவனேயோகதற்பரனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு
மவனேஞானியதிசூரன்.

(இ-ள்.) அலைகின்ற மனத்தை உள்ளடக்கத்தக்கவனே சரிதை முழுதும் நிறைவேற்றினவனாவன். அலைகின்ற மனத்தை உள்ளடக்கத்தக்கவனே கிரியை பூரணப்பட்டவனாவன். அலைகின்ற மனத்தை உள்ளடக்கத்தக்கவனே யோகிஸ்வரனாவன். அலைகின்ற மனத்தை உள்ளடக்கத்தக்கவனே ஞானிகளில் மிகுந்த தீரனாவான் எ-று.

(ப-ம்.) சரிதையை விதிப்படி செய்கின்ற ஒருவன் தான் இயற்றுவதில் பல சங்கற்ப மனதுடையவனுயின் சரிதையை ஒருங்கே தெரிந்து செய்யினும் கடந்தவனன்று. எவன் தனக்குக் கிடைத்தமட்டும் மனோதிருப்தியாய்ச்செய்து ஈஸ்வரார்ப்பணம் பண்ணினானோ அவனே அச்சரிதைக்கதிகாரியாமென்பார் 'அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமவனே சரிதைகடந்தோனும்' என்றும், கிரியை முறைப்படி செய்கின்ற ஒருவன் தான் பூசிப்பதில் வருங்குறைவு நிறைவுகளில் இதாகிதமாகிய சித்தத்தை யுடையவனானாலும், அல்லது கிடைத்தமட்டும்

பூசித்துத் திருப்தியடைந்து அப்பூசையினிடத்தில் காமிய மனதுடையவனாயினும் அக்கிரியாமார்க்க முற்றுந்தெரிந்து பிறருக்கும் போதிக்கத்தக்கவனாயினும் அதற்குரியவனன்று. எவன் நிஷ்காமிய மனத்துடன் ஆராதனை பண்ணினானோ அவனே அந்தக்கிரியாபூசையிற் சிறந்தவனுமென்பார் 'அலையு மனத்தை யகத்தடக்குமவனே கிரியைமுடித்தோனாம்' என்றும், துறவின் கணின்னு அஷ்டாங்க யோகவிதிப்படி தேகத்தைச் சுஷ்கிப்பித்துக் கற்பகாலந் தியானஞ் செய்கின்ற யோகியானாலும், அவனது சித்தமானது பூர்வம் விட்டுவந்த வாசனையில் ஒன்றையேனுங் கருதுமாகில் அவன் முடிந்த யோகியன்று. எவன் தனது தியானசமாதியில் வைத்திருக்கிற சித்தமானது திரியாமல் சுத்தமடைந்து அவ்விடத்தில் பொருந்தியதே சாக்ஷாத் பரமசிவமென்று நிற்பானோ அவனே பரமயோகிகட்கெல்லாங் கடவுளாமென்பார் 'அலையுமனத்தை யகத்தடக்கு மவனே யோகதற்பரனாம்' என்றும், சர்வம் ப்ரம்மமயமாகச் சுருதி குரு ஸ்வானுபவத்தாற் பார்க்கின்ற ஆத்மஞானி இதா கிதப் பிராரத்துவவசத்தில் அற்பமும், பேத மில்லாமல் சுயம்பிரகாசமாய் ஜொலிக்கின்ற பரிபூரணமான மனிதன் விளங்குகின் அவனே பரஞானிகளுக்குத் தலைவனு மென்பார் 'அலையுமனத்தை யகத்தடக்கு மவனே ஞானியதி சூரன்' என்றுங் கூறினார்.)

(இ-ம்.) மனோலயமுற்ற நான்காதி காரிகளே முறையே நான்கு பதங்களினது சிறந்த பிரயோசன மடைவர்க ளென் பதாம்.

மனோலய மடையவேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம்

தேவிகாலோத்ரம்

அறிவுநிலை தவமடக்கம் புண்ணியந்தா னங்குணங்க
ணையுடைய முத்திரெறி முத்தியுபாயம் நினைக்கின்
மறுகும்வழி யனையமன மடங்குவதன் றியாததுவே
யறியுடையோ ரிவையனைத்து மாமென்றே யறைகுவரால்.

திருமந்திரம்

மனமாயை மாயை மாயை மயக்க

மனமாயை தான்மாய மற்றொன்று மில்லை

பினைமாய வேண்டாம் பிதற்றவும் வேண்டாம்

† | தனையாய்ந் திருப்பது தத்துவந் தானே.

எ-ம்.

தேவாரம்

✧ | வெள்ளத்தார் விஞ்ஞையர்கள் விரும்பவே

வெள்ளத்தைச் சடைவைத்த விகிர்தனார்

கள்ளத்தைக் கழியமன மொன்றிநின்

றுள்ளத்தின் னொளியைக்கண்ட துள்ளமே.

அன்றியும்,

| பொறிபுலன்களைப் போக்கறுத்துள்ள த்தை

நெறிப்படுத்து நினைத்தவார்கின்றையு

ன்றிப்புறுமமுதா யவனேகம்பங்

குறிப்பினுற்சென்று கூடித்தொழுதுமே.

எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்

பேதிக்கு மனமென்னும பெரும்பகையை
முழுவலியாற் பிளந்துவென்றேன்
வாதித்த துயரெல்லா மாற்றினே
னுபசாந்தவாழ்வு பெற்றேன்
சாதித்த விவேகமே யுணைவணங்கி
னெனென்று சனகர்கோமான்
சேதித்த மனவலை வெல்லா
மொழித்துத்தானே சித்திரம்போனின்றான். எ-ம்.

பிரபலிங்கலீலை

விரிந்தநெஞ்சங் கருவியாம் விடயமுணர விரியாம
லொருங்குநெஞ்சங் கருவியாந் தன்னையுணர வொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்ச முடையாணை விடாதுபிறவி யென்னுணர்க
வொருங்குநெஞ்ச முடையாணை யுறுதுபிறப்பென் றுணர்கவே.

பரணதேவரந்தாதி

நினையடைந்தேன் சித்த நிலையாகும் வண்ண
நினையடைந்தேன் சித்த நிமலா—நினையடைந்தேன்
கண்டத்தாய் காளத்தி யானே கனலாருங்
கண்டத்தாய் காபா லிகா. எ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்

மனதுசத் துவசொருப மற்றிரண்டும் வந்துகலந்தன
வவற்றை மாற்றினுற்போந்
தனதுசன் மார்க்கத்தை விடாதிருந்த போது
தாமதமுமிராசதமுஞ் சமிக்கும்பின்னைக்

கனபரிண மஞ்சலனம் போம் போனாக்காற்
களங்கமற்றுநின்றவா காயம்போலும்
நினதுளமப் படியாமப் பிரமத் தொன்றாய்
நிருவிகற்பசமாதியிலே நிற்குந்தானே.

எ-ம்.

மோகவதைப்பரணி

வீயுமோகினை வேரறாமல்விடஞ் செய்மோகன் விவேகனான்
மாயுமோவுயர் மாயையாரு மனத்தினாரு மிருக்கவே.

எ-ம்.

திருவாய்மொழி

புலனைந்துமேயும் பொறியைந்துநீங்கி
நலமந்தமில்ல தோர்நாடுபுகுவீர்
அலமந்துவிய வசுரரைச்செற்றான்
பலமுந்துசீரிற் படிமினோவாதே.

எ-ம்.

திருவாசகம்

உத்தமனத்தனுடையா னடியேறினைந்துருகி
மத்தமனத்தொடுமா விவனென்னமனநினைவி
லொத்தனவொத்தன சொல்லிடவூர்திரிந்தெவருந்
தத்தமனத்தனபேசுவெஞ் ஞானனுகொல்சாவதுவே.

எ-ம்.

திருக்களிற்றுப்படியார்

அன்றிவருமைம்புலனு நீயுமசையாம
னின்றபடியேநிற்க முன்னிற்குஞ்—சென்று
கருதுவதன்முன்னங் கருத்தழியப்பாயு
மொருமுகடன் கேள்வனுனக்கு.

எ-ம்.

சந்தரலங்காரம்

தடுங்கோண்மனத்தை விடுங்கோள்வெகுளியைத் தானமென்று
மிடுங்கோளிருந்த படியிருங்கோ ளெழுபாருமுய்யக்
கொடுங்கோபச்சூருடன் குன்றந்திறக்கத் துளைக்கவைவேல
விடுங்கோனருள்வந்து தானேயுமக்கு வெளிப்படுமே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

✓ தன்னிலே தானாக நினைந்துகணிந் தவிழ்ந்துசுக
சமாதியாகப்

பொன்னிலே பணிபோலு மாயைதரு மனமேயுன்
புரைகடர்ந்தா

யென்னினோ யான்பிழைப்பே னெனக்கினியா ருன்போல்வா
ரில்லையிலை

உன்னிலோ திருவருளுக் கொப்பாவா யென்னுயிர்க்கோ
ருறவுமாவாய்.

அன்றியும்,

| சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே. எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

பேதரகிதமான மனத்துடன் விளங்குகின்றவனே
ஞானியென்பதற்குப் பிரமாணம்

ஞானவாசிட்டம்

சிந்தனையாங் களங்கமறச் சுத்தனாகித் திரைக்கடலிற்
செறிந்தொன்றாந் திவலைபோல

வந்துறுவா தனைபோய்த் தற்பதத் தொன்றானுன்
 மாயாமோகந்தீர்ந்து வருத்தந்தீர்ந்தான்
 அந்தநெறி யுனக்குமா மறிவதெல்லா மறிந்த
 மனத்திற்குரிய வடைவே தென்னிற்
 சந்ததமு மகிழ்ச்சிசெறி போகமெல்லாந்
 தனதென்னுஞ் சுதந்தரத்தைத் தவிர்த்துநிற்றல்.

தீர்ச்சி

என்பதனாற் காண்க.

(12)

(அ - கை.) உள்ளத்தின்கண் எழுகின்ற சங்கற்பங்களை
 அழிக்கத்தக்கவர்களே சர்வத்திற்கும் அதிகாரிகளெனல்.

அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப் போனவனே
 சகல தியாகியாம்
 அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போனவனே
 பொன்றூப் பொருளுடையோன்
 அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போனவனே
 யின்பவனுபவியாம்
 அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போனவன்
 வீட்டின்ப மடைபவனே.

(இ-ள்.) கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்
 கத்தக்கவனே சர்வசங்க பரித்தியாகியாம். கருத்தை அடக்கி
 அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே அழியாத
 பொருளையுடையவனாம். கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சல
 னத்தை நீக்கத்தக்கவனே சுகத்தையுடையவனாம். கருத்தை

அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே மோகூத-
வின்பத்தை அடையத்தக்கவனும். ஏ-று. ஏ-அசை.

(ப-ம்.) அந்தக்கரணத்தி லெழும் விருத்தி பேதங்க-
ளனைத்தையும் ஒழித்து விளங்குகின்றவனே துறவடைந்தவர்
கட்கெல்லாம் மேலான சர்வபரித்தியாகியாமென்பார் 'அடக்-
கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவனேசகலதியாகியாம்' என்றும்,
அத்தியாகிகளுள்ளும் அழிவில்லாத ஆத்மவிசாரம்பெற்றிருந்-
தாலும் கருத்தென்னும் பஞ்சை அலைவென்னுங் காற்றினிட-
மாக விடாமல் உள்ளடக்கிப் பாதுகாப்பவனெனவனோ அவனே
நித்தியத்துவமான பொருளுக்குடையவனா மென்பார் 'அடக்-
கிக்கருத்தி னலைவறுப்போனவனே பொன்றாப் பொருளு-
டையோன்' என்றும், அப்பொருளுக் குடைவர்க ளுள்ளும்
சுருதி குரு ஸ்வானுபவம் ஒற்றுமைப்பட்ட நிஷ்டாநுபுரர்க-
ளானாலும், அவ்வனுபவத்தில் அற்பமும் பேதந்தோன்றாமல்
திட்பப்பட்டிருப்பவ னெனவனோ அவனே சுகபோகியாமென்-
பார் 'அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவனேயின்ப வனுப-
வியாம்' என்றும், அச்சுகபோகிகளுள்ளும் நினைக்கின்றவைக-
ளெவற்றையும் அதுவாகவே நினைத்து அதையுங்கைவிட்டு
நிரதிசயானந்தியா யிருப்பவனெனவனோ அவனே பேரின்பத்-
துக்குச் சுதந்தரனாமென்பார் 'அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்-
போனவன்வீட்டின்ப மடைபவன்' என்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) விஸ்வரந்தி அடைந்த கருத்துடையவனே சுகா-
தீதமாய் விளங்குவனென்பதாம்.

இ த ற் கு ப் பி ர ம ண ம்

தேவிகாலோத்தரம்

கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டாகும்
விரித்தபொருளிதுவென்ன வறிவுடையமேதக்கோர்
திருத்தகுநல்லறிவாலே சித்தத்தைத்திறம்பாம
லருத்தியுடனிலைநிறுத்து மதுவறிவன்பயனாமல்.

அன்றியும்,

மருவியபொருண்மேலன்பாய் வானரம்போற்சரித்துத்
திரியுமச்சித்தந்தன்னைத் திரித்துச்சூனியத்தேநின்றால்
மருவினோர்பிரிதலின்றி வானவரறிவுக்கெட்டாப்
பொருவிலாநித்தசுத்தப் பொருளினையடைவரன்றே. எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்

சன்னகருமங்களின்வித்தாய்த்தருவையசைக்குங்காற்றேபோற்
றினமுழுடலையசைப்பதுவுஞ் சித்தமிதனைத்தீர்வதுவே
யனகசகலதியாகமதா மதுவேபரமவானந்தம்
வினவுபிறவெல்லாமிகவும் வெருவுகின்றவெந்துயரே. எ-ம்.

திருவாசகம்

சித்தமுஞ்செல்லாச் சேட்கியன்காண்க.

எ-ம் வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (13)

(அ-கை.) பலவாயுதிக்கின்ற மனத்தைத் தந்நிலையிற் சேர்த்
தவருக்கே முத்தியெனல்.

வெறிகொள் குரங்கு மயக்குஞ்சொல்

விளம்பி யருந்தினுலதுவும்

நெறிதான்மயங்கிச் சழல்வதுபோ

னிமிடந்தானு நிலாமனத்தைக்

குறியிற்சமாதி யெனுங்கயிற்றும்

குறுகப்பிணிப்போ ரெவரவர்தாம்

||அறிவோ டறியாமைக ளிறந்த

வரிய முத்திதனையடைவார்.

(இ-ள்.) வெறியைக்கொண்ட குரங்கானது அறிவை மயக்குகின்ற கள்ளைக்குடித்தால் அக்குரங்கும் வழிகெட்டு அலைவதுபோல நிமிஷமாத்திரமும் நிலைபடாது அலைகின்ற மனத்தைக்குறிக்கத்தக்க நிலையிற்சேரும்படி சமாதியென்னும் பாசத்தாற் கட்டத்தக்கவர்க ளெவர்களோ அவர்கள் அறிவும் அறியாமையுமாகிய இரண்டும் நீங்கிய அருமையாகிய மோகஷத்தைச் சேருவார்கள். எ-று. தான்-தான்-தாம்-சாரியைகள்.

(ப-ம்.) ஒரு இமைப்பொழுதிற்குள்ளாக அளவின்றிய பேத அத்தியாசங்களை உண்டாக்கி அவற்றுள் ஒன்றைவிட்டு டொன்றுபற்றி ஒன்றிலும் இறைபனவேனும் நிலைபடாது சஞ்சரிக்கும் மனமென்பார் 'வெறிகொண்ட கள்ளுண்ட வானரத்தைப்போல நிமிடந்தானு நிலாமனம்' என்றும், மன முற்பத்தி ஸ்தானமென்பார் 'குறியில்' என்றும், (ஜடத்துவம் ஜீவத்துவம் ஈசத்துவம் சாக்ஷித்துவம் ஆகிய இந்நான்கு மென்பார் 'அறிவோ டறியாமைகள்' என்றும்) யாவராலும்

குறியிற்சமாதி
(சுருதி) அறியும்
சுருதி அறியும்
சுருதி அறியும்

அறிதற்கரிய நிரதிசயானந்த வீடென்பார் 'அரியமுத்தி'
என்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) மனமிறந்தவர்களே நிரதிசயானந்த மடைவர்க
ளென்பதாம்.

மனக்குரங்கென்பதற்குப் பிரமாணம்
உபநிடதம்

பொன்போல விலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம்.

என்பதனும் காண்க.

ஒரு நிமிஷத்தில் மனம் பலவாயுதிக்கும்
என்பதற்குப் பிரமாணம்

கைவல்லியநவநீதம்

வஞ்சகமில் பரமார்த்த குருவேசொன்ன

வழிகளறிந்தே னினியோர் வசனங்கேள்வர்

[சஞ்சலமற் றகண்டபூ ரணமாய்ச்சித்தந்
ததாகா மாவதன்றோ சமாதியோகம்]

உஞ்சலையொத் தலைவதுதன் சபாவமாகி

யொருகணத்திற் பலவுலகா யுதிக்குமிந்த

நெஞ்சகம் வஸ்துவிலசையா நிவாததீப

நிலையடைவ தெப்படியோ நீர்சொல்வீரே.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

இமையளவுபோதை யொருகற்ப காலம்பண்ணு

மிவ்வுலக மெவ்வுலகமோ

வென்றெண்ணம் வருவிக்கு மாதர்சிற்றின்பமோ

வென்னின்மக மேருவாக்கிச்

சுமையெடுமி னென்றுதான் சும்மாடுமாயெமைச்

சுமையாளு மாக்கிநாளுந்

தூர்ப்புத்தி பண்ணியுள நற்புத்தி யாவையுஞ்

சூறையிட் டிந்திரஜாலம்

அமையவொரு கூத்துஞ் சமைந்தாடு மனமாயை

யம்மம்ம வெல்லவெளிதோ

வருள்பெற்ற பேர்க்கெலா மொளிபெற்று நிற்குமீ

தருளோவலாது மருளோ

சமயநெறி காணாத சாக்ஷிநீ. சூக்ஷ்மமாத்

தமியனேற் குளவுபுகல்வாய்

சர்வபரி பூரண வகண்ட தத்துவமான

சச்சிதானந்த சிவமே.

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க

மனம் உதிக்குமிடத்திற்போ யொடுங்கவேண்டு

மென்பதற்குப் பிரமாணம்

தாயுமானசுவாமிகள்

உறவுடலை யெடுத்தவரிற் பிரமாதி யேனுமுனை

யொழிந்து தள்ளற்

கறவுமறி தன்சீரு விகபரமு முன்னையன்றி

யாவதுண்டோ

வறிதிலுனை யசத்தென்னல் வழக்கன்று சத்தெனவும்

வாழ்த்துவேனென்

சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மதே யத்தினின்
செல்லல்வேண்டும்.

என்பதனாற் காண்க.

மனது சமாதியின்கண் நிற்கப்பெற்றவனே
முத்தி அடைவா னென்பதற்குப் பிரமாணம்

தேவிகாலோத்ரம்

மந்திரஞ் செபந்தியானம் பூசனைவணக்கம் வேண்டாம்
அந்தமி லாதமுத்திக் குபாயமே யறிதல்வேண்டுஞ்
சிந்தனை புறமேசெல்லிற் றுயரமே திரியமீட்கிற்
பந்தமாந் துன்பநீங்கிப் பரமான வின்பஞ்சேர்வாய்.

என்பதனாற் காண்க.

(14)

(அ-கை.) சாம்பவியின் விதி யிதுவெனல்.

வேறு

பங்கையாதனத்திற் படியவேயிருந்து
பரமசற்குரு வினைத்தொழுதே
இங்கிருவிழியும் விசம்புறநிறுவி
யெழுங்கருத்தினை யகமாக்கி

அங்குறுநிலையா லடங்கிடாமனத்தி

னலைவறுத்தறி வறியாமை

துங்கமாயொழியச் சாதனைபுரிந்தே

தூங்காமற் றூங்குகமாதோ.

(இ-ள்.) பதுமபீடத்திற் பொருந்தும்படியாக இருந்து உயர்ந்த ஞானாசிரியரைவணங்கி இவ்வுலகத்தில் (விஷயங்களை நோக்குதற்குரிய) இரண்டு கண்களையும் சிதாகாயத்தில் (இமையாமல்) பொருந்தநிறுத்தி உதிக்கின்ற கருத்தை உள்ளடக்கி அங்ஙனம் பொருந்திய நெறியாலே அடங்காத மனத்தின் அலைதலை அழித்து அறிவும் அறியாமையும் நீங்கச் சுத்தமாகச் சாதனஞ் செய்து நித்திரையைச் செய்யாமல் செய்யக்கடவர்கள். ஏ-று. ஏ-ஏ-ஏ-மாது-ஓ-இவ்வைந்தும் அசைகள்.

(ப-ம்.) இவ்வுலகத்தில் விஷயங்க ளென்னுங் காற்றில் மனமென்னுஞ் சூத்திரந்தாங்கி அலைகின்ற இரண்டு கண்க ளாகிய கறங்குகளை ஞானாசிரியரார் பெற்ற சாம்பவியாகிய அருட்பார்வையென்னுங் கையினாற்சேந்தி இதயாம்பரமென் னும் ஸ்தானத்தில் நிலைபெற நிறுத்திவைத்தென்பார் 'இங்கிரு விழியும் விசம்புற நிறுவி' என்றும், ப்ரம்மநிஷ்டாசாதனஞ் சம்பூரணமான இடத்தில் உதயமாகின்ற நனவிற் சுழுத்தியை அடையவேண்டுமென்பார் 'தூங்காமற் றாங்குக' என்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) ஞான அப்யாசிக்ஞரிய ப்ரதான முத்திரையின் சாதக பக்குவங்களை அறிவித்ததாம்.

இமையா நாட்டத்துடன் சிதாகாயம் புற்றவேண்டும்
என்பதற்குப் பிரமாணம்

கடவுளந்தாதி

சுழுமுனை வட்டச் சுழுமுனையுச்சித் துவாரத்திலே
வழிபயமென்று மலைப்பர்களோ மடைக்கொக் கதுபோற்

நெளிவுறுபார்வை யசையாது சித்தடி தூக்கிநின்று
விழியிமை யாதொளி பார்த்தாடுருவ வெளிப்படுமே.

எ-ம்.

திருவாசகம்

பொய்யனேனகநெகப் புகுந்தமுதூறும்
புதுமலர்க்கழ விணையடிபிரிந்துங்
கையனே நின்னுஞ் செத்திலே னந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை யிழந்தே
னையனே யரசே யருட்பெருங் கடலே
யத்தனே யயன்மாற் கறியொண்ணுச்
செய்ய மேனியனே செய்வகை யறியேன்
றிருப்பெருந் துறை மேவிய சிவனே.

எ-ம்.

செல்காலத்திரங்கல்

களித்திருந்த ஞானங் கண்ணு லருந்தி
யளித்ததனை யன்றே யருந்துதற்குப் பெற்றிலமே.

எ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்

அசத்தி லெம்மட்டுண் டம்மட்டும் பராமுகமாகினு யம்மட்டு
நிசத்திலுள் விழிப்பார் வையாயிப்படி நிரந்தரப் பழக்கத்தால்
வசத்திலுன்மன நின்றுசின் மாத்திர வடிவமாகிடின் மைந்தா
கசத்த தேகத்தி லிருக்கினு மானந்தக் கடல்வடி வாவாயே.

சௌந்தரியந்தாதி

உமையேமூலத் துறைந்தபொரு ஞுணர்ந்தேசுழியின்முனைதிற
விமையோரறிய வரிதாகு மெந்தாயுன து பதங்கருதி [ந்து

நிமையா நாட்டத் துடன்காலை நீட்டிமுடக்கி நிலைபுகுந்து
தமையேயுணருந் தரமருளுந் தாயேயமலன் றனிவாழ்வே.

சௌந்தரி யலகரி

இணைவிழி யிமையாநாட்ட மெய்திய தலரத்தோன்றும்
பணைநெடும் புவனமிந்தப் பார்வைசற் றிமைக்குமாயிற்
றுணையிழந் தழிவதெண்ணித் துணிந்தநின் கருணையென்றற்
கணையினுங் கொடியதென்னக் கடவதோ கடவுண்மாதே.

தாயுமானசுவாமிகள்

பொற்பினெடு கைகாலில் வள்ளுகிர் படைத்தலாற்
போந்திடை யொடுக்கமுறலாற்
பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே யருள்கொண்டு
பூரித்த வெண்ணீர்மையால்
ஏற்பட விளங்கு ககனத்தி லிமையாவிழி
யிசைந்துமே னோக்கமுறலால்.

எ-ம்.

ஒளவைக்குறள்

இமையாநாட்டத் திருந்துணர்வாருக்
கமையாத வானந்தமாம்.

அன்றியும்,

கண்ணுலுறப்பார்த்துக் காதலாற்றுகோக்கி
லுண்ணுமே யீசனெனினி.

எ-ம்.

பத்திரகிரியார்

அமையா மனதமையு மானந்த வீடுகண்டால்
இமையாம னோக்கி யிருப்பதினி யெக்காலம்.

எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்

தன்னையிழப்பார்க்கென்ன சார்வூழிச்சங்கார
மென்னிலொளித்தெங்கே யிருக்கலா—முன்னே
புலிப்பார்க்கப்போனகதை போலிபுயாநாட்டஞ்
சலியாமன் மூடுந்தனை.

எ-ம்.

சொருபத்தந்தாதி

நயனமுமே வடிவாஞ் சொருபத்தை நண்ணினின்றால்
நயனஞ்செவி தொக்குமுகக் கெனுமிந்திய நாவினோடு
• நயநண் சுழுத்தி யவத்தைகனவி னனவினுடன்
நயனம்பிறிவற் றிருக்கு மெல்லாங்கண்டு நாட்டதிலே.

எ-ம் வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

தூங்காமற் தூங்குகவென்பதற்குப் பிரமாணம்

மோகவதைப்பரணி

ஆங்குணரா மையுமுணர்வு மாகியகோ ளறவிருந்து
தூங்கினர்காண் சுகமடைவார் சம்மேலோ சம்மூலக்காய்.

கடவுளந்தாதி

கண்டுகொண் டானந்தக் கூத்தாட்டை நேசக் கருணையினாற்
கொண்டு நின்றான்பர வீதியிலேகுரு பாதமென்றுந்
தொண்டுசெய் தந்தத் திருவாடுமுகலிற் தூங்கிக்கொண்டாற்
பண்டுமுன் சோதிப் பழம்பொரு டோன்றும் பணிந் தவர்க்கே.

பத்திரகிரியார்

கட்டறுக்கவெண்ணாக் கருவிகரணாதியெல்லாஞ்
கட்டறுத்துநிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம்.

அன்றியும்,

ஆங்காரமும்மடக்கி யைம்புலனைச் சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றுங்கிச் சுகம்பெறுவ தெக்காலம்.

அன்றியும்,

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம்.

எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

சினந்தனையற்றுப் பிரியமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்ததுமற்று நினையாமையுமற்று நிரச்சிந்தனாய்த்
தனந்தனியேயிருந் தானந்தரித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தனிலென் றிருப்பேனத்தனே கயிலாயத்தனே.

அன்றியும்,

ஒத்தவிடநித்திரையென் றொத்துமிருந்தேண்டி.

எ-ம்.

திருவருட்பயன்

ஒங்குணர்வினுள்ளடங்கி வுள்ளத்திலின்பொடுங்கத்
தூங்குவர்மற் றேதுண்டுசொல்.

எ-ம்.

அவிரோதவுந்தியார்

ஆங்கறியாமையுஞ் சாராதறிவொடுந்
தூங்குவாய்நாளுமென் றுந்தீபற
தோன்றும் பரம்பொரு ளுந்தீபற.

எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்

ஆங்காரமு மடங்காரொடுங்கார் பரமானந்தத்தே
தேங்கார்நினைப்பு மறப்புமறார் தினைப்போதளவு
மோங்காரத்துள் ளொளிக்குள்ளே முருகனுருவங்கண்டு
தூங்கார்தொழும்பு செய்யாரென்செய்வார் யமதூதருக்கே.

ஞானவாசிட்டம்

தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும்போதிற்
சேர்ந்தசுக வறிவுமிகச் சிறந்ததாகும்
தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற் பந்தமாகுந்
தெரிபொருளை விட்டகன்றாற் றிடங்கொள்வீடாந்
தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும்போதிற்
சேர்ந்த வனுபூதியிடர் தீர்ந்ததாகும்
தெரிவுறவாங் கதுபற்றி நிற்பாய்நீ
நின்றிரநிலையாஞ் சுழுத்திதனைச் சேருவாயே. ஏ-ம்.

சவுந்தரியந்தாதி

புரியுந்தொழிலு மூலத்திற் பொங்குஞ்சலதிப் பெருங்கடலைக்
கரிகொண்டரிய கனலெழுப்புங் காற்றும்புகுந்து களங்கமல
மெரியுஞ்சுழினைத் தடமேறி யீசன்றிருத்தா ளிணையடைந்து
துரியங்கடந்தபெருவெளிக்கே துஞ்சத்தருவாய் துரைமாதே.

தாயுமானசுவாமிகள்

தூங்கிவிழித்தென்னபலன் தூங்காமற்றாங்கிறிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றோ பலன்காண்பேன்பைங்கிளியே.

அன்றியும்,

தூங்காமற்றாங்கிச் சுகப்பெருமானின்னிறைவில்
நீங்காமனிற்கு நிலைபெறவுங்காண்பேனோ

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க.

(15)

(அ - கை.) சதாநிஷ்டை செய்யின் சர்வமும் ஒடுங்கி
முத்தி அடையலாமெனல்.

ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா
லடங்கிடாப் பொறிபுல னடங்கும்
ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா
லடங்கிடு மனோவிடயங்கள்
ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா
லறிவறியாமைக ளொழியும்
ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா
லகண்டவீ டடைவது நிசமே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய அங்காசனத்திலேயே யிருந்து
பிரமநிஷ்டாசாதனஞ் செய்தால் அடங்காத இந்திரியங்களும்
அவைகளின் விஷயங்களும் ஒடுங்கும். அங்காசனத்திலேயே
யிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனஞ் செய்தால் மனோவிஷயங்கள்
ஒடுங்கும். அங்காசனத்திலேயே யிருந்து பிரமநிஷ்டா சாத
னஞ்செய்தால் அறிவும் அறியாமைபுமாகிய விரண்டு நீங்கும்.
அங்காசனத்திலேயே யிருந்து பிரமநிஷ்டா சாதனஞ்செய்

தால் அகண்டாகார சின்மயானந்த வீட்டைப் பெற்றுக்கொள்வது சத்தியம் ஏ-று. ஏ-அசை.

(வி-ரை) எனவே சாயுஜ்யபதம் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய பரிபாகிகள் சற்குருவை அடைந்து ப்ரம்மநிஷ்டையைக் கைக்கொள்வாராயின் அவர்கள் ஓர் அங்காசனத்தில்நின்று அந்த நிஷ்டையை இடைவிடாமல் சாதனஞ்செய்து வந்தால் மாத்திரம் அருட்போதமாகிய ஞானாக்கினி சகோதயமாய் மேன்மேலும் விளங்காநிற்கும். அதனால் பொறிபுலனற்று மனோலயமுற்று ஐடத்துவம்-ஜீவத்துவம்-ஈசத்துவம்-சாக்ஷித்துவம் ஆகிய விந்நான்கும் கழன்று அதீதமுத்தி அடைவார்கள். சாதனஞ்செய்யாவிடின் அத்தேகத்தில் முத்தியை அடைய மாட்டார்களென்றதே துணிபெனப் பெற்றும்.

(இ-ம்.) வெளிப்படை.

ஞானநிஷ்டாசாதனையினால் இந்திரியமுதலியவை
ஒடுங்குமென்பதற்குப் பிரமாணம்

சிவானந்தமாலே

பூதஞ்சுழலும் பொறிபுலனந்தக்கரணம்
போதங்கழித்துநாள் போக்காதே - போதச்
சிறையாநிறைவகலச் சின்மயநேயத்தே
நிறையா நிறைவாகிநில்.

ஏ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்

மனமணிபேதச்சேற்றின் மறைந்தொருவருக்குந்தோன்று
கனமுறவிவேகநீராற் கழுவினாற்சித்திகாட்டும்

வினவுறுவீவேகவன்பான் மெய்ம்மையைமதியாற்கண்டு
சினமுறுபொறியைவென்று தீர்வரும்பிறவிதீர்வாய். எ-ம்.

மவுனதரிசனம்

✓ அருமையென்ற மௌனத்தை மூட்டுமூட்டு
வடங்காத கரணமைந்து மடங்கிப்போகும்
இருமையென்ற விந்திரிய மாண்டுபோகு
மிருண்மலம்போந் திரோதையில்லை மயக்கநீங்கும்
வெருவுபல கோடிகன்மங் கணத்தினீங்கும்
வெளியினுள்ளே யொளிதோன்று நாதங்கேட்கும்
உரிமையுடன் மௌனசித்தி யாகவாக
வுருவமுனக் கானந்த வுருவமாமே. எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

சமாதிலை சூலையாதிருப்பவன் முத்தியடைவன்
என்பதற்குப் பிரமாணம்

சாந்தலிங்கசுவாமிகள்

அருந்தவ விலக்கிவ்வுடல் பரிப்பது
தானச் சமாதிகடருமூலர்
திருந்துநஞ் சிந்தைசிவன் கணையாவர்வரினு
மென்றமையிற் பேதிப்பான்
பொருந்தினும்வானே ரெதிர்முதிர்கொலை
வெம்பூதமாதிய வளைந்திடினு

மிருந்ததஞ்சமாதரி நிலைகுலையாதோ

ரெண்ணியவெண்ணி யாங்கடைவர்.

என்பதனும் காண்க.

(16)

(அ-கை.) சின்மயத்தில் அரை மாத்திரைப் போதே
னும் நிலைபொருந்தினவர்களே முத்தரெனல்.

வேறு.

உலையாப்பொறியும்புலனடக்கி யொன்றுமனத்திலுன்னாதே
தலையாகியபேரானந்தந் தலைப்பட்டதனிற்றான்முழ்கி
அலையாயோகமம்புவிடுநேர மரைமாத்திரையேனும்
நிலையாநிற்போர்வீடடைவர் நிலத்திற்பிறவாரிறவாரே.

(இ-ள்.) கெடாத இந்திரியங்களையும் விஷயங்களையும்
அடங்கச்செய்து மனத்தில் ஒன்றையும் நினையாமல் சர்வானந்
தத்துக்கும் முதன்மையான பேரானந்தக்கடலிற் பொருந்தி
அதில்முழ்கி அலைவற்ற ஞானயோகநிலையில்(வில்லிற்றெடுத்த)
பாணத்தை விடுகின்ற நேரமாகிய அரைநிமிஷயாத்திரமான
லும் தடஸ்தமாய் நிற்கத்தக்கவர்கள் மோகஷத்தைப் பெற்றுக்
கொள்ளுவார்கள். (அன்னவர்கள்) இப்பூமியின்கண் சநந
மரண துக்கத்தை அடையார்கள். எ-று. தான்-சாரியை-
ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) அலை நுரை குமிழி திவலைகள்போற் றேன்றி
அழியாநின்ற மனுடானந்த முதல் இரணியகர்ப்பானந்த

வரையிலுமுள்ள பதினோரானந்தங்களுக்கெல்லாம் மேலான பிரம்மானந்தக் கடலென்பார் 'தலையாகிய பேரானந்தம்' என்றார்.

(இ-ம்.) ஆத்மானு சந்தானத்தில் இறையளவேனும் /சம்மா நிற்கவேண்டு மென்பதாம்.

பேரானந்த மென்பதற்குப் பிரமாணம்

கைவல்லியநவநீதம்

மனுடன் மனுடகந்தருவன் றேவகந்தருவன்

பிதிர் பிறவித்தேவன்

தனுடன்கரும சுரன்சுரனிந்திர னுசான்

பிரசாபதி யானேன்

கனவிராட் டனிரணிய கருப்பன் கருதுமிப்பதி

னொரு பேரின்

பினவானந்தங்க ணுரையாப் பிரளயவெள்ளக்

கடல் பிரமானந்தம்.

எ-ம்.

சந்நிதிமுறை

மன்னரா வாறுசுக மும்வானோர் மகிழ்ந்துபெறு சுகமு

மணிப்பைநாகத் தவர்சுகமு மற்றையோர்க ளடைசுகமும்

பன்னுமிடத்திற் சிவத்தெழுந்த பரமானந்த லேசமெனப்

பகர்ந்தாய் குருவாயெழுந்தருளிப் படிதேன் மறந்திங் குழல்

கன்னலெழுந்ததெளிசேதேகட்டுமாவின்றீங்கனியே[கின்றேன்

கதலிக்கனியே நற்பலவின் கனகச்சுளையே கதிமுளையே

பொன்னம்பொருப்பேயென்விருப்பேபோதச்சுகமேகிஞ்சுகமே
பூரணவெளியேயுள்ளொளியே போளூர்முருகப்பெருமானே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

அரைமாத்திரைப்போது நிலையில் நின்றவர்கள்
முத்திபெறுவார்க ளென்பதற்குப் பிரமாணம்

ஒழிவிலோடுக்கம்

சட்டுப்போதங்கழன்ற சுத்தமரைமாத்திரையின்
மட்டுத்தானற்றநிட்டை வாய்க்குமாற்-கெட்டேன்
தலைச்செய்யுமானந்தஞ் சற்றோபால்வாரி
முலைக்கண்ணிற் றோன்றுமுறை.

எ-ம்.

சாந்தலிங்க சுவாமிகள்

பொல்லாதவென்னெஞ்ச மோரைந்துபுலன்கடம்பா
னல்லாததரைமாத்திரையு நின்னடிக்கணன்பாய்
நில்லாதிதற்கென்னசெய்கே னிதைநின்றிடுன்றே
சொல்லாய்திருத்தில்லை யுண்மேவியசோதிநீயே.

எ-ம்.

குருமசிவாயர்

மாத்திரைப்போதாயினுநின் வாய்த்தமலர்ச்சேவடிக்கே
நேத்திரத்தைநெஞ்சி னிருத்தாமற்—சாத்திரத்தை
யெல்லாமறிந்துபயனே து மினிக்கண்டிலேன்
வல்லாய் சிதம்பரதேவா.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

(17)

(அ-கை.) உண்மையாகிய சிவயோகமிதுவெனல்.

நிட்டைநிலையீதென்றுரைப்பர் நிகழும்வாயுத்தாரணையை
நிட்டையதுதானலவென்றே நிலவுமேலோர்புகலுவார்
நிட்டையாதல்கருத்தடங்க நிறுத்தலதுவேசிவயோகம்
நிட்டைவிடாதுசாதிப்போர் நித்தமெய்விடுறுவாரே.

(இ-ள்.) செல்லுகின்ற வாயுவை அடக்குதலைச் (சிலர்)
இதுவே ஞானநிஷ்டையினுடைய நிலைமையென்று சொல்லு
வார்கள். [ப்ரகாசிக்கின்ற ஞானவான்கள் அது ஞானநிஷ்டை
யல்ல ஞானநிஷ்டையாவது மனத்தினுடைய விர்த்திகளடங்க
நிறுத்தலென்று சொல்லுவார்கள். அப்படிச்சொல்வதே சிவ
யோகமாம்.] அந்தச் சிவயோகமாகிய ஞானநிஷ்டையை விடா
மல் சாதிக்கத்தக்கவர்களே அழியாத உண்மையாகிய மோ
கூத்ததைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள் ஏ-று. தான்-சாரியை.
ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) மனமானது தொம்பத சுத்தார்த்தத்தை விட்
டுத் தத்பதத்தைச் சார்ந்து தெளிவாக மவுனநிலையிற் பேரா
மல் விளங்குகின்றதே ஞானநிஷ்டையாகுமென்பார் 'நிட்டையா
தல் கருத்தடங்க நிறுத்தல்' என்றும், இடைவிடாமல் நடக்
கையிலும் விவகாரவேளையிலும் யாதொன்றைச் சிரவணம்
பண்ணுகையிலும் ஞானநோக்குற்று அசிபதமாகிய ஐக்யநிலை
பொருந்தினவர்களே சதோதமாய் சீவன்முத்தி பதத்தைப்
பெறுவார்க ளென்பார் 'நிட்டைவிடாது சாதிப்போர் நித்த
மெய்விடுறுவார்' என்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) மனமிறக்கு நிலையெல்லது வாயுத்தாரணை||
யைச்செய்தல் பிரமநிஷ்டையல்ல வென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்

ஒழிவிலோடுக்கம்

குறங்குகுத்திக்கொண்டு குறேக்கைகத்திக்கூட்டை
மறந்தழைத்தாற் றாக்கம்வருமோ—வெறுங்கெடுவீர்
தன்னையழித்தெழுந்த சச்சிதானந்தத்தை
யுன்னிலொளித்து விடாதோ.

என்பதனாற் காண்க.

கருத்தடங்கினதுவே

சிவயோகமென்பதற்குப் பிரமாணம்

சோருபசாரம்

சித்தம்பிறந்துசெகம்பிறந்து தானெனவோர்
கத்தன்பிறந்தவழி கண்டோமே—சித்தம்
ஆடங்காமையேமாயை யம்மாயைமாய்ப்பார
திடந்தானே சாயுச்சியம்.

எ-ம்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்

எப்பொருள்வந் துற்றிடினு மப்பொருளைப் பார்த்திங்
கெய்துமுயிர்தனைக்கண் டிவ்வுயிர்க்கு மேலாம்
ஒப்பிலருள்கண்டு சிவத் துண்மைகண்டிங்
குற்றதெல்லா மதனாலே பற்றினோக்கித்

தப்பினைச்செய் வதுமதுவே நினைப்பதுதானே
 தருமுணர்வு புசிப்புமது தானேயாகும்
 எப்பொருளு மசைவில்லை யெனவந்தப் பொருளோ
 டிசைவதுவே சிவயோக மெனுமிறைவன் மொழியே.
 எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

சதாநிஷ்டரே சீவன் முத்திபதத்தி லிருப்பது
 என்பதற்குப் பிரமாணம்

தாயுமானசுவாமிகள்

நடக்கினுமோடினுநிந்கினும் வேறொருநாட்டமின்றிக்
 கிடக்கினுஞ்செவ்வித்திருக்கினு நல்லருட்கேள் வியிலே
 தெரிடக்குமென்னெஞ்சமனமற்ற பூரணத்தொட்டிக்குளே
 முடக்குவன்யான்பரமானந்த நித்திரைமுடிநமே.

என்பதனாற்காண்க. (18)

(அ-கை.) சதாநிஷ்டையாலே மோகைமடைதல் சத்தியம்
 மெனல்.

வேறு

நிட்டைசாதித்தா னீங்குமைம் பொறியொடு புலனும்
 நிட்டைசாதித்தா னெஞ்சமு முளத்திடை யொடுங்கும்
 நிட்டைசாதித்தா னினைப்பொடு கேவல மொழியும்
 நிட்டைசாதித்தா னிமலவீ டடைவது நிசமே.

(இ-ள்.) ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் பஞ்சேந்திரியங்
 களுடனே அவைகளின் விஷயங்களும் ஒடுங்கும். ஞானநிஷ்

டையைச் சாதித்தால் விஷயாந்தரங்களிற் செல்லுகின்ற மனமும் உள்ளொடுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் சகல கேவலங்களொடுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் மலரகிதமான முத்தியைப் பெற்றுக்கொள்வது உண்மையாகும். எ-று. ஏ-அசை.

(ப-ம்.) அனூர்த்த சடதுக்கமாகிய திரிபுடியை மெய்யெனக்கொண்ட மனமானது அவற்றைப் பொய்யெனத் தள்ளச் செய்கின்ற சமாதியனுபவத்தில் அமுந்தப் பெறுமாயின் அம்மனம் அந்நிலைவிடாதென்பார் 'நிட்டைசாதித்தா னெஞ்சமு முளத்திடை யொடுங்கும்' எனவும், அவ்வனுபூதியின் கண் தன்னைத் தரிசிக்கின்ற தோற்றவொடுக்கம் நசிக்குமென்பார் 'நிட்டைசாதித்தா னினைப்பொடு கேவலமொழியும்' எனவுங் கூறினார். (19)

(அ-கை.) இதுவுமது.

வேறு

நீங்காக்கருத்தையகத்திருத்தி நிகழ்சாம்பவியாற்ககனமுற நீங்காநிட்டைசாதித்தானீங்கும் பொறியும்புலன்கரணம் நீங்காநிட்டைசாதித்தா னினைப்புமறப்புமறநீங்கும் நீங்காநிட்டைசாதித்தா னித்தமுத்திப்பேறடைவார்.

(இ-ள்.) ஒழியாத எண்ணத்தை உள்ளத்தில் நிறுத்திப் பிரகாசிக்கின்ற சாம்பவியினுற் சிதாகாயத்திற் பொருந்தப் பிரிவில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதனஞ்செய்தால் பஞ்சேந்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயங்களும் அந்தக்கரணங்களும்

ஒடுங்கும். பிரிவில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதித்தால் சகல கேவலங்கள் முழுதும் ஒடுங்கும். பிரிவில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதித்தால் அழிவில்லாத முத்திப்பேற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளுவார்கள் எ-று.

(ப-ம்.) நிஷ்டையின்கண் உதயமாகின்ற ஞாதுருஞான மிரண்டும் நழுவுமென்பார் 'நினைப்புமறப்புமற நீங்கும்' எனவும், பிரமானுபவத்தில் நேயமாத்திரமா யிருக்கப்பெறின் ஜீவன் முத்தர்களாவரென்பார் 'நிட்டைசாதித்தா னித்தமுத்திப்பேறடைவார்' எனவுங் கூறினார்.

(இ-உ-க-ம்.) பிரம்மநிஷ்டர்கள் சாதனத்தினாலேயே பொறி புலன்களும் மனமுமொடுங்கப்பெற்று அறிவானந்தமாகிய மோக்ஷவாழ்வை அடைவது சத்தியமென் றறிவித்ததாம். ()

(அ-கை.) நிவாததீபம்போலத் தன்னிலையில் நிலைபெற்றவனே சிவத்தை யடைவனெனல்.

வேறு

உத்தரமுகமா யாதனத்திருந்தே
யுயர்குரு பதமலர் தொழுது
முத்திரையெனுஞ் சாம்பவியினைப்
பொருந்தி மோனமாமந் நிலைவழாமற்
சித்திரதீபம்போ லசைவறவே
சுந்தையினலைவறுப் பவனே
அத்தன தடியை யடைவனென்றுரைக்கு
மண்ணலாகம மெலாமெடுத்தே.

(இ-ள்.) வடதிசைமுகமாகி அங்காசனத்திலிருந்து உயர்ந்த ஞானசிரியருடைய சரணாவிந்தங்களை வணங்கிச் சாம் பவியென்னும் முத்திரையைப்பொருந்தி மவுனமாகிய அந்த நிலையில் வழுவுதலில்லாமற் சித்திரத்திலெழுதிய தீபத்தைப் போல அசைவில்லாமலிருந்து மனத்தினுடைய சலிப்பை அறுக்கத்தக்கவனே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைவானென்று பெருமை பொருந்திய ஆகமங்களெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும் எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(இ-ம்.) சித்த மசைவற இருந்த ஞானநிஷ்டாபரணே சிவனாமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்

சித்தஞ்சிவத்தோ டொருக்கிச்சிவமான
முத்தன்சிவனென மொழிந்திடுமாகமஞ்
சத்தியஞ்சிவன் சங்கரனென்றே
குற்றமினான்மறை கூறும்வகுத்தே.

என்பதனாற் காண்க.

(21)

(அ - கை) ஞானநிஷ்டையைப் பெற்றும் அதிற்பாடு படாம விருக்கின்றவனேநோக்கி இரங்கிக்கூறல்.

வேறு

இருந்தான்சமாதிபோலென்றே
யிந்தவுலகோரியம்பவுங்கேட்

டிருந்துஞ்சமாதி தனிலுழையா
 தென்னோவென்போ லிருந்தானே
 இருந்தான்சமாதி தன்னிலையி
 லிருந்தே யிலாமைதனைநீக்கி
 இருந்தானவனே யிருந்தானே
 யின்பமளவிலின்பத்தே.

(இ-ள்.) (இவன்) இவ்வுலகத்தார் பிரம்மநிஷ்டையை யுடையவனாக இருக்கின்றனென்று தன்னைச் சொல்லவுங் கேட்டிருந்தும் நிஷ்டையில் பாடுபடாமல் யாதுகாரணமோ இதுவரைக்கும் எதுபோலிருந்துவிட்டான். பெருமைபொருந்திய சமாதியாகிய தனதாத்மஸ்வரூப நிலையிலிருந்து அறியாமையையொழித்து இருந்தவனெனவனோ அவனே (பலவாகச் சொல்லு) மின்பங்களைப்போல அளவுபடுத்தக்கூடாதபேரின்ப சுகத்திலிருந்தவனாவான். எ-று.

(வி-ரை.) தான் - சாரியை. போல்-ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-ஏ - இவ்வாறும் அசைகள். “இருந்தான் சமாதிபோலென்றே யிந்தவுலகோ ரியம்பவுங் கேட்டிருந்தும்” என்றதற்கு, இவ்வுலகத்தார் தொழிலொழிந்தாளை நோக்கி இவன் சமாதியுடையவனைப்போ லிருக்கின்றனென்று அச்சமாதியை உயர்த்திக் கூறுதலேக்கேட்டிருந்தும் எனப் பொருள் கூறுவாருமுளர்.

(ப-ம்.) நிஷ்டையிலிருக்கு மொருவனைப்பார்த்து இப்பூலோகத்தார் இவன் நிஷ்டாபரனாக விருக்கின்றனென்று அருமையாகப் புகழ்ந்து கூறுவதைத் தன்செவியிற் கேட்டி

ருந்தும், தனதாத்மஸ்வரூபத்தை அறிகின்ற அறிவைப் பெற்ற இவன் இனி நம்மைப்போலாவனாவென்று நாள்தோறும் உள்ளத்தின்கண் உருகுகின்ற சுபாவ சீலத்தையுடைய ஞானாசிரியர், அந்நிஷ்டையைப் பெரும்பாலு முக்கியமென்று நினைத்து அதில் துரியமாய்நின்று சாதனவருத்தமடையாமல் வீணாக்கி விட்டானேயென்று இரங்குவ ரென்பார் 'இருந்தான் சமாதிபோலென்றே யிந்தவுலகோ ரியம்பவுங் கேட்டிருந்துஞ் சமாதிதனி லுழையாதென்னோ' என்றும், சின்மாதரநிலையில் அதிநுண்மை அறிவினனாய்ச்சென்று விளங்குங்காலையில் அங்கங்கு ஜனிக்கின்ற அறிவின்மையை விட்டொழிந்து பேரறிவோடு கலந் தொன்றாக வேறு தோன்றாமலிருந்தவனே சர்வானந்தத்துக்கும் மேலாகிய நிரதிசயானந்தி யென்பார் 'சமாதி தன்னிலையி லிருந்தே யிலாமைதனைநீக்கி யிருந்தா னவனே யிருந்தானே யின்பமளவி லின்பத்தே' என்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) பிரம்மநிஷ்டையைக் கைக்கொள்வோன் வருத்தமுற்றுச் சாதனஞ்செய்து அத்வைத அபரோகூடானுபவ சாக்ஷாத்காரத்தில் விளங்கவேண்டுமென்பதாம்.

ஒருவன் நிஷ்டையிலிருக்கப்பெற்றும் அதன்கண் உழையாம லிருத்தலென்பதற்குப் பிரமாணம்

திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

கிடைத்தபொருள்கரத்திருக்கக் கிடைத்திலவென்றயர்வார்போ படைத்தநினதருள்பெற்றும்பெற்றிலன்போற்பரிவுற்றேன்[ற்

முடைத்தலையிற்பலிகொள்ளு முகலிங்காமுகிழ்த்தநிலாச்
சடைத்தலையாய்நின்மாய மியானுணருந்தரத்ததோ.

திருவாசகம்

செய்வதறியாச் சிறுநாயேன்
செம்பொற்பாத மலர்காணு
பொய்யர் பெறும்பே றத்தனையும்
பெறுதற் குரியேன் பொய்யிலா
மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாத
மேவக்கண்டுங் கேட்டிருந்தும்
பொய்யனேனு னுண்டுடுத்திங்
கிருப்பதானேன் போரேறே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

நிஷ்டையில் யாவுமிறக்கப் பெற்றவனுக்குப்
பேரின்ப போகமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணம்

கடவுளந்தாதி

திறந்தேயெடுக்கச்செகமாய்கை மோகத்திரைமருட்டு
மறந்தேவிடுவஞ்சநெஞ்சகமே மலையேறவென்றற்
பறந்தேவிழுவருமோபஞ்ச பூதச்சுமையுங்கொண்டே
யிறந்தேயெடுக்கவல்லார்க்கல்லவோ வெய்தும்வான்சுவையே.

என்பதனற் காண்க.

(22)

(அ-கை) ஞானசாதக னனுஷ்டிக்கும் விதிகளும் சாத்தி
யனது அனுபவமு மிவையெனல்.

வேறு

அருந்துபோனகமும்பாதியா நீரு
 மதனினும் பாதியதாகப்
 பொருந்துநா னொன்றுக்கொரு
 பொழுதருந்தல் புரிகமற்றெவ்விடத்தெனுந்தான்
 இருந்திடினும் பின்னெழுகினும் புவிமீ
 தேகினுமாதர்க டம்மைப்
 பரிந்துகூடினு மெய்ஞ்ஞான
 முத்திரையிற்படிவது யோகிதன்பரிசே.

(இ-ள். (ஞானசாதகன்) உண்ணத்தக்க போசனம் அரை வயிறுகவும் ஜலம் அதிற் பாதியாகவும் (சாதனத்திலிருக்கிற நாளில்) நாளொன்றுக்கு வொருபொழுது போஜனஞ் செய்யக் கடவன். வேறே யெந்த இடத்தில் தானிருந்தாலும் பின்னர் எழுந்து நின்றாலும், உலகத்தில் சுஞ்சரித்தாலும், ஆசையுற்றுப் பெண்களைச் சேர்ந்தாலும் உண்மையாகிய சின்முத்திரையில் முழிக்கக்கிடப்பது சாத்தியமாகிய சிவயோகியின் குணமாம் எ-று. எனினும் என்பது எனுமென விகாரமாயிற்று. மற்று-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) சாதன சதுஷ்டயத்தைப் பெற்ற முழுக்ஷுக்க ளான பரிபாகிகள் அனாசாரியனை நீங்கிக் கணிந்த ஞானாசிரியரிடத்தில் வந்தடைந்து அவரால் தத்தம் ஆத்மஸ்வரூபநிலையில் நிற்கப்பெற்று ஞானசாதகர்களாய் அப்பிரமசாதனஞ் செய்து வருவதற்கு எவ்வனபக்குவமானாலும் விசேஷமாய்க்

கொள்ளுகிற அன்னபானாதிகளால் வியாதி - மயக்கம் - சோம் பல்-விகாரம் ஆகிய இவைகள் நேரிடுமாதலால் கிரமமாகத் தங்கள் கூடித்தக்கினிக்குத் தக்க உணவுகளை வுட்கொண்டு அவ்வக்கினி மேலிட்டிருக்கச் சாத்தியத்தின் அனுபவ மெளிதி லுதயமாக இருத்தலே அவர்களுக்குரிய விதியென்பார் 'அருந்து போனகமும் பாதியாநீரு மதனினும் பாதியதாகப் பொருந்து நாளொன்றுக் கொருபொழுதருந்தல் புரிக்' என் றும், அத்துவித அபரோகூடானுபவத்தில் நிறைந்து விளங்கிய ஜீவன்முத்தர்கள் தமது தேகபிராரத்வமானது பற்பலவிதங்க ளாய்ப் பொருந்தி யிருக்கச்செய்தாலும் தேகோகமென்ற சொப்பன சுகத்தினின்று நீங்கிச் சிவோகமயமாய் நின்ற சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தி லிறந்துநின்ற இச்சடசித்துக் களால் உண்டாகின்ற பிராரத்வ த்ரயபோகங்களை புணர்தல் கிஞ்சித்து மில்லாதிருப்பதே சுபாவமென்பார் 'எவ்விடத் தெனுந்தா னிருந்திடினு மெய்ஞ்ஞான முத்திரையிற் படிவது யோகிதன் பரிசே' என்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) சாதகர்கள் ஏகபுக்தங்கொண்டிருக்கக் கடவர்க ளென்றும், சாத்தியர்கள் எத்தன்மையான பிராரத்வபோகங் கள் முயற்சியின்றியே வந்தடையினும் அப்போகங்களுள் பற் றின்றித் தங்கள் நிலையில் கேவலமாய் மூழ்கி நிற்பார்களென்று மறிவித்ததாம்.

இருந்திடினுமாதியாய்வரும் எதிர்மறை உண்மைகளால் அச்சீவன்முத்தர்கள் எவைகளிலும் பிரவேசியா ரென்பதே துணிபெனப் பெற்றும்.

சீவன்முத்தர்கள் எத்தன்மைத்தான் பிராரத்வபோகத்தி
விருந்தாலும் தந்நிலைவிடார் என்பதற்குப் பிரமாணம்

கைவல்லியந்வநீதம்

காமமாதிகள் வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்
தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் சுகத்தொடுங்கூடிவாழ்வார்
பாமரரெனக்காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டார்
ஊமருமாவாருள்ளத் துவகையாஞ்சீவன்முத்தர்.

அன்றியும்

விவகாரவேளையெல்லாஞ் சமாதியென்றால்
விகற்பமன்றோ மனமலைந்து விடாதோவிட்டால்
அவதான் நமுவுமன்றோ வென்றாயாகி
லதற்கொருதிட் டாந்தங்கே ளாசைகொண்டு
நவமாகப் பரபுருடன் றன்னைக்கூடி
நயந்துசுக மனுபவித்த நாரிநெஞ்சந்
தவமான மனைத்தொழில்கள் செய்யும்போதுந்
தழுவியனு பவித்தசுகந் தனைவிடாதே.

எ-ம்.

அத்துவிதாநுபவம்

சுகலமறிந் தாசையில்லா மெய்ஞ்ஞானி
யெத்தொழில்க டான்செய்தாலும்
மிகசாம்ப ராஜ்யமுதல் பரமபதத்
துள்ளசுக மெல்லாஞ் சேர்வான்
அகல்கரும மொன்றுண்டோ பிறவியுண்டோ
விரண்டுண்டோ வவித்தையுண்டோ

சுகமயமோ மெய்யறிவோ சற்குருவோ
வவன்மகிமை சொல்லொணாதே.

எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

எத்தொழிலைச்செய்தாலு மேதவத்தைப்பட்டாலு
முத்தர்மனமிருக்கு மோனத்தே - வித்தகமாய்க்
காதிவிளையாடியிரு கைவீசிவந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தேதான்.

எ-ம்.

பசுபதிபாசவிளக்கம்

மன்னியசோரன்றன்னை மனதினினினைத்துக்கொண்டு
தன்னுறுகணவனோடு தழுவியவாறுபோலத்
தன்மனஞ்சிவத்தில்வைத்துத் தானவனாளுநானி
பின்னையுமூலகினின்று பேசுவான்மாசொன்றில்லான்.

எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்

மிகவருகாமாதிகளாம் விகாரமடைந்தும்
விண்போன்மிக நொய்தானோர்
அகமெனலின்றிச் செயல்கள்செய்தாலுந்
தவிர்ந்தாலு மழுத்தமற்றோர்
சுகநெறிகள்செய்திடினு மன்னியர்போற்
கண்டுகுளிர் தன்மைசான்றோர்
திகழ்மனமு நினைவுமிருந்துஞ்
சிறிதுமில்லாதோர் சீவன்முத்தர்.

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

(23)

(அ-கை.) ஞானசாதகர்க்குத் தசநாதங்களும் உதிக்கு
மெனல்.

இத்திறமாயோக சாதனையிலிருந்து
சாதிப்பவர் தமக்குச்
சுத்தமாநாதத் தொனிகளும்பலவாத்
தோன்றிடு மணிகடன்மேகம்
மத்தளம்பேரி யாழொலிசிலம்பு
வளையளிதாளமென் றுமையாட்
கத்தனுமொழிந்தா னன்றியுமுரவோ
ராய்ந்தெடுத் துரைத்தனரன்றே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையான சிவயோக நிஷ்டையிலிருந்து
சாதனஞ் செய்பவர்களுக்குக் கண்டா-சமுத்திரம்-மேகம்-மத்
தளம்-பேரிகை-வீணை-ஒலிக்கின்ற சிலம்பு-சங்கு-வண்டு-கைத்
தாளம் (ஆகிய இவைகளின் சப்தத்தைப்போலப்) பரிசுத்த
மாகிய நாதங்களும் பலவாறாக உண்டாகுமென்று தேவியாருக்
குச் சுவாமியும் உபதேசித்தார். அல்லாமலும் அறிவுடையோர்
களும் (பலதூல்களிலும்) ஆராய்ந்து எடுத்துச்சொல்லி யிருக்
கின்றார்கள் எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) தந்நிலையை அசைவற உணர்ந்தறிகின்றதாகிய
கூடஸ்த சைதன்ய சாக்ஷியென்னுஞ் சமுகத்தில் தசநாதங்
களும் உசிதோசிதமாய் முழங்குமென்றும், அந்நிலைவிட்டுப்
பகிர்முகமாய்ப் பிரகாசிக்குங் காலையிலும் தங்கள் சுவானுபவத்
திற் கண்டபடி அத்தசநாதங்களுந் தாமே சப்தித்து விளங்கா

நிற்குமென்றுங் கூறுவார் 'யோகசாதனையிலிருந்து சாதிப்ப வர்தமக்குச் சுத்தமா நாதத்தொனிகளும் பலவாத் தோன்றி டும்' என்றார்.

(இ-ம்.) ஞானசாதனத்தில் விளங்குகின்றவர்களுக்கே யன்றி ஏனையோர்க்கு நாதானந்த முதியாதென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்

கடவுளந்தாதி

அன்பருக் கன்புதரும் பரஞ்சோதியை யாத்துமத்தோ
டென்பருகக் கலந்துள்ளே யுருகி யிரவுபகல்
தம்புருவீணை சரமண்டலத் தொனி தாளதித்தி
மின்பெருகுங்கொலுச் சிங்காரங்கண் டிருமெய்ய் மகிழ்ந்தே.

அன்றியும்

சிலம்பொலியப் புறமிப்பாற் சிலம்பொலி தேவர்சபை
யலம்பொலி யோசை யதுவெகுநாத மதற்குமப்பால்
வலம்புரி சுற்றிய வாசலுமுச்சி வழிதெரிந்தாற்
புலம்பொலி யாடலும் பாடலுமாகிய பூரணமே.

எ-ம்.

ஞானிகள் நிலைமை

கந்தமுதலைம்புலனை யடக்கிநாப்பண் கருத்தமைத்துச்

சாம்பவிநோக் கதனைமேவிச்

சின்னையுறத் தான்சரிக்கு மிடங்கடன்றிற்

செறிந்திடையா திருந்திணையி னிட்டைகூட

மூலமும் உரையும்

வந்தெழும்பு மணிசலதி சிலம்புசங்கு

வண்டிசையாங் குழல்பேரி முழக்கங்காண்

இந்தவகை சிவயோகத் திருப்பான் ஞானி

யினியவற்குப் பிறவியுமுண் டென்னலாமோ.

அகஸ்தியமுனிவர்

வையஞ்சலமங்கி கால்வான் பலவுயிர் வான்முடியோ

டெய்யும்பரமுதற் சார்வதெல்லா மெம்பிரான் முருகா

தெய்யனநின்று நின்றாட்சிலம் போசைத் திருவினையாட்

டையநின் னங்கமதென் னங்கமாய்நின்ற வானந்தமே. எ-ம்.

திருவாசகம்

என்னணியார் முலையாக மலைந்துடனின்புறு மாகாதே

யெல்லையின்மாக்க கருணைக்கட லின்றினிதாடுது மாகாதே

நன்மணிநாத முழங்கியென் னுள்ளுறநண்ணுவ தாகாதே.

தாயுமானசுவாமிகள்

கேஜதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாதி

கேள்வியி னிசைந்துநிற்பக்

கெடிகொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலுங்

கள்ளாக்கு செல்லமிக்க

தெசவிதம தாய்நின்ற நாதங்களோலிடச்

சிங்காசனாதி பர்களாய்த்

திக்குத்திகந்தமும் பூரணமதிக்குடை

திகழ்ந்திட வசந்தகால

மிசையமலர் மீதுறைமணம்போல வானந்த
 மிதயமேற் கொள்ளும் வண்ண
 மென்றைக்கு மழியாத சிவராஜயோகமா
 யிந்த்ராதி தேவர்களெலாம்
 விஜயஜயஜய வென்னவாசிகொ லவேகொலு
 விருக்குதும்பெருமை யெளிதோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர்கணமே.

எ-ம்.

வாதவூரர் புராணம்

மூக்குணம்புல னைந்துடனடக்கி மூலவாயுவை
 யெழுப் பிருவழியைச்
 சிக்கெனும்படி யடைத்தொரு வழியைத் திறந்து தாண்டவச்
 சிலம்பொலி யுடன்போய்த்
 தக்கவஞ்செழுத்தோ ரெழுத்துருவாந் தன்மைகண்
 டருடரும் பெருவெளிக்கே
 புக்கமுந்தின ரெமதுருப்பெறுவார் புவியில்வேட்டுவ
னெடுத்த மென்புழுப்போல்.

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

(24)

(அ - கை.) தமதுள்ளே தோன்றும் நாதவசப்படாது
 தம்மை அறிபவர்க்கு மயக்க மின்றென்பதையும் அந்நாதவச
 முற்று மயக்கமடைந்தவர் அதில் நின்றும் நீங்கும்வகை
 சொல்லுது மென்பதையுங் கூறல்.

ஒத்தவந்நாதந் தோன்றியபொழுதே
 யொவியினு லுயர்ந்தெழுபடம்போல்
 தத்துவஞ்சகலகேவல நீங்கித்
 தனையறிபவர்க்கிலே மூடம்
 இத்திறமலாது சகலத்துமெய்தா
 விம்பர்கேவலத்தினு மடையா
 மத்தியத்தந்த மூடமேயுற்றால்
 வகையதற் குரைக்குதுமன்றே.

(இ-ள்.) ஒற்றுமைப்பட்ட (ஸ்வாநுபூதியில்) அந்த நாத முண்டான காலத்திலேயே புல்லாங்குழலின் ஓசையினால் ஓங்கி யெழுகின்ற சர்ப்பத்தைப்போலத் தத்துவங்கள் (வேறு பாடின்றி ஒற்றுமைப்பட்டு உதயமாகும். அப்போது அவைகளின் தொழிலாகிய சகலகேவலங்கள் நீங்கிப்போகத் தன தாத்மஸ்வரூபத்தை அறிகின்றவர்களுக்கு அஞ்ஞான மில்லையாம். இவ்வண்ணமான அனுபவச்செய்கையை) அறிதலல்லாமல் இங்ஙனஞ் சகலத்திலும் பொருந்திக் கேவலத்திலுஞ் சேர்ந்திருக்க நடுவிலே அந்த அஞ்ஞானமும் பொருந்துமாயின் அம்மூடத்தன்மை நீங்குவதற்கு வகைசொல்வோம் ஏ-று. படம்-ஆகுபெயர். அன்று, ஏ, அசைகள்.

(ப - ம்.) சிற்சபையி லெழுகின்ற தசநாடிகளென்பார் 'தத்துவம்' என்றும், அத்தசநாடிகளா லுண்டாகின்ற சத்தங்களை யுணர்த லென்பார் 'சகலம்' என்றும், அந்நாதங்க ளொடுங்குகையில் அவற்றின்பின் செல்லுமனமென்பார் 'கேவலம்' என்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) தசநாதங்களுந் தன்னைத்தவிர வேறின்றென்று
சும்மாநிலைபெற்றவனே தன்னையறிந்தவனென்றும், அந்நாதங்
களை யெதிரிட்டறிபவனே மூடத்தன்மை யுடையவனென்
றும் தெரிவித்ததாம்.

மனம் நாதவழிச்செல்லாமல் குருதுரியத்தில் நிற்கின்
முத்திபெறுவ ரென்பதற்குப் பிரமாணம்

கடவுளந்தாதி

மாறிநின்றாடியவான் பொருளாடிமணியசைந்து
மீறிநின்றானந்தநிர்த்தத்தி லோசைவிளங்கிமனந்
தேறிநின்றாற்பரனாலாம் பதமென்னுந்தேனமுத
மூறிநின்றின்பரசந் திருவாய்திறந்துண்பவர்க்கே.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

தாராதவருளெலாந் தந்தருளுமௌனியாய்த்
தாயனைய கருணைகாட்டித்
தாளிணையென் முடிசூட்டி யறிவிற்சமாதியே
சாசுவித சம்பரதாயம்
ஓராமன்மந்திரமு முன்னுமன்முத்திரிலை
யொன்றோ டிரண்டெனாழ
லொளியெனவும் வெளியெனவு முருவெனவுநாதமா
மொளியெனவு முணர்வுறாமல்
பாராதபார்ப்பதே யேதுசாதனமற்ற
பரமவனு பூதிவாய்க்கும்

பண்பென்றுணர்த்தியது பாராமலந்நிலை
பதிந்தநின் பழுவடியர்தம்
சீராயிருக்கநின் தருள்வேண்டுமையனே
சித்தாந்தமுத்தி முதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்த குருவே.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.

நாதானந்தமூந் தானேயென்பதற்குப் பிரமாணம்

ரிபுகீதை

அமலசின்மாத்திர சொரூபமாகுஞ் சித்துமறிவரிய
நிரங்குசனு முனக்குளானு
முமலமகல் நிற்கிடமா கானுமொன்றாய் முதிர்ந்தருளு
மேக மேவாதவிதந்தான்
விமலபரப் பிரமமெனும்புகமற்ற
விரிகண்டாமணி கருநாதமுமாகி
நிமலசச்சிதாந்த மாகுவானு நிலையலால்
வேறுமுண்டோ நீயேயாவாய்.

என்பதனாற்காண்க.

(25)

(அ-கை.) அம்முடநீங்கு முபாய மிவையெனல்.

துன்னியவந்தமுட நீங்கிடமெய்த்தாய சற்

குருவினைத் தொழுதே

மன்னுகாரணமா மனுவினைப்பெற்று

மனம்விடயத் துறுதிருந்தே

அந்நிலைப்பதி னுயிரந்தரஞ் செபிக்கி
 எனகன்றிடு மகன்றிடாதுறுமேற்
 பின்னுமச் செபத்தை யொருபதாண்டளவும்
 பெப்புடன்செபிக்க நீங்கிடுமே.

(இ-ள்.) நெருங்கிய அந்த அறியாமையை நீங்கும்படி உண்மையாகிய பரிசுத்தம்பொருந்திய ஞானசிரியரை வணங்கி நிலைபெற்ற காரண பஞ்சாக்ஷரமாகிய மந்திரத்தைப் பெற்று மனத்தை விஷயத்திற் பொருநதவிடாமலிருந்து அந்நிலைப்படி பதினுயிரந்தரஞ் செபித்தால் அவ்வறியாமைநீங்கும். அங்ஙனம் நீங்காமல் அவ்வறியாமை தங்குமாயின் மறுபடியும் அச் செபத்தைப் பத்துவருஷம் வரையிலும் அன்போடுஞ் செபஞ் செய்ய நீங்கிப்போகும் ஏ-று. ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(இ-ம்.) அஞ்ஞானம் நீங்கிப்போமாறு முத்தி பஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானிக்கவேண்டு மென்பதாம். (26)

(அ-கை.) மூடத்தன்மையுடையவர்கள் சதாஸ்மரணத்தினால் அடுத்த சநந்திலும் பரிபாகிகள் எடுத்த சநந்திலும் முத்தி அடைவார்களெனல்.

இந்தமெய்ச்செபமுங் குருபதத்தன்பு
 மிடைவிடாதேயு ஞற்றுவரேல்
 வந்திடுஞ்சநந் தன்னிலேயுறுவர்
 மன்னுமெய்ஞ்ஞான நிட்டையினை
 உந்துமம்மூட மிலாதவர்தம்மை
 யுத்தமபக்குவ ரெனலாம்

முந்துசற்குரவ னல்குமுத்திரையான்
மோனவீ டுறுவர்க ளன்றே.

(இ-ள்.) இந்த உண்மையான செபத்தையும் ஆசிரியருடைய திருவடிகளில் அன்பையும் இடைவிடாமற் செய்வாராயின் மறுசநந்தில் நிலைபெற்ற சத்தியமாகிய சிவயோக நிஷ்டையைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். (அனந்த சநந்திலேறி வந்த வாசனைகளாம்) செலுத்தப்பட்ட அந்த மூடத்தன்மை இல்லாதவர்களைச் சற்கரும பரிபாகிகளென்று சொல்லலாம். தலைமைபெற்ற ஞானாசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற சின்முத்திரையினால் அப்பரிபாகிகள் இச்சநந்திலேயே மௌனநிலையாகிய மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். ஏ-று, ஏ, ஏ, அன்று, ஏ இந்நான்கும் அசைகள்.

(இ-ம்.) வெளிப்படை.

(27)

(அ-கை.) ஸ்வானுபூதியிற் றேன்றுகின்ற சித்ப்ரகாசந் தூரியாதீதப் பொருளன்றெனல்.

இயம்புநன்னிலையி னிட்டை சாதிப்போர்க்
கின்னொளி கோடிக ளொன்றாய்
வயங்குவபோல வகக்கணிற் றேன்று
மற்றதும் பொருளல வென்றே
தியங்குறவெந்தை யுமைக்குரைத் திடவே
தேவிகேட் டதனைநீ தெளிய
நயம்பெறப்புகறி யென்னவே வினவ
நாதனுந் தெளிவுற நவிலும்.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற நன்மையாகிய நிலையில் நின்று நிஷ்டையைச் சாதிக்கின்றவர்களுடைய உளத்தின்கண் கோடி சூரியர்கள் ஒன்றாகக்கூடிப் பிரகாசிப்பதுபோல இனிய பிரகாசமுண்டாகும். அதுவும் வஸ்துவல்லவென்று எமது ஆண்டவராகிய பரமசிவனார் தேவியாருக்குச் சொல்ல அதை யத் தேவியார் கேட்டு மயக்கமுற்று அந்த வஸ்துவை நான் தெளிவாக அறியும்படி தேவரீர் நயம்பொருந்தச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கப் பரமசிவனாரைத் தெளிவுபொருந்தும்படிச் சொல்லுவார். எ-று. மற்றும், ஏ, ஏ, ஏ இந்நான்கும் அசைகள்.

(இ-ம்.) ப்ரம்ம நிஷ்டாசாதனத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணுகின்றவர்களது கருத்து உள்ளே அடங்க அடங்கத் தோன்றுகின்ற சிவதரிசனத்துக்கு அதிஷ்டானமாகிய பொருள் வேறே ஒன்றுண்டென்பதாம்.

உளத்தின்கண் அருட்பிரகாசந்தோன்றும்

என்பதற்குப் பிரமாணம்

பத்திரகிரியார்

கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போ
லுடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வதெக்காலம்.

எ-ம்.

காரைக்காலம்மையந்தாதி

காண்பார்க்குங்காணலாந்தன் மயனேகைதொழுது
காண்பார்க்குங்காணலாங் காதலாற்காண்பார்க்குச்

சோதியாய்ச்சிந்தையுள்ளே தோன்றுமேதொல்லுலகுக்
காதியாய் நின்றவான்.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காக.

(28)

(அ - கை.) சத்தநீங்கலாக ஞானவிஷயங்கள் ஸ்வானு
பவத்தி லொடுங்குமெனல்.

இலங்கியமோன முத்திரையதனி
லிருந்திடும்பொழுதி லைம்புலனில்
நலந்திகழ்முன்று புலனொடுங்கிடுமா-
னவிலுதுமவையெவை யென்னில்
துலங்கியரூப மிரதநற்கந்த
மென்றுசொற்றிடுவர்தற் றிரண்டு
புலன்களிற்பரிசந் தரிசனந்தோன்றிற்
போயிடுமென்பர் புண்ணியரே.

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கின்ற மௌனநிலையாகிய சின்முத்தி
ரையில் இருக்கின்றகாலத்தில் சத்தாதிவிஷயங்கள் ஐந்தில்
நன்மையாய் விளங்குகின்ற மூன்றுவிஷயங்கள் அடங்கும்.
அங்ஙனஞ் சொல்வதாகிய அம்மூன்றும் எவையென்றால்,
சொல்லுவோம். ஒளிர்கின்ற நல்லரூப ரசகந்தமென் றுரைப்
பார்கள். மற்றிரண்டு விஷயங்களில் பரிசமானது பிரம்மதரி
சனம் உதயமாயின் ஒடுங்கிப்போமென்று புண்ணியவான்கள்
சொல்லுவார்கள் எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) விஷயங்களைத்திலுந் தேர்ந்தமனமானது சமஸ்தமுந் தானாய்விளங்கிய சின்முத்திரையென்னும் நகருள் ஞானத்திற் சரிதையாகிய முதற்பஞ்சவர்ன சுந்தரம்பொருந்திய பஞ்சாட்சரநிலையிற் புகுந்து ஊடுருவித் தசநாதங்களும் முழங்குவதற்குக் காரணமாகிய சதாசிவத்தையுந் தாண்டி, ஞானத்திற் கிரியையாகிய புருஷாகாரநிலையென்ற திருவருட்சத்தியினது அரகிருக்கையின் மகிமையைக்கண்டு அந்நிலையில அசைவறநிற்குங் காலையில் அங்ஙனம் அனுபவத்திற்குரிய துரிய விஷயங்கள் ஐந்தில் காட்சியாகிய அருட்டரிசனமும் பேரின்பமாகிய சுவையுஞ் சுகமாகிய வாசனையும் ஒடுங்குமென்பார் 'இலங்கியமோன முத்திரையதனி விருந்திடும்பொழுது நலந்திகழ்முன்று புலனொடுங்கிடும்' என்றும், அத்திருவருட்சத்தியினது அருளாலே அதற்குமேல் ஞானத்தில் யோகமாகிய சொருபசித்தென்னும் பார்வையான லீலைக்கண்ணடியிலறிந்த பஞ்சசபையின் அலங்காரத்துள் பரமகாஷ்டை அறிவாய்ச் சென்று சென்று தேய்ந்து தேய்ந்து முத்திசகலமும் முத்திகேவலமும்விட்டுச் சும்மாநிற்கச் சுயஞ்சோதிதானே மேலிட்டு வளைந்து அகண்டாகார நிலைபொருந்துங் காலையில் ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்தப்ரம்மைக்யமென்னுஞ் சிதா காசமாகிய சுபாவம் உதயமாகாததற்கு முன்னிருந்த பிரம்மானந்தகோஷ நீங்கலாகத் தானே தானாகிய மெய்ப்போதமாகிய பரிசுமும் ஒடுங்கிச் சின்மாத்திரமாய் விளங்குமென்று அருளிறைவடிவங்கொண்ட அடிகளால் கூறப்படுமென்பார் 'பரிசந்தரிசனந் தோன்றிற் போயிடுமென்பர் புண்ணியரே, என்றங் கூறினார்.

(இ-ம்.) சரிதையாதியாய்வரும் நான்கில் நன்னான்காகிய பதினாறு சோபானங்களில் காரியப்பட்ட பன்னிரண்டு படி களையும் நீக்கி மேல்நின்ற காரணத்தின்பயனாகிய நான்கு பதங்களுள் மூன்றுபதங்களினுடைய இலக்கணங்களை விதித் துச் சொற்றன ரென்பதாம்.

எனவே ஞானத்தில் ஞானமாகிய பிரம்மவரிட்ட பதத் தில் மேற்சொல்லிய பிரம்மானந்தகோஷ மொடுங்கு மென் பதே துணிபெனப்பெற்றும்.

ஞானத்திற் சரிதநிலையீ தென்பதற்குப் பிரமாணம்

திருவாசகம்

உன்னற்கரியதிரு வுத்தரகோசமங்கை
மன்னிப்பொலிந்திருந்த மாமறையோன்றன்புகழே
பன்னிப்பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள்பற்றறுப்பா
னன்னத்தின்மேலேறி யாடுமணிமயில்போ
லென்னத்தனென்னையுமாட் கொண்டானெழில்பாடிப்
பொன்னொத்தபூண்முலையீர் பொன்னுசலாடாமோ.

அன்றியும்

நெக்குநெக்குள் ஞருகிநின்று மிருந்துங்கிடந்து மெழுந்து,
நக்குமழுதுந் தொழுதும்வாழ்த்தி நானாவிதத்தாற் கூத்துநவிற்
றிச், செக்கர்போலுந் திருமேனி திகழநோக்கிச் சிலிர்சிலிர்
துப், புக்குநிற்பதென்று கொல்லோவென் பொல்லாமணியைப்
புணர்ந்தே.

எ-ம்.

சாந்தலிங்கசுவாமிகள்

போற்றிநீறணிந்து ருத்திர சாதனம்பூண்டி டைந்தெழுத்
துள்ளே, சாற்றிநீகுருவாதி மூவுருவையுந் தாழ்ந்திறைஞ்
சுவைசெய்தான், மாற்றலாம் பிறப்பிறப்பினைநெஞ்சமே மன்று
ளாடியதானும், தோற்று முள்ளொளிக் குள்ளொளியா யதைத்
தொழுது வாழ்தலுமாமே. எ-ம்.

அகஸ்தியமுனிவர்

|| அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலுமுண் டவ்வாறெழுத்தும்
பண்டித்ததற் சதகோடி மகாசித்தி பண்ணுதற்காய்த்
துண்டத்துட லுயிராய பரைசெய்த சூத்திரத்தாற்
கண்டித்த நமசிவாயா வெனவுருக் காட்டியதே. எ-ம்.

பாலையானந்தசுவாமிகள்

விந்துவிருந்த தலந்தனிலே குரு
நந்தியிருந்தார் கொலுவாகச்
சிந்தைதெளிந்து மகாரம்வைத்தா லந்தச்
சீமானைக் காணலாம் ஞானப்பெண்ணே. எ-ம்.

சச்சிதானந்த விளக்கம்

முச்சுடராகியொன்றாய் முடிந்ததோர்சோதிபாதம்
அச்சுதனயனுங்காண வகண்டமாயளவிலாத
சச்சிதானந்தஞான சதாசிவகுருவைப்பாட
மெய்ச்சுடருதயமான விளக்கொளியுண்மைசேர்வாம்.

அன்றியும்

திருமருவு சோதியாய்ப் பிரபையொளிவீசியே தெருவி
லொரு பாதையதிலே, திரிகரணசத்தியா யமுதகலசத்திலே
தேனமுதமுறு சுணைநீர், வருமொருவர் காணவே திருகுசுழி
கேணியில் வரவுசிறு வாசமெளிவு, மயிர்ப்பாலமீதினி நெருப்
பாறுதாவியே வந்தவழிகண்ட தெவரோ, அருவுருவிலாகாச
மிருசரண கீதமே யனேகசிவ சோதினடனம், அபயவரவுபய
சிவ சமயகுருநாதனே யத்துவித முத்திபுரிவாய், தருமவுன
சுழிமுனையி லணுவளவு கவனமே தரல்வேண்டு மிது
சமயமே.

எ-ம்.

திருக்கருவைப் பதிற்ப்பத்தந்தாதி

ஆண்டகுரவ னாவானையல்லற் பிறவியறுப்பானே, வேண்
டும்பதவிதருவானே வெளிவீட்டின்ப மனிப்பானேத், தூண்
டல்செய்யா மணிவிளக்கைத் தொழின்முன்றியற்றுந் தொல்
லோனைக், காண்டற்கரிய பேரொளியைக் களாவினிழற்கீழ்க்
கண்டேனே.

எ-ம்.

உடலறிவிளக்கம்

நந்திகொலு விருந்தவிடந் தானுமங்கே நற்கமல மாயிரத்
தெட் டிதமுமங்கே, அந்திசந்தி பூசையனுட் டானமங்கே
யறுத்தடைத்த வாசல்சிவ யோகமங்கே, மந்திரமுஞ் சாத்திர
மும் பிறந்ததங்கே மனுரீதிசூலவரவு தானுமங்கே, செந்தி
யொளி சிவன்சிங்கா தனமுமங்கே சிறந்தவிருபாத மடையாள
முரைத்தோமே.

எ-ம்.

வாதவூரர், ராணம்

இடம்படுமுடம்பின்முலத் தெழுந்தநற்சமுனைநாடி
புடன்கிள ரொளியேயாகி யொளியிலஞ்செழுத்துமொன்றாய்
நெடுங்குழலோசையாகி நிலவுமவ்வோசைபோயங்
கடங்கியவிடமேயென்று மாடுமம்பலமதாகும்.

அன்றியும்

எண்டரும்பூதமைந்து மெய்தியநாடிமூன்று
மண்டலமூன்றுமாகி மன்னியபுணர்ப்பினிலே
பிண்டமுமண்டமாகும் பிரமனோடைவராகக்
கண்டவர்நின்றவாறு மிரண்டினுங்காணலாகும்.

எ-ம்.

சந்நிதிமுறை

விதையாயிருக்கு மைந்தெழுத்தும் வேதாகமமு முத்தமி
மும் விளங்குஞ்சரி தாதிகணன்கும் வீராகியமெய்ச் சிவமத
முஞ், சதையாதரிக்குந் திருநீறுஞ் சோதிநயனத் திருமணி
புந்துகடர்பத்தி விதிநெறியின் றொடர்புஞ்செடிதீர் மெய்
யடியா, ரிதையா லயத்தைப் பிரியாதங் கிருடர்ஞான மணி
விளக்கு மிலங்குமவுனந் துளும்பாத வின்பவளனுஞ் சந்தத
முஞ், சிதையாதரிக்கு மோரினையே சிறியேஞ்சிற்றில் சிதை
யேலே, தேரூர்வீதிப் போரூரா சிறியேஞ்சிற்றில் சிதை
யேலே.

எ-ம்.

பாரதம்

ஐவகைப்பொருளுநான்கு கரணமுங்குணங்கள்மூன்றுஞ்
செய்வினையிரண்டுமொன்றி யாவருந்திகைப்பரின்ற

பொய்யிருளகலஞானப் பொருட்கதிர்விரித்தபுத்தேள்
கைவளராழிச்செங்கட் கண்ணனைக்கண்ணுள் வைப்பாம். எ-ம்.

திருவாய்மொழி

ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி
யாகியைந்துபூதமா யிரண்டுசுடராயருவாகி
நாகமேறிநடுக்கடலுட் டியின்றநாராயணனேயுன்
னாகமுற்றுமகத்தடக்கி யாவிபல்லன்மாய்த்தே. எ-ம்.

தேவாரம்

மண்ணாகி விண்ணாகி மலையுமாகி வபிரமூமாய் மாணிக்கந்
தானேயாகி, கண்ணாகிக் கண்ணுக்கோர் மணியுமாகிக் கலை
யாகிக் கலைஞானந் தானேயாகிப், பெண்ணாகிப் பெண்ணுக்கோ
ராணுமாகிப் பிரளயத்துக் கப்பாலோ ரண்டமாகி, யெண்
னாகி யெண்ணுக்கோ ரெழுத்துமாகி யெழுஞ்சுடரா யெம்
மடிக ணின்றவாரே.

அன்றியும்

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞானமூர்த்தி நலஞ்சுடரே நால்
வேதத் தப்பானின்ற, சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து
நின்ற சொலற்கரிய சூழலா யதுவுன்றன்மை, நிற்பதொத்து
நிலையிலா நெஞ்சந்தன்னு ணிலவாதபுலா லுடம்பே புகுந்து
நின்ற, கற்பகமே யானுன்னைவிடுவே னல்லேன் கனகமாமணி
நிறத்தெங் கடவுளானே.

அன்றியும்

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர் செழுஞ்சுடரே
செழுஞ்சுடர்நற் சோதியேமிக், குருவேயென் னுறவே யென்

ஊனே ஹுனி ஹுள்ளமே வுள்ளத்தி ஹுள்ளேநின்ற, கருவே
யென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணுட் கருமணியே மணியாடு
பாவாய் காவாய், அருவாயவல் வினைநோய னடையாவண்ண
மாவடுதண் டுறையுறையு மமரரேறே. எ-ம்.

திருமந்திரம்

ஆரங்கம்புலியூரதி நடுவாசி
சீரங்கஞ்சிற்சபை சிவமனம்பூத்தது
பேரங்கம்பெற்ற பேதத்திருநடனம்
வேரங்கஞ்சொல்வார் விழுவார்நாகில். எ-ம்.

தத்துவராயசுவாமிகள் கலிமடல்

அரிய தவமுடைய ராகம்பொருந்த
வரியபுயமோ வொளிமணியோ
முத்திநிறையோ சிவன துநிலை.

அன்றியும்

தெருவுதொறுமுலவு தென்சிந்தை சேர்ந்தகுருமணியைக்
கோவத்தைக்கோயிலாக் கொண்டவருமருந்தை. எ-ம்.

ஓளவைக்குறள்

சந்தரச்சோதி துலங்குமிடமது
மந்திரச் சக்கரமுமாம்.

அன்றியும்

தற்பரமான சதாசிவத்தோடொன்றி
ஹற்றறிவில்லை யுயிர்க்கு. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

(சுருகுசுலபக்ஷணிக ளொருகோடியுல்லாற் சகோரபக்ஷிகள்
போலவே, தவளநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டழியாத தன்
மையர னந்தகோடி) (இருவினைகள் ற்றிரவு பகலென்பதறியாத
வேகார்த மோனஞான விற்பநிஷ்டையர்கோடி) (மணிமந்திர
சித்தநிலை யெய்தினர்கள் கோடி) குழக், குருமணி யிழைத்
திட்ட சிங்காதனத்தின்மிசை கொலுவீற் றிருக்குநின்னைக்,
கும்பிட்டனந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக் குறையெலாந்
தீரும்வண்ணம், மருமலரெடுத்துனிரு தாளையர்சிக்கவெனை
வாவென் றழைப்பதெந்நான், மந்திர குருவேயோக தந்திர
குருவேமூலன் மரபில்வரு மௌனகுருவே.

அன்றியும்

காணுங்கண்ணிற் கலந்த கண்ணேயுனைச்
சேணும்பாருந் திரிபவர் காண்பரோ
ஆணும்பெண்ணு மதுவெனும் பான்மையும்
பூணுங்கோலம் பொருந்தியு ணிற்கவே.

அன்றியும்

குன்றிடாத கொழுஞ்சுடரே மணி
மன்றுளாடிய மாணிக்கமே யுனை
யன்றியார்துனை யாருறவார் கதி
யென்றுநீயெனக் கின்னருள் செய்வதே.

எ-ம்.

சிவப்பிரகாசம்

கண்ணொளிவிளக்களித்துக் காட்டிடுமென்னின்முன்னங்
கண்ணொளியொன்றுமின்றும் விளக்கொளிகலந்தவற்றைக்

கண்ணொளியகலநின்றே கண்டிடும்வேறுகாணாக்
கண்ணொளிவிளக்கின்சோதி கலந்திடுங்கருத்தொன்றன்றே.

சிவவாக்கியர்

அண்ணலாயநாதியா யநாதிமுன்னநாதியாய்ப்
பெண்ணுமாணுமொன்றலோ பிறப்பதாகுமுன்னெலாங்
கண்ணிலாணிசுக்கிலங் கருத்தொடுங்கிரின்றபின்
மண்ணுளோரும்விண்ணுளோரும் வந்தவாறதெங்ஙனே. எ-ம்.

சௌந்தரியந்தாதி

மயில்போன்றிருக்குந் திருமேனிமணியோ குயிலோமறை
முடிவோ, வயில்போன்றிருக ணருங்கணையோ வருளார்
கடலோ யாதுரைக்கேன், வெயிலோநிலவோ சோதிமின்னல்
விளையோ ககனவிறுளுே, பயில்வோருனது திருவழகை
யுமையே தொகுத்துப் பாடரிதே. எ-ம்.

கடவுளந்தாதி

மெய்ப்பொருளுச்சிக்கு ஓச்சிதமாகவிருக்கும்பா
வைப்பினின்மாணிக்கப் பொக்கிஷமேமணிமாமகுடச்
செப்புக்குளேற்றுந் திருவிளக்குள்ளொளிதீபமது
கைப்பொருடன்னினு மெய்ப்பொருளாமது கண்டவர்க்கே.

மவுனதரிசனம்

அரசனென்ற மவுனவித்தை ராஜயோக மறைகிறே னகார
முத லைந்துமுட்ட, நிரமயமா மூலத்தி லிங்கந்தோன்று விங்க
மென்ன சிவரூப நந்திமேனி, குருமூலத்தட்டதளம் விரிந்து

தோன்றுங் குண்டலிவாய் திறக்குமப்போ கோடிவிற்தோன்று,
மரமணையி லமுதகபா டந்திறந்து வமுதமழை வருடிக்கு
மருளிலன்றே.

அன்றியும்

அன்றறியா தாரத்தின் மௌனமூட்ட வங்கங்கே சிவசத்தி
வடிவதோன்று, நின்றவந்த தலத்தினிற்கும் வன்னந்தோன்று
நிராகார மாம்பாடி சுழியிலேறுங், குன்றாத சுழிமுனையில்
மௌனமூட்டக் குலாவுமனத்தாந்த நிர்த்தங்காணுஞ், சென்
றேறிநடனத்தைப் பாருபாரு திருச்சிலம்பி னெலிகேட்குஞ்
சேர்ந்துகூடே.

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.

ஞானத்திற் கிரியை யீதென்பதற்குப் பிரமாணம்

திருவாசகம்

உடையாளுந் தனடுவிருக்கு முடையாணடுவுணீயிருத்தி
யடியேனடுவுளிருவீரு மிருப்பதானுடையேனுன்
னடியார்நடுவுளிருக்குமருளைப் புரியாய்பொன்னம்பலத்தெம்
முடியாமுதலேயென்கருத்து முடியும்வண்ணமுன்னின்றே.

சுவந்தரியந்தாதி

மாதாநின்கருணை ஞானநித்திரைசெய் மஞ்சநாலுநிலை கால்
களும், வேதமாலுட னுருத்திரன்கன மயேச்சுரன்றலை விதித்
தபே, ரோதுபின்னறு கச்சுமானதொரு வுச்சிதத்துறை சதா
சிவன், மீதுகண்டியில லல்லயுன்கிருபை யன்றிலேறொரு
விருப்பமே.

அன்றியும்

இழைதுழையா திடையழகுறுபூண் முலையிளவெயில் மேனியி
நிழலுறுசாமளமணிவடமாடிய நிலவெழுபூதியினால் [லே
கழைபெறுதோளியையழகொழுகா நிறைகருணையிராமுதைத்
தொழுமவரேசிவனடியவர்கா ணிதுசுருதியினாலுரையே.

தாயுமானசுவாமிகள்

பூரணிபுராதனிசமங்கலைசுதந்தரி புராந்தகித்ரயம்பகியெழிற்,
புங்கவிவிளங்கு சிவசங்கரிசகஸ்த்ர தளபுஷ்பமிசை வீற்றிருக்
கும், நாரணிமனாதீதநாயகிகுணாதீத நாதாந்தசத்தி.

அன்றியும்

பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாம்பேய்கள் புந்திமுதலான
பேய்கள், போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களென் போதத்
தையூடழித்து, வேதனைவளர்த்திடச் சதுர்வேதவஞ்சன்
விதித்தானி வல்லவெல்லாம், வீழும்படிக்குனது மௌனமந்த்
ராதிக்ய வித்தையைவியந் தருள்வையோ, நாதவடிவாகிய
மஹாமந்த்ரரூபியே நாதாந்தவெட்டவெளியே, நற்சமயமான
பயிர் தழையவருமேகமே ஞானவானந்தமயிலே, வாதமிடு
பரசமய மியாவுக்குமுணர்வரிய மகிமைபெறுபெரியபொருளே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியாபுதித்தமலை வளர்காதலிப்
பெணுமையே. எ-ம்.

அகஸ்தியமுனிவர்

ஒங்காரவட்டத்து ளாதாரமாமும்விட் டோங்கியரி
நீங்காரவட்டத் துளேவிந்து நாதமிணைச்சுடர்மேற்

பாங்காம்பரைசிவ மாகியொன்று யப்பரவெளிரின்
றாங்காரத்தாண்ட வியாறெழுத் தாறுமுகத்தம்மையே.

அன்றியும்

குண்டலிபாரதிலக்குமி பார்வதி கோமளே பூ
மண்டலிசாம்பவிதேவி மனோன்மணிவாகினிப்பிர
சண்டலிகாரியகாரி யுகாரிசடாக்ஷரிமா
விண்டலியாண்பெண்ணிரண் டூருவாய்நின்றமின்னொளியே.

ஒளவைகுறள்

தற்புருடமாழகந் தன்னிற்றனியிருந்
துற்பன மஞ்சையுறை.

அன்றியும்

ஓதியதற்புருடத் தடியொவ்வவே
பேதியா தோதுபினை.

எ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்

உன்முகம்போற்கண்ணாடிக்குள் ளொருமுகங்கண்டாற்போற்
சின்மயவடிவின்சாயைச் சித்துபோற்புத்திதோன்று
நின்மலவிருத்தியந்த நிழல்வழியாபுலாவந்தன்ம
நன்மகனேயித்தைத்தா னன்றோஞானமென்பார்.

எ-ம்.

கடவுளந்தாதி

பரையிடத்தேயுருத்தோன்றி யொடுங்கும்படியறிந்தோர்
புரையறக்கிறிப்புண்ணாற்றுவரோ புத்திமத்தியிலே

திரையறவாசைத்திசைதிசை யாறித்திருக்கறுக்க
வரைதிருநாதமலைக்குறப் பெண்கொடிவாய்த்திடுமே. எ-ம்.

சச்சிதானந்தவிளக்கம்

ஆடல்புரிநடன விருபாதபங்கய வேதமவதான சிவகோ
ணமா, மருமறையிலெட்டாத திருநடனவிஸ்தார மானதொரு
பானுமதியே, கூடவொரு திரிகோண வீடுதரு நவகோண
கோணமிசை திசைநாலுமே, கோதையபிராமிழிரு பாத
வொலி நாதமே கோடான கோடிநடனம், பாடலதுகீதசபை
யோகசிவ ரேகைவெளி பரமாயசத்திவடிவு, பாரமகமேருகிரி
யூடுருவிமேலான பாலனைய பாதுகமலஞ், சாடவனுபோகசெய
லேகமுதலாகவே தரல்வேண்டு மிதுசமயமே, தற்பரானந்த
சபை நிஷ்களானந்தசிவ சச்சிதானந்தகுருவே.

அன்றியும்

தற்புருஷநிலையிலே விற்புருவநடுவிலே எ-ம்.

பாலையானந்தசுவாமிகள்

ஒங்காரமான பிரணவத்தா
ளெங்குமுயர்ந்த சோமகலை நிறத்தாள்
நீங்காரமான பராசத்திதேவியை
நேர்ந்துகும்மி யடிபுங்கடி.

எ-ம்.

சந்நிதிமுறை

மும்மைபுலகெங்கும் பரந்தொளிபரப்பிடு முதற்பரையெடுத்
தணைத்து, முதருட்புனிதநீர் நிறையவாட்டிப் பெருமை
மொய்த்த நித்தியவாடையான், மெய்ம்முழுது மொத்தியிரு

வேரற்றவத்துவித வெண்ணீறணிந்து மிளிரும், வீறுபூரண நிலப் பொட்டுமிட்டுப் பெரிய மெய்ஞ்ஞான தீபதட்டா, லம் மருவு மாலத்தி சுற்றிமற்றிச்செயுட னுனஞானங்கிரியை யென், நருள்செவிலியாயரங் கருகிலுறவாறு நகன்றசிவ வாரியிலெழுஞ், செம்மையாரமுதம் புகட்டவளருங்குழவி செங்கீரை யாடியருளே. எ-ம்.

கேளந்தரி யலகரி

ஆரமுதின்கடல்வேலி செழுந்தருவாய்மணிபம்பியதீவூடே பாரகடம்படர்கானிலருங்கொடைபாய்மணிமண்டபவீடுடே கோரசிவன்பரமேசனுமஞ்ச மோர்கூர்பரியங்கமெனாமேலே சீரடரும்பரஞானமுதுங்களி தேவாருந்துவர்பூமாதே. எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

அரிபிரமர்போற்ற வமரர்ஜயஜயெனப் பெரியம்மைபாகம்வளர் பேரழகைப்பாரேனே.

அன்றியும்

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணார்க்குக்காமமடி உண்டார்களுண்டதெல்லா மூணல்லாதுண்பார்களோ. எ-ம்.

மவுனதரிசனம்

கூடுவதுபுருவமையு வெளியினுள்ளே குறிப்பாகமெள னத்தை மூட்டுமூட்டு, வாடுவது மனோன்மணியுஞ் சிவனுந் தோன்று மாகாயஞ் சர்வவியா பகமுந்தோன்றும், நாடுவது கனலொளிபோல் விந்துதோன்றும் நாதமங்கே கோடிமதி

போலேதோன்றுந், தேடுவதுவனந்தவா னந்தந்தோன்றுஞ்
சிவசிவா மௌனவித்தை செப்பொணாதே. எ-ம்

பத்திரகிரியார்

நயனத்திடைவெளிபோய் நண்ணும்பரவெளியில்
சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம். எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

ஞானத்தில் யோகநிலை

ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம்

நிகழ்காலத்திரங்கல்

ஆகமசீலனைப்பாரீ ரேகனைப்பாரீ

ரீன்பவுருவனைப்பாரீர்.

அன்றியும்,

அறிவுக்கறிவனைப்பாரீ ரறிவுக்கதீதனைப்பாரீர்

செறிகைக்கினியானைப்பாரீர் தேசிகர்தேவனைப்பாரீர். எ-ம்.

பத்திரகிரியார்

அருவிமலைநடுவே யாயிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவிளையாடற்கண்டு தரிசிப்பதெக்காலம். எ-ம்.

சிற்றம்பலநாடிக ளநுபூதிவிளக்கம்

ஆயவியமில்லா வகண்டபரிபூரணத்தே

தூயகுருவுருவந் தோன்றாமற்றோன்றியதே. எ-ம்.

திருவாசகம்

இன்றெனக்கருளி யிருள்கடிந்துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயி
றேபோன்று, நின்றநின்றன்மை நினைப்பறநினைந்தே னீயலாற்
பிறிதுமற்றின்மை, (சென்றுசென் றணுவாய்க் தேய்ந்துதேய்ந்
தொன்றாந்) திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, யொன்றுநீ
யல்லே யன்றியொன்றில்லை யாருன்னை யறியகற்பாரே.

8177

அன்றியும்,

பிறவிதனையறமாற்றிப் பிணிமூப்பென்றிவையிரண்டு
முறவினொடுமொழியச்சென் றுலகுடையவொருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ்தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம்பலமன்னி
மறையவரும்வானவரும் வணங்கிடநான்கண்டேனே.

அன்றியும்,

கட்டறுத்தெனை யாண்டு கண்ணாரநீ
றிட்டவன்பரோடி யாவருங்காணவே
பட்டிமண்டப மேற்றினையேற்றினை
யெட்டினோடிசண் டும்மறியேனையே.

எ-ம்.

திருவாய்மொழி

நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக் கதனுணைர்மையதுவிதுவென்
றொன்றுவொருவர்க் குணரலாகா துணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது
சென்றுசென்று பரம்பரமா யாதுமின்றித் தேய்ந்தற்று
நன்றுதீதென் றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங் கடந்ததே.

அன்றியும்,

யாவருமெமைபுந்தானு யவரவர்சமயந்தோறுந்
தோய்விலன்புலனைந்திற்குஞ் சொலப்படானுணர்வின்மூர்த்தி
யாவிசேருயிரிலுள்ள லாதுமோர்பற்றிலாத
பாவனையதனைக்கூடி லவனையுங்கூடலாமே. எ-ம்.

பஞ்சாஃஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்

காணுறுபுலன்கள்போகக் கரிசுறுமனம்போம்போனால்
ஆணவம்போகும்போனா லாருயிர்ப்போதம்போகுஞ்
சேணுறுமொளிக்குமேலாஞ் சிவப்பிரகாசந்தோன்றும்
மாணனையிதுவேமுத்தி நிலையெனமதித்திடாயே. எ-ம்.

சச்சிதானந்தவிளக்கம்

பரமண்டலங்கனக சபைமண்டலம்படிக பதிமண்டலந் தல
மதாய்ப், பரிவிண்டலம்புகுத மதிசுண்டலங்குழைகள் பணி
கங்கணங் கிரணமே, உரமண்டலம்பெரிய தலமண்டலந் தெரிய
வுமைபங்க னன்பு புரிய, வெளிமண்டலந்தரிசு வெளிமண்
டலம்பெரிச யுகமண்டலஞ் 'சிரசதாய்ச், சிரமண்டலங்களவை
குடிகொண்டிலங்குசடை சிவசம்பு சாம்பசிவனே, றெஃகமண்ட
லம்புகழ ரவிசம்ப்ரமங்களொடு திருவம்பலம்பரவவே, சர
மண்டலங்களொடு நடனம்புரிந்தகழல் தரல்வேண்டு மிது
சமயமே. எ-ம்.

சந்நிதிமுறை

அடியார்நிலத் திருவகத்து ளன்புபொறுமை யவாவறுத்த
வடுப்பாங்கழைத்து மலக்காட்டத்ததிக ஞானக்கனன்முட்டி

மடியாதிருந்தவுயிர்க் கலசம்வழியவருட் பேருலாவார்த்து
மாறப்பெரு மைச்சிவானந்த மதுரச்சோறு தினம்பொங்கி
விடியாச்சீவ போதவிருள் வியமவுனச் சுடர்விளக்கு
விளக்கியிருந்த படியிருந்து மேலாஞ்சிற்றில் விளையாடுஞ்
செடிதீரகத்தோர்புகழ் வாலைசிறுவாசிற்றில் சிதையேலே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

பாராதியண்டங்க ளத்தனையுமவைக்கின்ற பரவெளியினுண்
மைகாட்டிப் பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற் றேய்ந்த
பாவியேன்பரிசுகாட்டித், தாராளமாய்நிற்க நிற்சிந்தைகாட்டிச்
சதாகால நிஷ்டையெனவே சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலையுந்
தனைக்காட்ட நாட்செல்லுமோ, காராரவெண்ணருமனந்த
கோடிக ணின்று காலூன்றி மழைபொழிதல்போற் கால்வீசி
மின்னிப் படர்ந்துபர வெளியெலாங் கம்மியா னந்தவெள்ளம்,
சோராதுபொழியவே கருணையின் முழங்கியே தொண்டரைக்
கூவுமுகிலே சுத்தநிர்க்குணமானபர தெய்வமே பரஞ்சோதியே
சுகவாரியே.

அன்றியும்,

சென்றுசென்றேயனுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி - (பெருமகன்)
நின்றுவிடுமென்ற நெறிநிற்குநாளெந்நாளோ. செப்டம்பர் 1756-ம் ஆண்டு

அன்றியும்,

அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமறை யின்னமின்ன மறி
யோமென்னும், நித்தியத்தை நிராமயத்தை நிர்க்குணத்தைத்
தன்னருளா நினைவுக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப் பார்ப்பவ

ரைத் தானாகவெந்நாளும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்தினைமாத்
தூவெளியைத் தன்மயமா மானந்ததெய்வந்தன்னை. எ-ம்.

பெரியபுராணம்

ஐந்துபே ரறிவுங்கண்களேகொள்ள வளப்பருங் கரணமோர்
 நான்குஞ், சிந்தையையாத்தி குணமொருமுன்றுஞ் சிறந்த
 சாத்துவிதமேயாக, விந்துவாழ்சடையா னுடுமானந்த வெல்லை
 யிற்றனிப் பெருங்கூத்தில், வந்தபேரின்ப வெள்ளத்துட்டி
 னேத்து மாறிலாவின்பத் துட்டினேத்தார். எ-ம்.

கடவுளந்தாதி

சிவமதுமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்கள் செய்யுமொரு
 தவமதுபொன்னகர் மின்னனைத்தாமரைத் தாள்பணியப்
 பவமதுசூட்சத்திற் பத்தியும்பாயும் பவமிசுந்த
 நவமணிமண்டப மேடையுங்காணுவர் நாட்டத்திலே.

அன்றியும்,

இன்பமிசுந்தவிடஞ் சுகொடதெடுத்துரைக்கத்
 துன்பம்வெகுதொலை சுற்றிலும்வன்னி துருவமத்திக்
 கம்பமது நுனிகாணுத காட்சிகனகசபை
 விம்பம்பெருவெளியுற்றுப்பார்க்க விளக்கொளியே.

அன்றியும்,

ஒளியாம்விளக்கொளிக்குள்ளே தெளிந்துகொண்டுருவ
 வெளியாம்பராபரமாசோதியே விந்துநாதமொத்துத்
 தெளிவாயிருந்துபிரகாசந் தோற்றுஞ்சிதம்பரத்தி
 லழியாவரம்பெற்றிருக்கப் பதமுண்டடியவர்க்கே. எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்

உண்டான சிருட்டிதா னன்றாய்ப்பார்க்கி லொழிந்துபோ
முறுதியா யுணராவற்றும், கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பென்
பார்போற் காட்சியுறுங்கலை நூலாற் கற்றோர்சார்வாற், றண்டாத
பரிசயத்தாற் சிலகாலத்திற் றுருமன நின்மலமாய்ச் சசிபோ
னிற்சிற், பண்டாயவனுபூதி மயமாய்த்தானே பாக்கியவான்
களுக்கிந்த பார்வைதோன்றும்.

அன்றியும்,

சொருபம்விட்டகலன் மோகமாம்வேறுசொல்லிட முன்பு
பின்பில்லை, ஒருபொருண்ணினைவெ யொழித்துமேலப்பா லொரு
பொரு ணினைவுறிலந்த, விருபொருணடுவு ணினைவறவிருக்கு
மிதுசொருபத்தியல்பிதுதான், மருவுகற்பனை மாண்டசைவில்
கற்போலாய் வருநஞ்ச்சமுத்தி தீர்வடிவாம்.

அன்றியும்,

வெறியாரும் பொருப்புறைவோர் விழிப்புலத்தின் வேவா
தோர் விளம்புகிதை, நெறியார்மன் னவன்கேட்ட படியுரைப்ப
நெடியவனே நினைவிற்கொள்வாய், அறிவானு மறிபொருளுங்
கூடியகூட் டாவினெழு மறிவானந்தம், பிறியாதவான் மதத்
துவத்தெழுந்த தாமதனைப் பேணல்செய்வாம். எ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்

களங்கமற்றகண்ணாடி தன்முன்வேறோர் களங்கமற்ற கண்
னாடி காட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகி யபேதமாகி விக

ற்பமின்றி நிருவிகற்ப மானுற்போல, அளந்தறியப்படா விபு
வாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தாயா னந்தமாம் பிரமத்தைக்யமான,
உளந்தெளிந்தபடியிருந்தா லுலகமெங்கேயுலைவெங்கே யென்று
சங்கை யொழித்திடாயே. எ-ம்.

திருப்புகழ்

இருவினையு மலமு மறவிறவியொடு பிறவியறவேக போக
மாய் நீயுநானுமாயி றுகும்வகை பரமசுகமதனை யருவிடைமரு
திலேகநாயகாலோக நாயகாயிமையவர் பெருமானே. எ-ம்.

சிவவாக்கியர்

கருக்கலந்தகாலமே சுண்டிருந்தகாரண
வுருக்கலந்தபோதலோ வுன்னைநான றிந்தனன்
திருக்கலந்தசோதியைத் தெளிந்துநான றிந்தபின்
இருக்கிலேனிற்சிலே னிரண்டுமற்றிருந்ததே.

அன்றியும்,

மவுனமானவைந்தெழுத்தை வாசியேறிமெல்லவே
வானெலாநிறைந்தசோதி மண்டலம்புகுந்தபின்
(அவனுநானுமெய்கலந்தே யனுபவிக்குமளவிலே
(அவனுமில்லைநானுமில்லை யாருமில்லையானதே. எ-ம்.

அகஸ்தியமுனிவர்

வடிவம்பொருளருண்முக்குணம் வாக்குமனமுமடி
முடிவுமில்லாதமுடிவினைச் சூட்டிமுருகனென்றே

படிகந்தனிற்கண்டகாக்கிப் பிரபஞ்சபார்வையற்றால்
விடியும்பொழுதிலிரண்டு மொன்றேதெய்வம்வேறில்லையே.

ஒளவைக்குறள்

ஆர்க்குந்தெரியா வருவந்தனைநோக்கிற்
பார்க்கும் பரமாமவன்.

எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்

✓அராப்புனைவேணியன் சேயருள்வேண்டு மவிழ்ந்தவன்பாற்
குராப்புனைதண்டையந்தா டொழல்வேண்டுங்கொடியவைவர்
பராக்கறல்வேண்டுமெனமும் பதைப்பறல்வேண்டுமென்று
விராப்பகலற்றவிடத்தே யிருக்கையெளிதல்லவே.

எ-ம்.

சௌந்தரியந்தாதி

தெளிவாயமுதப் பெருக்கெறிந்து தேங்குங் கடலிற் றின
மூழ்கி, யொளிவாய்த்திருக்குங் கனகசபைக் குள்ளேபுகுந்து
வுமையேயுன், களிவாய்த்திருக்குங் கணவனுடன் கனகத்தவி
சின் வீற்றிருந்த, வளிவாய்த்தருகுங் காட்சிமங்கைக் கரசே
காண்டற் கருள்வாயே.

எ-ம்.

மவுனதரிசனம்

செப்பரியவம்பரத்தைக் காத்தாயானுற் றேகமங்கே நிரா
மயமாய்க் கரைந்துபோகும், ஒப்பரியவீசனிட மூலமான
வுண்மையறிந் தறிந்தறிவில் மௌனமூட்டத், தப்பாதுஜீவன்
முத்தி யடையும்பாரு சாரமங்கே கற்பூரதீபமாகும், அப்பாகே

எறிவென்ன தேவிதேவி யனந்தவா னந்தமென்ன சிவமு
மாமே. எ-ம்.

தேவாரம்

மைப்பட்டிந்த கண்ணொருந் தானுங்கச்சி மயானத்தான் வார்
சடையான் மாசொன்றில்லான், ஒப்புடையனல்லெனொரு வனல்
வனொருநல்ல னுவமையில்லன், அப்படியனவ்வுருவ னவ்
வணத்தனவ்ருளே கண்ணாகக் காண்பதல்லால், இப்படிய
னிவ்வுருவ னிவ்வணத்தனிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்
டொணாதே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க. (29)

(அ-கை.) ஸ்பரிசாதிகளிருந்த ஞானயோகத்தில் உன்
முகப்பட்ட மனமானது நாதவசமுறுதிருக்கின் அந்நாதத்தின்
சொருபமாகிய பஞ்சாக்ஷரந்தோன்றுவ தின்றென்பதையும்
அதன் ஒடுக்கமெங்ஙன மென்பதையுங் கூறல்.

வேறு

பேசரிய வனுபோக மாசுங்காலைப்
பிறங்கு சத்தத் தக்கரந்தோன் றிடுமேயாயின்
நீசமாம் பொறிபுலன்க ளவையுந்தோன்று
நிலவுபொழுதகமுகம தாகவுய்த்தே
பாசமிறே சிவன்முன்னம் பகர்ந்தவாறே
பதுமவாதனமும் பார்வையுநீங்காமல்
ஆசிலந்நிலையி லுறவஞ்செழுத்து மிலை
யெனக்கேட்டவைபோமா றியம்புகென்றாள்.

(இ-ள்.) சொல்லுதற்கரிய சுவானுபோக முண்டாகும் காலத்தில் விளங்குகின்ற நாதத்தில் பஞ்சாக்ஷரம் உதயமா னால் இழிவாகிய அந்த இந்திரியவிஷயங்கள் ஐந்தும் உதய மாம் ஆதலின் (சுத்தம் விளங்குங்காலத்தில் அந்தர்முகமாக அறிவைச் செலுத்திப் பற்றற்ற ஞானசிரியர் முன்னனுக்கிர கித்தபடியே பத்மாசனமும் ஞான திருஷ்டியுங் கெடாமல் குற்றமற்ற அந்த நிலையிலிருந்தால் சத்தாதிகளுக்குரிய பஞ்சா க்ஷரந் தோன்றுவதில்லை) யென்று பரமசிவனார் சொல்லக் கேட்டு அவைகள் ஒடுங்குகின்றவகையைச் சொல்லுவீரென் றார் தேவியானவர். எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப - ம்.) அருள்வடிவமான மனமானது எவையாலும் மதித்தறிதற்கரிய ஞானத்தில் யோகமாகிய நிலையிற் பொருந் துங்காலையிற் சுபாவமுதயமாவதற்கு முன்புண்டான காண் பானாதிகளிறந்ததாகிய மெய்ப்போதவொழிவில் உதிக்கும் 'பரையின் முழக்கமென்பார் 'பேசரியவனுபோக மாகுங்காலைப் பிறங்குசுத்தம்' என்றும், உன்முகப்பட்டிருந்த அம்மனம் அந் நாதத்தை எதிரிட்டறியவரின் மெய்ப்போதமாகிய பரிசமும், அருட்டரிசனமாகிய வொளியும், பேரின்பமாகிய சுவையும், சுக்மாகிய வாசனையும் தோன்றும். அவை தோன்றவே அவை கட்குரிய சூட்சுமவடிவமாகிய பஞ்சாக்ஷரமும், அதன் காரிய மான ஸ்தூலவடிவமாகிய பஞ்சேந்திரியவிஷயங்களுந் தோன்று மென்பார் 'அக்கரந் தோன்றிடுமேயாயி னீசமாம் பொறி புலன்க ளவையுந் தோன்றும்' என்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) அத்தைத அபரோக்ஷானுபவ சுகத்தில் உன் முகப்பட்ட மனம் நாதவுணர்வில் வராது அசைவற அந்நிலையிற் பொருந்துமாயின் யாவு மொடுங்கு மென்பதாம். (30)

(அ-கை.) அப்பஞ்சாக்ஷரம் ஒடுங்கு முறைமை யிது வெனல்.

வேறு

நகரமொடு மகரமது சடந்தருங்காரணமா

நாடுமவை நீங்கியிடுவகையை நவிலுதுங்கேள்

வகரமதி நகரமுதல் யகரத்திற்றானே

மகரமுநீங்கிடு மரியசிகரமனுதன்னால்

யகரலயம்வகரமுந்தான் சிகரத்திலொடுக்கமாகு

மிறைநீங்கவுயிர் முத்தியெய்துமென்றே

தகரநறுங்கரிய குழனகமானுக் கிறைவன்

றனதுதிருவுளமகிழ்ந்து சாற்றினனன்குணர்ந்தே.

(இ-ள்.) * பிருதுவி தத்துவமாய்க்-கந்தவிஷயமாய்-வெண்ணிறமாய்ப் - பூமிமயமாய் - நிவர்த்திகலையாச் - சத்தியோஜாதமாய்க்-கர்மசாதாக்கியமாய் - நான்முகரூபமாய்ச்-சிருஷ்டியைத்தருகின்ற - மறைப்பையுடைய - திரையக்ஷரமாகிய - நகரத்துடனே, † அப்புதத்துவமாய்-ரசவிஷயமாய்க்-கருநிறமாய்ச்-சலமயமாய்ப் - பிரதிஷ்டாகலையாய்-வாமதேவமாய்க்-கர்த்துருசாதாக்கியமாய் - விஷ்ணுரூபமாய்த்-திதியைத்தருகின்ற-மயக்கத்தையுடைய-மலாக்ஷரமாகிய, மகாரமானது ஆன்மாக்களுத்

* பிருதுவி-பொண்ணிறமும், † அப்பு-வெண்ணிறமும்.

குத் தேகத்தைக் கொடுப்பதற்கேதுவாய்த்தோன்றும் தியானி
 ப்பதற்குரிய இவ்விரண்டகூரங்களும் ஒடுங்குகிறதற்கு வகை
 யைச்சொல்லுகிறோங் கேட்பாயாக. * வாயுதத்துவமாய்ப் -
 பரிசுவிஷயமாய்ப்-புகைநிறமாய்க் காற்று மயமாய்ச்-சாந்திகலை
 யாய்த் - தற்புருஷமாய் - அமூர்த்திசாதாக்கியமாய்-மயேஸ்வர
 ரூபமாய்த் - திரோபவத்தைத்தருகின்ற - சத்தியவடிவத்தை
 யுடைய-பரையகூரமாகிய-வகாரத்திலே முதலிற் சொல்லிய
 நகாரமும், ஆகாயதத்துவமாய்ச் - சத்தவிஷயமாய் - நீல
 நிறமாய்ச் - சுத்தவெளியாய்ச் - சாந்தியாதீதகலையாய் - ஈசான
 மாய்ச் - சிவசாதாக்கியமாய்ச் - சதாசிவரூபமாய் - அநுக்கிர
 கத்தைத்தருகின்ற - சிவவடிவத்தைபுடைய - ஜீவாகூரமாகிய,
 யகாரத்திலே மகாரமும் ஒடுங்கும். அருமையாகிய தேபு தத்
 துவமாய்-ரூபவிஷயமாய்ச்-சிவந்தநிறமாய் - அக்கினிமயமாய் -
 வித்யாகலையாய்-அகோரமாய்-மூர்த்திசாதாக்கியமாய் - ருத்திர
 ஸ்வரூபமாய்-ஸம்மாரத்தைத்தருகின்ற - ஞான சூரியப்ரகாசத்
 தையுடைய-பதியகூரமாகிய, சிகாரமந்திரத்தினாலே யகாரம்
 லயத்தை அடையும். (மேற்சொல்லிய பதியகூரமாகிய) சிகா
 ரத்திலே வகாரமும் ஒடுக்கமாகும். அந்தப்பதியகூரந் தானே
 யொடுங்கச் சீவன்முத்தி வருமென்று மயிர்ச்சாந்தை யணிந்த
 வாசனைபொருந்திய கறுத்த கூந்தலையுடைய உமைக்குப்
 பரமசிவனார் தமது திருவுள்ளங் களிகூர்ந்து செவ்வையாக
 அறிந்ததுக்கிரகஞ் செய்தார். எ - று. தான்-சாரியை-ஏ-ஏ-
 அசைகள்.

* வாயு-பசுநிறமும் ஆமெனக்கொள்க.

(இ-ம்.) பிறவிநோய்க் கிடமாகிய நகாரமகாரங்களில் வகாரத்தில் நகாரமும், யகாரத்தில் மகாரமும் ஒடுங்கும். அந்த வகார யகாரமும் பதியக்ஷரத்தில் ஒடுங்கும். அந்த ப்ரம்மாக்ஷரமுந் தானே ஒடுங்கச் சீவன்முத்தி வருமென் றுணர்த்தியதாம்.

(வி - ரை.) எனவே ஞானேந்திரியங்களுள் நான்கும் சக்ஷு இந்திரியத்தில் ஒடுங்குவதுபோலப் பஞ்சாக்ஷரத்துள் நான்கும் பதியக்ஷரத்துள் ஒடுங்குமென்பதே சித்தாந்த க்ரமமெனக் கொள்க. (31)

(அ - கை.) அந்நிஷ்டையில் மனந் திரியுமாயினது வொடுங்குமுபாய மிதுவெனல்.

ஆதனத்திருந்தே சாதனைசெயும்போ
தலைதரு மனமடங்காமற்
போதுமே யெனினுங் கேவலமயக்கம்
புரியுமேயெனினு மங்கெழுந்து
நீதியினையீரடி யுலாவந்தே
நிலவுமாதனத் தினிற்பொருந்தி
யோதுசாதனையி லுறுதியோடிருப்ப
தியோகியர்க்கியல்பதா மன்றே.

(இ - ள்.) அங்காசனத்திலிருந்து சிவயோகசாதனையைச் செய்யுந்தருணத்தில் அலைகின்ற மனம் அடங்காமற்போகுமானாலும் முழுதும் மயக்கத்தைச் செய்யுமானாலும் அவ்வாதனத்தில் நின்றுமெழுந்து முறைப்படி பத்தடி நடந்துவந்து ப்ர

காசிக்கின்ற அவ்வங்காசனத்திலிருந்து சொல்லுகின்ற சிவ
யோகநிஷ்டையில் நிலைகொண்டிருப்பது ஞானநிஷ்டாபரருக்
குச் சபாவமாம். எ - று. ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-இவ்வாறும்
அசைகள்.

(ப - ம்.) மயிர்ப்பாலத்தி லேறிச் சென்றிருக்கு மனமா
னது ஞானாகாசமாகிய பரையின் முழக்கத்தினால் அங்ஙனந்
தனது ப்ரக்ஞை தப்புமாயின் ஒடுங்கின வியானவாயுவுடனே
சேர்ந்து அலைதலையுற்றுத் தன் காரியமாகிய விஷயங்களைப்
பற்றி ப்ராந்தியடைந்து திரியுமென்பார் 'அலைதரு மனமடங்
காமற் கேவலமயக்கம் புரியுமேயெனினும்' எனக் கூறினார்.

(இ - ம்.) நிஷ்டையில் மனமசையுமாயின் வெளிவந்து
லாவிப் பின்னர் அந்நிஷ்டையில் உறுதிபெற் றிருப்பதுவே
ஞானயோகிகளுக்குரிய குணமென்பதாம். (32)

(அ-கை.) ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்தப்ரம்மைக்
யங் கூறல்.

இந்நிலையாகிய பரமகேவலத்தி னாளுமெழி
னிதித்தியாசனத்தி விராம லிருந்திடுவோன்
அந்நிலையே யுடலினொடு சீவன்முத்தி யடைகுல
னெவ்வித மென்னி லறைகுதுநீ கேளாய்
துன்னியதோ யத்தினொடு தோயமுறல் போலுஞ்
சுவைதரு கீரத்தினொடு கீரமும்போற் கலந்தே
எந்நிலையுந் தோன்றும் லிருந்திட லிவ்வுலகி
லிறப்பினொடு பிறப்புமறுத் திணையிலின் பத்துறுவான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையாகிய மேலான துரியத்தில் ஞானசந்தரம்பொருந்திய (கைவல்யப்பட்ட) ஞானநிஷ்டையினால் சதா இராமலிருக்கிறவன் அந்நிலையிலேயே தேகத்துடனே ஜீவன்முத்தியடைவான். அஃது எங்ஙனமென்னிற் சொல்லுகின்றோம் நீ கேட்கக்கடவாய். நெருங்கிய (அநேகநதி) சலம் (கங்கா) சலத்திலே கலந்து ஒன்றுபட்டு விளங்குவதுபோலவும், மதுரமாகிய பாலுடனே பால் கலப்பதுபோலவும், (பிரமத்துடனே கலந்து) எந்தநிலையுந் தோன்றாமலிருக்க இந்தவுலகத்தின்கண் * பிறப்பிறப்பாகிய இரண்டையும் நீக்கி ஒப்பில்லாத பேரின்பத்தை அடைவான். எ-று.. இராம லிருந்திலேவோ நென்றதனால் கைவல்யப்பட்டவென்று வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) ஆணவத்தால் மறைபட்டிருந்த உயிர்க்கு அனுபோகஞ் சொல்லக்கூடாதுபோல அருளும்பரையுமாகிய ஞானகாசத்தைக்கடந்து சிவத்திற்கலந்த நிலையி லெந்நாளொமென்றும், சச்சிதானந்தமென்னுந் திரிபுடியில் நின்றும் நீங்கிச் சுத்தசைதன்யமான நிலையி லெக்காலமு மென்றுங் கூறுவார் 'இந்நிலையாகிய பரமகேவலத்தினாலும்' என்றும், சொர்னப் பிரகாசமாகிய மனதைச் செலுத்திவைத் திருப்பதற்குரிய ஞானநிஷ்டையிற் பொருந்தவென்பார் 'நிதித்தியாசனத்தில்' என்றும், அச்சமாதியோகத்தின்கண் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்துநின்ற விடத்துப் பாசமிது அருளிதுவென்று பகுத்தறிந்த அறிவுதானென்று தன்னை யருளாலறிந்து பின்

* பிறப்பிறப்பென்பது-நினைப்புமறப்பெனக்கொள்க.

னர்த் தன்னையும் இவ்வருளையும் பிரித்துப்பார்த்த அருள் தானாயிருந்து பின்னர்த் தன்னைச் சிறிதுந் தோற்றுவிக்காத அந்தப் பரிபூரணமாகிய பரையேயாகி யிருக்கின்றவனென்றும், அந்நிலையிலெழுஞ் சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தைத் தானென்று சம்மாவிருந்தறிகின்றவனென்றும் கூறுவார் 'இராமலிருந்திடுவோன்' என்றும், [அப்பரை நீக்கத்தில் தற்போதமிறந்து சதசத்தான ஆனந்தமயமாகி அவ்வானந்தத்தை இங்ஙனமென்றறியாது அதனுள் அதீதப்பட்டுச் சிவத்தில் இரண்டறக் கலக்கின்றவனென்றும், சாக்ஷிமாத்திரமாய் நின்றவன் சரீரத்தோ டிருக்கும்பொழுதே பந்தநீங்கின கூட ஸ்தப்ரம்மைச்யமான முத்தியைப் பெறுவானென்றும் கூறுவார் 'அந்நிலையே யுடலினோடு ஜீவன்முத்தி யடைவன்' என்றும், அவ்வருள் பரையென்னு மிரண்டில் அருள் ஆன்மாவிற்குத் தோற்றலானும் பரை ஆன்மாவிற்குத் தோற்றமல் தோற்றலானும் அப்பரைநீக்கத்தில் தோன்றிய ஆனந்தமளவும் ஆன்மாவா லனுபவங்கூறலானும் அவ்வானந்தமும் அதனுள் அதீதப்படுவதாகிய பேதமறக் கலக்கின்ற சிவாதீதத்தைக் கூறொணு தென்பதே சாமவேதமுடிவாகிய * தத்வமஸி யென்னும் மஹாவாக்கியார்த்த அனுபவம் அவ்வர்த்தத்தை யுணர்த்துங்கால் அதுநீயா இருக்கின்றயென்பதாம். அவ்வாக்கியத்தை அந்வயப்படுத்து மிடத்துத் 'துவந்ததஸி' என்பர் அதற்கார்த்தம்-நீ அதுவாயிருக்கின்ற யென்பதாம்.] துவம்பத

* தத்வமவியானது போதிக்கிற முறைமையில் அதுநீதியாகின்ற யென்றும் அது நீயானாயென்றும் பொருள்கொண்டிருக்கும்.

சுதார்த்தம் பரமாத்மாவாகிய அருள் பரையென்னுஞ் சித்தே நிசாங்கம்-தத்பதசுத்தார்த்தம் பரமசிவமென்னுஞ்சித்த்களானந்தமே நிசலிங்கம். இந்த அங்கலிங்க சம்யோகமான ஆத்மார்ப்பணமாகத் தக்கவனே அலிபதசுத்தார்த்தமாகிய சித்த்களா நந்தாதீத சுயம்பிரகாச நிராவஸ்தை நிஷ்பத்தியென்னும் நிர்ப்பாவநிசலிங்கைக்ய சிவாத்வைதபேரின்பக்கடலுள் மூழ்கப் பெறுவானென்பார் 'எந்நிலையுந் தோன்றாம லிருந்திடவினையி லின்பத்துறுவான்' என்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) கருவிகள் முப்பத்தாறையுங்கடந்து அவற்றின் மேல் நின்ற ஆத்மாவினது இச்சையைச் செலுத்தி ஞானக் கிரியைகளை யடக்கித் தற்போதத்தைச் சீவியாமற் பரிபாகஞ் செய்கின்ற அருளையும், அதற்குமேல்நின்ற பரையையுந் துவிதநாட்ட மின்றிக் கழன்று நின்றவிடத் துதயமான ஆனந்தபோத மிறந்ததாகிய சலத்துடன் சலமும் பாலுடன் பாலும் கலந்ததுபோல்வதாகிய இரண்டற்ற சிவைக்யமான சுத்த அத்வைத வேதாசுமமுடிவிற்கும் முடிவாய் விளங்கியதே அதீத மவுனநிலையென்று உமைக்குப் பரமசிவனார் குருதுரிய மாக உபதேசித்தருளினு ரென்பதாம்.

ஞானத்தில் ஞானநிலை

ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம்

பத்திரகிரியார்

அப்பிலுறையுப்பு மரனடியிற் சேர்ந்தோருஞ் செப்பிலொன்றுய்த்தோன்றுமெனச் செப்புவதுமெக்காலம்.

அன்றியும்

நானூரோ நீயாரோ நற்றுபரமான தானூரோ
வென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம்.

அத்துவிதக்கலிவேண்பா

ஆறுகடற்சென் றெடுங்குமாபோற் சிவத்திலொடுங்கென்று
னென்றுமறவொன்று யுருகென்றான். எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

அப்புழுப்பும்போன்ற வயிக்கியபரானந்தர்
தமக்கொப்புவமைசொல்லவும் வாயுண்டோ பராபரமே.

அன்றியும்

கூடுதலுடன்பிரிதலற்று நிர்த்தொந்தமாய்க் குவிதலுடன்
விரிதலற்றுக் குணமற்று வரவினொடுபோக்கற்று நிலையான
குறியற்று மலமுமற்று, நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்நடுப்பக்க
மென நண்ணுதலுமற்றுவிந்து நாதமற் றைவகைப் பூத
பேதமுமற்று ஞாதுருவின் ஞானமற்று, வாடுதலுமற்றுமே
லொன்றற்றிரண்டற் றுவாக்கற்று மனமுமற்று மன்னுபரி
பூரணச் சுகவாரிதன்னிலே வாய்மடுத்துண்ட வசமாய்த்,
தேடுதலு மற்றவிட நிலையென்ற மெளனியே சித்தாந்த முத்தி
முதலே சிரகிரி விளங்கவரு தகூணாமூர்த்தியே சின்மயா
னந்தகுருவே.

அன்றியும்

தானுனதன்மயமே யல்லாலொன்றைத் தலையெடுக்கவொட்
டாது தலைப்பட்டாங்கே, போனாலுங் கர்ப்பூர தீபம் போலப்

போயொளிப்ப தல்லாது புலம்வேறின்றோ, ஞானாகாரத்தி
 னெடு ஞேயமற்ற ஞாதுருவு நமுவாமனமுவினிற்கும், ஆனாலு
 மிதன்பெருமை யெவர்க்கார்சொல்வா ரதுவானு லதுவாவ
ரதுவேசொல்லும்.

அன்றியும்

அதுவென்று லெதுவென வொன் றடுக்குஞ்சங்கை யாத
 லினு லதுவெனலு மறவேவிட்டு, மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ்
 ஜனகனாதி மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தாரென்றும்,
 பதியிந்த நிலையெனவு மென்னையாண்ட படிக்குநிரு விகற்பத்
 தாற் பரமானந்த, கதிகண்டு கொள்ளவுநின் னருள்கூ ரிந்தக்
 கதியன்றி யுறங்கேன்மேற் கருமம்பாரேன். எ-ம்.

திருவாசகம்

| நானுரென் னுள்ளமார் ஞானங்களா ரென்னை யாரறிவார்.

அன்றியும்

பந்தவிகாரகுணங்கள் பறிந்துமறிந்திடுமாகாதே
 பாவனையாயகருத்தினில்வந்த பராவமுதாகாதே
 யந்தமிலாதவகண்டமுநம்மு ளகப்படுமாகாதே
 யாதிமுதற்பரமாய பரஞ்சுடரண் னுவதாகாதே.

அன்றியும்

வான்கெட்டுமாருதமாய்ந் தழனீர்மண்கெடினுந்
 தான்கெட்டலின்றிச் சலிப்பறியாத்தன்மையனுக்
 கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட் டென்னுள்ள மும்போய்
 நான்கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்

தத்துவம்போய்க்கேவலம்போய்த் தான்போயருள்கழன்று
சுத்தபரையாய்த்தன் சுதந்தரம்போய்ச்-சத்தி
யொழிவிலேபோதம்போ யொன்றாகாவொன்றி
னழிவிலேவின்ப வதீதம்.

எ-ம்.

பிரபுலிங்கலீலை

ஞாயனஞாதுரு வெனுமிவை பலநிற்குமாயின், வேறறு
முத்தியின்றது சகமாமென், நேயுமாறிது வதுவெனுஞ் சுட்
டிலாவியல்பை, மாயைமாறிய தேவிபா லருளினன் வல்லன். என்ன

ஞானவாசித்தம்

முடிவுகனவஞ் ஞானமில்லா நீடுயிலதுவா மும்மையாகு,
மடர்தரு ஞாதுருஞானஞேயமெழுந் தொடுங்குமிட மதுவே
யாகுந், திடவிசும்பன் ரூயிருந்தும் விசும்பான நிலையதுவாஞ்
சித்தம்புத்தி, படர்மனம் போய்த் தாவாவுள் ளறிவுபெறி
லொப்பாமப் பரமஞபம்.

எ-ம்.

சிவநெறிப்பிரகாசம்

ஞானமுடன்னேய ஞாதுருவென்னுமூன்று நாடாமற்றா
னதுவாய் நண்ணியிடறானே, யூனமிலாவுன்மனிக்கு மேலான
முத்தியுற்றது நின்மலதாரியாதீத மெனவுரைப்ப, ரானவிதே
சுத்தமா முத்தியாகுமன்றிவே றுரைக்குமுத்தி யவைக
ளெல்லா, மீனமா முத்தியது தன்னையெல்லா மியம்புவ மறிந்
ததனை யிசையாவாறே.

எ-ம்.

உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை

ஆதவன் றன்சந்நிதியி லம்புலியினுர்சோதி
பேதமநிற்கின்ற பெற்றிபோல்-நாதாந்தத்
தண்ணல்திருவடியி லான்மாவணைந்தின்பக்
கண்ணிலழுந்தி யிடுங்காண்.

அன்றியும்,

சென்றிவன்றொன்றிற் சிவபூரணஞ்சிதையும்
அன்றிவன்றொன்றுமெனி லன்னியமா-மின்றிரண்டும்
அற்றநிலையேதென்னி லாதித்தனந்தன்விழிக்
குற்றமறநின்றது போற்கொள்.

எ-ம்.

திருவிளையாடல்

பார்த்தபார்வையா விரும்புண்டநீரெனப்பருகுந்
தீர்த்தந்தன்னையுங்குருமொழி செய்ததுந்தம்மைப்
போர்த்தபாசமுந்தம்மையு மறந்துமெய்ப்போத
மூர்த்தியாயொன்றுமறிந்திலர் வாதவூர்முனிவர்.

எ-ம்.

நிகழ்காலத்திரங்கல்

சிவமொழிந்தற்றமைபாரீர் சேர்த்துகலந்தமைபாரீர்
நவமொழிந்தற்றமைபாரீர் நாமவரானமைபாரீர்.

எ-ம்.

அவிரோதவுந்தியார்

அந்தப்பரத்தோ டிரண்டற்றயிக்கமா மந்தநன்னிட்டையே
யுந்தீபற, அத்துவிதவீடென் றுந்தீபற.

எ-ம்.

கடவுளந்தாதி

மூச்சில்லை யேது மொழிவதுமில்லை முனையொழியப்
பேச்சில்லை யம்பலம் பேருருமில்லை பிறந்திறக்க
நீச்சில்லைபள்ள நிலையும்ங் காச்சுது நின்றநிலை
யாச்சில்லையென்று சற்றங்கே யிருக்கின்ற தானந்தமே. எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்

போக்கும்வரவுமிரவும்பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும்வடிவுமுடிவுமில்லா வொன்றுவந்துவந்து
தாக்கும்னோலயந்தானே தருமெனைத்தன்வசத்தே
யாக்கும்றுமுகவா சொல்லொண்திந்தவானந்தமே. எ-ம்.

சொருபசாரம்

நானோவதுவோவது நானோநானதுவோ
நானோதயமோ நாதாந்தமோ - மோனமோ
சுத்தமோசூனியமோ தோற்றுஞ்சபாவநிலை
யித்தனைபு மல்லவாமே. எ-ம்.

சச்சிதானந்தவிளக்கம்

பரமுமிதுபொருளுமிது வழியுமிதுதெளிவுமிது பதினாறு
லோக மிதுவே, பாசவினையாலெனது மோசமேமோசமிது
பாழுறவு பாழானதே, உரமுமிரு காலோசை பிரவுபகலன்
றியே யுட்சராசரமு மதிலே, யொளிவெளியி லொளியாகி யுயி
ரிடத நடனமா யூழிவிதி யாழியெனவே, சிரமகுட முடிபிலே
கனகமணி யிசையிலே சிவஞான தீபமதுபார், திருமருவு சிவ

சோதி மதிபெருகு கதிவீடு தெரிசனைகளாகி முடியும், சரமு
மது பதிசேவை சகலகலை யனுராக சாயுஜ்ய பாதமருள்வாய்,
தற்பரா னந்தசபை நிஷ்களா னந்தசிவ சச்சிதா னந்தகுருவே.

பாலையானந்தசுவாமிகள்

ஞானமாமோகூத மிதுதாண்டி மற்ற நியாயமெல்லா மாய
மானதடி, தானசங்கற்ப விகற்பசமயமுந் தன்மயமானது
ஞானப்பெண்ணே.

அன்றியும்,

அண்டமும்பிண்டமும் பாழாச்சுவதுக் கப்பாலும் பெரும்
பாழாச்சு, உண்டில்லையென்று பராபர ப்ரம்மத்தை யுகந்து
சும்மி யடியுங்கடி. எ-ம்.

உபநிடதம்

தேகமேதானெனல் சீவத்தோய்தமதுபோய்த் தெளிவுவரி
லாகாயத்தின் வடிவேதானாய்ப், போகமாந் தனுகரணம் வாயு
வைப்போ வியங்கப்பொருந்து மவனையீசனப் பொலிவு
தன்னி, லேகமாயண்டமெலாங் கடுகளவாய்த் தோன்று
மவை யகண்டாகார மதுவேயீசத்தொய்த, மாகமா மகண்டா
க்ரமுநீங்கிக் கடுகாவண்டமுந் தோன்றுதவிடத் தத்துவித
நிலையே.

கைவல்லியநவநீதம்

இந்தநிச்சயமுத் தருளனுபவ மிருப்பதெப்படி யென்றும்,
கிந்தையற்றபூ மண்டலவிராஜனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமாவர்,

பந்தமுத்திகண் மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொலினைந
யாவ, ரந்தரத்தையுண் டிமிழந்ததோர் கொசுகெனு மவர்களை
நகையாரோ.

அன்றியும்,

பிறந்ததுண்டானுன்றோ பிறகுசாவதுதானுண்டாம்
பிறந்ததேயில்லையென்னும் பிரமமாவதுவுநானே
பிறந்ததுநானன்றாகிற் பிரமமென்றந்தநானே
பிறந்ததுமிறந்ததற்ற பிரமமானானேநானே.

எ-ம்.

தத்துவராயசுவாமிகள்

உள்ளாய்ப்புறம்பா யுருவாயருவாகி
வெள்ளவெளிதானாய் வெறும்பாழாய் - நள்ளிருளாய்
அல்லாய்ப்பகலா யனைத்துமாயப்பாலா
யெல்லாமாய்நின் றேனுமியான்.

எ-ம்.

திருவம்மாளை

சத்தியமானது சத்தேகாணம்மாளை
தற்போதம்போனவிடந் தற்பரமாமம்மாளை.

எ-ம்.

நெஞ்சோடுமகிழ்தல்

நீரோடுதண்ணாவி விண்டுநீரானவாறே போலுரோடுபேரில்
லானோ டொன்றினாய் நெஞ்சமே.

எ-ம்.

திருப்புகழ்

அஞ்சவிதபூத முங்காணநாலு மந்திபகல்யாது-மறியாத
வந்தநடுவாதி யொன்றுகுலதான வந்தவொருவீடு-பெறுமாறு

மஞ்சுதவுசார லஞ்சயிலவேடர் மங்கைதனைநாடி-வனமீது
வந்தசரணர விந்தமதுபாட வண்டமிழ்வினோத-மருள்வாயே.

அன்றியும்

சுட்டதுபோலாசை விட்டுலகாசார துக்கமிலாஞான - சுசு
மேவி, சொற்கரணதீத நற்குணமுடாடு சுத்தநிராதார-வெளி
காண, மொட்டலர்வாரீச சக்கரசடாதார முட்டவுமீதேறு-மதி
மீதாய், முப்பதுமாறாறு முப்பதும்வேறான முத்திரையா
மோன-மடைவேனோ. எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

முத்திரையை-என்னுஞ் செய்யுண்முதல் இவ்விருபத்
தேழு செய்யுளாலுஞ் சின்முத்திரையையும், அதை அனுப
வித்தோரையும், அதைப்பெறுதற்குரிய ஆசனமுதலியவை
களையும், சாம்பவநிஷ்டையின் விதிகளையும், அதன்கண் அடை
கின்ற நாதாநந்தமுதலிய காஷ்டிகளையும், அவைகட் கதீத
மாகிய மௌனநிலையின் இலக்கணங்களையும், அப்யாசி அர்த்தா
ரூடன் பூரணரூடன் ஆகிய இம்மூவர்கள்மேல் வைத்துக்
கூறினார்.

ஆத்மஞான நிஷ்டையில் மயக்கமற ஏறமாட்டாதோர்
அம்மயக்கநீங்கச் செபித்தற்குரியதாயும், ஆத்மாக்களுடைய
மலங்களைப் பரிபாகஞ்செய்வதற்கு மூலமாயும் விளங்கிய பஞ்
சாக்ஷரத்தின் முறைமையை மேலருளிச் செய்கின்றார். (33)

(அ-கை.) பஞ்சாக்ஷரம் இருவகைப்படு மென்பதையும் அவைகளை உபதேசிப்போ ரிவரென்பதையுங் கூறல்.

ஓ வ று

அறைவேன்பஞ்சாக்கரவிதிபை யதுதான் றூலசூக்குமமாம் உறவேதிரோபமாதியா யுயிரீருதந் றூலமதாம் இறைமுன்னாகமலம்பின்னா விசைத்தல்கூக்கமிவைகடமை முறையேசமயகுருஞானகுரு வான்மொழியப்படுங்காணே.

(இ-ள்.) பஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரிக்கு முறைமையைச் சொல்லுகின்றேன் (நீ கேட்பாயாக.) அந்தப் பஞ்சாக்ஷரமானது ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரமென்றும், சூக்ச்மபஞ்சாக்ஷரமென்றும் இருவகைப்படும். [அவற்றுள் திரோபாக்ஷரமுதலிலும் ஜீவாக்ஷரங் கடையிலும் பொருந்த (உச்சரிப்பது ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரமாம்.)] [புதியாக்ஷரமுதலிலும் மலாக்ஷரங் கடையிலும் பொருந்த (உச்சரிப்பது) சூக்ச்மபஞ்சாக்ஷரமாம்.] இவ்விருவகைப் பஞ்சாக்ஷரங்களைக் கிரமமாகச் சமயாசாரியராலும் ஞானாசிரியராலும் சொல்லப்படும் எ-று.

(வி - ரை) பின்னாகவென்பது, பின்னாவென விகார நமசிவாய மாயிற்று. தான்-சாரியை. காண்-முன்னிலையசை. ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள். எனவே மொழிக்குமுதலில் நகரமும் அதற்கு முன் மகரமும் வரத்தொடுப்பது ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரமாம். இது ① சமயகுருவினால் உபதேசிக்கப்படும் [மொழிக்கிறதில் மகரமும், அதற்கயலில் நகரமும், வரத்தொடுப்பது சூக்ச்மபஞ்சாக்ஷரமாம்] ②

1 சீவாயநம

க்ஷரமாம். இது ஞானகுருவினால் உபதேசிக்கப்படுமெனக் கொள்க.)

அவை வருமாறு: பக்த பஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்து நின்றதனால், நவ்வென்னுந் திரோதை இல்லையென்னும் பொருளைச் செய்வதாகக்கண்டு தானுந், தான் சேட்டிக்கிற ஆணவமும், ஆணவமிழப்பித்த சிவமும், அருளும், இந்த வேறுபாடுகளெல்லாம் அறமயங்கின ஆன்மாவுமறச், சர்வசூன்யம் பண்ணுதலால் நவ்வாகிய திரோதையில்லை, மவ்வாகிய மலமில்லை, சியாகிய சிவமில்லை, வவ்வாகிய அருளில்லை, யவ்வாகிய ஆன்மாவில்லை, இத்தூலபஞ்சாக்ஷரம் நின்றமுறைமை. இவ்வாறு தரிசித்து இதில் ஆன்மஉபாதிபாகிய மலத்தையும், சிவவுபாதிபாகிய திரோதையையும் அறிந்து முன்கீழானசிவமும் அருளும் மேலாகத் திரோதையும்-ஆணவமுங் கீழாக ஜீவாக்ஷரம் அருளிடமாக நடுவேநிற்பது சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரம் உண்மையால் சிவானந்தம் மேலீடாவது, சிகாரம் இச்சிவானந்த வருளாவது-வகாரம். இச்சிவானந்தமாகிய சுகத்தைத் தான் அறநின் றனுபவிப்பது-யகாரம்-கீழான ஆணவத்தையும், மேலான சிவத்தையும் அனுபவிப்பதான ஆன்மாவை மறைத்துநிற்பது-நகாரம்-ஆனந்தம் வளர்கைக்குத் தான்கெட்டுச் செல்லுவது-மகாரம் எனவறிக.

(இ-ம்.) ஸ்தூல சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரங்களின் முறைமையையும் அவைக்குரிய போதகரையும் அறிவித்ததாம்.

ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரம் ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம்

திருநாவுக்கரையர்

இல்லகவிளக்கது விருள்கெடுப்பது
சொல்லகவிளக்கது சோதியுள்ளது
பல்லகவிளக்கது பலருங்காண்பது
நல்லகவிளக்கது நமச்சிவாயவே.

எ-ம்.

திருவாசகம்

நமச்சிவாய வாழ்க

எ-ம்.

சிவவாக்கியர்

ஒநமசிவாயமே வுலகமாவதுலகெலாம்
ஒநமசிவாயமே வுணர்ந்துமெய்புணர்ந்ததும்.

எ-ம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்

அஞ்செழுத்தினிலொருபுடை பதியெனவமரும்
வஞ்சமுற்றுளவொருபுடை பாசமாய்வதியும்
துஞ்சலின்றியவிடையினிற் பசுவெனத் துலங்கும்
அஞ்செழுத்தினின்மும்முத லறிந்தவர்பிறவார்.

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரம் ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம்

வாதவூரர்புராணம்

எவர்க்குமெய்ஞ்ஞானமாமஞ் செழுத்தையுமுணர்த்தவேண்டி
யவத்தொழிலகற்றியாளுஞ் சிவத்தைமுன்னாகமாறித்

1 தவப்பெருவடிவங்கொண்டார் தண்டமிழ்பாடுமன்பர்
செவிப்புலன்வழியேசிந்தை யுறத்திருவாய்மலர்ந்தார்.

எ-ம்.

உண்மைவிளக்கஞ் சிந்தனை

சிவனருளாவி திரோதமலமைந்து
மவனெழுத்தஞ்சி னடைவாம் - இவனின் று
நம்முதலாயோதிலரு ண்டாதுநாடுமருட்
சிம்முதலாயோதுநீ சென்று.

அன்றியும்

அண்ணன்முதலா யழகாரெழுத்தஞ்சும்
எண்ணிலிராப்பக லின்பத்தே - நண்ணி
அருளான துசிவத்தை யாக்கும்னுவை
யிருளானவை தீரவின்று.

எ-ம்.

திருவருட்பயன்

சிவமுதலே யாமாறுஞ் சேருமேற்றீரும் பவநீ யோதும்படி.

திருவிளையாடல்

சூக்கமாமஞ்செழுத்தினிற் சுற்றியபாசவிக்க
நீக்கிமெய்யானந்த விளைநிலத்துய்த்துப்
போக்கிமீட்சியுட் புறம்பிலாப்பூரணவடிவ
மாக்கினொருநீவகம்போல் வருமண்ணல்.

எ-ம்.

திருவாசகம்

நானேயோதவஞ்செய்தேன் சிவாயநடுவெனப்பெற்றேன்
தேனாயின்னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ்சிவபெருமான்

தானேவந்தென துள்ளம் புகுந்தடியேற்கருள்செய்தான்
ஊனருமுயிர்வாழ்க்கை யொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே. எ-ம்..

பஞ்சாஷ்டரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்

பானுவாமிதையெழுத்து வதனொளிபரையெழுத்து
ஊனமில்லக்கணையாகு முயிரெனுந்தனியெழுத்துத்
தீனமில்விளக்கேபாகுஞ் செப்பியதிரையெழுத்து
நானெனுமிருளையாகு நவையுறுமவ்வெழுத்தே. எ-ம்..

வரும். மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

(34)

(அ-கை.) சூக்ஷ்மகாரண பஞ்சாஷ்டரங்களைத் தியானிப்
பவர்க ளிவரெனல்.

வேறு

பதின்மரிலொருவர் நூற்றினிலொருவர்

பகருமாயிரத்தினி லொருவர்

அதிகமாமிலக்கந் தன்னிலேயொருவ

ரரியகோடிகளினி லொருவர்

கதிதருசூக்க வஞ்செழுத்தினையே

கருதிடுபவர்களென் றறிதி

விதிதருபருவத் தவர்கள் காரணத்தை

விளங்குற செபித்திடத்தகுமால்.

(இ - ள்.) பத்துபேரில் ஒருவர் நூறுபேரில் ஒருவர்
சொல்லுகின்ற ஆயிரம்பேரில் ஒருவர் அதிகமாகிய லக்ஷம்
பேரில் ஒருவர் அருமையாகிய கோடிபேரில் ஒருவர் மோக்ஷத்

தைத் தருகின்ற இந்தச் சூட்சுமபஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானிப் பார்க்கின்றறிவாய். கிரமமாகப் பரிபூரகப்பட்டவர்கள் காரண பஞ்சாக்ஷரத்தை ஞானோதயமாகும்படி செபஞ் செய்யத் தரும் ஏ-று. ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

எனவே, பெரும்பாலும் ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரத்தையே ஆசிரியர் உபதேசிக்க மாணுக்கர் செபிப்பார்களுள்ளும், சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்தல் அருமையென்றும், உபதேசித்தபோதிலும் மாணுக்கர் செபித்தல் அருமையென்றும், (இவ்விரண்டிலுஞ் சிறந்தது காரணபஞ்சாக்ஷரமென்றும்,) அது பரிபாகிகள் அல்லாத மற்றையோர்கள் செபித்துப் பரிக்கக்கூடாதென்றுங் கூறினாராயிற்று.

(ப-ம்) சத்கருமங்களாலுஞ் சாந்திமுதலிய சாதசங்கத் தாலும் ஜீவன்முத்தர்களைத் தரிசித்தலாலும், அவர்கள் பிர சாதத்தாலும் அடைந்துவராதின்ற மலபரிபாகிக ளென்பார் “விதிதருபருவத்தவர்கள்” எனக் கூறினார்.

(இ-ம்.) முத்தியைத் தருகின்றதற்குரிய சூக்ஷ்மகாரண பஞ்சாக்ஷரங்களின் மகிமையைச் சொற்றன ரென்பதாம். (35)

(அ-கை.) காரணபஞ்சாக்ஷரம் இன்னதென்பதையும் மகாகாரணத்தையுங் கூறல்.

வேறு

அஞ்செழுத்தின்விதி யெவ்வித

மென்னி லரியதூலமொடுசூக்குமமேவும்

மென்னி
லரியதூலமொடுசூக்குமமேவும்

செவ்ய.

சூ.

பிஞ்செழுத்தினைத் தள்ளிமேனின்ற
 பெரியெழுத்தினைப் பினுமுனுரி நுவி
 எஞ்சலில்லுயிர்தடுவி னினிலவவிசைத்தல்
 காரணமாகு மென்றறிதி
 விஞ்சநல்லருளிறையதாமிதனை விளங்கு
 பக்குவர்க் கருள்வதுவிதியே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய காரணபஞ்சாக்ஷரத்தின் முறை
 எப்படியென்றால் சொல்லுவோங் கேளாய். உமையே! அருமை
 யற்ற ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரத்தின் முன்னும் சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரத்
 தின்பின்னும் பொருந்தி யிருக்கின்ற அழியத்தக்கதாகிய
 திரோபமலாக்ஷரங்களைநீக்கி மிகுதிபெற்றிருக்கின்ற பெருமை
 பொருந்திய பதினாக்ஷரஞ் சத்தி அக்ஷரமாகிய விரண்டையும்
 முன்னும் பின்னும் நிறுத்தி குறைவில்லாத ஜீவாக்ஷரத்தை
 மத்தியிற் பிரகாசிக்க இசைத்தல் 'காரண பஞ்சாக்ஷரமாகும்
 என்றறிவாய். இதற்கும் மேலிட்டு விளங்கத்தக்கதாகிய
 மோக்ஷநன்மையைத்தருகின்ற அருளாக்ஷரமும் இறை அக்ஷர
 முங் (கூடியதே) 'மஹாகாரணமாட். இந்த மஹாகாரணத்தை
 இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சதூர்த்தா சத்தினிபாதம்
 விளங்கிய பக்குவர்களுக்கு உபதேசிப்பது கிரமமாம் எ-று.

(வி-ரை.) ஒடுவென்பது இசைநிறை. ஏ-அசை. ஸ்தூல
 பஞ்சாக்ஷரத்தின் விதிவிலக்காலாகிய காரணபஞ்சாக்ஷரத்தை
 யும் மகாகாரணத்தைத் தீவரதரபரிபாகிகளுக்கே போதிக்க
 வேண்டுமென்பதையுங் கூறினாரென்பதாம்.

காரணபஞ்சாக்கூரம் ஈடுதன்பதற்குப் பிரமாணம்

பஞ்சாக்கூரப் பசுபதிபாசவிளக்கம்

நகரமாகியசேரியை நஞ்செனவெறுத்து
மகரமாகியமயலெலாம் வேரொடுமறுத்து
வகரமாகியவனத்தினி லிருந்திளைப்பாறிச்
சுகரமாகியநகரினை யடைந்தனன்சீவன்.

எ-ம்.

கண்ணுடையவள்ளல்

அஞ்சக்கரமன்றிவேறொருமந்திரமாயினில்லை
அஞ்சிலிறையருளாவி, திரோதைசில்லாணவமற்
றஞ்சிலிரண்டையருளாலகற்றிடி லாவியந்த
வஞ்சிலிரண்டையணையுமென்றான் கச்சியேகம்பனே.

அன்றியும்

ஒருதலைமாணிக்கமுன் னரெனக்குபதேசஞ்செய்தான்
இருதலைமாணிக்கம்பின்னரும்பேசியிருளறுத்தான்
இரிதலைமறையயன்றலைசூட்டிகங்கையின்மு
வெரிதலைச்சூலத்தொடுநடிப்பான் கச்சியேகம்பனே.

எ-ம்.

திருமந்திரம்

அஞ்சநடுவே யழியாதீதலங்காட்டி
நெஞ்சிநடுவே நிறுத்தினுனென்னந்தி
பஞ்சாக்கரத்தைப் பகர்ந்துபதிகாட்டி
அஞ்சிலிரண்டை யறுத்தனனந்தியே.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

ஊகாரணம் ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம்

திருமந்திரம்

வாசிவாவென்றுவாசியைவைத்து
வாசியோடொன்றவகையறிவாரில்லை
வாசியோடொன்றவகையறிவாளர்க்கு
வாசியோடசன்மகிழ்ந்திருந்தானே.

எ-ம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்

பாசமாகியவிரண்டையும்படிநெனத்தள்ளி
நேசமாகியவிரண்டையுநஞ்சிடையழுத்திக்
காசநீங்கியகண்ணெனமுத்தியைக்காண்பாய்
ஆசைநீங்கியநிலையிதுவிதற்கிலையையம்.

எ-ம்

கண்ணுடையவள்ளல்

மந்திரமாவதுமஞ்செழுத்தேயந்தமந்திரத்தில்
ஐந்துபொருளையுங்காட்டியிரண்டின்வழியடைத்து
முந்துமிரண்டின்வழியைத்திறந்துயர்முத்திதந்தான்
கந்தன்கணபதிக்கப்பன்கலிக்கச்சியேகம்பனே.

எ-ம்.

நாயுமானசுவாமிகள்

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசியற்புதமாய் நடந்தருளும், காரண
முணர்த்துங்கையு நின்மெய்யுங் கண்கண்மூன்றுடைய லெவன்
கண்ணே, பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனாற்போற்றியிப்புந்தியோ
டிருந்து, தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத் தமிழனேன்வேண்
டிடத்தகுமே.

எ-ம்.

திருவருட்பயன்

வாசியருளியவைவாழ்விக்குமற்றதுவே
யாசிலுருவமுமாமங்கு.

எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

(36)

(அ - கை.) மேற்சொல்லிய பஞ்சாக்ஷரத்தில் இரண்
டெழுத்தைநீக்குவது என்னையென வினாதுலும் அதற்கு உத்
தரமுங் கூறல்.

வேறு

இந்தவஞ்செழுத்திலிரண்டெழுத்தொழிப்ப

தென்னையென் றுமையவள்வினவ

அந்தமிலின்பதுன்ப வேதனையி

வழுத்துவ திரண்டெழுத்தாமால்

சிந்தனைக்கரியசிவ மிருபாலுஞ்

சேர்ந்துயிர்நடுவணைந்திலங்கும்

ஐந்தெழுத்தினை யே காரணமெனலா

மதுழுத்திக்குறு துணையாமே.

(இ - ள்.) இந்த ஸ்தூலசூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரங்களி லிருக்
கின்ற நகார மகாரங்களிரண்டையும் நீக்குவது என்னகாரண
மென்று தேவியானவர் கேட்கப் (பரமசிவனார் அநுக்கிரகிக்
கின்றார்:) முடிவில்லாத சுகதுக்கத்தாலாகிய பவரோகத்தில்
முழுக்கச்செய்வது அவ்விரண்டெழுத்தாகும். (அவைநீங்க)
மனத்தால் நினைப்பதற்கரிய பதி அக்ஷரம் சத்தி அக்ஷரமாகிய

இரண்டும் முன்னும் பின்னுமாகச்சேர்ந்து ஜீவாக்ஷரம் நடுவிற்பொருந்திப் பிரகாசிக்கின்ற அஞ்செழுத்தையே காரணபஞ்சாக்ஷரமென்று சொல்லப்படும். அதுவே மோக்ஷத்துக்கு மிகுந்த துணையாகும் எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) ஒருவன் தனதாத்மஸ்வரூபத்தை அறிகின்ற பரிபாககாலம் வருமளவும் சுழல்காற்றி லலைகின்ற பஞ்சபோல எக்காலமும் பவசாகரத்தில் மயக்கமுற்று மூழ்கிநிற்பதற்குரிய ஒழிவின்றிய அகங்கார மமகாரங்களைத் தருகின்ற உபயாக்ஷரமென்பார் 'அந்தமிலின்பதுன்ப வேதனையிலழுத்துவ திரண்டெழுத்து' என்றும், அக்கடலுள் மூழ்கிக்கிடக்கின்றவனை முத்தியாகிய கரையிற் சேர்ப்பதற்கு முத்திபஞ்சாக்ஷரமாகிய தெப்பமே மூலமாகுமென்பார் 'ஐந்தெழுத்தினையே காரணமெனலாம்' என்றுங் கூறினார்.

(இ - ம்.) பஞ்சாக்ஷரத்தினது சலக்ஷண விலக்ஷண வர்ணங்களின் குணங்களை அறிவித்ததாம்.

(பவசாகரத்தைக்கடக்க முத்திபஞ்சாக்ஷரமே தெப்பம்

என்பதற்குப் பிரமாணம்

திருவாசகம்

தனியனேன்பெரும்பிறவிப் பெளவத்தெவ்வத்தடந்திரையா லெற்றுண்டு பற்றென்றின்றிக், கனியைநேர் துவர்வாயா ரென் னுங்காலாற் கலக்குண்டுகாமவான்சுறவின்வாய்பட் டினியென் னேயுய்யுமா நென்றெண்ணியஞ் செழுத்தின்புணை பிடித்துக்

கடக்கின்றேனை, முனைவனே முத லந்தமில்லாமல் லற்கரை
காட்டியாட்கொண்டாய் மூர்க்கனேர்க்கே.

என்பதனும் காண்க.

(37)

(அ-கை.) மஹாமனுவின் பெருமையைக்கூறல்.

விதிசேர்பஞ்சாக்கரந்தன்னை

விளங்கவுரைத்தோ மேலியம்பல்

பதியின்மனுவாமதையுளத்திற்

பதித்தோர்பரமபதமடைவார்

கதிசேர்செபமு நீங்காதோர்

கருதும்பலனே யடைவரென

மதிசேர்சடையெம்மண்ண லுமை

மகிழவுரைத்தான் வாய்மலர்ந்தே.

(இ-ள்.) கேளாய் உமையே! கிரமமாக ஸ்தூலசூக்ஷ்ம
காரண பஞ்சாக்ஷரத்தை(மஹாகாரணத்துடன்) விளங்கும்படி,
விவரமாகச் சொன்னோம். இனி மேற்சொல்லவேண்டியது
பதியக்ஷரமாகிய மஹாமந்திரமாகும். அப்பதி யக்ஷரத்தை
உள்ளத்திற் பொருந்தச் செய்தவர்கள் மேலான மோக்ஷத்தை
அடைவார்கள். நன்மார்க்கத்திற் சேர்க்கத்தக்க அந்த மனு
வைச் சதா தியானிப்பவர்கள் விரும்பிய நற்பயனையே பெற்
றுக்கொள்ளுவார்களென்பது பார்வதியார் சந்தோஷிக்க இளம்
பிறையணிந்த சடையினைபுடைய எமதாண்டவராகிய பரமசிவ
னார் திருவாய்மலர்ந்து அநுக்கிரகித்தார் எ-று. இன்-சாரியை.
ஏ-அசை.

(ப-ம்.) கிரியாதியானங்களில் இளைத்திளைத்து நிஷ்காமி
யத்தையடைந்த மனமானது மேஸ்டையவேண்டியது ஆத்ம
விசாரமென்பார் 'கருதும்பலன்' என்றார்.

(இ-ம்.) மஹாமனுவை இதயத்தில் அடக்கினவர்கள்
முத்தியும் செபிக்கின்றவர்கள் ஆத்மவிசாரமும் பெறுவர்க
ளென்பதாம்.

பதியக்ஷரம் இத்தன்மைத் தென்பதற்குப் பிரமாணம்

திருமந்திரம்

நாயோட்டுமந்திரநான்மறைவேதம்
நாயோட்டுமந்திரநாதணிநுப்பிடம்
நாயோட்டுமந்திரநாதாந்தசோதி
நாயோட்டுமந்திரநாமறியோமே.

என்பதனற் காண்க.

(38)

(அ-கை.) அம்மனுவை உள்ளடக்கத்தக்க பேரறிவுடை
யோனே சாட்சாத் சிவமெனல்.

கினத்தினிடத்துமுவகையினுஞ்
கிநேகனிடத்து மனையிடத்தும்
மனத்தான் மொழியாற்கரத்திடையும்
மருளுஞ்மலி யிடத்தினுந்தான்
எனைத்துநமுவ விடாதகத்தி
னிடையேயுய்ப்பா னிறையெழுத்தை

மனத்துக்கரிய யாமவனே

யென்றான் பரமன் மலைமகட்கே.

(இ-ள்.) பதியக்ஷரத்தைக் கோபத்தினாலாயினும், சந்தோஷத்தினாலாயினும், பகைவனிடத்தாயினும், சிநேகனிடத்தாயினும், இல்லாளிடத்தாயினும் கழுதையினிடத்தாயினும் புயங்கொள்ளச்செய்யும் நாயினிடத்தாயினும் மற்றும் எத்தன்மைப்பட்ட விடத்தாயினும் மனத்தினாலுஞ் சொல்லினாலுஞ் சோரவிடாமல் நெஞ்சினிடத்திலேயே செலுத்தத்தக்கவனே மனத்தாலும் நினைத்தற்கரிய நாமென்று சொன்னார் பரமசிவனார் உமாதேவிக்கு எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள். சிநேகனென்றமையால் பகைவனென வருவிக்கப்பட்டது.

(இ-ம்.) வெளிப்படை.

(39)

(அ-கை.) அம்மனுவை யுள்ளத்தி லடக்காதவர்கள் செய்வன பயன்படா வெனல்.

வேறு

பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணும்புசையவமாகும்
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணுஞ்செபமுமவமாகும்
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணுந்தவமுமவமாகும்
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணுமறங்களவமாகும்.

(இ-ள்.) பதியக்ஷரத்தை விட்டவர்கள் செய்கின்ற பூசை வீணாகிப்போகும், பதியக்ஷரத்தை விட்டவர்கள் செய்கின்ற செபமும் வீணாகிப்போகும், பதியக்ஷரத்தை விட்டவர்கள்

செய்கின்ற தவமும் வீணாகிப்போகும், பதியக்ஷரத்தை விட்ட
வர்கள் செய்கின்ற (ஆத்மவிசாரமாகிய) தருமமும் வீணாகிப்
போகும் ஏ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) வெளிப்படை.

(40)

(அ-கை.) அம்மனுவை மன^{பி}தி லடக்கிணோர்க்கே மஹா
காரணத்தை உபதேசிக்கத் தகுமெனல்.

வேறு

- இந்நிலையாமிறையெழுத்தை யுளத்தடக்குமவனே
யிவ்வுடம்பினிடமிருந்து மிலங்குபரகதியை
அந்நிலையையடைவனென வண்ணன்மலைமாதுக்
கறைந்தன னாலுமோ ராண்டுளத்திலடக்குந்
தந்நிலையையுடையவர்க்குப்பர குரவன்மகிழ்ந்தே
சாற்றுகமாகாரணத்தைத் தமதுளத்திலடக்கா
• நன்னிலையாம்பக்குவரல் லாதவர்க்குத்தானேநவின்
றிடவொண்ணாதெனவே நவிலுவர்நல்லவரே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய பதியக்ஷரத்தை மன^{பி}தினிடத்
தில் அடக்கத்தக்கவனே இத்தேகத்தோடிருந்தும் அந்நிலைப்
படியே பிரகாசிக்கின்ற மோக்ஷத்தை அடைவானென்று
பரமசிவனார் உமாதேவிக்கு அநுக்கிரகித்தார். அந்தப் பதியக்ஷ
ரத்தையும் ஒருவருஷம் மன^{பி}தினிடத்தில் அடக்கத்தக்க தமது
நிலையையுடைய பக்குவர்களுக்கே மஹாகாரணத்தை உயர்ந்த
ஞானசாரியர் சந்தோஷித்துச் சொல்லக்கடவர். அந்தப்பதி

யக்ஷரத்தைத் தமதுள்ளத்தில் அடக்காத நீநிலைக்குரிய பரிபாகிக ளல்லாதவர்களுக்கு அந்த மஹாகாரணத்தைச் சொல்லத்தகாதென்று சொல்லுவார்கள் மேலோர்கள் ஏ-று. தான்-சாரியை. ஏ-ஆல்-ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

(இ-ம்.) ஆசிரியர் நற்சீடனுக்கு மஹாகாரணத்தை உபதேசிக்கவேண்டுமாயின் ஒருவருஷம் அவனைச் சோதிக்க வேண்டுமென்பதாம். (41)

(அ - கை.) காரண மஹாகாரணங்களை நிராசையால் போதிப்போர் ஆசிரியரென்றும் ஆசையால் போதிப்போர் அனாசாரியரென்றும் அவைகளை உபதேசித்தற்குரிய முறைமையோர் இவர்களு என்றுங் கூறல்.

வேறு

ஞானதேசிகன்மா காரணப்பொருளை
நவிலுதற் குரியவனுமால்
ஈனமம்பொருளி னிச்சையாலிதனை
யியம்புவோன் நேசிகப்பதராம்
மோனதேசிகனை முத்தியின்பொருளை
மொழிசுவ நருளிறைமுடிவில்
ஆனதேசிகன் மாகாரணந்தன்னை
யருளுவ குகமவழியே.

(இ-ள்.) காரணமஹாகாரணப் பொருள்களைப் (பரிபாகிகளையறிந்து நிராசையால்) உபதேசித்தற்குரியவர் ஆத்மஞான

குருவாவர். அற்பமாகிய திரவியாபேட்சையினாலே இவற்றைச் சொல்லத்தக்கவர் ஆசிரியப் பரஷ்டராவர். [(இவற்றுள்) காரண பஞ்சாக்ஷரத்தை மௌனாசிரியரே உபதேசித்தற் குரியராவர்.] (மஹாகாரணத்தை அருளிறை வடிவங்கொண்ட சிவஞான தேசிகருஞ் சிவாகமங்களின் முடிவிற்கெல்லிய முறைமைப் படி உபதேசஞ் செய்வார்) ன-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

(இ-ம்.) மாணக்கரது பரிபாகத்தை யறிந்து இருவிதப் பொருள்களைப் போதிப்பவர்களே ஆசிரியர்களென்பதாம். (42)

(அ-கை.) நிஷ்டை அநிஷ்டை இவையெனல்.

இப்படியாய் வுபயநன்மனுவை

யெழிற்குரு வருளிடப்பெற்றுச்

செப்பருஞ்செபமுஞ் செபியாதுசெபிக்கச்

சின்தையுமோயும் தோய்ந்தால்

அப்படிதானே யாதனங்கட்டி

யசைவறவிருப்பதே நிட்டை

துப்புறுகரணமசையு மேயானற்

றுரிசுளவரிநிட்டை யென்றுணரே.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட இரண்டக்ஷரங்களாலாகிய நலமான மஹாகாரண மந்திரத்தை ஞானசந்தரம்பொருந்திய ஆசிரியர் அதுக்கிரகிக்கப்பெற்றுச் சொல்லுதற்கரிய செபத்தை யுஞ் செய்யாமற் செய்ய மனமும் ஒடுங்கும். அம்மனம் ஒடுங்கினால் அவ்வண்ணமே அங்காசனம் உண்டாக்கிக்கொண்டு

சலனமில்லாம விருப்பதுவே ஞானநிஷ்டையாகும். பரிசுத்தம் பொருந்திய அந்தக்கரணஞ் சலிக்குமாயின் குற்றமுள்ள தாகிய அநிஷ்டையென்று அறிந்துகொள்வாய் எ-று. தான்-சாரியை. ஏ-அசை.

(ப-ம்.) மஹா காரணப்பொருளைப் பெற்றவன் ஏகாந்த ஸ்தானத்திலிருந்து மனத்தைக் கண்டத்தில் அசைவறநிறுத்தி அப்பொருளை நினையாமல் நினைக்கவேண்டுமென்பார் 'செபியாது செபிக்க' என்றும், அங்ஙனம் நினையாமல் நினைக்க அதி லெழுஞ்சகத்தினால் அம்மனமும் உன்முகப் படுமென்பார் 'சிந்தையுமோயும்' என்றும், அது தன்மாத்திரைகளின் சாத் வீக அம்ஸசமஷ்டியில் தோன்றிய தெனவும், எப்பொருளையும் அறிதற்குக் கருவியெனவுங் கூறுவார் 'துப்புறு கரணம்' என் றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) மனத்தை நசித்து அறிவாய் விளங்குவதே பிரம்மநிஷ்டை யென்பதாம்.

சிந்தையானது வோயின் அப்படியே அசைவற்று

இருக்கவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்

நாலடியார்

ஊக்கித்தாங்கொண்ட விரதங்களுள்ளுடையத்
தாக்கருந்துன்பங்க டாந்தலைவந்தக்கால்
நீக்கிறுஉமுரவோரே நல்லொழுக்கங்
காக்குந் திருவத்தவர்.

எ-ம்.

திருவள்ளுவர்

எண்ணியவெண்ணியாங் கெய்துபவெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப்பெறின.

அன்றியும்,

துன்பமுறவரினுஞ்செய்க துணிவாற்றி
யின்பம்பயக்கும் வினை.

எ-ம்.

அருட்பிரகாசம்

கடைதருதீப்புக்கை கால்வருத்தங்கொடுகநெகிழ்ந்து
விடினவிந்தாக்கவொணுத்துய ரெய்தலின்வெம்பொறிவாய்ப்
படர்தருசித்தமொருகா லடங்கிற்பினைப்படராத்
தடைசெயல்வேண்டும்படர்ந்தா லெவர்பின்றிடுப்பவரே. எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்

வருந்திமுயன்று மனந்தன்னைமாற்றி யில்லையுண்டென்னு
திருந்தபதத்தி லிருந்திடுவா யிடர்தீர்நெஞ்ச மிடரின்றிப்,
பொருந்தல்வேண்டு மனம்வென்றும் புவனமூன்றுந் துரும்
பாகுந், (திருந்தவினிதென்றென வெல்லாந்தீதாய்த் தோன்
றின் மனமாளும்.) எ-ம்.

தேவிகாலோத்ரம்

ஆராதசித்தமானதோர் காலத்தடங்குமானாற்
பேராமல்வருந்திக்காத்துப் பின்னைச்சிந்தனைகள்சென்று
சாராமல்வல்லவாறுதடுத்துச் சார்வானவெல்லாஞ்
சேராமன்மயக்கநீக்கித் திரமாகச்செய்துகொள்வான். எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாங் காண்க.

இதிற் கூறிய ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரமாதியாய் வருவனவற்
றைக் குருசம்ப்ரதாயத்திற் கேட்டுணர்க.

அறைவேனென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பத்துச் செய்யு
ளாலும் ஞானநிஷ்டையி லுதிக்கும் மயக்க நீங்கும்படிச்
செபித்தற்குரிய பஞ்சாக்ஷரந் திரிவிதமா மென்பதையும் மஹா
காரணப்பொருளையும் அவற்றுள் சலக்ஷண விலக்ஷண வர்ணங்
களின் பயன்களையும் அவற்றுட் காக்கவேண்டிய அக்ஷரம்
இத்தன்மைத் தென்பதையும் அவைகட்குரிய ஆசிரியரை
யும் மாணுக்கரையும் நிஷ்டையின் அனுபவநிச்சயத்தையுங்
கூறினார்.

(43)

(அ-கை.) முன்சொல்லிய மயக்க நீங்காத நிஷ்டாபரர்கள்
மேலடைவதை அருளிச்செய்கின்றார்.

இந்நிலைமுத்தியடைந்தவர் சநநமெடா

தொழித்திடு வரேயானால்

முன்னமோதிடு மம்முடநீங்காதோர்

முத்தியையுறும்வகை யுரையென்

றுன்னியேயுமையாள் வினவலுமவர்தா

முற்றசாதனையை நீங்காது

மன்னியேயிறந்தான் மறுசநநத்தில்வளவை

வீடுறுவரென் றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையைப்பெற்று மயக்க
நீங்கிச் சீவன்முத்தியை அடைந்தவர்கள் மறுசன்மத்தைத்
தாங்காமல் ஒழிப்பார்களேயானால் முன்சொல்லிய அச்சிவ

யோகத்திற் றேன்றிய அந்த மயக்கநீங்காதவர்கள் மோகூத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையைக் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று தேவியானவர் யேசித்துக்கேட்க, அந்தமயக்கநீங்காதவர் தாமடைந்தநிஷ்டையில் இடைவிடாமல் நிலைபெற்றிருந்து இறந்துபோவாராயின், மறுசன்மத்தில் சிவஞானநிஷ்டையைப் பெற்று மயக்கநீங்கி வண்மையாகிய மோகூத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுவாரென்று சொன்னார் பரமசிவனார் ஏ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) ஞானசமஸ்காரமுடையவர் தமக்குப் பரமசிவமே குருமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிக் காருண்யத்தால் திருவடிகளைச் சிரத்திற் சூட்டி அஸ்தமஸ்தக சையோகத்துடனே பார்த்து நினைத்து விபூதியினுற் பரிசித்திருந்தபடி யிருந்து காட்டிய மயிர்ப்பாலமீதிற் சுத்ததெளிவுகொண்டேறிச் செல்லும் உண்மைநிலையில் முத்திசகலமும் முத்திகேவலமும் விட்டு நீங்கிச் சும்மா அசைவறநின்று சீவன்முத்தராஜை ரென்பார் 'இந்நிலை முத்தியடைந்தவர்' எனக் கூறினார்.

(இ-ம்.) அர்த்தாருடர்கள் பூர்ணாருட ராவதற்கு முன்னம் தேகவியோகத்தை யடைந்தால் மறுசநந்தில் முத்தி பெறுவார்களென்பதாம். (44)

(அ-கை.) புமான்கள் நிர்மலநிஷ்டையைப் பெறுவதற்கேதுவைக் கூறத்தொடங்கல்.

உற்றமெய்ந் நிட்டைவிடாது சாதித்தோ
ருறுவர் நன்முத்தியை யென்றும்

மற்றவம்முட நீங்கிலார் முத்தி மறுபவத்
துறுவரென் நுரைத்தீர்
குற்றமினிட்டை யடையுங் காரணத்தைக்
குழகநீ யுரையென வினவப்
பற்றறுபரம னுமையவண் மகிழப்
பண்பொடு பகர்தன் மேயினனூல்.

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானம்பொருந்திய நிட்டையை இடைவிடாமற் சாதனஞ் செய்தவர்கள் நல்ல மோகூதத்தை அடைவார்களென்றும் வேறுகிய அம்முடத்தன்மை நீங்காதவர்கள் மறுசன்மத்தில் மோகூதத்தைப்பெற்றுக் கொள்ளுவார்களென்றுத் திருவாய்மலர்ந்தீர். சுவந்தரியசிரேஷ்டரே! தேவரீர் குற்றமில்லாத நிஷ்டையை (இனியுயிர்கள்) அடைவதற் கேதுவை அதுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்றுகேட்க, மாயாரகிதராகிய பரமசிவனார் பார்வதியார் மகிழும்படி பரமசாந்தகுணத்துடனே சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று. ஆல்-அசை.

(ப-ம்.) பந்தமுத்திகள் தோன்றாமல் விளங்குகின்ற தன்மயசமாதியென்பார் 'குற்றமினிட்டை' எனக் கூறினார்.

(இ-ம்.) வெளிப்படை.

(45)

(அ-கை.) ஆசிரியர் உபதேசித்ததிற் சந்தேகமடைந்தவனுக்கு முப்பத்தாறாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

வேறு

செய்யுநிட்டையைச் சப்தத்தெளிகிலா
தையமாகவகத்திற்கொளுமவன்

உய்யமுப்பதினாரும்பவத்தினில்
வையநீங்கியேமன் னுவன் முத்தியில்.

(இ-ள்.) மஹான்களால் செய்யத்தக்க ஞான நிஷ்டையை ஆசிரியர் உபதேசிக்க உண்மையென்று தெளியாமல், சந்தேகமாக மனத்தில் நினைத்துச் செய்கின்றவன் (அச்சநமூதல்) முப்பத்தாறாவது சநந்தத்தில் இப்பூமியிற் பிறவியை யொழித்து உச்சிவிக்கும்படி மோகூத்திற்சேர்ந்து நிலைபெற்றிருப்பான் எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) சதாசாரியர் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட நிஷ்டையைச் சத்தியமாகக் கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (46)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுண்டு என்று நினைப்பவனுக்கு முப்பத்தினுன்காவது சநந்தத்தில் முத்தியெனல்.

உண்மைநிட்டருமுண்டென்றுளத்திடைத்
திண்மையாகநற்சிந்தனைசெய்பவன்
நன்மைமுப்பத்தினுலாம்பவத்தினில்
வண்மையாகமெய்ம்முத்தியின்மன் னுவான்.

(இ-ள்.) மெய்ம்மையாகிய ப்ரம்மநிஷ்டர்களும் உலகத்தில் உண்டென்று மனத்தினிடத்தில் நிச்சயமாக எண்ணி நன்மைபொருந்தத் தியானஞ் செய்கின்றவன் முப்பத்தினுலாவது சநந்தத்தில் வளமைபெறும்படி நடுநிலைமையாகிய உண்மை மோகூத்தைப் பெற்று நிலைபெறுவான். எ-று.

(இ-ள்.) மஹான்க ளெங்குமுண்டென்று தியானிப்பவன் புமான்ருள் புண்ணியோத்தமனென்பதாம். (47)

(அ-கை.) சாதுக்கள் மஹாவாக்கியம் உசாவுங்காலத்திலிருந்து கேட்டவனுக்கு முப்பதாவது சநந்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிட்டரிருக்குமநாட்டினில்
மோனவார்த்தைமொழிந்திடக்கேட்டவன்
தானுமுப்பதாமாகந்தவத்தினால்
ஆனமுத்திப்பதத்தையடைவனால்.

(இ-ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுக்கும் அழகிய நாட்டில் மோனநிலைக்குரிய மஹாவாக்யத்தைச் சொல்ல (உணர்வின்) கேள்விப்பட்டவனும் முப்பதாஞ் சநந்தில் முன் ஏறிட்டதவத்தினால் மோக்ஷமாகிய பதம் அடைவான். எ-று. தான்-ஆல்-அசைகள்.

(இ-ம்.) சத்துக்களிடத்தில் வேதாந்த ஸ்வரணம் அவசியங்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (48)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்கள் வசிக்க இடங்கொடுத்தவனுக்கு இருபத்தெட்டாவது சநந்தில் முத்தியெனல்.

செப்பநிட்டாபரருக்குச்சிந்தையோ
டொப்பின்மாடமோடுக்கமுஞ்செய்பவன்

இப்புவிக்கணிநுபத்தெட்டாம்பவந்
தப்பிலாதமெய்ம்முத்தியைச்சாருமால்.

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிஷ்டாபரருக்கு அன்
போடும் ஒப்பில்லாத மானிகையைத்தந்து சந்தோஷம் உண்
டாகச்செய்கிறவன் இப்பூமியினிடத்தில் இருபத்தெட்டாவது
சநந்தத்தில் குற்றமில்லாத உண்மையாகிய மோக்ஷத்தை அடை
வான் எ-று. ஆல்-அசை.

(இ-ம்) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுக்கு அன்புசெய்யாதவன் இப்
பூமியில் மாணிடனாப்ப் பிறந்ததிற் பயனின்றென்பதாம். (49)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுக்குச் சதாஅமுது படைத்த
வனுக்கு இருபத்தைந்தாவது சநந்தத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிஷ்டாபரருக்குநாடொறும்
போனமாதிபொருந்தவுதவுவோன்
ஈனமில்லாவிருபத்தைந்தாம்பவம்
மானமுத்தியைமன்னுதறிண்ணமே.

(இ-ள்.) பிரமநிஷ்டாபரருக்கு நாஸ்தோறும் போசன
முதலானவைகளைத் தக்கபடி கொடுக்கிறவன் இழிவில்லாத
இருபத்தைந்தாவது சநந்தத்தில் மேன்மைபொருந்தியமோக்ஷத்
தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் நிச்சயமாம் எ-று. ஏ-அசை.
போசனமென்பது போனமென நடுக்குறையாய் வந்தது.

(இ-ம்.) அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்களுக்கு அன்போ
டும் அமுதுபடையாதவனுக்கு நற்கதி கிடையாதென்பதாம்.

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்கள் உடுக்க வஸ்திரங் கொடுக்கின்றவனுக்கு இருபத்திரண்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

நிட்டைமேவுநிருமலயோகியர்
கட்டவேநற்கலைகளுதவுவோன்
இட்டமாயிருபத்திரண்டாம்பவத்
தெட்டரும்பதமெய்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டையைப் பொருந்திய மலரகிதமாகிய யோகீஸ்வரர்கள் உடுக்கும்படி நல்லவஸ்திரங்களை இஷ்டமாகக்கொடுப்பவன் இருபத்திரண்டாவது சநநத்தில் அவாங்மனோகோசரமாகிய பதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது நிசமாம் ஏ-று. ஏ-அசை.

(இ-ள்.) நிஷ்டாபரர்களை வஸ்திராலங்காரஞ் செய்து பாராதவன் முகத்திற் படைத்தகண் புண்ணென்பதாம். (51)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய புதத்திற் பணிகின்றவனுக்கு இருபதாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

சாதனைக்குண்முயலுந்தகைமையோர்
பாதமுச்சிப்பூடியப்பணிபவன்
ஓதுமங்கமொருபதிரட்டியில்
தீதில்வீடுபெறுவதுதிண்ணமே.

(இ-ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டையில் முயற்சிசெய்யத்தக்க பெருமை பொருந்தினவர்களுடைய திருவடிகளிற் சிரசுபொருந்தும்படி

வணங்கத்தக்கவன் சொல்லுகின்ற இருபதாவது சநந்தில்
குற்றமற்ற மோகூஷீட்டைப் பெற்றுக்கொள்வது நிச்சயமாம்
எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய பாததாமரையில் வணங்
கத்தக்கவனே மகாபுருஷனென்பதாம். (52)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களிடத்தில் இலிங்கமூர்த்தியைப்
பெற்றவனுக்குப் பதினொருவது சநந்தில் முத்தியெனல்.

ஒப்பிலாதநல்லுண்மைநிட்டாள் கையிற்
செப்புதாரணஞ்செய்துகொள்கிற்பவன்
தப்பிலோர்பதினொருத்தனுவினில்
எய்ப்பின்முத்தியெய்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) நிகரில்லாத நலத்தைப்பொருந்திய சத்தியஞான
நிஷ்டாபரரிடத்திற் சொல்லும்படியான இலிங்கதாரணையைப்
பெற்றுக்கொள்பவன் தவறுதலில்லாமல் ஒப்பற்ற பதினொரு
வது சநந்தில் அழியாத மோகூஷத்தை அடைவது சத்திய
மாம் எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) ப்ரம்மநிஷ்டாபரரால் சிவபூசையைப் பெறுகின்
றவனே தேவர்களுள் சிறந்தவனென்பதாம். (53)

அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களிடத்திற் பணிவிடை செய்
கின்றவனுக்குப் பன்னிரண்டாவதுசநந்தில் முத்தியெனல்.

சாற்றுநிட்டையைச்சார்ந்தமெய்ஞ்ஞானிபால்
 ஆற்றுநற்பணியன்பொடுசெய்பவன்
 ஏற்றுமீராறியன் ததனுவினிற்
 போற்றும்வீடுபொருந்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிஷ்டையை அடைந்த
 உண்மையாகிய ஞானவான்களிடத்திற் செய்யத்தக்க நற்பணி
 விடைகளைப் பக்தியோடுஞ் செய்கின்றவன் மேன்மைபொருந்
 தச்செய்யும் பன்னிரண்டாவது சநந்தில் யாவராலுந் துதிக்க
 கத்தக்க மோகூஷீட்டைச் சேருவது சத்தியமாம் எ-று.
 ஏ-அசை.

(இ-ம்.) சான்றோர்களுக்கு உள்ளன்போடும் பணிவிடை
 செய்கிறவனே யாவராலுந் தொழற்குரியவனென்பதாம். (54)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமுதலி
 யவை கொள்ளுகின்றவனுக்கு எட்டாவது சநந்தில் முத்தி
 யெனல்.

ஓதுசாதனையுற்றவர்சேவடிச்
 சீதநீரொடுசேடமுமேற்பவன்
 தீதிலெட்டாந்தனுவிற்றிகழ்தரும்
 ஏதின்மேன்மைவீடெய்துமினிதரோ.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற ஞானசாதனத்தைப் பெற்றவர்க
 ளுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய பாதோதகத்துடனே பரிகலத்
 தையும் * அங்கீகரிக்கின்றவன் குற்றமில்லாத எட்டாவது

* அங்கீகரித்தலென்பது உட்கொள்ளுதலாம்

சநந்தில் ப்ரகாசிக்கின்ற நன்மையைத்தருகின்ற மேலாகிய
மோக்ஷவீட்டை இன்பமாகச்சேருவான் எ-று. அரோ-அசை.

(இ-ம்) மேலோர்களுடைய பாததீர்த்த பரிகல ப்ரசாதத்
துக்குடையவனே சிவஸ்வரூபமென்பதாம். (55)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய திருவுருவங்களைப்
பரிசித்துத் தொண்டுசெய்கின்றவனுக்கு ஐந்தாவது சநந்தில்
முத்தியெனல்.

மன்னுயோகமருவுவேர்தீதகமு

நன்னயம்பெறுபாதநளினமும்

பின்னமின்றிப்பிடித்தேவன்செய்பவன்

பன்னுமைந்தாம்பவத்தில்வீடுவதுவான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சிவயோகத்திற் பொருந்தியிருக்கின்
றவர்களுடைய திருவுருவத்தையும் நல்ல நயம்பெற்ற பாத
தாமரையையும் அபின்னபாவமாகப் பரிசித்துத்திருத்தொண்டு
செய்கிறவன் சொல்லுகின்ற ஐந்தாவது சநந்தில் மோக்ஷத்
தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவான். எ-று.

(ப-ம்.) (ஆத்மாக்களுடைய பாசபந்தங்களை ஒருங்கே
கட்டறுத்து அவர்களைப் பரிசுத்தஞ்செய்து பரிபக்குவத்துக்
குத் தக்கவர்களாய்த் தன்மயப்படுத்திக்கொள்ள நல்ல வளமை
தங்கிய சுயம்ப்ரகாசமான பரிபூரணநக சுகமே ப்ரத்தியக்ஷ
மாகத் திருவுருக்கொண்ட திவ்ய சரணங்களென்பார் 'நன்
னயம் பெறும் பாதம், என்றார்.) (சிரசிற்கூட்டிக்கொள்ளவும்
கண்களில் ஒற்றிக்கொள்ளவும் மார்பில் அணைத்துக்கொள்ளவும்

குளிர்ச்சிபொருந்தி மிருதுவாயிருக்கத்தக்கதாயை நளின
மென்று திருவடிகளை உருவகஞ்செய்தார்.)

(இ-ள்.) மஹான்சருடைய அருள்மேனியைபுந் திவ்ய
சரணாவிந்தங்களையும் பரிசித்து இனிதாகச் சிசுருஷை செய்
பவனுடைய ஆத்மான்ந்த செல்வத்துக்குச் சமமானது ஜகத்
தில் வேறின்றென்பதாம். (56)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுக்கு நிதந் தொண்டுசெய்து
பூசித்து அமுது படைக்கின்றவனுக்கு எடுத்த அத்தேகத்தி
லேயே முத்தியெனல்.

ஒப்பிலா துயருண்மைநிட்டாள் தமக்
கப்பொடன்னமுடர்ச்சித்துதவியே
தப்பிலேவ லுந்தான்செயும்புண்ணியந்
கெய்ப்பின்முத்தியெடுக்கும்பவத்தினே.

(இ-ள்.) சமானரகிதராகி உயர்ந்த உண்மையாகிய ஞான
நிஷ்டாபரர்களைப் பூசித்து அன்னபானாதிகளைக் கொடுத்துத்
தவறுதலில்லாமல் திருத்தொண்டு செய்யத்தக்க ஞானநிஷ்
டையைபுடைய புண்ணியவானுக்கு எடுத்த அந்த ஜநந்தி
லேயே அழியாத மோக்ஷங் கிடைக்கும் எ-று. ஏ-ஏ-அசை
கள். புண்ணியனென்றதனால் ஞானநிஷ்டையை யுடையவ
னென்று வருவிக்கப்பட்டது.

(இ-ம்.) ஆத்மவிசாரம் பொருந்தினவர்களுக்குச் சர்வ
உபசாரத்துடன் அன்னமிட்டு அர்ச்சித்துத் திருத்தொண்டு

செய்கின்றவனே ஞானஸமஸ்காரத்தினால் திருவுருக்கொண்டு
சதாசாரியரால் ஆத்மஞானநிஷ்டையைச் சம்பூர்த்தி செய்ய
வந்தவ னென்பதாம். (57)

(அ-கை.) மேற்சொல்லிய வண்ணம் அன்புசெய்கின்ற
மாணுக்கர்களுக்கு ஞானகுருவானவர் சம்பூரண கிருபை
யோடும் அனுக்கிரகப்பரேனல்.

வேறு

இந்நிலைத்திருப்பணியெலாஞ்செய்பவர்க்கிசைய
அந்நிலைப்பரகுருவருள்கூரந்தினிதாக
உன்னுதற்கருமொருமொழியருளினுலுதவித்
தன்னிலைப்பரநிட்டையிலிருத்தாவன்றயையால்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட திருத்தொண்டுகளெல்லாங்
(குறைவறச்) செய்யத்தக்கவர்களுக்கு பிரம்மானுபவம் பொரு
ந்த, அழகிய மௌனநிலையையுடைய ஞானாசிரியர் உளத்தில்
அருளானந்தமுண்டாகி இனிமையாக நினைத்தற்கரிய மஹா
வாக்கியப்பொருளைக் கிருபாநோக்கத்தால் அநுக்கிரகித்துத்
தையினால் தனது ஸ்வரூபநிலையாகிய பிரம்மநிஷ்டையி லிருக்
கச் செய்யார் எ-று.

(இ-ம்.) ஞானாசிரியர் தமக்கு உள்ளன்போடும் பணி
விடை முதலியவை செய்யத்தக்க மாணவர்களுக்குத் தமது
உண்மைநிலையை அருள்செய்வதே அவருக்கு உரிய தர்ம
மென்பதாம்.

(வி-ரை.) உற்றமெய்யென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பதினான்குசெய்யுளாலும் ஆசிரியருபதேசித்தத்தில் சந்தேகங்கொள்பவனாதியோரும் சத்துக்களை யடுத்துச் சர்வபூசா வுபசாரத்தோடுந் திருத்தொண்டு செய்பவர்களும் முத்தி அடையும் காலத்தையும் அவர்களுக்கே ஆசிரியர் ஆத்மஞானத்தைப் போதிக்கக்கடவரென்பதையுங் கூறினார். (52)

(அ-கை.) நிஷ்டாபரர்களுக்குப் பூசைவேண்டுவ தின்றென்றும் அவர்களின்பூசை இத்தன்மைத்தென்றும், கிரியாபூசைக் கதிகாரிகளிவரென்றும், சிவயோகிகளிவரென்றும், கிரியாயோக மிதுவென்றும், அந்தயோகஞ் செய்பவர்களுக்குப் பிறவி யொழியாதென்றும், சிவயோகிகளே முத்தியடைவரென்றும், அச்சிவயோகநிஷ்டையைப் பூமன்களுக்கு உபதேசித்தற்குரிய பருவப்ரமாணங்க ளிவையென்றுங் கூறுவான் தொடங்கி வைத்த முறைப்படியே நிஷ்டாபரர்களுக்குக் கிரியாபூசை வேண்டுவதில்லையேல் உலகோர் அப்பூசையை விடுவரேயென வினாது.

வேறு

இப்படியாய நிட்டைச்சாதனையி

லிசைந்தினி திருப்பவர்தாமும்

ஒப்பறும்பூசையொழித் திடல்வேண்டு

மென்றுமைக் கிறையவனுரைப்ப

அப்படியாமே லவனியோரெல்லா

மருச்சனைவிடு வரேயென

றிப்படியிசைத்தா னுமையவடானு
மிணையிலா விறைவணைநோக்கி.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட பிரம்மநிஷ்டாசாதனத்திற்
பொருந்தி இனிமையாக இருப்பவர்கள் ஒப்பற்ற கிரியாபூசை
களை நீக்கவேண்டுமென்று தேவியாருக்குப் பரமசிவனார்
சொல்ல, அதைக்கேட்ட அத்தேவியாரும் சமானரகிதராகிய
பரமசிவத்தைப்பார்த்து, நிஷ்டாபரர்களே! பூசையை விடுவர்க
ளாயின் உலகோரெல்லாம் சிவபூசையை விட்டுவிடுவார்களே
யென்று இவ்விதமாகச் சொன்னார் எ-று. தாம் - தான்-
சாரியைகள்.

(இ-ம்.) உலகத்தார் கிரியாபூசைகளில் நின்றும், வேறு
படாமையை நோக்கி வினாவினதாம். (59)

(அ-கை.) நிஷ்டாபரர்கள் செய்யுஞ் சிவபூசை இஃ
தெனல்.

அத்தனுமொழிவானிட்டை சாதகர்ச்சனை
யெனவறைவதே பூசை
கைத்தலமமருமுடையவன் தனக்குக்
கனகுருபாத நீராட்டிச்
சுத்தமாகிய வெண்ணீறணிந்ததனாற்
சோடசபூசையுஞ் செய்தே
இத்திறம்புரித லேயவர்பூசை
யெனவிறையியம்பின நெடுத்தே.

(இ-ள்.) பரமசிவனார் (தேவியாரைப்பார்த்துச்) சொல்லுவார்; பிரம்மநிஷ்டாசாதகர்கள் பூசைசெய்யவேண்டுமென்று நினைத்துச் சொல்லுவார்களாகில் அதுவே வேதாகம முறையின்படி சகல பூசா உபகரணங்களைபுங்கொண்டு பூசைசெய்தற்குச் சமானமாம். (அவ்வாறன்றிப் பூசைசெய்யவேண்டுமாயின்) கார்பீடத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் இஷ்டலிங்க மூர்த்திக்குப் பெருமைபொருந்திய குருபாதோதக அபிஷேகஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வெண்மைபொருந்திய விபூதியைத்தரித்து அந்த விபூதியினுற் சோடச உபசார பூசையுஞ் செய்து மேற்சொல்லியபடி நிஷ்டைசெய்வதே பிரம்மநிஷ்டர்களுடைய பூசாவிதியென்று பரமசிவனார் எடுத்துரைத்தருளினார் எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள். வாக்கென்றதனால் மனமும் வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) எங்கும் வியாபக சைதன்னியமான பரிபூரண மனத்தோடும் விளங்குகின்ற ஞானநிஷ்டாபரர்கள் சிவார்ச்சனைசெய்யும்படி நினைப்பதுஞ் சொல்வதுமே உலகத்திற் கிரியா பூசைக் கதிகாரி விதியுடன் செய்கின்ற கோடிபூசைக் கொக்குமென்பார் 'நிட்டசாதக ரர்ச்சனையென வறைவதே பூசை' எனக் கூறினார்.

(இ-ம்.) பூசாகோடி (தோத்திரம்); தோத்திரம் கோடி (செபம்); செபங்கோடி (தியானம்); தியானங்கோடி (நிஷ்டை); நிஷ்டைகோடி (மனோலயம்) என்று வேதாகமங்களால் விதிக் கப்பட்டும் மேலோர்களால் கூறப்பட்டும் இருக்கின்றமையால் ஆம்மனோலயம் பெற்ற சிவயோகிகள் மனோவாக்கினால் சிந்தித்துச் சொல்வதே பூசையென்பதாம்.

மேலோர்களுக்கு ஆத்மானந்த பூசையன்றி வேறுபூசை
இன்றென்பதற்குப் பிரமாணம்

ஞானவாசிட்டம்

தேகமுதற் பிரிவுகளாய்ச் சிறியனவாம் பொருள்களிலத்
தெய்வமுண்டோ, பாகமறப்பணிதியறவடிமுடி வற்றுளவுணர்
வேபரமபோத, மாகலினாலதுதெய்வமருச் சித்தற்குரித்தாகு
மறிவிலாத, மூகருக்குவடிவமுதலருச்சனையே யியல்பென்று
மொழியுமன்றே.

அன்றியும்

அறிவுசம்பாவனைசந்தோடமெனு மலர்களாலந்தத்தேவாம்
பிறிவரியவாத்துமதத்துவத்தை யருச்சிப்பதேபரியபூசை
குறிவடிவிற்பூசனையல்ல வகண்டமெனக்கூறுந்தெய்வ [பத்.
நெறிகொள்புறத்தொழில்களா னேராதிங்கதனாலேநிறையுமின்

பசுபதிபாசவிளக்கம்

சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார் தத்துவக்கத்தும்வேண்டார்
கோத்திரங்குலங்கள்வேண்டார் கூறுமால்விரதம்வேண்டார்
மூர்த்திசேவையுமேவேண்டார் முன்னவன்பூசைவேண்டார்
தீர்த்தமும்வேண்டார் ஞானசின்மயமானமேலோர். எ-ம்.

சிவானந்தமாலே

[எங்குஞ்சிவாலயமா மெங்குஞ்சிவமாகு
மெங்குஞ்சிவனடிமை யெங்குமாய்ப்-பங்கறவே

| நின்றல்சிவபூசை நின்றநிலையாய்நிறைவிற்
பற்றொழிதல் பூசாபலம். எ-ம்.

சி வ ப் பி ர க ா ச ம்

| மண்முதற்கரணமெல்லா மறுவசத்தாக்கிஞானக்
கண்ணினிஹான்றியந்தக் கருத்தினுலெவையுநோக்கி
யெண்ணியஞ்செழுத்துமாறி யிறைநிறையுணர்ந்துபோற்றல்
|| புண்ணியன்றனக்குஞான பூசையாப்புகலுமன்றே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (60)

(அ-கை.) கர்மகாண்டிகளும் பக்திகாண்டிகளும் பண்
ணும்பூசை இஃதெனல்.

இப்படிநிட்டாள் பூசனை புரித
லியல்பதா மிவ்விதபூசை
செப்பிடுங்கன்ம காண்டியுங்கிரியா
காண்டியுஞ் செய்யொணுதவர்கள்
| திப்பியசைவாகம விதிப்படியே
செய்யவேண்டுதலே யியல்பாம்
இப்படியன்றிச் செய்யொணுதென்றே
யிறையுமைக் கியம்பினனன்றே.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் பிரம்மநிட்டர்கள் பூசை செய்
தல் முறைமையாம். இவ்விதமாகிய பூசையைச் சொல்லுகின்ற

* கர்மகாண்டத்துக் குரியவர்களும் † பத்திகாண்டத்துக் குரியவர்களுஞ் செய்யக்கூடாது. (அவர்கள் தெய்வீகமான சைவாகமத்திற்சொல்லியிருக்கின்ற விதிப்படியே செய்யும்படி. விரும்புதல் முறைமையாம்.) இந்தக்கிரமந்தப்பிச் செய்யக்கூடாதென்று உமைக்குச்சொன்னார் பரமசிவனார். எ-று. ஏ - ஏ - அன்று - ஏ - அசைகள்.

(இ-ம்.) சகல கர்மத்துக்கும் நாமே சாக்ஷி யென்பவர்களாகிய ஞானகாண்டிகள் தவிர ஏனையோர் பூசைசெய்யவேண்டுமென்பதாம். (61)

(அ-கை) சிவயோகிகள் இவரெனல்.

இப்படி நிட்டை தன்னிலேயிருந்து
மியல்பொடு தன்னனுபவத்தை
ஒப்பிலாவரசற் கமைச்சரைப்பதுபோ
லுயர்குருபரற் குரைத்தளவில்
மெய்ப்படுகுவான் பின்னிகழ்வதனை
விளம்பிடக் கேட்டறிகுனரே
ஒப்பின்மாயோக ரலாதவர் கிரியா
காண்டியென் றுரைத்திடப்படுமால்.

* கர்மகாண்டி தேக கிரக கிருத்தியாதிகளில் யானேனென்னும் அகமமதை யுள்ளவனெனவும்.

† பத்திகாண்டி சகலகிரியையும் ஈஸ்வரார்ப்பணஞ் செய்பவனெனவுங் கொள்க.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் நிஷ்டையிலே யிருந்தாலும் இறைமாட்சிமுதலிய வரசிலக்கணத்தில் தன்னோடொப்பாவா ரில்லாத அரசனுக்கு அவ்வரசு நிவற்றைச் செய்கவென்று தனக்குக் கட்டளையிட்ட காரியங்களில் முயன்ற மந்திரியான வன் அவற்றாலுண்டாய குறைவு நிறைவுகளைக்கூறிப் பயன் படுத்துமாறுபோலக், கிரமமாகத் தங்களுடைய உயர்ந்த குரு பரனுக்கு அவர் அதுக்கிரகித்தவண்ணம் தாங்கண்ட அனுப வப் பேற்றிலடைந்த சம்ஸயங்களை விண்ணப்பம்பண்ணிக் கொண்டு அளவுபடாத உண்மையாகிய அவ்வாசிரியர்மேல் நடப்பதைச் சொல்லக் கேட்டறிந்து கொள்ளத்தக்கவர்களே , நிகரற்ற பெருமைபொருந்திய சிவயோகிகளாம். இத்தன்மைப் பட்டவர்களல்லாதவர்கள் கிரியாகாண்டத்துக் குரியவர்க ளென்று சொல்லப்படும் எ-று. ஆல்-அசை. இங்ஙனங் காண்டி யென்றது இழிவின் கண்வந்த பன்மைவழுவமைதி.

(இ-ம்.) பூரணாநுடராகுங் காலவரையிலுங் குருகுல வாசமாயிருந்து நிட்டை சாதித்தவர்களே ஆத்மஞானிக ளென்பதாம். (62)

(அ-கை.) தேவியாருக்குக் கிரியாயோகவிதியைப் பரம சிவனார் சொல்லத்தொடங்கல்.

உன்னருளுந நிட்டையையடிக

ளுரைத்திடக் கேட்டுள மகிழ்ந்தேன்

பன்னருங்கிரியா யோகமென் றுரைக்கப்

படுவதை யெனக்குநீ விரித்தே

நன்னயமாக வுரைத்திட வேண்டு

மென்றுமை நாதனை வணங்க

இன்னமுதொழுகு மதியணி சடையோ

னிறைவியைப் பார்த்தினி துரைப்பான்.

(இ-ள்.) நினைப்பதற்கரிய சிவஞானநிட்டையைத் தேவரீர் உபதேசிக்கக்கேட்டு (அடியேன்) மனமகிழ்ந்தேன். சொல்லுதற்கரிய கிரியாயோகமென்று சொல்லப்படுவதை விரித்து நல்லநயப்பாக அடியேனுக்குத் தேவரீர் கிருணபசெய்யவேண்டுமென்று பரமேஸ்வரரை வணங்கிப் பார்வதியார் (கேட்க) இனிமையாகிய அமுதமொழுகுகின்ற கிரணங்களையுடைய இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனார் தேவியாரைப்பார்த்துச் சந்தோஷமாகச் சொல்லுவார் ஏ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) வெளிப்படை.

(நி3)

(அ-கை.) கிரியாயோக மிப்படிப்பட்டதென்றும் அது ஞானயோகிகளுக் கில்லையென்றும் ஞானயோகிகளே முத்தியை அடைவார்களென்றுங் கூறல்.

வேறு

பங்கமுறமனங்கொண்டு சுவாசமதுதன்னைப்

பந்தனஞ்செய்தருங்கற்பம் பற்பலவயின்றே

அங்கமதைத்தான் சுழற்றியபானவழிதன்

னூலயம்வாங்கி யவ்வழியாலதைமீளவிடுத்தும்

இங்கிவைகள் பலவியற்றலட்டமாயோக

மென்பவரிவைசுவயோக மியற்றுவோர்க்கில்லையால்
தங்குசுவயோகத்தா லாக்கமுடனழிவுந்தா
னிலாப்பரமசாயுச்சியந் தானடைவார்.

(இ-ள்.) (உலகநடைக்கு வேறுபாடாக மனத்தில் நினைத்
துச் சுவாசத்தைப் பந்தனப்படுத்தியும் அருமையாகிய பலபல
விதக் கல்பங்களை உண்டும் அவயவங்களைச் சுழற்றி யபான
மார்க்கத்தில் இரும்பை வள்ளேவாங்கி மறுபடியும் அவ்வழியி
னாலே அவ்விரும்பை வெளியிலேவிட்டும் இவை போல்வன
வாகிய பலவிதக்காரியங்களைச் செய்தல் அட்டமாயோகமென்று
சொல்லுவார்கள்.) [இக்கிரியைகள் ஞானயோகஞ் செய்யத்தக்க
வர்களுக்கில்லையாம். (அவர்கள்) பொருந்திய சுவயோகத்தி
னாலேயே பிறப்பிறப்பில்லாத உயர்ந்த சாயுஜ்யபதத்தைப் பெற்
றுக்கொள்ளுவார்கள்] ஏ-று. தன் - தான்-தான்-சாரியைகள்.
ஏ-ஆல்-அசைகள்.

(இ-ம்.) ஆத்மஞானத்தன்றி ஏனையவற்றால் முத்திவரா
தென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்

கந்தரலங்காரம்

துருத்தியெனும்படிக்கும்பித்துவாயுவைச்சற்றிமுறித்
தருத்தியுடம்பையுருக்கிலென்னாஞ் சுவயோகமெனுங்
குருத்தையறிந்துமுகமாறுடைக் குருநாதன்சொன்ன
கருத்தைமனத்திலிருத்துங்கண்டிர் முத்திகைகண்டதே. எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்

அறிவடங்கவாயுவடங்க வசைவுற்றுத்
தறியிருந்தாற்போலச் சமாதி-பெருகி
னடந்தகுருட்டு மனஞ்சுருந்திப்பாழர்
கிடந்தகுழிப்புக்க தனுங்கேடு.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

(64)

(அ-கை.) கிரியாயோகிகளுக்குச் சநநமரணம் ஒழியா
• வெனல்.

வேறு

புத்திகொள் கிரியா யோக சாதனையைப்

புரிந்துபெவர்க ளிவ்வுலகில்

எத்தனைகால மிருப்பினு மீண்டு

மிறப்பொடு பிறப்பினையடைவார்

• சத்தியமாக வறிதிரீ யிரந்தத்

தனிச்சிவ யோக சாதனையை

இத்தனைவயதிற் போதிப்ப தென்றே

யிறையவ னுமைதனக் கிசைப்பான்.

(இ-ள்.) மனத்தில் எண்ணுகின்ற கிரியாயோக சாதனையைச் செய்பவர்கள் இந்தப்பூமியின்கண் எத்தனைகாலமிருந்தாலும் மேலும்மேலும் சநநமரணங்களை அடைவார்கள் (சந்தேகமில்லை). உண்மையாகநீ அறிந்துகொள்வாயென்று சொல்லி இந்த ஒப்பற்ற சிவயோகசாதனத்தை இத்தனை வயதில்

அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று (பருவப்பிரமாணத்தை) உமைக்குச் சொல்லுவார் பரமசிவனார் ஏ-அ. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) தெய்வநாயகர் கிரியாயோகிகளுக்கு முத்தியின்மையென்றறிவித்துச் சிவயோகத்தை அநுக்கிரகிக்குங் காலத்தை அறிவிக்கத்தொடங்கின ரென்பதாம். (65)

(அ-கை.) ஞானநிஷ்டையை உபதேசித்தற்குரிய கால அளவைக் கூறல்.

இந்தநன்னிட்டை யேழுநான்காண்டி
லியம்புத லுத்தமமாகும்
முந்தியவையாருண்டினி வாசான்
மொழிசூதன் மத்திமமாகும்
அந்தமிலாறு ருண்டினிற் புகற
லறைதருக நிட்டையதாமால்
உந்துமிப்பருவங்கடந்தவர்க் கதனை
யுரைத்திடத் தகாதெனவுணரே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய நன்மையைத்தருகின்ற ஞானநிஷ்டையைப் பிரதானமாகிய ஞானாசிரியர் மாணக்கனுக்கு
1 இருபத்தெட்டாம் வயதில் அநுக்கிரகஞ்செய்தல் உத்தம
1 மாகும். முப்பதாம்வயதில் அநுக்கிரகித்தல் மத்திமமாகும்.
3 பருவப்பிரமாணமில்லாத முப்பத்தாரும்வயதில் அநுக்கிரகித்தல் அதமமாம். மேற்சொல்லிய மோட்சசுகத்திற் சேர்க்கத்தக்க இப்பருவங்களைக் கடந்தவர்களுக்கு அச்சிவஞான

நிஷ்டையை அநுக்கிரகித்தல் தகாதென் றறிந்துகொள்வாய்
எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

(இ-ம்.) புமான்களுக்கு முப்பத்தாறு வயதுக்குமேல்
ஞானநிஷ்டாசாதனஞ் செய்வதற்குத் தேகவலி குறைந்
திருக்குமாகையால் அவர்களுக்கு ஞானாகிரியர் அந்த நிஷ்டை
யைப் போதிக்கக்கூடாதென்பதாம்.

யௌவனபருவமே பிரம்மநிஷ்டை பெறுதற்குரியது

என்பதற்குப் பிரமாணம்

ஞானவாசிட்டம்

எத்திறத்தோ ரெவ்வனமாமிடையூற்றை கடந்தெளிதி
னேறவல்லோ, ரத்திறத்தோரே புருடரவர்களே தொழந்
குரியோ ரவரேசான்றோர், மெய்த்திறத்தோர் சேரிடமாய்
விநயநிதி படைத்தருளால் விளங்காநிற்குஞ், சுத்தகுணமெவ்
வன மிவ்வுலகிலுளதோ விசும்பிற்குழ்காடுண்டோ.

என்பதனாற் காண்க.

இப்படியாயவென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இவ்வெட்டுச்
செய்யுளாலுங் கர்மபத்தி கிரியாயோகிகளாகிய இம்மூவர்
களுக்கும் பிறவி யொழியாதென்பதையும் ஞானாகிரியருடைய
கிருபைக்குப் பூரணப்பட்டவரே சிவயோகிகளென்பதையும்
அச்சிவயோகத்தை ஆத்மாக்களுக்குப் போதிப்பதற்குரிய பரு
வங்களையுங் கூறினார்.

(66)

இந்தாற்பொருளாகிய பிரம்மநிஷ்டையைப் போதிப்பதற்
குரிய ஆசிரியரையும் மாணாக்கரையும் மேலருளிச் செய்
கின்றார்.

(அ-கை.) குருவே பரமசிவமெனல்.

வேறு

ஞானநிட்டையை நல்குநற்றேசிகள்
மானமுற்றிடு மானிடனல்லனால்
வானமுற்று வளர்கயிலைப்பரன்
தானெனத்தினஞ் சாற்றிடலாகுமே.

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்டையை அனுக்கிரகஞ் செய்பதற்குக்
நலம்பொருந்திய ஆசிரியர் அகங்காரம்பொருந்திய மனிதனல்
லர்; ஆகாயமளாவி வளர்கின்ற கயிலையி லெழுந்தருளி யிருக்
கின்ற பரமசிவமேயென்று நித்தியஞ் சொல்லலாகும் எ-று.
ஆல்-ஏ-அசைகள்.

(இ-ம்.) ஆத்மகோடிகளுள் சிறந்துவிளங்கிய மலபரிபாகி
களுக்கு ஞானநிஷ்டையை அனுக்கிரகஞ் செய்யும்படி பசு
பதியே குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி வருவரென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்

திருமந்திரம்

குருவேசிவமெனக்கூறினனந்தி
குருவேசிவமென்பதுகுறித்தோரார்

குருவேசிவமாகிக்கோனுமாய்நிற்குங்
குருவேயுரையுணர்வந்ததோர்கோவே.

எ-ம்.

திருவாசகம்

அருபரத்தொருவனவனியில்வந்துகுருபரனாகியருளிய
பெருமையைச்சிறுமையென்றிகழாவே.

அன்றியும்,

சிவனெனயானுந்தேறினன்காண்க
வவனெனையாட்கொண்டருளினன்காண்க.

எ-ம்.

திருவாய்மொழி

துயரில்சுடரொளி தன்னுட் சோதிரின்றவண்ண நிற்கவே,
துயரின்மலியும்மனிதர் பிறனியிற்றோன்றிக் கண்காணவந்து,
துயரங்கள்செய்து தன்றெய்வநிலையுலகிற் புகவுய்க்குமம்மான்,
றுயரமில் சீர்க்கண்ணன் மாயன்புகழ்துற்றயானோர் துன்ப
மிலேனே.

எ-ம்.

அமுதசாரம்

உள்ளத்தினின்றுமொளித்தான் பரன்குரவன்
கள்ளந்தனைத்தவிர்த்துக் காட்டினான்-வள்ளல்
அருவானகோலமோ வக்கோலங்காட்டும்
குருவானகோலமோகூறு.

எ-ம்.

பாடுதுறை

முகந்தனு நாலுமுகனுந்தேட மூலமொரு குருமூர்த்தி
யாகிப், புகுந்தடியார்தொழுவீற்றிருக்கும் பூங்கோயிலாகநான்
பெற்றிலேனே.

எ-ம்.

நிகழ்காலத்திரங்கல்

செப்பரியவுண்மைச் சிவஞானதேசிகரா
யிப்படியேவந்திங்கிருந்தததிசயமே.

அன்றியும்

என்றுமருவுருவா யெங்குநிறைந்தவர்தா
மின்றெனக்குத்தேசிகரா யேய்ந்தததிசயமே.

அன்றியும்

தேனடருமானந்தச் செங்கமலத்தாளருள
மானிடர்போல்மண்மிசையில் வந்தததிசயமே.

திருவருட்பயன்

அறியாமையுண்ணின் றளித்ததேகாணுங்
குறியாகநீங்காதகோ.

அன்றியும்

அருளாவகையா லருள்புரியவந்த
பொருளாரறிவார் புவி.

எ-ம்.

அத்துவிதக்கலிவேண்பா

தற்பரமாய்ச்சிறகனமாய்த் தத்துவாதீதமாய்ச், சிற்பர
மாய் ஞானச்செழுஞ்சடரா யற்புதமா, யறிவுக்கறிவா யகண்
டிதமாயெங்குஞ், செறியும்பரசிவமாய்ப் பிறியாத்வேதச் சின
கரத்துள் வீற்றிருந்ததெய்வமே, பேதக்குருவாய்ப் புவிமீது
நாதனைவந்தான் றிருவடியைமத்தகத்திற்சாத்தினான். எ-ம்.

அதிரகசியம்

இவ்வண்ணம்புலம்பும்வேளை யீசனுமுளத்திரங்கி
யுய்வண்ணமறியநின்றவுவனையோர் வசனத்தாலே
பொய்வண்ணநீக்கி நம்போற்புனிதனுக்குவமென்றுன்னி
மெய்வண்ணமுடையார்போல மேதினிவந்தானன்றே. எ-ம்.

வாதவூர்புராணம்

உத்தமரின்னவாறிங் குரைத்தலுமுவந்துநாலாஞ்
சத்தினிபாதமெய்துந் தன்மையராதலாலே
யத்திருமன்றுளாடுமையரிங்கென்னையாள
வித்திருமேனிகொண்டா ரென்பதுமனத்திலெண்ணி எ-ம்.

தத்துவராயசுவாமிகள் கலிமடல்

பங்கயக்கண் மாலாயரனா யயனா யறியாதா ரன்பால்வரு
மாரறியாதார் மாணிடமாய்வந்த திருமேனியின்றன்மை தேரா
தார் நேராவருளே வடிவென்றறியாதார். எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (67)

(அ-கை.) பசுபதியார் குருமூர்த்தங் கொள்ளுங்காலத்
தில் மறைக்குஞ் சின்ன மிவையெனல்.

வேணியுறை நதிமதியு நுதல்விழியுங்
களவிடமு மேனியெங்கும்
பூணுமணி யங்கதமுங் கரியுரியு மலை
மாதும் புயங்கணுங்கும்

பாணியுறை மழுமானும் பதனகஞ்சேர்
 மாமணியும்பலவு மற்றும்
 மாணமறைத்திவ்வுலகின் மானிடர்தம்
 பிறப்பறுக்க மனத்திலுன்னி.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தின்கண்ணுள்ள மனிதர்களுடைய
 (பிறவியையொழித்து முத்தியைத்தரத்) திருவுளத்தில் நினைத்
 துப் (பரமசிவனுனவர்) சடையில் வாசம்பண்ணுகிற கங்கை
 யையும் இளஞ்சந்திரனையும் நெற்றிக்கண்ணையும் கண்டத்திற்
 பொருந்திய விஷத்தைபுந் திருமேனிமுழுதுந் தரித்திருக்
 கின்ற சிரோமணியையுடைய சர்ப்பங்களையும் யானைத்தோலே
 யும் (வாமபாகத்திலிருக்கின்ற) இமயமலைபெற்ற உமாதேவி
 யையும் சதுர்புஜத்தைபுந் திருக்கைகளில் தரித்த மழுவையும்
 மாணையும் புலிநகத்தையும் பெரிதாகிய எலும்பு மணியையும்
 இன்னு மிவைமுதலாகிய பலவற்றையும் பெருமைபொருந்த
 மறைத்து எ-று. தம்-சாரியை.

(இ-ம்.) பார்வையைக்கொண்டு விலங்கை வசப்படுத்து
 வதுபோலத் தெய்வநாயகர் அஞ்ஞானவிருளின் வசப்பட்ட
 ஆத்மாக்களை அருள்வசப்படுத்தத் தமது சொருபத்தை
 மறைப்பரென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்

திருவருட்பயன்

பார்வையெனமாக்களை முன்பற்றிப்பிடித்தற்காம்
 போர்வையெனக்காணாப்புவி.

எ-ம்.

இருபாவிருபது

கண்ணுதலுங்கண்டக் கறையுங்கரந்தருளி மண்ணிடை
யின்பமாக்கண் மலமகற்றும் - வெண்ணை நல்லூர், மெய்கண்டா
னென்றொருகான் மேவுவரால் வேறின்மை கைகண்டா ருள்
ளத்திற் கண். எ-ம்.

போற்றி பஃரோடை வெண்பா

நன்னெறி விஞ்ஞானகலர் நாடுமலமொன்றினையு, மந்
நிலையே புண்ணின் றறுத்தருளிப் - பின்னன்பு, மேவாவிளம்பு
பிரளையாகலருக்குத் தேவாய் மலகன்மந் தீர்த்தருளிப் - பூவ
லையந், தன்னின்று நீங்காச் சகலர்க் கவர்போல, முன்னின்று
மும்மலந் தீர்த்தாட்கொள்கை - யன்னவனுக், காதிருண மாத
வினாலாடுந் திருத்தொழிலுஞ், சோதிமணிமிடற்றுச் சுந்தர
மும்-பாதியாம், பச்சையிடமும்பவளத்திருச்சடைமேல், வைத்த
நதியுமதிக்கொழுந்து-மச்சமற, வாடுமரபுமழகார்திருநுதன்மே,
னீடுருவவன்னினெடுங்கண்ணுங்-கேடிலையங்-கூட்டுந்தமரகழுங்
கோலவெறியகலும், பூட்டரவக்கச்சம் புலியதளும்-வீட்டின்ப,
வெள்ளத்தழுத்திவிடுந் தாளினுமடியா, ருள்ளத்தினும் பிரியா
வொண்சிலம்புங் - கள்ளவினை, வென்றுபிறப்பறுக்கச் சாற்றிய
வீரக்கழலு, மொன்றுமுருத்தோன்றாமலுள்ளடக்கி-யென்று,
மிறவாதவின்பத் தெமையிருத்தவேண்டிப், பிறவா முதல்வன்
பிறந்து - நறவாருந், தாருலாவும் புயத்துச் சம்பந்த ஓத
னென்று, பேரிலாநாத னொருபேர் புனைந்து - பாரோர்தம்,
உண்டியுறக்கம் பயமின்ப முற்றொழுக்கி, கொண்டுகிழ்ந்த
குணம்போற்றி. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

காணரிய வல்லெல்லார் தானேகட்டுக் கட்டாக விளைபு
மதைக் கட்டோடேதான், வீணினற் கற்பூரமலை படுத்திப்பட்ட
விந்தையெனக் காணவொரு விவேகங்காட்ட, ஊனுறக்கமின்ப
துன்பம் பேரூராதி யெவ்விடத்து மெனைப்போல வருவங்
காட்டிக், கோணறவோர் மான்காட்டி மாணையீர்க்குங்கொள்கை
யென வருண்மொன குருவாய்வந்து. எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

(௧௧)

(அ-கை.) பசுபதிபார் குருமூர்த்தங்கொள்ளுங்காலத்தில்
தரிக்குஞ் சின்ன மிவையெனல்.

திருச்சடையு நுதலிலிடு புண்டரமும்

கண்டமதிற் றிகழு மார்பில்

உருத்திரன் மணி யணியுஞ்

சிவலிங்கதாரக மு மொளிரக் கற்றேய்

அருத்திகொளுந் தூசணிந்து

வெண்டுகிற் கோவணவுடையு மரையிற்சாத்திக்

கரத்திலகு புத்தகமு மழகுறுசின்

முத்திரையுங் காட்டியேதான்.

(இ-ள்.) அழகுள்ள சடையுந் திருநெற்றியில் தரிக்கின்ற
விபூதியுங் கண்டத்திலும் மார்பிலும் பிரகாசிக்கின்ற சுந்தரம்
பொருந்திய ருத்திப்ராட்சமணியாபரணமுஞ் சிவலிங்கதாரண
மும் பிரகாசிக்க, உலகத்தார் விரும்பத்தக்க காவியோய்த்த

வஸ்திரத்தை யுடுத்தி வெண்மைபொருந்திய வஸ்திரத்தினு
லாகிய கோவணவுடையையும் அரையில் தரித்துத் திருக்கை
யிற் பிரகாசிக்கின்ற புஸ்தகத்தையும் அழகுபொருந்திய சின்
முத்திரையையும் (விளங்கக்) காண்பித்து எ-று. ஏ-தான்-
அசைகள். (h9)

(அ - கை.) பரமசிவந் திருக்கூட்டத்துடனே எழுந்
தருளுதல்.

தெண்டினொபலியொருகைபாத்திரமும்
விளங்கவேசெய்யநாவில்
எண்டிகழைந்தெழுத்திலகச் சரணத்திற்
பாதுகையுமில்லங்கவேதான்
மண்டுமிருவினையொப்பு மலபரி
பாகமும்வந்த மாணர்குழ
அண்டர்பிரான்றிருவருளே
யொருவடிவமாக வெழுந்தருளுவானால்.

(இ - ள்.) (ஒரு திருக்கையிற்றாங்கிய) தண்டத்துடனே
(மற்றொரு) திருக்கையிற்றாங்கிய பலிப்பாத்திரமும் பிரகாசிக்
கவும் அழகுபொருந்திய திருநாவில் (உலகோர்) மதிக்கவிளங்
கிய பஞ்சாசூரந் துலங்கவுந் திருவடிகளில் மிதியடிவிளங்க
வும் நெருங்கிய இருவினையொப்பு மலபரிபாகமுமுற்ற மாணக்
கர்கள் சூழ்ந்துவரவுந் தேவநாயகரே ஒப்பற்ற அருளிறை
வடிவமாக எழுந்தருளுவார் எ-று. தான்-சாரியை. ஏ-ஏ-ஆல்-
அசைகள்.

9) (இ-உ-க-ம்) சமஸ்தத்திற்குங் காரணகர்த்தாவாகிய அகண்டாகாரசிவமே இவ்வுலகத்தின்கண் சுகளிகரித்து ஆத்மாக்களைப் பரிபாகப்படுத்தித் தமது திருவருளிற் கூட்டிச் சிற்சடலிலையைக் காட்டிச் சிதாகாசஸ்வரூபமாக விளக்குவித்தற்பொருட்டுத் துவாதசமுத்திரையோடும் அடியார்கள் சுகிதராய் எழுந்தருளுவா ரென்பதாம்.

(வி-ரை.) வேணியுறை யென்ற செய்யுண்முதல் இச்செய்யுள் வரைக்குங் குறுகம். (70)

(அ-கை.) ஞானகுருவின் தன்மையைக்கூறல்.

வேறு

தேசிகவுருவமாகவந்துலகிற்
சீவர்கள்பக்குவந்தெரிந்தே
ஆசிலாதவருக்கொருமொழிமோன
வுண்மையைபருளினாலுரைத்து
வசிலாஞானநிட்டையிலிருத்தி
யெய்தருமுத்தியையுதவல்
மாசிலாமணியாவொளிர்தருகயிலை
வள்ளனற்றேசிகன்கடனே.

(இ-ள்.) குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்து ஜகத்திலிருக்கின்ற ஆத்மாக்களுடைய பரிபாகத்தை அறிந்து பெருமைபொருந்த அவர்களுக்கு ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகிய மவுனநிலைக்குரிய சத்தியப்பொருளைக் கிருபாவீட்சணியத்தால் அருக்

கிரகித்துக் குற்றமில்லாத ஞானநிஷ்டையி லிருக்கச்செய்து
பெறுதற்கரிய மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தல் களங்கரகிதமாகிய
இரத்தினம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற கயிலையங்கிரி வள்ள
லாகிய ஞானதேசிகருக்குரிய தருமமாம் ஏ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்

(இ-ள்.) மாணக்கரது பக்குவத்துக்கேற்க அவர்களைச்
சிவமாக்கிக் கொள்ளுதலே அருட்டேசிகருக்குரிய விதியென்
பதாம். (1)

(அ-கை.) வருணசதுஷ்டயருக்கு உபதேசஞ்செய்யும்
பருவகால மிவையெனல்.

மறையவர்க்கிருபதாண்டி னுமூலகான்

மன்னருக்கொருபதோடைந்து

நிறைதருவணிகர்க்கொருபதாண்டி னுநீ

சொன்னிகரறுசூத்திரத்தைநிற்

பொறைதருபருவமுடையவர்க்கொன்றி

லிரண்டொன்றிற்பாதிபிற்போதம்

அறைகுதலாகுநல் லுபதேச

மாரியன்றன துளமகிழ்ந்தே.

(இ-ள்.) வேதியர்களுக்கு இருபதுவயதிலும், உலகத்தை
யாளுகின்ற அரசர்களுக்குப் பதினைந்துவயதிலும், பெருமை
நிறைந்த வைசியர்களுக்குப் பத்துவயதிலும், ஒப்பில்லாத புக
ழையுடைய சூத்திரர்களுக்கு ஐந்துவயதிலும் தீக்ஷாத்ரயங்
களைச்செய்து அதற்குமேல் (முறையே) அப்பருவத்தவர்க
ளுக்கு ஒரு வருஷத்திலும் இரண்டுவருஷத்திலும் ஆறுமாதத்

திலும் பரமசாந்தம்நிறைந்த (பரிபாகம் வரக்கண்டு) ப்ரம்மோப தேசஞ் செய்வதற்குரியஞானசிரியர் தமது திருவுள்ளமகிழ்ந்து ஆத்மஞானத்தை அநுக்கிரகிக்கத்தகும் எ-று. ஏ-அசை.

(இ-ம்.) ப்ரம்ம ஸூத்திரிய வைசிய சூத்திரர்கள் அடையும் ஞானபோதத்திற்குப் பருவகாலங்களையும் பரிசோதிக்குங் காலங்களையும் அறிவித்ததாம்.

வருணத்திற்கேற்கச் சீடரைச் சோதித்தல்

என்பதற்குப் பிரமாணம்

சைவசமயநெறி

பண்ணிகெதீக்கையினைப் பக்குவம்பார்த்தாரிரண்டு
 ளெண்ணுமும் மூன்றாநின்மூன்றின்.

அன்றியும்,

சூத்திரராதியர்க்குச் சொன்னமுறையா

லாண்டுபார்த்தே யனுக்கிரகம்பண்.

எ-ம்.

சிவநெறிப்பிரகாசம்

ஆதரவுஞ் சாந்திநற்பொறுமைதானு மசத்தியமில்லாவுரையு
 மாசாரந்தவமுந், தீதான செயன்மறந்து நன்றியறிந்திடலுஞ்
 சிவாகமத்தைக் கேட்டதனைத் தெளிதருணும், போதலறப்
 பொறிவழியி னிற்றலாதிப் புகன்றுடைய நற்குணங்கள்
 பொருந்திமேலும், ஒதலுறுங் குணங்குற்றஞ் சோதித்தோர்
 வருடமுறுங் குணத்தி னளவாகத் தீக்கைசெய்வா ருயர்ந்
 தோர். எ-ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. (72)

(அ-கை.) இத்தன்மைப்பட்ட மாணுக்கனுக்கு உபதே
சிக்கத் தகுமெனல்.

✓ உடற்குயிர்போலுங் கட்கிமைபோலு

முகியுதாலுமே போலும்

படப்பொறியரவைப் பிடியெனப்பிடிக்கப்

பாயும்வெம் புலிதனைத்தழுவத்

தொடற்கருந்தழலை யெடுவெனவெடுக்கத்

தும்பிமுன்னஞ் சுறுதிருக்க

விடற்கருஞ்சித்த மென்னவேயுதவும்

விவேகியற் களித்திடலாமால்.

(இ-ள்.) (ஒருமையில்) உடலுக்குயிரைப்போலவும் (பாது
காத்தலிற்) கண்ணுக்கு இமையைப்போலவும் நடையில்
ஊசியும் தூலும்போலவும் (பொருந்திப்) படத்தையும் புள்ளி
யையுமுடைய சர்ப்பத்தைப் பிடியென்று சொன்ன மாத்திரத்
திற்பிடிக்கவும் பாய்கின்ற கரோமான புலியைத் (தழுவுவென்று
சொன்னமாத்திரத்தில்) தழுவவுந் தொடுதற்கரிய அக்கினியை
யெடுவென்று சொன்னமாத்திரத்தில் எடுக்கவும் மதயானை
முன் (நில்லென்று சொன்னமாத்திரத்திற்) பயப்படாது நிற்க
வும் பெற்று (இன்னதுசித்தம்) திடசித்தமென்று சொல்லும்
படியாக உதவிசெய்கின்ற விவேகமுடைய பக்குவனுக்கு ஆத்ம
ஞானத்தை ஆசிரியர் அறுக்கிரகிக்கத்தகும் எ-று. தன்-
சாரியை. ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

(ப-ம்.) [சீவன் தன்னுடலைத் தானாயிமானித்து வருந்
துன்பங்களை நீக்கி அதற்கு உபசாரஞ் செய்வதைப்போலும்

ஞானசிரியருடைய திருமேனியைத் தன் தேகமாயபிமாணித்து
 வுபசாரஞ்செய்யவேண்டுமென்பார் 'உடற்குயிர்போல்' என்
 றும், இமையானது கண்ணோ டொற்றுமையாயிருந்து அத
 னிடத்தில் தூசு முதலியவைகள் அணுகுறது பாதுகாத்தல்
 போலும் துஷ்டசெந்துக்களால் அவரது திருமேனி துன்ப
 முறாமல் சதாகாக்கவேண்டுமென்பார் 'கட்கிமைபோல்' என்
 றும், ஊசிசென்றவிடந்தோறும் சரடு பின்சேறல்போலும் அவ
 ரது திருவுள்ளக் குறிப்பின்படிச்சென்று வழிப்படவேண்டு
 மென்பார் 'ஊசியு நூலுமே போலும், என்றுங் கூறினார்.]
 தேகாபிமானம்விட்டு வந்த மாணுக்கனாதலால் பாம்பாதி கண்
 மேற் செலுத்தினும் வீழ்வானென்பதாயிற்று.] (73)

(அ-கை.) இதுவுமது.

✓ தேனிரம்புமலரையளி தேடுவபோலெங்குந்
 தேசிகனைப்பலநாளுந் தேடிக்கண்டளவில்
 ஞானகுருவிவன்பாகஞ் சோதிக்கவேண்டி
 னடுக்கங்களுறவே யெந்நாளுஞ்செய்வித்தும்
 ஈனமாந்தொழிலதனி லேவிமிகவிடுத்து
 மிரக்கமிலாதேயடித்து மிழிபுரையால்வையும்
 மானமின்றிச்செயும்போதுங் குருபத்திவழுவா
 வாய்பையனுக்குயர்நிட்டை வழத்திடவுந்தகுமால்.

(இ-ள்.) மாணுக்கன் தேன்நிறைந்திருக்கின்ற புஷ்பத்தை
 வண்டு தேடுகின்றதைப்போலப் பலநாளும் எவ்விடத்தூந்
 தேடி ஞானசிரியரைக்கண்டபொழுது அந்த ஞானசிரியர் இம்

மாணுக்கனுடைய பரிபாகங்களைச் சோதிக்கவிரும்பினால் பயப் படும்படியாக எந்நாளுந் தான்செய்வதுமன்றிப் பிறரைக் கொண்டு செய்வித்தும் மிகவும் அற்பமாகிய தொழில்களைச் செய்ய உத்தரவுசெய்து அனுப்புவித்தும் இரக்கமில்லாதவ ரைப்போல அடித்தும் துச்சமான சொற்களால்வையும் மான மில்லாமற்செய்ய அந்தக்காலத்திலுங் குருபத்தி வழுவாமல் (நிலைகொள்ளத்தக்க) சத்தியவானுக்கே உயர்ந்த ப்ரம்மநிஷ்ட டையைப் போதிக்கத் தரும் ஏ-று. ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

(இ-உ-க-ம்.) ப்ரம்மநிஷ்டைக்கதிகாரியை அறிவித்ததாம்.

குருவின் திருவுளக் குறிப்பின்படி மானமின்றிப் பணிசெய்யவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்

✓ சிவநெறிப்பிரகாசம்

தேசிகருமாணவர்கள் செய்தி யுணர்ந்திடவே சிறியோரைப் பெரியோர்செய் தொழிலதனிற் செறித்து, மேசிலராம் பெரி யோரை யீனமாந்தொழிற்கே யிடசத்துமடித்தும் வைது மிவ் வாறுசெயவுங்,கூசியிடாதிட்டபணிசெய்துகுருபத்திகுறைவில ராய் நம்பினராய்த் துரோகமின்றி, மாசிலராய் மனவாக்காயத் தாற் குருவின்வாக்கியபாலனஞ்செய்யுமதிமானுமாயே. ஏ-ம்.

✓ ஒழிவிலோடுக்கம்

உடற்குயிர்போற்கட் கிமைபோலுசிநூலொத்து விடிற்புவிதீபாம்பிவை வீழ்வார்க்காஞ்-சுடச்சடினும் வாழைக்காகாவேதிமட் கலத்திற்காகாவா நேழைக்காகா திது.

ஏ-ம்.

அருட்பிரகாசம்

குருபரனுக்கவ னெஞ்சகம்போலனுகூலத்தனாக்
கரசரணாதியினேவல்செய்தே தினங்கட்கிமைபோ
லுரியமனைமுதல்யாவையுங் காத்துண்மையாயொருதற்
பரமிவனையெனக்காண்பான் சற்சீடன்பகர்த்திடினே. எ-ம்.

அன்றியும்

தேசிகன்பாற்பற்பலதிக்குணங்கள் செறியினுமீநம்
பாசப்பிராந்திக் கிவைதேறற்றியவிதைபாலிலையென்
றுசறுபத்தியினோர்ந் தெவ்விதத்துமவனருளைத்
தேசங்குலவவளர்ப்போன் சற்சீடன்றெரிந்திடினே. எ-ம்.

வருங்காலத்திரங்கல்

என்றுங்குருநாதரிட்டபணிசெய்துமிக
நின்றபடிநில்லாதநெஞ்சவிடுநாளேதோ.

அன்றியும்

குன்றாதஞானக்குருவானோர்சொற்கேட்டுப்
பொன்றாதவாதனையைப்போக்கியிடுநாளேதோ. எ-ம்.

வீராகமம்

அடுத்ததின் றன்மையான்மாவாகுமென்றறிந்துநல்லோர்
நடித்திடுஞ்சமயவாதநற்றவஞ் செயந்தியானம்
படிற்றலகியற்கையாவும் பரகதிவிலக்காமென்றே
விடுத்தருட்குரவன்பாத மேவியேபணிசெய்வாரே. எ-ம்.

வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

(74)

இந்நூலாசிரியரது மாணுக்கர் புகழ்ந்து கூறல்

திருவளர்கோவல்வீரட்டநாதர்

திருவடிக்கமலங்கள் வாழி

பெரியநாயகிபொற்கழலிணை வாழி

பெரியமாகணபதிவாழி

முருகனற்பதங்கள்வாழி

நந்தீசர்முளரிமென்பதங்களும்வாழி

பெரியசம்பந்தராதியர்நான்கு

பெரியர்தம்மடிகளும்வாழி.

(இ-ள்.) செல்வம் விர்த்தியாகின்ற திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரருடைய திருவடித் தாமரைகள்வாழி, பெரியநாயகியாரது அழகிய திருவடிகள் வாழி, பெரிய யானைக்கணபதியின் திருவடிகள்வாழி, சரவண பவனது நல்ல திருவடிகள் வாழி, நந்தீஸ்வரருடைய மிருதுவாகிய பாதபங்கயங்களும் வாழி, சிறப்புற்ற திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அப்பர்சுவாமிகள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் ஆகிய பெரியோர்கள் நால்வர்களுடைய திருவடிகளும் வாழி.

எ-று.

வசவணர்பதங்கள்வாழிமாச்சென்ன

வசவணர்பதங்களும்வாழி

திசையுளார்வலஞ்சூழ்குக்கைநம

சிவாயதேசிகனடிகளும்வாழி

நசையுறுமவர்பாற்குருநமசிவாய

நற்பரனடிகளும்வாழி

அசையுறுமனத்தையறிவினுடக்கு

மடியர்தம்மடிகளும்வாழி.

(இ-ள்.) வசவேசர் திருவடிகள்வாழி பெருமைபொருந்திய சென்னவசவேசர் திருவடிகள்வாழி எட்டுத்திக்குலமுள்ளோர் ப்ரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கத்தக்க குகைநமசிவாய குருவின் திருவடிகள்வாழி அவரிடத்தில் அன்புபொருந்திய நன்மையையுடைய குருநமசிவாய தேசிகர் திருவடிகள்வாழி சஞ்சலப்படு மனத்தை அறிவினுட்சேர்த்து அடக்குகின்ற அடியார்களுடைய திருவடிகள்வாழி. எ-று. (2)

கோவல்வீரட்டாணுக்கிரகித்துக்

கொடுத்திடுமாகமம்வாழி

பாவனைக்கரிதாம்பரகதியடையப்

பகருமோர் சொற்பொருள்வாழி

நாவலந்தீவோரகத்திருளிரிய

நற்சிவாதீதனய்வந்த

தேவனாமாறுமுகசிவஞான

தேசிகனடிகளும்வாழி.

(இ-ள்.) திருக்கோவலூரிலெழுந்தருளி யிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரர் அதுக்கிரகஞ் செய்தருளிய ஆகமதூல் வாழி மனோவாக்கினால் பாவனை பண்ணற் கரியதாகிய உயர்ந்த மோக்ஷத்தை அடைய உபதேசஞ் செய்யப்படும் ஒப்பற்ற

அர்த்தத்தையுடைய மஹாவாக்கியம்வாழி, (ஐம்புத்தீவிவிருக்கின்றவர்களுடைய உள்ளத்திலிருக்கின்ற அஞ்ஞானவிருள்கெட நல்ல சிவஸ்வரூபராகியும் மனாதீதப்பட்டவராகியுந்தோன்றிய தேவனாகிய ஆறுமுக சிவஞானதேசிகருடைய அடிகளும் வாழி.) எ-று.

இந்நூற்பெருமை

பாவனாதீதரிட்டானுபூதி

பரசிவனுமைதனக்கருளத்

தேவியுமகிழ்ந்தவடமொழியதனைச்

செஞ்சடைப்பிரான்றிருவருளால்

கோவல்வாழாறுமுகசிவஞான

குருபரன்றமிழினாலுரைத்தான்

மேவுநற்பயனையுணர்ந்துசாதித்தோர்

மேன்மைவீடடைவதுரிசமே.

(இ-ள்.) மனோவாக்குகளாலும் பாவனைபண்ணற்கரிய சிவஞானநிஷ்டையின் அனுபூதியைப் பரமசிவனார் தேவியாருக்கு அதுக்கிரகிக்க, (அதைக்கேட்டுத்) தேவியார் சந்தோஷிக்கப்பட்டதாய் விளங்குகின்ற வடமொழியிலுள்ள அப்பொருளைச் சிவந்த சடாபாரத்தைத்தாங்கிய நஸ்வரருடைய அதுக்கிரகத்தினால் திருக்கோவலூரில் வாழ்கின்ற ஆறுமுக சுவாமிகளென்னுந் திருநாமத்தையுடைய மேலான சிவஞான தேசிகரானவர் (யாவருமெளிதிலுணரத்) தமிழ்ப்பாவினமாகச் செய்தருளினார். (அங்ஙனம் அவராம் செய்யப்பட்ட இந்நூலை ஒதி) இதிலுள்ள முத்திப்பிரயோசனத்தைத் தெரிந்து சாதனஞ்

செய்தவர்கள் மேன்மையாகிய மோகூத்தைப் பெற்றுக்
கொள்ளுவார்களென்பது சத்தியமேயாம் எ-று. (1)

பாயிரம்-12, நூல்-714, வாழிகள்-9, நூற்பெருமை-1, ஆக பாடல்-90
உதாரணப்பாடல்-410, ஆக பாடல்-500.

நிஷ்டாநுபூதி மூலமும்,

சாரம் பொதியைநாயகர் சபைக்கு
முதற்பட்டத்து ஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்த
நூ த ன உ ர யு ம்
முற்றுப்பெற்றன.

நேரிசை வெண்பா

போதமுறு மேதமறும் போதச் சிவயோக
சாதனையைச் செய்து தலைப்படுவர்-ஓதரிய
முத்தரு மாவாரிம் முறையினு தாரணமும்
புத்துரையுங் கற்போர் பொலிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

க ட வு ள ந் த ா தி

கட்டளைக்கலித்துறை

அந்தாதிஞானக்கடவுளந்தாதியையான்றுதிக்க
வந்தாதிசற்குருவான்பொருளாய்மகிழ்ந்துள்ளமிர்தம்
விந்தாதிநாதமணிநா வசைத்துவிளங்கநன் னூல்
தந்தார்மெய்ஞ்ஞானக்கண பதியாகியசற்குருவே.

()

இதுவுமது

பரிச்சுழிமீதிற்கயற்சுழி தத்திப்பன்னீரொழுகி
யரிச்சுழிமூலத்திலாடிய சீரந்தரங்கவுண்மை
தரிச்சதுமுத்திரையுட்சுழி வட்டத்தடவிகடக்
கரிச்சுழிவாசித்துதிக்கை விநாயகன்காப்பதுவே.

()

மண்டலமெண்டிசைதெண்டிரை வானமற்றுள்ளவெல்லாம்
குண்டலமென் னுஞ்சிறு மணியாகக்குழைக்கணிந்து
விண்டலமானதலையலங் காரத்தின்மீதிருந்த
புண்டரிகத்திருமாதாபி ராமிசொற்பூரிக்கவே.

(1)

பூரித்தசெந்தமிழ்வேதாந்த ஞானப்பொருளறிவிற்
சாரித்தசந்தனம்வாசனை போலித்தமிழ்முரசம்
பாரித்தவானத்தின்மின்னகு மேகம்பணிசுரந்து
மாரித்ததூவல்சொரிவது வாழிந்தமந்திரமே.

(2)

மந்திரமானபொருளெழுத் தீரெட்டுமாளிகையாய்த்
தந்திரமானமனையாறு விட்டுத்தலமுமஞ்சா
யந்தரவானத்தனற்புகுங் காலமணுவசையாச்
சந்தரச்சோதிமடந்தான் முடிந்ததுஞ்சுத்திரமே. (3)

சூத்திரமாகுமிடத்திலீராறுஞ் சுழிபிறந்த
மாத்திரமேரவிசோமனு மாகியுள்வட்டத்துச்சி
நேத்திரமேயொடியண்டகடாக நிறைந்தவொளி
பாத்திரமேசிவசூத்திர மானதும்பாதத்திலே. (4)

பாதத்திலேமனம்பற்றுவர் முற்றுவர்பாசமற்றோர்
தீதத்திலேநிலைபேராமற் சாதிப்பர்சித்துவித்தை
வாதத்திலேபொருளொன் றுகக்காண்பர்மனதுநெறி
நீதத்திலேகுருசொல்லாமற் சொன்னநிறையிதுவே. (5)

நிறையொருசோதனை தட்டான்றராசுநிறுத்துமத்தித்
துறைசுழிவட்டச்சர முனை தூக்கியசூட்சத்திலே
பிறையிருகால்கொம்பு நாதாந்தப்பிஞ்சுபெருத்தசெயல்
கறைமிடற்றெல்லைக்குமேல் வெளிசென்றவர்கண்டுகொள்ளே.

கண்டுகொண்டானந்தக்கூத் தாட்டைநேசக்கருணையினுற்
கொண்டுநின்றூன்பரவீதியிலே குருபாதமென்றுந்
தொண்டசெய்தந்தத்திருவாடு மூசலிற்றுங்கிக்கொண்டார்
பண்டுமுன்சோதிப்பழம்பொருடோன்றும் பணிந்தவர்க்கே.

பணிந்தவரென்றுஞ்சனன மெடாமற்பரகதிக்கீழ்த்
தணிந்தவர்க்கென்னிதரிக்கப் பெற்றோர்தம்மைக்கொல்லமனந்

துணிந்தவர்பந்தமு மற்றவரீதிச்சருதிமதி
யணிந்தவர்தாமவர்காண பிறவாநெறியாண்டவரே. (8)

ஆண்டவரானவ ரீரேழுலகத்திலாணிமுத்தா
யீண்டவர்பேரின்பநாத மன்றோவெவ்வுடலுயிரும்
பூண்டவராதியிற்பூருவமா னவர்பொய்கடந்த
தாண்டவரீண்டவெளி யொளிதாண்டியசற்குருவே. (9)

சற்குருவென்னும்பொருளைந் தெழுத்துட்சடாட்சரமும்
சொற்குருவென்றுதிருவெட் டெழுத்துஞ்சுழியுமென்று
சற்குருசெம்புக்களிபுக்கும் பூசனைகாட்டுகின்ற
மற்குருமற்றக்குருவென்று சொல்லவும்வாயில்லையே. (10)

இல்லையுண் டென்றுதுதிக்கப் படாதவிடந்தனிலே
சொல்லவிளங்கமணநாத வோசையிற்றுங்கியகா
லெல்லையிலேசுழிச்சக்கரமா னதுமேய்க்குமுன்னே
தில்லையிலேமனங்கண்ணாட்டம் பார்த்திருஞ்சித்தங்களை. (11)

சித்தங்களான திருவந்தரங் கத்துச்செச்சையிலே
வைத்துங்களைசத்தைமாட்டிக்கொள்வீர்வழியொன்றுகண்டா
லொத்துள்களவும்புலகொலை காமங்களே துமற்றச்
செத்துங்கிடைமனமேமதி யூர்ச்சிறுவாசலிலே. (12)

வாசலுங்கோபுரமையழு மண்டபவாவிதரும்
பூசலுந்தாமரைப்பொய் கையுமெய்யும்புருவநடு
வூசலுமத்தளவோசையுந் தீபவொளியுங்கண்டால்
பேசலும்பேசுவரோ யேகபோகத்தின்பேரின்பமே. (13)

இன்பமிருந்தவிடஞ்சுடு காடதெடுத்துரைக்கத்
துன்பம்வெகுதொலைசுற் றிலும்வன்னிதுருவமத்திக்
கம்பமதுதுனிகாணுத காட்சிகனகசபை
விம்பம்பெருவெளியற்றுற்றுப் பார்க்கவிளக்கொளியே. (14)

ஒளியாம்விளக்கொளிக்குள்ளே தெளிந்துகொண்டுருவ
வெளியாம்பராபரமா சோதியேவிந்துநாதமொடு
தெளிவாயிருந்துபிரகாசந் தோற்றுஞ்சிதம்பரத்தி
லழியாவரம்பெற்றிருக்கப் பதமுண்டடியவர்க்கே. (15)

அடியவர்க்கன்புகொடுக்குந் தியாகரனுக்கிரகப்
படியவர்க்கெய்தும்பயனதுவே பற்றிப்பாய்ந்தவுண்மை
வடியவர்க்கேதிருங்கண்டவர் விண்டிலர்பேதமற்ற
முடியவர்க்கேகுடியப்பா னடக்கருமூச்சில்லையே. (16)

மூச்சில்லையேதுமொழிவது மில்லைமுனையொழியப்
பேச்சில்லையம்பலம் பேரூருமில்லைபிறந்திறக்க
நீச்சில்லைப்பள்ளநிலையு மங்காச்சதுநின்றநிலை
யாச்சில்லையென்றுசற்றங்கே யிருக்கிறதானந்தமே. (17)

ஆனந்தமானவடிவு சங்காரத்தினுச்சரியந்
தானந்தமானசரணடைந்தோர் சற்றறிந்துமதில்
வானந்தமானவனுபோக மூன்றுமகிழ்ந்துரைப்ப
வானந்தவாறறியேன்யான் செய்தவாய்மதமே. (18)

மதமென்றெனைச்சொல்லவோ வல்லவோமதியுள்ளவர்கட்
கிதமிதமாகவெடுத்துரைத்தா ரின்மைநன்மைபுன்மை

சதமல்லமக்களும்பெண்டிரும் வாழ்வுமுன்றாய்தமரு
நிதமல்லமெய்ப்பொருள் வேறேயிருக்கு துநேசத்திலே. (19)

நேசத்திலேபொருளுண்டென்று பார்த்துநிலைக்கப்பசு
பாசத்திலேநிதம்பட்டுழலாமற் பரதேசவிசு
வாசத்திலேமனம்வைக் கத்தியானம்வளரும்பிர
காசத்திலேகருத்தல்லா லசைவறக்கண்டு கொள்ளே. (20)

கொள்ளும்பொருள் தங்கப் பங்கங்களாகிக்குலையுமது
விள்ளும்புறம்பொசியாம லுள்ளேவெளிகண்டமட்டுந்
தள்ளுந்தனைமறந்தெல்லாத் தலங்களுந்தத்தளிக்கக்
கள்ளுங்குடிக்கவரும் வெறியானந்தக்கள் வெறியே. (21)

வெறியேதுடங்கிநடனங்கள் கண்டுவிழிகுளிர்வ
தறியேனினிச்செல்வ தேதுமுண்டோவள்ளியள்ளித்தரக்
கறியோவறுசுவையோ மாடைக்காசுபொன்வெள்ளிசெம்போ
வுறியேயிருக்குதென்ற லுன்னிலேனுறிகால்திறந்தே. (22)

திறந்தேயெடுக்கச்செகமாய்கை யோகத்திரைமருட்டு
மறந்தேவிடுவஞ்சகமே மலையதிலேறவென்றற்
பறந்தேவிழுவருமோ பஞ்சபூதச்சரையுங்கண்டே
யிறந்தேயெடுக்கவல்லாற்கல்லவோ வெய்தும்வான்சுவையே. (23)

சுவையொளியோசையு நாதமுமன்றிச்சுழியினின்று
கவையறப்பொன்னகர் மின்னகத்தேசமென்றாய்மையதா
யவையவங்கெட்டுப் பதைபதையாமலளக்குமந்தச்
சுவைநடுக்கண்டுதெளிவோர்க்கு ஞானமுஞ்சாதகமே. (24)

சாதகமென்னுஞ்சிவஞான பூரணந்தன்னிடத்திற்
 போதகமானவருளிருக்கப் பொருள்வேறெனவே
 பேதகமாகத்திரிந்துழன் றெங்கும்பிதற்றும்பொய்யிற்
 சோதகமொன்றுமறியாமன் னாய்கின்றதொல்பவரே. (25)

தொல்பவஞ்சொல்லத்தொலை யாதபாதகத்துன்பத்தி
 வல்லபங்கண்டுதெளிவது ஞானவழியெறும்பு
 செல்லவும்பாதைசிறு தாரையாகுந்தினந்தினமு
 மெல்லவுந்தானடந்தன் றன்றுஞ் சாதிப்பர்மெய்யன்பரே. (26)

அன்பருக்கன்புதரும்பரஞ் சோதியையாத் துமத்தோ
 டென்புருக்கலந்துள்ளே யுருகியிரவுபகல்
 தம்புருவீணைசரமண்டலத் தொனிகாளந்தித்தி
 மின்பெருகுங்கொலுச்சிங்காரங் கண்டிருமெய்மகிழ்ந்தே. (27)

மகிழ்ந்தேயிருக்கத்திருவருட் பாலுண்டுவஞ்சமறப்
 புகழ்ந்தேயிருக்கச்சிவஞான பேரின்பம்பூருவமாய்ச்
 சுகந்தந்திருக்கவமுதுண்ணும லுண்டுசுகிக்கவிந்தச்
 சுகந்தானருந்துமபுடும்பெருந் துன்பங்கள்சாற்றிறிதே. (28)

அரிதேயிவ்வஞ்சத்தவாழ்வை மறப்பதற்காசையென்றற்
 பெரிதேமனம்புத்தியாண வங்காமியப்பேய்ப்பிடித்துத்
 திரிதேபஞ்சாக்கூரத் தீழுட்டிபூமித்திரணமதாய்க்
 கரிதேபரிதளச்சேனையும் பட்டத்தக்கைவிட்டதே. (29)

விட்டதுமால்கையுருவே மெய்ஞ்ஞானவிளக்கொளியிற்
 பட்டதஞ்ஞானவிரு ளிறந்தோடிப்பகலிடமாய்த்

தொட்டதவ்வுச்சிச்சுழி வழியேறிச்சொருகியொன்றாய்
வட்டமுமொத்ததப்பான் மதிதாளுருமாறிநின்றே. (30)

மாறிநின்றாயடிவான்பொரு ளாணிமணியசைந்து
மீறிநின்றானந்திர்த்தத்தி லோசைவிளங்கமனந்
தேறிநின்றாற்பரனாலாம் பதமென்னுந்தேன துவே
மூறிநின்றின்பரசந் திருவாய்திறந்துண்பவர்க்கே. (31)

அவர்க்கேபரமென்றிருத் திக்கொண்டாசனமகூரத்தா
லிவர்க்கெம்பிரானைத் தெரியாதிருக்கியிருக்குமனு
பவர்க்கேயெழுத்தெட்டி னட்டாகூரத்தின்பஞ்சாட்சரமுந்
துவர்க்காதனானமுந்தானே துலங்குஞ்சமுத்தியிலே. (32)

சுழுத்தியின்மேலொரு சாக்கிரதமாயதிற்சொற்பனமா
யழுத்தியநாபிக்கமலத் தூரியத்ததீதத்திலே
வழுத்தியநாடிசுழி சுழித்துச்சிவழிதிறந்து
விழித்தவழியசையாதேயிரு மெவ்வெளிபுண்ணுமே. (33)

உண்ணுங்கதிர்மதிகாலாங்கி மூட்டியுருகவெண்ணெ
யெண்ணிங்கசிந்திடச் சிற்றாறல்பாயவிடைநடுவே
கண்ணுங்கருத்துந்துயிலா திருந்திருகால்திறந்து
விண்ணும்பரவெளியூடே கலந்துவிரவுவரே. (34)

விரவுவர்தேகமெடுத்து மெடாமல்வினையிதன் றே
பரவுவர்மேடதுபள்ள மில்லாமற்பல்காலுமுன
நிரவுவராசைநிராசையதாக நிர்த்தூளிசெய்தே
வரவரக்கண்டுகண்டாகாச மேறுவர்மாதவரே. (35)

மாதவர்சோதிவடிவா முலகத்தின்மக்களுக்கு
மாதவன்போற்பிரகாசமு மாவரளுடங்குந்
தூதுவர்தேசிகர்தாசானு தாசர்க்குந்தொண்டுசெய்ய
வேதவராயிருப்பார் திருமேனிகண்பூத்திடவே. (36)

பூத்திடுஞ்சென்னியிலாகாசங் கோத்துடல்பூரணத்திற்
பார்த்திடுஞ்ஞானக்கண் பார்வையிடாப்பரிபூரணத்திற்
சேர்த்திடுங்காசிச்சிதம்பரத் தெல்லைத்தெருநடுவே
யேத்தியுந்தம்பித்துக்கம்பித்து வாசியுமெய்ப்பறவே. (37)

எய்ப்பற்றெருவனுக்குண்டே முகப்பிலிறந்துமனக்
கற்பத்தடிமுடிக்கார்கம்ப நாட்டிக்கவாடமதி
லொப்பற்றவாசலுக்கிப்பா லிருந்தங்கொருபடிகற்
செப்பைத்திறந்துகொண்டாற் றவமேசிவபாக்கியமே. (38)

பாக்கியமென்கின்ற பஞ்சாக்ஷரமுப்பாலுடனே
யாக்கியசற்குருவேதாந்தச் சீனியருள்பெருகித்
தாக்கியவக்கினி முக்கோணவீட்டிற் சமைத்துவைத்துத்
தூக்கியிருக்குதுமந்திர வான்மதிசூக்ஷத்திலே. (39)

சூட்சத்திலேகருச்சொல்வாரு மில்லினிச்சொல்வென்றான்
மோட்சத்துக்காகிவரத் தக்கதன்றிமுலைக்குத்தண்ணீர்
பாச்சப்பலன்பெறவில்லாமற்போன துபாரிலுண்டோ
காச்சப்பமுத்திடுபொன்போல்வரவரக்காண்பதுவே. (40)

காண்பதுங்கேட்பதுங்கையிட்டுச்செய்வதுங்காசினியிற்
பூண்பதுந்தீவினையொப்பல்லவேபுலன்வோறவே

யாண்பெண்ணிருவினையிலா தொழிந்துபெண்ணுசையற்றால்
வீண்பருக்கேதுரைப்பே னுரையேனந்தமெய்ப்பொருளே. ( )

மெய்ப்பொருளுச்சிக்கு ளுச்சிதமாகவிருக்குமப்பா
வைப்பினின்மாணிக்கப் பொக்கிஷமேமணிமாமகுடச்
செப்புக்குள்ளேற்றுந் திருவிளக்குள்ளொளிதீபமது
கைப்பொருடன்னினு மெய்ப்பொருளாமதுகண்டவர்க்கே. (42)

கண்டவருள்ளந்தெரியாது வாசனைகாட்டுமல்லால்
விண்டவரே தும்விளம்புவரோ விண்ணிற்பார்வைநிதங்
கொண்டவர்கொள்கை குறித்ததுநேசங்குறிதவறப்
பண்டவர்கண்டபடியா யிருப்பார்பதைப்பறவே. (43)

பதைப்பற்றேகத்துக்கேதொன்று மற்றவர்பாசங்கெட்டு
விதப்பற்றைத்தூரறவெட்டத் தீழுட்டிவிரவியொளி
யதைப்பற்றிமூலத்தறைதுறை விம்மியடங்கியொன்றாய்
மதப்பித்தைவிட்டெறிந் தெட்டாப்பதஞ்சென்றுவாழ்பவரே. ( )

வாழ்பவர்செல்வமகிழ்ச்சி யுள்ளானந்தமாமதியு
ராழ்குவராயிரத்தெட்டா மிதழிலமுதமுண்டு
மூழ்குவராணைமணித்திருநாத முகப்பிற்சென்னி
தாழ்குவர்சோதிப்ரகாசத்திலே யொன்றிச்சார்ந்துகொண்டே.

சார்ந்துகொண்டுச்சியைவிட் டசையாச்சச்சிதானந்தத்தே
ளுந்துகொண்டந்தத்தெருவு குளங்கணைடுமதி
தேய்ந்துவளர்ந்துரு வட்டமுமாகத்தெளிவதுபோ
லாய்ந்துகுலங்கெட்டெழுந்ததிற் றாங்கியவாசனமே. (46)

ஆசனமானதரி யாசனத்திலகரமுதற்
பேசினராசியமாறி வொன்றாமதுபேச்சரியா
மோசனமானது தேடாமற்றேடுமுதலுமது
தேசனந்தேசியுமொன்றாய் நிறைந்துசிவமதுவே. (47)

சிவமதுமுப்பத்துமுக்கோடி தேவர்செய்யுமொரு
தவமதுபொன்னகர்மின்னனை தாமரைத்தாள்பணியப்
பவமறுஞ்சூசுத்திற் பத்தியும்பாயும்பவமிசூந்த
நவமணிமண்டபமேடையுங் காணுவர்நாட்டத்திலே. (48)

நாட்டத்திலேவிழிநாவசையாத சொன்னுதமணி
யாட்டத்திலேகருத்தங்கே யுருகியருள்பொகியு
மோட்டத்திலேவருமுறலை யுண்ணார்வாய்ந்ததிருக்
கூட்டத்திலேயிருமேகாந்த பூரணகும்பத்திலே. (49)

கும்பத்திலேதிரு நாதமுண்டாக்கிக்குவிந்தமனக்
கம்பத்திலேதுளையஞ்சுரு வாணிக்கடைந்தெடுத்த
ரம்பத்திலேமுனைகொண்டே திருக்கரநாட்டிவைத்த
தம்பத்திலேசுழிவட்டமிட் டாடியசக்கரமே. (50)

சக்கரமெட்டுஞ்சுழியிரண்டு மாகிச்சதாசிவனு
ரக்கரமெட்டதிலாடிக் கொண்டாலதற்கப்புறத்தே
நிட்களமானவந்நிராமயச் சோதிரிறைந்தநம்மிற்
சிக்கத்துதிக்குந்தெரியா தெவர்க்குஞ்சிலம்பொலியே. (51)

சிலம்பொலியப்புறமிப்பாற் சிலம்பொலிதேவர்சபை
யலம்பொலியோசைய வெகுநாதமதற்கும்பபால்

வலம்புரிசுத்தியவாசலு முச்சிவழிதெரிந்தாற்
புலம்பொலியாடலும் பாடலுமாகியபூரணமே. (52)

பூரணம்பூத்தகருப் புருவத்திடைபொங்கிப்பொங்குங்
காரணம்பார்க்கவுங்காரணமே கண்மணியினுள்ளே
நீரணங்கேறிமலைமேல் விளக்குடனெய்யுமிட்டுத்
தோரணங்கட்டியகாலிட்டுத் தூண்டுஞ்சுழிமுனையே. (53)

சுழிமுனைவட்டச்சுழிமுனை புச்சித்துவாரத்திலே
வழிபயமென்றுமலைப்பார்களோ மடைக்கொக்கதுபோற்
றெளிவுறுபார்வையசையாது சிந்தனை தூக்கிநின்று
விழியிமையாதொளிபார்த் தூடுருவவெளிப்படுமே. (54)

வெளிப்படுமுட்சுழிநச்சர வுச்சிவிடம்பிறக்க
வழிப்படுதத்துவமெல்லா மிறக்குமறந்துருக்கெட்
டொழிப்படுஞ்செந்தீச்சுடர்பூத்துக் காட்டியிங்குள்ளழைத்த
சுழிப்படுஞ்சக்கரத்தாணி வலமிடஞ்சற்றுகவே. (55)

சுற்றியராட்டினச்சுற்றது போலச்சமுத்திநடு
மத்தியினின்றுயர்கான் மாறிக்கொண்டுமகுடரதநப்
பத்தியிற்சென்றுபகலிற வற்றப்பதிபுருந்து
சத்தியிற்சித்துவிளையாடுங் கூத்துத்தனித்தனியே. (56)

தனியேநடனம்புரிகின்ற கூத்துச்சகலகலைத்
தொனியேபிறக்கப் பிரசண்டமாகச்சுயம்புலிங்கக்
கனியேபழுத்துக்கனிந்த முதூரல்ககிந்துவரும்
பனியேபருப்பதமேராகந் தோன்றும்பரையிடத்தே. (57)

பரையிடத்தேயுருத்தோன்றி யொடுங்கும்படியறிந்தோர்
புரையறக்கீறிப்புண்ணுற்றவரோ புத்திபத்தியிலே
திரையறநாசத்திசைதிசை யாறித்திருக்கறுக்க
வரைதிருமாமலைக்குறப் பெண்கொடிவாய்த்திடுமே. (58)

வாய்ந்ததுசந்திரவட்டத்தி லேதிட்டிவாசலது
சாய்த்ததுமங்கைதன்கொங்கையின் கொங்கைக்கண்ணீர்ததும்
தோய்த்ததுதீர்த்தத்துறையிலந் நீர்த்துளி துள்ளிவிழக் [பித்
காய்த்ததும்ஓமவென்று பஞ்சாஶ்ரக்காயதுவே. (59)

காயதுகாய்த்துப்பிரபஞ்சக் கோப்பிற்கலந்துகொத்தாய்
மாபுதுபாருங்கள்வையகத்தே மண்ணுவிண்முதலாய்
பேயதுபூதப்பெரும்பேய் பிடித்திடப்பிஞ்சுதிரந்து
போயதுசாகுதுகாண் போகபாக்கியப்புண்சவையே. (60)

புண்சவைக்கேமனம்புண்ணு யுடைந்துபொருமிவிம்மிக்
கண்செவியாற்றெறிகன்மங்க ளேற்றுக்கருத்துங்கெட்டுப்
பெண்சவையென்னும்பெரும் பாசமாய்க்கைப்பிடித்தவர்க்கு
விண்சவைவகைப்படுமோ பஞ்சபாதகவீண்மருக்கே. (61)

வீண்மருக்கெத்தனைசொன்னாலும் பொய்யாதுமெய்யென்றெண்ணார்
மாண்மருக்கும்பொருளாவ துண்டோமதுவுண்டுவெறி
காண்பரைக்கும்பிட்டுக் கல்லையுஞ்செம்பையுங்கைதொழுது
பூண்பவர்பாதகபூதலத் தொல்லைபிடித்தவரே. (62)

பிடித்தவர்சேத்துமத்தீப் போலுழன்றுபிடித்தவெறி
பிடித்துசேற்றினினுட்டிய கம்பம்பிடித்துமுன்று

குடித்தவர்சங்கிலிக் கூட்டுக்குணமுந்தப்பி
மடித்தவர்புத்தியும்வாணாளுங் கூற்றுக்குவாய்த்தனவே. (63)

வாய்த்தொருகூற்றுவன் வாணனைக்கொண்டயிர்வாங்கவந்தா
லாய்த்தொருவார்த்தைசொன்னாலும் விடேனினிகொட்டிற்செ
ழுத்தையைச்சாம்பலையொவ்வாத காயத்தையொப்புவிக்க ல்லு
சோற்றையிட்டேன்வளர்ப்பேன் துறப்பேன்மலப்பாண்டத்தையே. (64)

பாண்டத்தையேசமப்பேன் பஞ்சபூதப்பனைமுறிந்த
காண்டத்தைத்தீயுண்ணும் கட்டியைச்சட்டகரிவிறகை [து
மாண்டற்றுபோம்பொய்யை மாயமின்கூட்டை வளர்த்தெடுத்த
ழுண்டற்றுக்கைவிட்டசூத்திர நூலின்முறுக்கினனே. (65)

முறுக்கதுசற்றிவந் தேருளும்போதுமுடிசுழன்று
கிறுக்கிறெனத்தனையே கெட்டுச்சாயுங்கிலேசமதை
வெறுக்கமருந்திலையோ திருவண்ணாமலைவிளக்கைத்
திறக்கத்திருவிளக்காலே தெரியுந்திருவுளமே. (66)

திருவுளமுண்டென்றிருக்கத் திருவுளஞ்செய்வதல்லாற்
றிருவுளஞ்செய்வதுவேறுமுண்டோ திரிலோகமெல்லாம்
வெருவுளமானகுணங்கெட் டறிவுவிளங்கச்சித்தி
தருகவதியாப்பொருளாக வந்திடுந்தற்பரமே. (67)

தற்பரமானசரணரவிந்தச் சபையறியக்
கற்பதுமுன்றுரைசெய் வதுமில்லைகேட்டறியா
வுற்பனந்தன்னைத்தெளியத் தெளிவிலுருகியுருச்
சொற்பனவிற்பனமாய்த்தோன்றுமே சுடர்க்காற்கொழுந்தே. (68)

கொழுந்துதிரண்டுண்டண்டத் தடிமுறியக்கொம்புசுற்றி
வளர்ந்ததந்துபஞ்சவடிவாய்த் தழைந்தமதியறைமே
லெழுந்தப்ரகாசவொளி தன்னிலிருளடக்கிக்
கொழுந்துவகிர்ந்திருள் தீபத்துளொன்றியகூற்றறியே. (69)

கூற்றறியாத்தற்பரமான ஞானமுங்கூற்றறிந்து
தேற்றறியாப்பரத்தேறுவரோ திருக்கூற்றினது
வாற்றறியாதற்பர்சாம்பலைப் பூசிமணிகளெண்ணிப்
பேற்றறியாமலிருந்துங் கண்மூடியபித்தர்களை. (70)

பித்தர்களானபிரபஞ்ச மாய்கையின்பேய்பிடித்த
பித்தர்களானவர்பித்தர்களை பிரபஞ்சவாசமில்லாச்
சுத்தர்களானபரிசுத்த ரானவர்கோதிபதி
சித்தர்கள்பித்தரென்றே செப்பலாம்பரதேசிகட்கே. (71)

தேசிகரென்னுங்குருலிங்கமூர்த்தி யென்சின்னையின்மேல்
வாசியிலேறியிடம்வலஞ் சுற்றியுள்வட்டத்திலே
பேசியதாரறிவாரறிந்தோர் தம்புரம்பொசியா
ராசியுமாமல்லவோநாம தேகமில்லாதத்திலே. (72)

இல்லாதபாழதிலேயொரு நாமமெடுத்துரைக்கச்
சொல்லாதபோதொருசொல் வருமோதுதியாதரிய
வல்லாரொருவருண்டானு லவர்களிம்மாநிலத்திற்
செல்லாதிருப்பார்கள்பார் தேகசூட்சுமதேகத்திலே. (73)

தேகத்திலேபிரகாசத்தை யேற்றித்தெளியசிவ
யோகத்திலேமனமேலான மாகனவுற்பனஞ்செய்

தாகத்திலேவரு முறனுய்ஞ்சுகலகலை
ராகத்திலேகருத்தொன்றாக நிற்கின் நல்லவரே. (74)

நல்லவர்மேலவர்நாலாம் பதம்பெற்றநாயனவர்
சொல்லவரோகைமணித்திரு நாதத்தொனியதுகா
ணெல்லவர்க்கும்மதுகிட்டாது தேகமெடுத்துமெடா
தல்லவர்க்கிந்தவழி சற்றறிவதாகப்பொருளே. (75)

அகப்பொருளொன்றுமுடியா யிருக்குதவிழ்த்தெடுக்க
செகப்பெருமாயை யிருளதுமூட்டுந்திறைதிறக்க
மிகச்சிறுதுன்பவினைத் திருக்கானவிலங்கைவெட்டித்
தகத்தெடுத்தாற்பொருள்கை மேலிருக்கிறதுசத்தியமே. (76)

சத்தியஞ்சத்தியமெய்யிது வேறில்லைதற்பாத் தே
ரித்தியமுண்டுபசியினைப் பாறநிழலுமுண்டு
சுற்றியமும்மலஞ்சுட்டது வட்டச்சுழியுமுண்டு
மத்தியிலந்தச்சிறுதாரை யூடுவழிநடப்பே. (77)

நடப்பதுமார்க்கமறிந் தறியாயனடப்பதிலே
கடப்பதுவேறுகவர் விலக்கில்லைகவர்நுணையி
லுடப்படநெஞ்சுறு தீரக்கமறுபுறமுன்னிட
தடப்படவாசல்திறக்குங் கபாடந்திருக்கறுமே. (78)

திருக்கறுகின்றதிரிபுரத் தாணிகயன்றேகவினை
கருக்கறுக்கக்கருக்கெட் டதுவேகமலாலயத்தின்
குருத்திருக்கக்கருத்தெங்கே யருக்ககொழுந்துவிட்டுப்
பெருக்கப்பெருக்கவன்றோ வட்டமாமதிபேரின்பமே. (79)

பேரின்பஞ்சிற்றின்பமிரண்டு மொன்றாகப்பிடித்தவர்க்கு
மோரின்பமான திரண்டின்பமோ வின்பமொன்றதுகேள்
தூரின்பம்வேறின்பங்காய்கனி யூண்வகைச்சொல்லின்பமு
மாரின்பமொன்றுரைப்பே னப்பனையொப்பிலாதவனே. (80)

ஆதவனையொப்பிலாரு மில்லாதவதீதபர
மாதவனேகுருதேசிகனே வடிவொன்றுமில்லா
நீதவனேமுற்றுமீரேழு லோகநிறைந்ததிரு
நாதவனையினிநானில்லைநீயில்லை ரண்டுங்கெட்டே. (81)

கெட்டதிச்சாம்பலுக் கற்றதுபாசங்கெடாதுகொள்ளி
சுட்டதுகண்டப்பொருந்தும் புகையெழுச்சுக்குமத்தாற்
றெட்டன்ளுஞ்சாப்பலையிட் டெங்கும்பூசவுந்தூயவெள்ளை
பட்டதுசெவ்வைகண்டிர் பார்க்கவேறில்லைபால்வடிவே. (82)

பால்வடிவாகியபாதத்தைப் பற்றிப்பதைப்பறவே
தூல்வழியேணிப்படியேறிப் போய்வரநோக்கிப்பின்னே
காலதுகாலடிபேராமற் பார்த்துக்கடந்துமுப்பாழ்
மேல்வெளிபார்த்திருப்பீரந்த மின்னொளியே. (83)

மின்னொளியென்றொரு மின்மினியானதுமேதினியிற்
றன்னொளிகண்ணுண்மறக்கத் திறக்கத்தவம்பெற்றதே
வென்னொளிதன்னுக்குட் காணாமலிப்படியேணிருந்தே
னுன்னொளியாகிபடாதமென் னுள்ளத்தினுச்சியிலே. (84)

உச்சியிருபாதத்தைமேற்றி யங்கோர்படியா
யச்சியிலேகுருநாதாந்த ரத்நச்சிரோமணியா

கச்சியிலேபதிதானாய்புகுந்து கலந்தமிர்த
வச்சியிலேவருவாரறிந்தே னினியானில்லையே.

(85)

யானில்லைவேறினியைம்பத்தோ ரகூரத்தாணியச்சுத்
தானில்லைலோகசராசரமில்லை சகலமெல்லாம்
வானில்லையண்டமடுக்கில்லை வாரிதிமற்றுமொரு
தேனில்லையுனில்லைபாரீர் பராபரச்சித்திரமே.

(86)

சித்திரம்போலுருத்தானசை யாத்திசைக்கம்பமது
பத்திரமுத்திரத்துணதுபார் பஞ்சமிர்தமுள்ள
சத்திரவீடதுபெற்றவரிப்படித் தன்னறிவான்
மித்திரமில்லைதெரியாதடிமைசெய் விண்ணப்பமே.

(87)

விண்ணப்பமெய்ப்பதஞ்சீர்பாதம் விண்ணப்பம்வித்வசன
மெண்ணப்பரப்பர்சொல் லேகாகூரத்திலிருந்தெடுத்துக்
கண்ணப்பரப்பர்சொன்மாணிக்கர் சுந்தரர்காகூர்பெற்ற
சண்ணப்பவெண்மையினீறுகத் தாக்கியசுத்தமிதே.

(88)

சுத்தமிதென்றுமுருக்கத் திருந்தவதுய்யவெண்மை
யத்தமெய்ஞ்ஞானிகள் சித்தமதாகுமப்பாலுக்கப்பா
னிந்தமதாகியழியா வியல்பினுநிட்களத்தே
சுத்தமதாகியநாதாந்த விந்துவின்சன்னமிதே.

(89)

சன்னமுமில்லைபெண்டாய் தந்தைபில்லைதனித்திருந்தால்
வின்னமுமில்லைவெளியிற் பயமில்லைவிட்டகுறை
யின்னமுமில்லைபுளத்து நிற்பார்க்கிறப்பும்
வன்னமுமில்லையப்பாற்சொல்லப் பேச்சில்லைவாய்திறந்தே.

( )

வாய்திறந்தேனென்றுசொல்ல வுநோவுமனச்சாக்கி தன்னை
நாய்திறந்தாலதுமூடறியாது நஞ்சுடர்போ
லாயிரந்துவுள்ளமொடுங்கியடங்கி யசைந்ததுவாய்
நீயிறந்தாலறிவாய்நெஞ்சமே யேதுநீச்சில்லையே. (91)

நீச்சில்லையப்புறம்போய் பரவில்லைநிலைப்பதிலே
பேச்சில்லையந்தரந்தில்லை வனத்துறைபேசப்பெரு
மூச்சில்லைத்தாரையிலொத்துடன் தித்திமுழங்கச்சங்கு
கீச்சில்லைநம்மென்றசத்தமுங் கேள்வியிராகமுமே. (92)

இராகம்பதினெட்டுமொன்றும் நடனம்புரியச்சத்த
லோகமீரேழுமொருநெடிச் சற்றுதுணுக்கமது
வேகமதுவித்ததொய்தமத் தொய்தவிகசிதமா
யேகமதாயணுரூபாதிரூப மெடுக்கின்றதே. (93)

எடுத்ததுறைமுறையாராய்ந்து முன்னங்கிருந்தபடித்
தொடுத்துவிடையறச் சோதித்தறையச்சற்றறுத்துக்
கெடுத்துமனம்புத்தியாங்காரம் போக்கிக்கிழங்கெடுத்தே
யடுத்துப்பதைப்பறக்கண்டு கொண்டாலதுகைவருமே. (94)

கைவருமானந்தவெள்ளம்பெருகிக் கருணையின்பான்
மெய்வரும்பொய்யறும்வேதாந்தத் துண்மைவிளங்கவரு
மைவரும்பட்டுத்தெருவெளியாயிற் றறுத்தடைத்த
பைவுறுங்கூறுவிளங்கும் பரிபதபாகமிதே. (95)

பாகம்பதிபசுபாசமு மூன்றும்பகுத்தறியத்
தேகமேபாடாசைபசுபாச மாமதுதேர்ந்தசிவ

யோகமெய்ஞ்ஞானம்பதியென் றுணர்ந்தங்கொடுக்கவல்லார்க்
கேகமதாகவருங் குருபாதமிருபதமே. (96)

இருமிருங்கண்டத்தைக் கண்டுகொண்டே றுமிருக்கையிலே
வருவதும்போவதறிந்துகொள்வீர் வழிகண்டுகொண்டா
லருவுருவிலையவ்வண்டமடுக்கில்லை யாண்பெணில்லை
துருவரும்பெருவழிகாண்டுணிந் தேறச்சுழல்கின்றையே. (97)

சுழல்கின்றவாயுவைப் பூரித்துவிம்மித்துருத்திபின்வாய்க்
கழல்கின்றவொன்பதுவாசலும் பூட்டிக்கவையடுப்புத்
தழலதைமுட்டியொருசுடரேற்றச் சமாதிரிட்டைக்
குழல்வழிமுத்திரையூடேறிக்குறுகக் குறிதைக்குமே. (98)

தைக்குங்குறியதைவிட்டுவிட்டாய் தன்னொளியின்மனம்
வைக்கும்பிடித்துவராதிருப்பீர் வட்டமானகுறி
கைக்குமெய்யானதுகாட்டும் பலன்பெரும்கவ்வையில்லை
மெய்க்குமெய்யானது பொய்க்குப்பொய்யாமன்றிவேறில்லை. (99)

வேறில்லையெங்கும்விடிவது பார்க்கவும்வெட்டவெளி
தூறில்லையே துந்துதிப்பதற் கொன்றில்லைசுட்டொழியுங்
கூறில்லைசாம்பற்குருவுக்கு நீறுகுறித்துவைத்தும்
பேறில்லையந்தத்திற் பேச்சுவேறுகிப்பிறந்திடுமே. (100)

பிறந்திடும்பேச்சுத் திருந்தப்புரமென்றுபேசுவபின்
மறந்திடும்துன்பத்தைவிட்டது போகமதிபெருகிச்
சிறந்திடும்பின்பந் திருக்குருபாதந்தெரிசனையா
மிறந்திடும்மாய்கையறிந்திடுநேசத்தி லென்றைக்குமே. (101)

என்றைக்குமிப்படி யொன்றாகக்கண்மேகமற
மன்றைக்குமிப்படித்தானாய்முடியு மமைத்தபடி
யொன்றைக்குகொண்டரையுபசரித் தூட்டி யுழக்கிவைக்கு
மின்றைக்குந்தானவனானைக்குந் தானவனெப்படியே. (102)

எப்படியென்றுமலைக்கப்பொறிக ளிசைப்பசையிற்
கைப்பிடியாய்ப்புலன்கட்டுமென்றோ கடையாணிதச்சன்
சொற்படிசூட்சுமக்கயிறதைத் தூண்டச்சுழித்திரையிற்
செப்படிவித்தையுந்தப்பறைப் பேச்சுந்தெரிகின்றதே. (103)

தெரிகின்றமாய்கைமலைக்கின்ற பாரைத்திரையினுள்ளே
திரிகின்றதற்குக்குதிக்குங்குதித்து மிதாதையென்று
பரிகின்றசித்தரவித்தாரமார்பல னுள்ளறிவில்
விரிகின்றசூகூத்தைவித்தார மென்றுவிளம்பினனே. (104)

விளம்பினனைந்தெழுத்தெட்டெழுத் தொன்றைவிதையதுவா
வளம்பெறச்சோறுதெளிய விரைத்துவளர்முனைதா
னிளம்பயிராகிவினைந்தகதிரை யிருந்துகொய்து
களம்பொலிதூற்றிப்படிமரக்கால் தொகைக்கண்டதுவே. (105)

கண்டதொகையதுசொல்லாமற் கட்டிக்களஞ்சியஞ்சேர்
நின்றதல்லாற்பிறர்க்கீவதுமில்லை நிறைந்தசெம்ம
லின்றதுநிற்கவொன்றில்லாமற் சற்றுமிடையறவே
மண்டதுசோதிப்பழையமுத லென்றும்பாடினனே. (106)

பாடினனானக்கடவுளந்தாதி படிக்கவென்றே
தேடினசற்குருவானதன்றோ செகப்பேய்பிடித்தே

யாடினமூடர்க்குக்கிட்டாத ஞானமதீதமதிற்
கூடினபுண்ணியவான்களையே ப்ரம்மங்கூப்பிடுமே. (107)

கூப்பிடுமாதிக்கடவுளந்தாதி குருமொழியாற்
காப்பிடும்போதுகணபதியோர் பத்துகாப்பெனவே
மேற்பொருண் ஞானக்கனிபறித் துண்ணவிரும்பினபேர்
சாப்பிடும்வேதருசியாக்கி வைக்கின்றதத்துவமே. (108)

தத்துவமென்னுஞ்சபை யலங்காரத்தலைமுடிமேன்
முத்துபவளமுழு நீலராகமுளைத்தபச்சை
கொத்துமரசதமாணிக்கம் வச்சிரங்கோகனகம்
பத்துமணிக்குமொருமணி நூலெனப்பாடினனே. (109)

பாடினதுட்பொருளாகமந் தொட் டுப்பரத்தையுற்றுச்
சூடினதென்பதுமற்புதமே சுத்தவெள்ளையதாய்
நாடினகூத்துக்கிடமாகக் கீழேநடனசபை
தேடினமன்னுயிர் தன்னுயிராகித்தெளிவதற்கே. (110)

தெளிவதற்கும்பரந்தானாக முன்னிற்கச்சேர்ந்தவர்க்கு
மழிவதற்குத்திருக்கண் கண்டகாட்சிகனகசபைக்
கழுவதற்குத்திருக்கண்ட காட்சிகனகசபை
மொழிவதற்குச்செவிகேட்டிரு சத்யமுழக்கத்தையே. (111)

முழக்கத்தைக்கேட்டந்தமுத்தியைச் சேரநன்மோகூத்திலே
பழக்கத்திற்கிந்தக்கடவுளந் தாதியைப்பார்த்துமன
விளக்கத்தையாரந்துதெளிவோர்க்கு ஞானம்வெளிப்படுமென்
றளக்கத்துணிந்தகடவுளர் பாதத்தருந்தவமே. (112)

அருந்தவமானபரபாதத் தின்பத்திலத்துவிதம்
 பெருந்தவமான கடவுளந்தாதிபிறந்தபலன்
 வருந்தவமானசெம்பொன்னழகுவுண்மை மருமகனுக்குத்
 தருந்தவமானகடவுண் முன்னின்றுதந்ததுவே. (113)

தந்துவஞானக் கடவுளந்தாதியைச்சாற்றுதற்கு
 வந்துவீரையழகு மகிபன்வரத்திலொளி
 மைந்தனெனவந்தெம்பிகை பாதத்தைவாழ்த்தினெஞ்சிற்
 செந்தமிழ்கூறியவாக்குத் திருவுளஞ்செப்பியதே. (114)

விருத்தம்

நற்றவமுடையாள்வையைநதிவளரழகுபோதம்
 பெற்றசீர்வரத்தில்வந்தபிரபலன்கூரியவாக்கின்
 முற்றுவப்பெரியஞானமொழிந்ததுகடாகூடமாகக்
 கற்றவர்பெற்றபாதங்கடவுளந்தாதிதானே. (115)

கடவுளந்தாதி

முற்றிற்று.

இதன்கண் எடுத்தாளப்பெற்ற நூல்கள்

அகஸ்தியமுனிவர்
 அதிரகசியம்
 அத்துவிதக்கலிவெண்பா
 அத்துவிதானுபவம்
 அத்துவிதவுண்மை
 அமுதசாரம்
 அருட்பிரகாசம்
 அருணகிரியந்தாதி
 அவிரோதவுந்தியார்
 இருபாவிருபது
 உடலறிவிளக்கம்
 உண்மைநெறிவிளக்கம்
 உண்மை விளக்கஞ்சிந்தனை
 உபநிடதம்
 ஒழிவிலொடுக்கம்
 ஒளவைக்குறள்
 கடவுளந்தாதி
 கண்ணுடையவள்ளல்
 கந்தரலங்காரம்
 கந்தரனுபூதி
 கலிமடல்
 காரைக்கா லம்மையந்தாதி
 குகைநமசிவாயர்
 குருநமசிவாயர்
 குறள்
 கைவல்லியநவநீதம்
 சசிவரணபோதம்
 சச்சிதானந்தவிளக்கம்
 சந்திதிமுறை

சாந்தலிங்க சுவாமிகள்
 சிவஞானசித்தியார்
 சிவஞானதீபம்
 சிவநெறிப்பிரகாசம்
 சிவப்பிரகாசம்
 சிவபோகசாரம்
 சிவவாக்கியர்
 சிவானந்தமால
 சிற்றம்பலநாடிக ளனுபூதி
 விளக்கம்
 சிற்றம்பலநாடிகள் கலித்துறை
 செல்காலத்திரங்கல்
 சைவசமயநெறி
 சொருபசாரம்
 சொருபத்தந்தாதி
 செளந்தரியந்தாதி
 செளந்தரியலகரி
 ஞானசுகாதீத வெண்பா
 ஞானவாசிட்டம்
 ஞானிகள் நிலைமை
 தத்துவராய சுவாமிகள்
 தத்துவாமிர்தம்
 தத்துவராயசுவாமிகள் கலிமடல்
 தாயுமான சுவாமிகள்
 திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்
 தந்தாதி
 திருக்களிற்றுப்படியார்
 திருநாவுக்கரைவர்
 திருப்புகழ்

திருமந்திரம்

திருவம்மாளை

திருவருட்பயன்

திருவள்ளுவர்

திருவாசகம்

திருவாய்மொழி

திருவிளையாடல்

தேவாரம்

தேவிகாலோத்திரம்

நாலடியார்

நிகழ்காலத்திரங்கல்

நெஞ்சொடுமகிழ்தல்

பகவற்கீதை

பசுபதிபாச விளக்கம்

பஞ்சாக்ஷரப் பசுபதிபாச விளக்கம்

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

பதசாரம்

பதார்த்த தீபிகை

பத்திரகிரியார்

பரணதேவரந்தாதி

பாடுதுறை

பாரதம்

பாலையானந்தசுவாமிகள்

பிரமகீதை

பிரபுலிங்கலீலை

பிரமோத்திரகாண்டம்

பிண்டாண்ட பிரமாண்டத்திற்

சொல்லிய பூதபஞ்சிகரணம்

பெரியபுராணம்

போற்றிப்பெருநெட வெண்பா

மகாவாக்கியம்

மவுனதரிசனம்

மோகவதைப்பரணி

ரிபுகீதை

வருங்காலத்திரங்கல்

வாசவூரர்புராணம்

வீராகமம்

வைராக்கிய சதகம்

வைராக்கிய தீபம்

வைராக்கிய தோத்திரம்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அ		இந்தவஞ்செழுத்	208
அஞ்செழுத்தின்விதி	204	இந்நிலைத்திருப்பணி	229
அடக்கிக்கருத்தினிலை	117	இந்நிலைமுத்தி	218
அடிபணிலே	38	இந்நிலையாகிய	187
அத்தனார்	48	இந்நிலையாமிறை	213
அத்தனுமொழிவா	231	இப்படிநிஷ்டாள்பூசனை	234
அரியநாயகி	35	இப்படிநிட்டைதன்னிலை	235
அரியானை	35	இப்படியாயவு	215
அருந்துபோன	145	இப்படியாயநிட்டை	230
அலையுமனத்தை	111	இயம்புநன்னிலையி	157
அறைவேன்பஞ்ச	199	இயம்புமாதனங்கட	102
அன்னமய	40	இருந்தான்சமாதி	141
ஆ		இலங்கியமோன	159
ஆதனத்திருந்தேசா	136	உ	
தனைசெயும்		உடற்குயிர்போலு	253
ஆதனத்திருந்தேசா	130	உண்மைநிட்டரு	211
தனைபுரிந்தா		உத்திரதிசைபார்த்	101
இ		உத்தரமுகமா	140
இத்திறமான்யோக	149	உலையாப்பொறி	133
இந்தநன்னிட்டை	240	உற்றமெய்ந்நிட்	219
இந்தநன்னிலை	91	உன்னருளுன	236
இந்தமெய்ச்செப	156		

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
ஒ		ஞா	
ஒத்தவந்நாதந்	153	ஞானதேசிகன்	214
ஒப்பிலாத	225	ஞானநிட்டரி ருக்கு	222
ஒப்பிலாதுயருண்மை	228	ஞானநிட்டாபரருக்கு	223
ஒருமெழியாலே	52	ஞானநிட்டையை	242
ஓ		தி	
ஓதுசாதனை	226	திருச்சடையுதுதலி	248
க		திருவளர்கோவல்	256
கடல்சுவற	36	து	
கட்டறத்துறந்தே	75	துன்னியவந்த	155
கோ		தே	
கோவல்வீரட்	258	தெண்டிடுனாடு	249
ச		தே	
சரிதையின்றொழி	71	தேசிகவுருவமாக	250
சா		தேனிரம்பு	254
சாதனைக்குண்	224	ந	
சாற்றுநிட்டையைச்	226	நகரமொடுமகரமது	184
சி		நி	
சிவசமயப்பயிர்	35	நிட்டைசாதித்தா	138
சினத்தினிடத்து	211	நிட்டைநிலையீடுதன்	136
சீ		நிட்டைமேவு	224
சீர்பூத்தசெஞ்சடை	34	நித்தனையுமையா	49
சீலமிகுங்குகை	42	நீ	
சே		நீங்காக்கருத்தை	139
செப்புநிட்டாபரருக்கு	222	ப	
செய்யுநிட்டையைச்	220	பங்கமுறமனங்	237

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
பங்கையாதனத்திற்	123	முத்திரையை	97
பதியெழுத்தை	212	முந்துசஞ்சிதங்க	37
பதின்மரி	203		
பத்தியங்கன்கொ	42	வ	
பா		வசவணர்	257
பாவனாதீத	259	வா	
பு		வாருங்கோள்வைய	46
புத்திகொள்கிரியா	239	வி	
பே		விண்ணைமுடக்	108
பேசரியவனுபோக	182	விதிசேர்பஞ்சாக்	210
ம		வித்தகமாகப்	81
மறையவர்க்	251	வே	
மன்னுயோக	227	வேறிகொள்	120
மு		வே	
முத்திரைகளோர்	95	வேணியுறை	245

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

திருமந்திரம்-3000

தமிழறிஞர்கள்! இம்மண்ணிலகில் முன்னம் பண்ணிய புண்ணியத்தால் மாந்தர்களாகப் பிறப்பெடுத்தவர்கள் இறத்தல் இயல்பே யாகும். அங்ஙனம் வரையறுத்த நாட்களைக் குறுக்கவும் பெருக்கவும் விண்ணவராலும் மன்னவராலும் மருத்துவராலும் முடியாதென்பது திண்ணம். ஆகையால், ஆற்றிவுடைய மக்கள் தேடிக்கொள்ளவேண்டிய இன்றியமையாப் பொருள் தர்மார்த்தகாம மோக்ஷங்களே யாகும். அந்நால்வகை சிறப்பினையும் பற்றிச் சொல்லும் தூல்கள் அனந்தமாயினும், அவைகளுள்ளும் சிலவே மாந்தர்களின் மனக்கோட்டத்தைக் களைந்து ஆன்ம ஞானத்தைப்போதிப்பது. அவற்றிலுள்ளும் ஆன்றோர்களினாலே அநுஷ்டிக்கப்பட்டு, நாளதுவரையில் நானிலத்தில் விண்ணவரமுத மெனவும், மண்ணவர் நிதியெனவும், உண்ணவுண்ணத் தெவிட்டாத் தேனெனவும், ஆன்மஞானர்த்தத்தை யளிப்பதற்கு ஆதரிசமெனவும் இருந்து மும்மலமறுத்து முத்திப் பழமாகிக் குவியாது குமையாது மலராது மணங் குறையாது உற்ற துணையாய் மனக்குரங்கைச் சேஷ்டைக்கானிற் செல்லவிடாமற் றணியாத் தீபம்போல் அகவிருள்போக்கி வன்பிற்றுக்கி யானந்தக்கடலில் ஆழ்த்தி, ஆன்மதத்துவ போதகனாக விருப்பன திரிசடைக்கடவுள் திருவுள்ளமுடந்த மாணிக்கவாசகர் திருவாய்மலர்ந்த திருவாசகமும், எம்மதத்தினரும் தம்மதத்தவரெனத் தாண்டவம் புரியும் திருவள்ளுவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருநான்மறையும், வைஷ்ணவமத சித்தார்த்தப் பிரவர்த்தகரான நம்மாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவாய்மொழியுமே யாகுமென்பர் ஒருசாரார்.

நிற்க, வேதாந்த சித்தாந்தத்துறையில் விழுந்தழுந்திய விமலர்கள், அவைகளோடு வைத்துப் புகழ்ந்ததும், பல்லாண்டுகள் பற்றற்றிருந்து சம் அநுபவஐனிதத்தால் அரும்பி மலர்ந்ததும், தொடை விடைகளானும், சொன்னோக்கும் பொருண்ணோக்கும் பொலிவதாயும், உண்போருக்கு உருசியாயும், காண்போர்க்கு மந்திர யந்திரங்களாயும், புலவர்கட்குப் பொசிப்புந் கசிப்புந் தருவதாயும், அற்றவர்க்கெல்லாம் அரியதொரு துணையாகவிருப்பது திருமூலர் திருமந்திரமொன்றே யாகுமென்பதில் ஐயமேகிடையாது. இந்நூலில் T. C. பார்த்தசாரதியோகி எழுதிய குறிப்புரைபுடன் அச்சிட்டிருக்கிறது. விலை ரூ 2

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் ஸன்ஸ்,

24, தாண்டராயப்பிள்ளை வீதி, சென்னை.